Gal 9 2f

ΕΥΡΙΠΙΔΟΥ ΜΗΔΕΙΑ.

EURIPIDIS MEDEA

TRAGOEDIA.

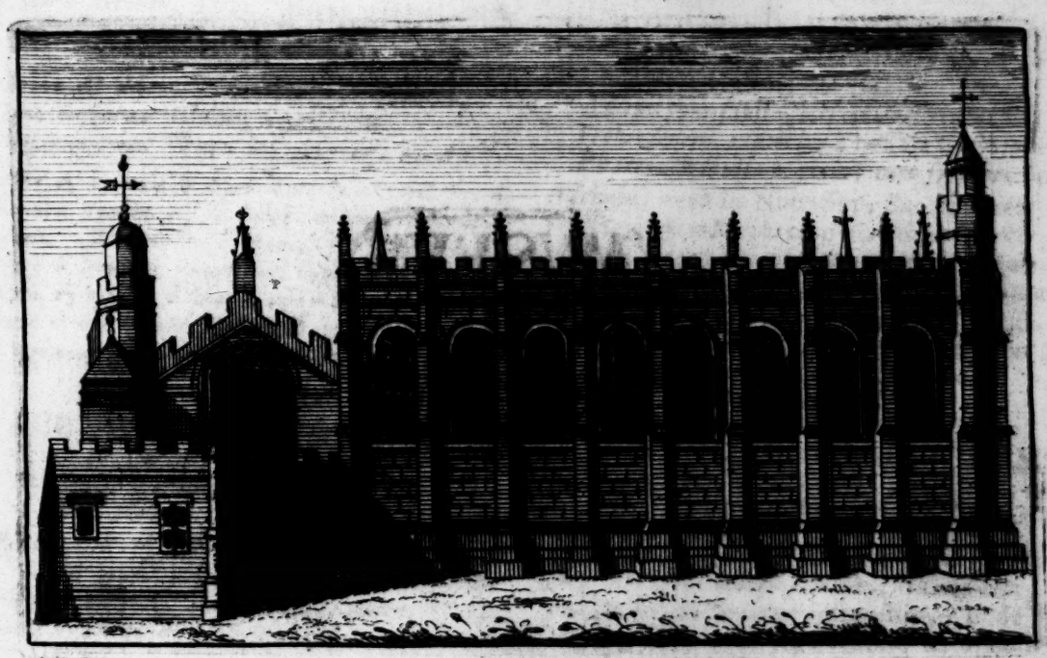

LONDINI:

Typis T. Wood,

Impensis Josephi Pote, Bibliopolæ Etonensis.

MDCCXXXIV.

MVSEVM
BRITAN
NICVM

ΥΠΟΘΕΣΙΣ ΜΗΔΕΙΑΣ.

ΙΑΣΩΝ εἰς Κόρινθον ἐλθὼν, ἐπαγόμενος καὶ Μήδειαν, ἐγγυᾶται τὴν Κρέοντος, τοῦ Κορινθίων βασιλέως, θυγατέρα Γλαύκῃ πρὸς γάμον. Μέλλουσα δὲ ἡ Μήδεια φυγαδεύεσθαι ὑπὸ Κρέοντος ἐκ τῆς Κορίνθου παρῃτήσατο μίαν ἡμέραν μεῖναι, καὶ τυχοῦσα, μισθὸν τῆς χάριτος δῶρα πέμπει τοῖς παίδων πέμπτῃ τῇ Γλαύκῃ, ἐσθῆτα καὶ χρυσοῦν στέφανον. οἷς ἐκείνη χρησαμένη, ἀπόλλυται· καὶ ὁ Κρέων δὴ περιπλακεὶς τῇ θυγατρὶ, ἀπόλλυται. Μήδεια δὲ τοὺς ἑαυτῆς παῖδας ἀποκτείνασα, ἐφ' ἅρματος δρακόντων πτερωτῶν, ὃ παρ' Ἡλίου ἔλαβεν, ἔτους γενομένου, ἀποδιδράσκει εἰς Ἀθήνας, κἀκεῖσε Αἰγεῖ τῷ Πανδίονος γαμεῖται. Φερεκύδης δὲ καὶ Σιμωνίδης φασὶν, ὡς ἡ Μήδεια ἀνεψήσασα τὸν Ἰάσονα νέον ποιήσει. περὶ δὲ τοῦ πατρὸς αὐτοῦ Αἴσονος, ὁ τοὺς * Νόστους ποιήσας, φησὶν ὕστερον·

Αὐτίκα δ' Αἴσονα θῆκε φίλον κόρον ἡβώοντα,
Γῆρας ἀποξύσασ' ἰδυίῃσι φαρμάκοις,
Φάρμακα πόλλ' ἔψουσα ἐπὶ χρυσείοισι λέβησιν.

Αἰσχύλος δ' ἐν ταῖς τοῦ Διονύσου τροφοῖς ἱστορεῖ, ὅτι καὶ τὰς Διονύσου τροφὸς μετὰ τῶν ἀνδρῶν αὐτῶν ἀνεψήσασα, συνεποίησε. Στάφυλος δὲ φησὶ, τὸν Ἰάσονα τρόπον τινὰ ὑπὸ τῆς Μηδείας ἀναιρεθῆναι. ἐγκελευσαμένης γὰρ αὐτὴν ὑπὸ τῇ πρύμνῃ τοῦ Ἀργοῦς αὐτὸν κατακοιμηθῆναι, μελλούσης τοῦ νεὼς ἀφανίζεσθαι ὑπὸ τοῦ χρόνου. ἐπιπεσούσης γὰρ τοῦ πρύμνης τῷ Ἰάσονι, τελευτῆσαι αὐτόν.

ARGUMENTUM MEDEÆ.

JASON profectus *Corinthum*, adducens & *Medeam*, ducit in matrimonium *Glaucam* filiam *Creontis*, regis *Corinthiorum*. *Medea* autem, cùm in exilium à *Creonte* releganda è *Corintho*, deprecata esset, ut uno die maneret, & impetrâsset, dona mittit *Glauca* per suos liberos, quasi mercedem pro beneficio *accepto*, vestem & auream coronam, quibus illa usa perit: *Creon* etiam complexus filiam, moritur. *Medea* verò, cùm interfeciſset suos liberos, fugit *Athenas* in curru draconum alatorum, quem à Sole acceperat, vecta: ibi verò nubit *Ægeo* filio *Pandionis*. *Pherecydes* autem & *Simonides* aiunt, quòd *Medea Jasonem* coquens juvenem fecerit. De patre verò ejus *Æsone*, sic inquit poëta, qui confecit (*Argonautarum*) Reditus,

† Æsona *tum subitò fecit juveneſcere latâ*
Fronte ſenem, exutis per Theſſala *Carmina rugis,*
Pharmaca multa coquens, auro fulgente Lebete.

Æschylus verò in Nutricibus *Bacchi* narrat, quòd etiam nutrices *Bacchi* cum maritis earum coquens, juvenes fecerit. *Staphylus* verò dicit aliquo modo interfectum esse *Jasonem* à *Medeâ*. Nam jussu ejus eum dormîsse sub puppe navis Argûs, cùm esset dissolvenda tempore: incidente igitur puppi super *Jasonem*, ipsum esse mortuum.

† Ex *Gasp. Stiblini* Editione.

ΑΛΛΩΣ ΑΡΙΣΤΟΦΑΝΟΥΣ ΤΟΥ ΓΡΑΜΜΑΤΙΚΟΥ.

ΜΗΔΕΙΑ, διὰ τὴν πρὸς Ἰάσονα ἔχθραν, τῷ σκηπτὸν γεγαμηκέναι Γλαύκῃ τὴν Κρέοντος θυγατέρα, ἀπέκτεινε μὲν Γλαύκην καὶ Κρέοντα, καὶ τοὺς ἰδίους υἱοὺς· ἐχωρίσθη δὲ Ἰάσονος, Αἰγεῖ συνοικήσασα. Παρ' ἑτέρῳ κεῖται ἡ μυθοποιία.

Ἡ μὲν σκηνὴ τοῦ δράματος ὑπόκειται ἐν Κορίνθῳ· ὁ δὲ χορὸς συνέστηκεν ἐκ γυναικῶν πολιτίδων. Ἐδιδάχθη ἐπὶ Πυθοδώρου ἄρχοντος, κατὰ τὴν ὀγδηκοστὴν ἑβδόμην Ὀλυμπιάδα. Πρῶτος Εὐφορίων, δεύτερος Σοφοκλῆς, τρίτος Εὐριπίδης. Μήδεια, Φιλοκτήτης, Δίκτυς, Θερισταὶ Σάτυροι, ὁ σώζεται.

ALIUD ARGUMENTUM ARISTOPHANIS GRAMMATICI.

MEDEA, odio *Jasonis*, quòd is *Glaucam Creontis* filiam duxisset, *Glaucam* & *Creontem* interfecit, suósque ipsius filios: unde à *Jasone* separata, cum *Ægeo* habitavit. Hæc fabula apud Neutrum est, h. e. neque *Æschylum*, neque *Sophoclem*. Scena fabulæ *Corinthi* ponitur: Chorus ex illius urbis mulieribus constat. Acta est *Pythiodoro* Archonte, circa octogesimam septimam *Olympiadem*. Primus *Euphorion*, secundus fuit *Sophocles*, tertius *Euripides*. *Medea*, *Philoctetes*, *Dictys*, *Messores Satyrici*, non extat.

* Ὁ τοὺς Νόστους) De Carminibus, quorum Nomina οἱ Νόστοι, & Κυκλικοὶ & Κύπριοι, eorundémque Authoribus vid. *Jacobi Nicolai Loensis* Miscell. Epiphill. l. 2. c. 3. & 4. Item *Thom. Stanleii* Commentarium in *Æschyl.* in Catal. ad vocem Ἀθάμας. *Hofmanni* denique Lexici Universi. Continuat. in voce *Cyclicus*-Scriptor. Putabatur autem *Stasinus* Author *Cypriorum*. Ita Τzetzes in *Lycophron*. p. 90. & alii. Erant & Poëmeta *Thebaica* dicta & *Troïca* & *Argonautica*, & Historiæ singulares, quas vocaban t *Alcmæonida* & *Danaida*, &c.

τὰ

Τὰ τῦ Δράματος. ΠΡΟΣΩΠΑ.

ΤΡΟΦΟΣ ΜΗΔΕΙΑΣ.
ΠΑΙΔΑΓΩΓΟΣ.
ΜΗΔΕΙΑ.
ΧΟΡΟΣ ΓΥΝΑΙΚΩΝ.
ΚΡΕΩΝ.
ΙΑΣΩΝ.
ΑΙΓΕΥΣ, Βασιλεὺς Ἀθηνῶν.
ΑΓΓΕΛΟΣ.
ΠΑΙΣ ΜΗΔΕΙΑΣ.
ΕΤΕΡΟΣ παῖς.

Προλογίζει ὃ ἡ τροφός.

PERSONÆ hujus Fabulæ *sunt hæ.*

NUTRIX MEDEÆ.
PÆDAGOGUS.
MEDEA.
CHORUS MULIERUM.
CREON.
JASON.
ÆGEUS, *Rex Athenarum.*
NUNTIUS.
FILIUS MEDEÆ.
ALTER FILIUS.

Prologum autem agit Nutrix.

ΕΥΡΙΠΙΔΟΥ ΜΗΔΕΙΑ.

ACTUS PRIMUS.

ΤΡΟΦΟΣ, ΠΑΙΔΑΓΩΓΟΣ, ΜΗΔΕΙΑ, ΧΟΡΟΣ.

Ἰαμβοί.

Τρ. Εἴθ' ὤφελ' Ἀργῶς μὴ διαπτᾶσα σκάφος
Χόλχων ἐς αἶαν, Κυανέας Συμπληγάδας,
Μήδ' ἐν νάπαισι Πηλίου πεσεῖν ποτε
Τμηθεῖσα πεύκη, μήδ' ἐρετμώσαι χέρας
Ἀνδρῶν ἀρίστων, οἳ τὸ πάγχρυσον δέρας
Πελίᾳ μετῆλθον· ἦ γὰρ ἂν δέσποιν' ἐμὴ,
Μήδεια, πύργους γῆς ἔπλευσ' Ἰωλκίας,
Ἔρωτι θυμὸν ἐκπλαγεῖσ' Ἰάσονος.
Οὐδ' ἂν κλανεῖν πείσασα Πελιάδας κόρας
Πατέρα,

Nutr. UTINAM navis Argo non volâſſet per
Cyaneas Symplegadas in terram Colchicam:
Neque in ſaltibus Pelii cecidiſſet unquam
Secta pinus: neque manus remigâſſent
Virorum præſtantiſſimorum, quî aureum vellus
Allatum Peliæ iverunt: Neque enim mea domina
Medea navigâſſet ad turres agri Iolcii,
Capta vehementèr animo amore Jaſonis.
Neque perſuadens filias Peliæ, ut interficerent

Εἴθ' ὤφελ' Ἀργῶς μὴ διαπτᾶσα σκάφος) Τὸ ὤφελε τισὲς ἐπιῤῥηματικῶς δέχονται, ὡς τὸ Ὤφελε μήθ' ἐγένετο θοαὶ νέες. ἵν' ᾖ παράλληλον τὸ χῆμα, τ γραὸς σωφρονίστερον ἀπόχρη μὴς τῇ ἀφίξει τ Ἀργῶς. ὁ δὲ ποιητὴς ῥῆμα αὐτὸ οἶδεν, * Οὐκ ὄφελον Τρῶσαι κοτεσαμένης, † καὶ Μὴ ὄφελες λίσεσθαι ἀμύμονα Πηλείωνα. ἐπαινεῖται δὲ ἡ εἰσβολὴ διὰ τὸ φθιπαθῶς ἄγαν ἔχειν, καὶ ταῖς ὑπερβολαῖς ἓν κεχρῆσθαι. Ἄλλως) ἐπαινεῖται ἡ εἰσβολὴ διὰ τὸ παθητικῶς ἄγαν ἔχειν. ἓν δὲ καὶ τὸ ταῖς ὑπερβολαῖς κεχρῆσθαι. πολὺ τὸ τοιοῦτον γένος παρ' Ὁμήρῳ. ὃ Τίμαρχος τὸν τρόπον τ ποιήσεως ἀγνοήσας ποιητικὸν ὄντα, τῷ ὑσέρῳ πρώτῳ φησὶ κεχρῆσθαι. ὡς καὶ Ὁμηρος, Εἵματα δὴ ἀμφιέσασα θυώδεα καὶ λούσασα· πρότερον γάρ φησιν εἶναι τὰ δένδρα, εἶθ' ὕστερον κατασκευασθῆναι τὴν Ἀργώ. Εἶθε] ἐπιῤῥήματα εὐκτικὰ, ‡ Εἶθ' ὡς ἠθέλομι. ἀεὶ δὲ πρότασίς ἐστι τ συντάξεως. τὸ δὲ ὤφελε ῥῆμα εἰς ἀπαρέμφατον ἔπεται, ‖ Ὡς ὄφελεν θάνατός μοι ἀδῖν κακός. τὸ δὲ διαπτᾶσα τροπικῶς, ὡς ἐπὶ ὀρνέου. ἔδει δὲ εἰπεῖν διαπλεύσαι. Ἀργὼ δὲ ἀπὸ Ἄργου τοῦ ναυπηγησαντος. ἢ διότι ἐταχυδρόμησεν. ἀργὸν γὰρ τὸ ταχύ. συνεῦδεν καὶ λιθαργος, ὁ τῇ λίθῳ ταχύς. καὶ πρῶτον γε αὐτὴν ναυπηγηθῆναι φασίν. ἄλλοι δὲ τὴν ὑπὸ Δαναοῦ γεγεννημένην. ἔτι δὲ ὑπόθεσις ὁ τρόπος. τὰ μὲν δευτερα τῇ τάξει, πρῶτα ὑπέθετο. Ἀργῶς σκάφος] σαφηνείας ἕνεκεν ἡ Ἀργὼ, διὰ ὄφειλεν ἡ Ἀργὼ παρελθοῦσα τὰς Συμπληγάδας εἰς Σκυθίαν ἐλθεῖν. τὸ δὲ Κόλχων ἐς αἶαν) πόλις ἐν Σκυθίᾳ ὕστερον καλουμένη ὀνομασικῶς. Κυανέας δέ.) τὰς φησὶ τὸ στόμα τ Πόντου λέγει, αἳ διὰ ἀπάτην τ ὄψεως δοκοῦσιν συνταῦθα καὶ ἐκεῖ φέρεσθαι. τὰς δὲ Συμπληγάδας ὁ Σιμωνίδης σωφρονιστὰς φησίν. Ἐρατοσθένης δὲ ἐν γεωγραφουμένοις, φησὶ τ πλοῦν εἶναι καὶ σκολιὸν, διὰ τὸ φαντάζεσθαι τοὺς πλέοντας τὴν ἀπόκλισιν τ πετρῶν. Τμηθεῖσα πεύκη) συνεκδοχὴ ἀπὸ μέρους τὸ πᾶν. ἀπὸ κοινοῦ δὲ τὸ ὤφελε μὴ ἐρετμῶσαι ἡ Ἀργὼ τὰς τ ἀρίστων χεῖρας. Πάγχρυσον δέρας) τὸ δέρμα. τοῦτο οἱ μὲν ὁλόχρυσον εἶναι φασὶν, οἱ δὲ πορφυροῦν. καὶ Σιμωνίδης δὲ ἐν τῷ εἰς τ Ποσειδῶνα ὕμνῳ, ἀπὸ τ ἐν τῇ θαλάσσῃ πορφύρεαν κεχρῶσθαι αὐτὸ λέγει. 9. Οὐδ' ἂν κλανεῖν πείσασα) πολυαίκός τις λόγος φέρεται τ φιλοσόφων, ὃν καὶ Παρμενίσκος ἐκτίθησιν, ὡς ** ἆρα πέντε τάλαντα λαβοῦσα παρὰ Κορινθίων Εὐριπίδης, μεταγάγοι τὴν σφαγὴν τ παίδων ἐπὶ τὴν Μήδειαν· ἀποσφάγναι γὰρ τοὺς παῖδας Μηδείας ὑπὸ Κορινθίων, παρεξωσθέντων ἐπὶ τῷ βασιλεύειν αὐτὴν θέλειν, διὰ τὸ τὴν Κόρινθον πατρίδα αὐτῶν κλῆσιν εἶναι, ὃν μετοικήσεως, Ἱππεὺς ἐκτίθεται καὶ Ἑλλάνικος. ὅτι δὲ βιβασί-

* Οὐκ ὄφελον Τρῶσαι κατεσαμένης) Olim κοτεσάμβους legebatur; ſed hic Verſus cùm ſumatur ex *Homeri* Iliad. σ' v. 367. ita legendum conſtat, Οὐκ ὄφελον Τρῶσαι κοτεσαμένης κακὰ ῥέζαι. † Μὴ ὄφελες λίσεσθαι ἀμύμονα Πηλείωνα) Extat Iliad. ι. v. 694. ‡ Εἶθ' ὡς ἠθέλομι) Hemiſtichium *Homericum*, Iliad. η. v. 157. ‖ Ὡς ὄφελεν θάνατός μοι, &c.) Hemiſtichium *Homer.* Iliad. γ. v. 173. ** Πέντε τάλαντα λαβοῦσα.) De *Talento* Vid. *Cæl. Rhod.* Antiqu. Lect. l. 25. c. 18. & *Marſilii Cagnati* Variar. Obſervat. l. 4. c. 6. ubi etiam de *Drachmâ*, *Obolo* & *Triobolo*. Hi autem duo ſtatuunt ſingula talenta valere ſexcentos coronatos aureos; hoc eſt, *Anglicæ* noſtræ monetæ, 187 l. —— 10 s. —— 0 adeò ut quinque hæc talenta, Attica cum fuerint, valuerint tres mille aureos, hoc eſt, noſtræ monetæ, 937 l. —— 10 s. —— 0. De hâc autem *Corinthiorum* ad *Euripidem* largitione Vid. etiam *Plutarchum* in *Alexandro*. *Apollodorus* quoque Biblioth. l. 1. c. 9. § 28. *Medeæ* filios à *Corinthiis* cæſos memorat. *Joſua Barnes.*

Πατέρα, καταῴκει τήνδε γῆν Κορινθίαν,
Ξυὺ ἀνδρὶ καὶ τέκνοισιν, ἀνδάνουσα μὴ
Φυγῇ, πολιτῶν, ὧν ἀφίκετο χθόνα,
Αὐτή τε πάντα συμφέρουσ' Ἰάσονι·
" Ὅπερ μεγίστη γίγνεται σωτηρία,
" Ὅταν γυνὴ μὴ δίχορτον ἀνδρὸς ᾖ.
Νῦν δ' ἐχθρὰ πάντα, καὶ νοσεῖ τὰ φίλτατα.
Προδὺς γὰρ αὐτὸς παῖδας, δεσπότιν τ' ἐμὲ,
Γάμοις Ἰάσων βασιλικοῖς ἐυνάζεται,
Γήμας Κρέοντος παῖδ', ὃς αἰσυμνᾷ χθονός.
Μήδεια δ' ἡ δύστηνος ἠτιμασμένη,
Βοᾷ μὲν ὅρκους, ἀναμαλεῖ δ' ὃ δεξιᾶς,
Πίστιν μεγίστην, καὶ θεοὺς μαρτύρεται,
Οἵας ἀμοιβῆς δῆτ' Ἰάσονος τυχεῖ.
Κεῖται δ' ἄσιτος, σῶμ' ὑφεῖσ' ἀλγηδόσι,
Τὸν πάντα ζωτήκουσα δακρύοις χρόνον,
Ἐπεὶ πρὸς ἀνδρὸς ἤδετ' ἠδικημένη,
Οὔτ' ὄμμ' ἐπαίρουσ', οὔτ' ἀπαλλάσσουσα γῆς
Πρόσωπον· ὡς ὑπ' πέτρος, ἢ θαλάσσιος
Κλύδων, ἀκούει νουθετουμένη φίλων,
Ἢν μή ποτε τρέψασα παλλεύκον δέρην,
Αὐτὴ πρὸς αὑτὴν πατέρ' ἀποικτίρῃ φίλον,
Καὶ γαῖαν, οἴκους θ', οὓς πρόσθεν ἀφίκετο
Μετ' ἀνδρὸς, ὅς σφε νῦν ἀτιμάσας ἔχει.
" Ἔγνωκε δ' ἡ τάλαινα, συμφορᾷ τυπὸ,
" Οἷον πατρῴας μὴ 'πολείπεσθαι χθονός.

Patrem, inhabitaret hanc terram Corinthiam,
Cum viro & liberis: placens quidem
Exilio *suo* civibus, ad quorum terram pervenit;
Et ipsâ Jasonem *tunc* adjuvans in omni re:
" Quæ maxima salus est *conjugii*,
" Quando conjux à marito non dissidet.
Nunc verò omnia *sunt* inimica, & laborant chariſſima:
Nam proditis ſuis liberis meáque dominâ,
Jaſon cubat in nuptiis regiis,
Ductâ Creontis filiâ, qui princeps est *hujus* agri.
Medea verò infelix, contumeliâ affecta,
Clamat jusjurandum, vocat & dexteras *datas*,
Maximam fidem, & Deos teſtatur,
Qualem gratiam relatam conſequatur ex Jaſone.
Jacet autem ſine cibo, ſubjiciens corpus doloribus
Omni tempore contabeſaciens corpus lachrymis,
Poſtquam animadvertit ſe injuriâ affectam à viro:
Neque oculos tollens, neque avertens à terrâ
Faciem, ſed ut ſaxum, aut marinus
Fluctus, audit monitus amicorum:
Niſi quando vertens candidam cervicem,
Ipſa apud ſeſe deploraverit patrem ſuum,
Et terram & ædes, quibus relictis venit *huc*
Cum marito, qui nunc contumeliâ affecit eam.
" Et miſera agnovit ob ipſam calamitatem,
" Quid *ſit* non deſerere terram patriam.

Στυγεῖ

λύει τὸ Κορίνθιε ἡ Μήδεια, Εὔμηλος ἱστορεῖ καὶ Σιμωνίδης· ὅτι δὲ καὶ ἀθάνατος ἦν ἡ Μήδεια, Μουσαῖος ἐν τῷ περὶ Ἰωμίων ἱστορεῖ, ἅμα καὶ περὶ τοῦ τὰ ἀκρεαίας Ἥρας ἑορτὰν ἐπιτιθέις. Πελιάδας) τὰς Πελίου θυγατέρας ἔπεισεν ἡ Μήδεια, τὸ πατέρα σφάξαι, καὶ ἑψῆσαι, ὡς ἰσόμορον νεώτερον. ἑψήσασα πρότερον κριὸν, καὶ ποιήσασα ἄρνα ἀφῶ φαρμάκων. Τὸ δὲ ἀνδάνουσα) ἀρθῶς ἀντὶ δοτικῆς, ἀντὶ τοῦ ἀνδανούσῃ. ἤρεσκε δὲ τοῖς Κορινθίοις, ἐπειδὴ λιμώττοντας αὐτὺς ἐπαδαῖς τισιν ἰάσατο, καὶ αὐτὴ δὲ ἠρέσκετο τῇ Κερίνθῳ. ἐπεὶ λέγονται καὶ οἱ Κορίνθιοι φαρμακοὶ εἶναι. τὰ δὲ ὁμοῖα τοῖς ὁμοίοις φίλα εἶναι, καὶ χαίρειν ἀλλήλοις ἴσμεν. Αἰσυμνᾷ) αἰσυμνᾶν ἐστι τὸ ἡγεῖσθαι καὶ ἄρχειν. ἰδίως δὲ φησὶν Ἀριστοτέλης, ὑπὸ Κυμαίων αἰσυμνήτην τὸν ἄρχοντα λέγεσθαι. Αἰσυμνῆται δὲ κριτοὶ συνέδρια κ. λ. ὅπου ὁ ποιητὴς δηλοῖ τοὺς ἀρχοντας τῶν ἀγώνων. Φασὶ δὲ τινες μὲν Ἱππότην, οἱ δὲ Κρέοντα παῖδα γαμῆσαι τὸν Ἰάσονα. ὅθεν δὲ τὸ Κρέοντος θυγατρὸς, οὐχ ὁμοφωνοῦσι τῷ Εὐριπίδῃ οἱ συγγραφεῖς. Κλεόδημος μὲν γὰρ Κρέουσαν φησὶ καλεῖσθαι, γήμασαν δὲ Ξοῦθον. Ἀναξικράτης δὲ Γλαύκην. 20. Μήδεια δ' ἡ δύστηνος) Μήδειαν ὑπὸ Ἀκάστου ἐκπεσοῦσαν σὺν Ἰάσονι, Ἱππότης ὑπεδέξατο Κρέοντος τοῦ Λυκαίθου. ὁ Λύκαιθος δὲ, ἐπεὶ Βελλεροφόντης ἄχετο, ἦρξεν ἔτη κζ'. ἔπειτα Κρέων λέ. εἶτα Ἱππότης. ἐπεὶ δὲ Ἰάσων ἔγημε τὴν Ἱππότου θυγατέρα, τότε δὴ κλείσασα τὰς παῖδας αὐτῆς, ἀπαλλάσσει πρὸς Αἰγέα. ὅτι δὲ καὶ ἐβασίλευσε Κορίνθου, ἱστοροῦσιν Εὔμηλος καὶ Σιμωνίδης, λέγων οὕτω, ὧδε κατ' * εἰς Κόρινθον ὁ Μαγνησίαν ναίων· ἀλόχῳ δὲ Κολχίδος σωώσεσθαι, θράσυ λεχαίῳ τ' ἄνασσε. Δακρύοις χρόνον) ἀνενδότως δακρύει, ἀντὶ τοῦ σωτηκομένη τὸν πάντα χρόνον, οἷον σωεχῶς κλαίουσα ἄνεσιν ὁ λαμβάνει. Ἢν μή ποτε τρέψασα) τὸ δέρειν ἐὰν μὴ μετὰ τοῦ ἰ ὀξυτόνως δέρῃ· εἰ δὲ χωρὶς τοῦ ἰ, δέρω. Ἀτιμάσας ἔχει) Ἀτίμως, ἀντὶ τοῦ ἠτίμησε. καὶ Σοφοκλῆς, παῖδας γὰρ ἓς ἔφυσ' ἀναλώσας ἔχει. καὶ πάλιν, εὐφημίαν μὲν πρῶτα κηρύξας ἔχω. οἷον λείπει τὸ ἀγαθόν. Ὁμηρος,

* Κατ' εἰς) Videtur hic locus aliquantò corruptus.

ὡς

Στυγεῖ ὃ παῖδας, οὐδ' ὁρῶσ' ὀυφαίνεται.
Δέδοικα δ' αὐτὴν, μή τι βυλεύσῃ νέον.
Βαρεῖα γὰρ φρὴν, οὐδ' ἀνέξεται κακῶς
Πάσχουσ'· ἐγὼδα τήνδε· δειμαίνω δέ νιν,
Μὴ σκηπτὸν ὥσῃ φάσγανον δι' ἥπατος,
Σιγῇ δόμους εἰσβᾶσ', ἵν' ἔστρωται λέχος.
Ἢ καὶ τύραννον τόν τε γήμαντα κλάνῃ,
Κἄπειτα μείζω συμφορὰν λάβῃ πικράν·
Δεινὴ γάρ. οὔ τοι ῥᾳδίως γε συμβαλὼν
Ἔχθραν τις αὐτῇ, καλλίνικον οἴσεται.
Ἀλλ' οἵδε παῖδες ἐκ τρόχων πεπαυμένοι
Στείχουσι μητρὸς οὐδὲν ἐννόμλυοι
" Κακῶν. Νέα γὰρ φρονοῦσι τῶν ἀλγεῖν φιλεῖ.
Παι. Παλαιὸν οἶκων κτῆμα δεσποίνης ἐμῆς,
Τί πρὸς πύλαισι τήνδ' ἄγουσ' ἐρημίαν
Ἕστηκας, αὐτὴ θρεομένη σαυτῇ κακά;
Πῶς σε μόνη Μήδεια λείπειν θέλει;
Τρο. Τέκνων ὀπαδὲ, πρέσβυ, τῆς Ἰάσονος,
" Χρηστοῖσι δούλοις ξυμφορὰ τὰ δεσποτῶν
" Κακῶς πίπτοντα, καὶ φρενῶν ἀνθάπτεται.
Ἐγὼ γὰρ εἰς τοῦτ' ἐκβέβηκ' ἀλγηδόνος,
Ὡς ἵμερός μ' ὑπῆλθε γῆν τε κἀρανῷ
Λέξαι, μολέσῃ δούσῃ, Μηδείας τύχας.
Παι. Οὔπω γὰρ ἡ τάλαινα παύεται γόων;
Τρο. Ζηλῶ σ'· ἐν ἀρχῇ πῆμα, κοὐδέπω μέσοι.
Παι. Ὦ μῶρος, εἰ χρὴ δεσπότας εἰπεῖν τόδε,
Ὡς οὐδὲν οἶδε τῶν νεωτέρων κακῶν.

Odit autem liberos, neque lætatur aspectu eorum.
Metuo verò ipsam, nè quid novi moliatur,
Nam animus *ejus est* vehemens, nec sustinebit mala
Pati: ego novi eam, metuo autem eam
Nè acutum transigat gladium per hepar,
Clàm ingressa domum, ubi stratus est lectus:
Aut etiam occidat regem & hunc, qui duxit uxorem,
Deinde verò majorem aliquam cladem accipiat.
Est enim vehemens. Non facilè si susceperit
Cum eâ odium aliquis, præclaram victoriam auferet.
Sed isti pueri cessantes à scholâ curuli
Veniunt, nihil cogitantes de matris
" Malis. Nam puerilis animus non solet dolere.
Pæd. Antiquum mancipium meæ dominæ,
Quid ad portas hanc agens solitudinem,
Stas, ipsa tibi recensens mala?
Quomodo sine te sola Medea relinqui vult?
Nutr. O senex, comes liberorum Jasonis,
" Fidelibus ministris calamitati sunt dominorum
" Res adversæ, & angunt *ipsorum* animos.
Ego enim eò perveni doloris,
Ut mihi venerit desiderium terræ & cœlo
Dicere calamitates Medeæ, egredienti huc.
Pæd. Nondum ergo cessat à luctu misera?
Nut. Laudo te: malum inchoatum est, nondum est in medio.
Pæd. O stultam, si licet hoc dicere de dominis
Ut nihil novit de recentioribus malis.

Τί

* ὡς ἡδὲν γλύκιον ἧς πατρίδος. Φάσγανον δι' ἥπατος) ἐπὶ τῶν παιδῶν ἀκουτέον. καὶ γὰρ φησὶ· συγεῖ δὲ παῖδας, οὐδ' ὁρᾶσ' εὐφραίνεται. δύναται καὶ ἐπὶ αὐτῆς ἀκουτέον. ὁ δὲ Εὐριπίδης τὰ μέλλοντα ἀσαφωνεῖ. ὁμοίως δὲ ἡ ἀμφιβολία, καὶ πως' Ὁμήρου, † οὐδείδιε γὰρ μὴ λαιμὸν ἀπατμήξειε σιδήρου. καὶ τὸ ἀμφὶ δ' ἥπατος δὲ τῶν παίδων λέγει. ἔθος γάρ ἐστιν αὐτῶν, ὡς εἰρηται, προλέγειν τὰ μέλλοντα. Τύραννον) τὸν Κρέοντα φησί. τὸ δὲ ἑξῆς ἡ καὶ τύραννον τόν τε γήμαντα κλάνῃ, ὀξινὴ γάρ. Συμφορὰν δὲ λάβῃ) οἱονεὶ μείζονι κακῷ περιπέσῃ, πρὸς τῷ ἤδη μεμισῆσθαι ὑπὸ Ἰάσονος. Ἐκ τρόχων) βαρυτόνως, ὡς νόμων. Ἀριστοφάνης, βαδίζει μοι τὸ μειράκιον ἐξ ἀπὸ τρόχων· ὡς ἀπὸ γυμνασίας ὂν ἐλθόντας τοὺς παῖδας. Θρεομένη) συνοικομένη, ὁμιλοῦσα. εἴρηται δὲ ἀπὸ τοῦ θρόου. Ὅμηρος, ‡ ὁ γὰρ πάντων ἦεν ὁμὸς θρόος, ὃν δ' ἴα γήρις. ἡ ἀμφιλογομένη παρὰ τὸ θρόν. Νέα γὰρ φρονοῦσι) ἡ καὶ τὸ νέων ἀμάθεια ποιεῖ ἢ λυπεῖσθαι ὃ φιλεῖ. οἱ καὶ νέοι ἔξω πάσης φρονήσεως καὶ κακίας εἰσί. 49. Παλαιὸν οἶκων) ἀντὶ τοῦ παλαιᾶ θεράπαινα. Χρηστοῖσι δούλοις) τοῖς χρηστοῖς δούλοις τὰ τῶν δισποτῶν κακῶς πίπτοντα συμφορὰν φέρει καὶ ὀδύνας. κακῶς ἐπιπίπτοντα, εἰς κακὸν ἀποβαίοντα τὰ τῶν δισποτῶν. 57. Ὡσθ' ἵμερός μ' ὑπῆλθ') τὸ ἡμμα σολοικοφανὲς, ἀντὶ τὴν σκαλαγὴν τοῦ πλώσεως. ὅτω δὲ φησὶ πέπληγα τὴν ψυχὴν ὑπὸ τῶν κακῶν τῶν κατὰ Μήδειαν, ὡς ἀφικέναι λόγους εἰς τε γῆν καὶ τὸν ἀέρα, ἀποδυρομένη τὰς σκείνης τύχας. ὁρανὸν καὶ λέγει νῦν τὸν ἀέρα. οἱ δὲ ξενοχαρόμενοι τῷ κακῷ, τὸ ὁρανῷ, ἢ τῷ ἡλίῳ, ἢ τινὶ ἄλλῳ θεῷ ὑφηγοῦνται τὰ καθ' ἑαυτὸν πράγματα. Ἄλλως. μιμοῦνται τοὺς ἐν μεγάλαις δυσχρίαις ἐξεταζομένους. ὅτοι καὶ σιωπῶν τὰς συμφορὰς μὴ δυνάμενοι, καὶ λέγειν ἀνθρώποις φοβούμενοι, ὁρανῷ, ἢ ἡλίῳ, ἢ γῇ, ἢ θεοῖς ἄλλοις δηγοῦνται. Ζηλῶ σε) ἠθικῶς· ὡς εἴ τις εἶπεν, μακάριός σε εἰ τοιαύτῃ ἀμαθείᾳ ἔχων. Ἄλλως. θαυμάζω σε, πῶς οὐκ ἔγνωκας. ἄρτι γὰρ ἀρχὴν ἔλαβε τὸ κακὸν, καὶ οὐδὲ εἰς μεσότητα

* *Odyss.* ι'. v. 34. † *Iliad.* σ'. v. 34. ‡ *Iliad.* δ'. v. 437.

Τρο. Τί δ' ἔστιν, ὦ γεραιέ; μὴ φθόνει φράσαι.
Παι. Οὐδὲν, μετέγνων κἀπὶ τοῖς πρόσθ' εἰρημένοις.
Τρο. Μὴ σοὶς γένοιτο κρύπτε Σύνδυλον σέθεν·
Σιγὴ γὰρ, εἰ χρὴ, τῶνδε δήσομαι πέρι.
Παι. Ἤκουσά τῶν λεγόντων ὡς δοκῶν κλύειν,
Πεσὼν προσελθὼν, ἔνθα δὴ παλαίπαλοι
Θάσσουσι σεμνὸν ἀμφὶ Πειρήνης ὕδωρ,
Ὡς τοῦσδε παῖδας γῆς ἐλᾷν Κορινθίας
Σὺν μητρὶ μέλλει τῆσδε κοίρανος χθονὸς
Κρέων. ὁ μὴ τοι μῦθος· εἰ σαφὴς ὅδε,
Οὐκ οἶδα· βουλοίμην δ' ἂν ὐκ εἶναι τόδε.
Τρο. Καὶ ταῦτ' Ἰάσων παῖδας ὀξανέξεται
Πάσχοντας, εἰ καὶ μητρὶ διαφορὰν ἔχει;
Παι. Παλαιὰ καινῶν λείπεται πανδυμάτῳ.
Κὐκ ἔστ' ἐκεῖνος τοῖσδε δώμασιν φίλος.
Τρο. Ἀπωλόμεσθ' ἄρ', εἰ κακὸν προσοίσομεν
Νέον παλαιῷ, πρὶν τόδ' ἐξιστλημένον.
Ἀτὰρ σύγ' (ὡς γὰρ καιρὸς εἰδέναι τάδε
Δέσποινάν) ἡσύχαζε, κὰπόσχου λόγων.
Τρο. Ὦ τέκνα, ἀκούετ' οἵος εἰς ὑμᾶς πατὴρ.
Ὀλοιτο μὴ μὲν, δεσπότης γὰρ ἔστ' ἐμὸς,
Ἀτὰρ κακός γ' ὢν εἰς φίλους ἀλίσκεται.
Παι. Τίς δ' οἶδε πάντων ἄρτι γινώσκει τόδε,
"Ως πᾶς τις αὑτὸν τοῦ πέλας μᾶλλον φιλεῖ;
Οἱ μὲν δικαίως, οἱ δ' ἐπ' κέρδεσι κακόν.
Εἰ τοὺς δέ γ' ἀνῆς ἕνεκ' ὀργῆς πατήρ;

Nut. Quid verò eſt, ô ſenex? nè graveris dicere.
Pæd. Nihil; pœnitet me & priora dixiſſe.
Nut. Nè celes conſervam tuam per barbam:
Nam reticebo ea, ſi opus erit.
Pæd. Audivi quendam dicentem, cùm non viderer audire,
Accedens ad locum ubi luditur calculis, ubi natu grandes
Sedent, ad ſacram aquam Pirenes;
Quòd liberos hos è terrâ Corinthiâ ejicere
Velit cum matre dominus hujus terræ
Creon. Hic tamen ſermo an verus ſit,
Haud ſcio: equidem vellem hoc non ſic eſſe.
Nut. Et patietur Jaſon hæc liberis *ſuis*
Accidere, etiam ſi cum matre diſſidium habeat?
" *Pæd.* Veteres novis cedunt affinitatibus.
Et ille non eſt amicus his ædibus:
Nut. Actum eſt igitur de nobis, ſi addamus malum
Novum veteri, priuſquam illud exhauſtum ſit.
Pæd. At tu (non enim commodum eſt hæc ſcire
Dominam) quieſce & retice hos ſermones.
Nut. O liberi, audite, qualis in vos ſit pater:
Non precor quidem ut pereat; eſt enim dominus meus;
Sed tamen impius in amicos invenitur.
Pæd. Quis verò mortalium jam non novit hoc,
" Quod quiſque ſe ipſum magis quàm proximum amet?
" Alii quidem juſtè, alii verò etiam quæſtûs gratiâ.
" *Quid mirum ig.* ſi hos etiam *novi* connubii causâ non diligat pater?

Τρο.

σότητα προῆλθε, τοσοῦτον ἀπέχῃ δ' πεπαῦσθαι τὸ κακόν. ὦ ἤθη δὲ ἔφη), οἷον μακάριον εἰ τοιαύτην ἀφέξουσιν ἔχων. τὸ γὰρ κακὸν, ὃ μόνον ὃ λήγῃ, ἀλλ' ὃδὲ μεσάζῃ, οἷον ἀκμάζῃ. τὸ δὲ μεσοῦ, τρίτης συζυγίας. Ἤκουσά τω) ἤκουσα φησὶ τινὸς λέγοντος τ' ὠτακουσῶν, προσποιούμενος μὴ ἀκούειν. Πεσὼν προσελθὼν) ἐπεὶ ἀπὸ τ' ὧν τοῖς τόποις ἀνόμαζον τοὺς τόπους· πεσὼν γὰρ νῦν, τοὺς τόπους τ' κυβδυτῶν, ὡς ὄψον κὰ μύρα, ἔνθα ταῦτα συνήθως ἐσίν. ὅπου φησὶν ἐνθυσμοῦσι εἰσὶ πιστεύειν, προσελθὼν ἤκουσα, ἀντὶ δ' προσελθοῦσα. κὰ τὸ ὃ δοκῶν, ἀντὶ δ' ὃ δοκοῦσα. Κὐκ ἔστιν ἐκεῖνος) Ὅμηρος * ἐπὶ τ' γυναικὸς ἔλαβε, κείνῳ βούλεται οἶκον, ἐφέπῃ, ὅσκεν ὀπυίοι. ἔξωθεν δὲ τὸ ἔστι, κὰ σὺκ ἔστιν ἐκεῖνος τοῖσδε φίλος δώμασι. 76. Παλαιὰ καινῶν) τὸ ἀφ' τ Πελίᾳ θάνατον ἐκδοβολῆαι Θετταλίας ὑπὸ Ἀκάστῳ δ' παιδὸς Πελίᾳ, ἢ τὸ καταλιφθῆναι αὐτὴν ὑπὸ Ἰάσονος, ὃ κὰ μᾶλλον. νέον δὲ τὸ ἐκβληθῆναι τ' Κορίνθου. τὸ δὲ ἐξιστλῆσθαι ἀντὶ δ' πεπαῦσθαι, ἢ μεταφορὰ ἀπὸ τ' ἐν τοῖς πολείοις ἀντλήντων. Πηρήνης ὕδωρ) Πηρήνη κρήνη ἐν Κορίνθῳ, ἣν Ἀσωπὸς ἔτεκεν, Ὠκιανῷ παῖς, χαριζόμενος Σισύφῳ τῷ Κορινθίῳ σπανίζοντι ὕδατος, ὅτι αὐτῷ Αἰγίνης τ' θυγατρὸς τὴν ὑπὸ Διὸς ἁρπαγὴν. 85. Τίς δ' οὐχὶ ἴσθ' ὅτι) ἔστως ἀναγνωσέον, τίς δ' οὐχὶ ἴσθ' ὅτι τῶν. κὰ σιωπητέον. εἶτα ἀπὸ ἄλλης ἀρχῆς, ἄρτι γινώσκῃς τόδε. Διὸ κὰ μᾶλλον δ' σ' γραπτέον, εἶον τίς σὺκ ἔστι κακὸς εἰς φίλους, εἶτα τὸ ἄρτι γινώσκῃς τόδε, εἶον ἄρτι ἔγνωκας, ὅτι ἑαυτὸς μᾶλλον φιλοῦσιν, ἢ τοὺς πέλας. οἱ δὲ ὑποκριταὶ τοῦτο ἀγνοήσαντες, τὸ τ' ἀντιδιαζολῆς μετατιθέασιν, εἰς τὸ, τίς δ' οὐχὶ ἴσθ' ὅτι τοῦτο γινώσκῃ σαφῶς. τῇ δὲ Μηδείᾳ ταύτῃ κὰ σὺ Κρεσφόντῃ κέχρηται ἔστως. Ἐκεῖνο γὰρ πέπονθ', ὅπερ ἅπαντες βροτοὶ, Φίλων μάλισθ' ἑαυτὸν σὺκ ἀιχύνομαι. Οἱ μὲ δικαίως) πρέπον ὁ σίχος προσκῆται, ὁ τὴν ἐπιξεργασίαν πρεέχων, κὰ ὅτι προκῆμθαι ἐνικᾶ δ' τις ἐπήνεγκε τὸ οἱ μὲν. κὰ ὁ πρότερος δὲ σεσημείωται, ὅτι παροιμιώδης. Ἴτ' ἔν γὰ ἔσαι)

* *Odyſſ.* v. 21.

Τρ. Ἴτ', ἦ γὰρ ἔσω, δωμάτων ἔισω, τέκνα.
Σὺ δ' ὡς μάλιστα τοὺσδ' ἐρημώσας ἔχε,
Καὶ μὴ πέλαζε μητρὶ δυσθυμουμένῃ.
Ἤδη γὰρ εἶδον ὄμμά νιν ταυρουμένῳ,
Τοῖσδ' ὥστ' δρασείουσαν· οὐδὲ παύσεται
Χόλου, σάφ' οἶδα, πρὶν κατασκῆψαί τινα·
Ἐχθρούς γε μέν τοι, μὴ φίλους δράσειέ τι.
Ἀνάπαυσον.

Μή. Δύσανδρος ἐγὼ, μελέα τε πόνων.
Ἰὼ μοι μοι, πῶς ἂν ὀλοίμαν;

Τρ. Τόδ' ἐκεῖνο· φίλοι παῖδες, μάτηρ
Κινεῖ κραδίαν, κινεῖ δ' χόλον.
Σπεύσατε ταῦτον δώματος ἔισω,
Καὶ μὴ πελάσητ' ὄμματος ἐγγύς,
Μηδὲ προσέλθητ', ἀλλὰ φυλάσσοι-
σθ' ἄγριον ἦθος, συγγενὲς φύσιν
Φρενὸς ἀμηδάδους.
Ἴτε νῦν, χωρεῖθ' ὡς τάχος ἔισω.
Δῆλον δ' ὃξ ἀρχῆς ἐξαγερόμενον
Νέφος οἰμωγῆς, ὡς τάχ' ἀνάψει
" Μείζονι θυμῷ. τί ποτ' ἐργάσεται
" Μεγαλόσπλαγχνος, δυσκατάπαυστος
" Ψυχή, δηχθεῖσα κακοῖσιν.

Μή. Αἰ αἰ· ἔπαθον τλάμων, ἔπαθον μεγάλων
Ἄξι' ὀδυρμῶν. ὦ κατάρατοι
Παῖδες ὄλοισθε συγγενοῦς ματρὸς
Σὺν πατρὶ, καὶ πᾶς δόμος ἔρροι.

Τρ. Ἰὼ μοι μοι, ἰὼ τλήμον.
Τί δέ σοι παῖδες πατρὸς ἁμπλακίας
Μετέχουσι; τί τοὺσδ' ἔχθεις; οἴμοι,
Τέκνα, μή τι πάθητ', ὡς ὑπεραλγῶ.

Nut. Ite intra domum, liberi, bene enim erit.
Túque tene hos quàm longissimè abductos,
Neque adducas ad matrem mœstam.
Nam jam vidi eam oculis efferari,
Et aliquid patrare cupientem adversus hos: neque desistet
Ab irâ, benè scio, priusquàm fulmine feriat aliquem.
Utinam tamen inimicis, non amicis aliquid faciat.

Medea.
Infelix ego & ærumnosa propter labores,
Heu me, me, quomodo peream?

Nut. Hoc illud est; chari liberi, mater
Movet cor, movet bilem.
Festinate celeritèr intra ædes,
Neque veniatis propiùs in conspectum,
Nec accedatis, sed cavete
Sævum impetum, & horribilem naturam
Animi contumacis.
Ite jam, procedite quàm celerrimè intro,
Certum enim *est indicium* ab initio sublata
Nubes ejulatûs, quod mox incandescet
" Majori furore: quid tandem faciet
" Iracundus, & implacabilis
" Animus, malis punctus?

Med. Heu, heu, passa sum misera, passa sum quæ magnis
Digna sunt lamentis. ô execrandi
Liberi funestæ matris, pereatis.
Cum patre, & tota domus pereat.

Nut. Heu me me, heu me miseram!
Quid verò tibi filii patris peccata
Participant? cur hos odisti? hei mihi,
Liberi, quàm metuo, nè quid vobis accidat.

" Δειναὶ

τὸ ἐξῆς ἴτε δωμάτων εἴσω τέκνα. τὸ δὲ ἦν γὰρ ἔσαι, εὐχομένη λέγει. τυτέσιν ἐπὶ καλῷ δὲ ἀπόπεμψαι εἰσελθεῖν ὑμᾶς. Ἐρημώσας ἔχε) χαρίσας τῇ μητρὸς αὐτὰς ἀπόκμυψον. Ταυρουμένῳ) ἀγριουμένην, καὶ ἀφ' ὧν βλέμματος τὸ ὀργίλον ἐπιδεικνῦσαν, οἷον ὡς ταύρου θυμικὸν καὶ φοβερὸν ὁρῶσαν, καὶ ἐχὶ μητρικόν. 93. Δρασείουσαν) ἀντὶ τοῦ δράσουσαν· ἔστι δὲ Ἀττικόν. καὶ Σοφοκλῆς ὁ Αἴαντι, ὦ δίσπετ' Αἴας, τί ποτε δρασείεις φρενί; Κατασκῆψαι) δὲ ἀντὶ τοῦ βλάψαι. ἀπὸ τοῦ κεραυνὸς τοῦ σκηπτοῦ, οἷον κεραυνῶσαι. Ἰὼ μοι μοι) ἀσύμφωνα ταῦτ' ἐστὶ τοῖς ὑπὸ τῆς προεσθύτιδος εἰρημένοις, ὅτι ἄφαντος λέγεται καθῆσθαι, καὶ ὧν αὐτῷ δὲ τῷ προλόγῳ τὸ μαχόμενον ἐστί. Μήδεια δ' ἡ δύσλιος ἠτιμασμένη βοᾷ μὲν ὀργῆς, καὶ τὰ ἐξῆς. Κεῖται δ' ἄστατος σῶμα ὑφεῖσ' ἀλγηδόσι) ταῦτα λέγει ἐνδοθεν, καὶ σὺν οὐ φανερῷ. ἡ δὲ φωνὴ μόνη ἐξάκουστος γίνεται. Δῆλον δ' ἐξ ἀρχῆς) δῆλον γάρ ἐστιν ἀπὸ τῆς ἀρχῆς τῆς οἰμωγῆς, ὅτι ἀνάψει. ἢ ὅτως, τοῦτο γὰρ τὸ ἐξ ἀρχῆς ἐξαιρόμενον νέφος τῆς οἰμωγῆς δηλονότι, σκηπτὸν δίκην ἐγκατασκῆψαί τινι, καὶ μέγα τι κακὸν κατεργάσασθαι. ἐὰν δὲ γράφεται ἀνάξει, οἷον ἐπιπολὺ ἀνάξει τὰς ὀργῆς, οἷον ἄνω ἄξει, εἰς ὕψος ἀνατείνει, ὅ ἐστιν αὐξήσει τὸν θυμόν. ἐξ ὧν πάλιν δῆλον, ὡς αὐξανομένη ἐπιπολὺ ἡ ὀργὴ, πάντας δηόν τι ἐργάσεται. 116. Τί δέ σοι

106. Ἐξαιρόμενον] ἀιρόμενον rectè legit *Canter*. Alioqui versus justo longior est.

" Δειναὶ τυράννων λήματα· καί πως
" Ὀλίγ' ἀρχόμενοι, πολλὰ κρατοῦντες,
" Χαλεπῶς ὀργὰς μεταβάλλουσι.
" Τὸ γὰρ εἰθίσθαι ζῆν ἐπ' ἴσοισι,
" Κρεῖσσον ἔμοιγ' ἔνι, εἰ μὴ μεγάλως,
" Ὀχυρᾶς τ' εἴη καταγηράσκειν.
" Τῶν γὰρ μετρίων, πρῶτα μὲν εἰπεῖν,
" Τὄνομα νικᾷ, χρῆσθαί τε μακρῷ
" Λῷστα βροτοῖσι. τὰ δ' ὑπερβάλλον-
" τ' ἐς ἐθέλοντα καιρὸν δύνασθ' ἀνατοῖς.
" Μείζους δ' ἄτας, ὅταν ὀργισθῇ
" Δαίμων, οἴκοις ἀπέδωκεν.
Χο. Ἔκλυον φωνάν, ἔκλυον δὲ βοάν
Τᾶς δυσάνω Κολχίδος.
Οὐδέ πω ἥπιος. ἀλλ', * ὦ γεραιά,
Λέξον· ἐπ' ἀμφιπύλῳ γὰρ ἔσω
Μελάθρων βοὰν ἔκλυον.
Οὐδὲ ζωπήδομαι, γύναι,
Ἄλγεσι δώματος,
Ἔπει μὴ φίλα κέκευθε.
Τρ. Οὐκ εἰσὶ δόμοι· φρῦδα πάρ' ἤδη.

" Sævi *sunt* tyrannorum ſpiritus, & quodammodo
" Levi de causâ initio ſuſcipientes, *poſtea* diu retinentes,
" Difficultèr iras, animo mutato, deponunt.
" Nam aſſuefactum eſſe ad vivendum moderatè,
" Melius mihi videtur, ſi non magnificè,
" Tutóque liceat conſeneſcere.
" Nam, ut hoc primum dicam, moderatè viventium
" Nomen vincit; & uti eo, longè
" Optimum eſt hominibus. Sed immoderata
" Nullo tempore valent hominibus ad diuturnitatem:
" Majores enim calamitates, quando iraſcitur
" Deus, afferunt familiæ.
Cho. Audivi vocem, audivi clamorem Infelicis Colchidis.
Nec adhuc *eſt* placata. Sed, ô vetula,
Dicito: nam intra biforem
Domum, clamorem audivi.
Neque delector, ô mulier,
Luctibus domûs;
Quia non grata ſunt ea, quæ fiunt.
Nut. Non ſunt ædes: evanuerunt hæc jam.

* Vid. *Hippolyt.* v. 171.

Ὁ

σοι παῖδες) τί τάσδε μισεῖς οὐκ ὄντας αἰτίους; λέγε δὲ τὰς παῖδας, Μέρμερον καὶ Φέρητα. Ὀλίγ' ἀρχόμενοι) ἀντὶ τοῦ ἐξ ὀλίγου καὶ βραχέος ἀρχόμενοι τοῦ θυμοῦ, καὶ ἐπιπολύ τάττε κρατοῦντες. τὸ γὰρ πολλὰ ἀντὶ τοῦ ἐπιπολύ. ἔχομεν δὲ καὶ τὴν ἔννοιαν παρ' Ὁμήρῳ, εἰπεῖρ γάρ τι χόλον γε καὶ ἀυτῆμαρ καταπέψῃ· καὶ θυμὸς δὲ μέγας ἐστὶ διοτρεφέων βασιλήων· δύνασθαι δὲ τὸ ὀλίγ' ἀρχόμενοι, ἀντὶ τοῦ ἐπ' ὀλίγον ἀρχόμενοι, ἀλλ' εἰς τὸ ἐναντίον. αὐτοὶ πολλῷ κρατοῦντες. πέφυκε δ' ἐξουσία ἐπαίρειν ἀεὶ τοῖς ἀνθρώποις τὸ λογισμόν. Τὸ γὰρ εἰθίζεσθαι ὁ γὰρ, ἀντὶ τοῦ δι. τὸ δὲ ζῆν ἐπίσης, ἀντὶ τοῦ μὴ ἰσότητος, καὶ μὴ τυραννίδι κρεῖσσον, ἐφ' ᾗ φησὶ πάντας ἀνθρώπους μηδένα μηδενὸς ὑπερέχειν τοῦ συμμετρίας, καὶ μὴ ἐπιθυμεῖν. τοῦτο μέγιστον ἀνθρώποις καὶ λυσιτελέστατον. Ὀχυρᾶς τ' εἴη) ἀντὶ τοῦ μετρίως καὶ ἀσφαλῶς, ὡς τοῦ συμμετρίας τὸ ἀσφαλὲς τοῦ παραμονῆς ἐχούσης. τοῦ δὲ ὑπερβολῆς μεγάλας καὶ τὰς σκηπώσας ἐχούσης, ὡς ἐπάγει, ἀμφότερα δὲ λέγει καὶ ἐχυρᾶς, καὶ ὀχυρᾶς. Ἄλλως. αἱρετὸν μὲν φησὶ τὸ εὐδαιμονεῖν. εἰ δὲ μὴ συνέχει ἀεὶ καὶ μέχρι γήρως εὐτυχεῖν, κρεῖσσον τὸ ζῆν ἐπίσης, ὃ ἐστιν ἐν μεσότητι, τῇ ἴσῃ ἀπεχούσῃ εὐτυχίας καὶ ἀτυχίας. ὁ τοιοῦτος γὰρ βίος κρείσσων, εἰ μόνιμος. Πρῶτα μὲν) αὐτὸ γὰρ φησὶ καθ' ἑαυτό, τὸ τοῦ συμμετρίας ὄνομα, καὶ τῇ πᾶν προσφορᾷ μόνῃ νικᾷ, καὶ εὐφημώτερόν ἐστι. λέγει δὲ ὁ σοφὸς, * πᾶν μέτρον ἄριστον. ἐπὶ δὲ ὑπερβολῆς, μηδὲν ἄγαν. Τὸ γὰρ λῷστα) ἀντὶ τοῦ λῷστον, ὅ ἐστι βέλτιστον. πληθυντικὸν ἀντὶ ἑνικοῦ. τὸ χρῆσθαι ἐν τῇ συμμετρίᾳ, εἰς ὅλον τὸ χρόνον βέλτιστον. κἀγὼ ἐν φησὶ τὸ μεγάλης καὶ ὑπερβαλούσης εὐτυχίας τὴν συμμετρίαν προκρίνω. ἐν ταυτῇ γὰρ, τὸ εἰ μὴ μεγάλως. ἀντὶ τοῦ εἰ μὴ μεγάλῃ καὶ ὑπερβαλλούσῃ εὐτυχίᾳ, τὸ ἀσφαλέστερον. 127. Τάδ' ὑπερβάλλοντ' ἀθέλοντα) αἱ δὲ ὑπερβολαὶ φησὶν ἀσθενεῖς καὶ ἀβέβαιοι τοῖς ἀνθρώποις, τῇ ἀρχαίᾳ μεταβολῇ, ἐφ' εἰ γεγόνασι τὴν ἀρχὴν νομιζόμεναι. ὁ γὰρ τὴν συμμετρίαν ἔχων, εἰ καὶ πάσοι ταύτης τρόπον τινὰ, ἀδημίαν δοκεῖ πεποιθέναι παραλλαγήν. ἐπόντα τῷ μὴ ὑπερβολὴν ἔχοντι, φθόνῳ παρακολουθεῖ τοῖς σὺ ἀεί. διὸ ἐπιπολὺ παραμένει ἡ συμμετρία. τὸ δὲ ὅταν ὀργισθῇ, ἰδικώτερον εἴρηκεν. ἐφ' ᾧ γὰρ ἐπιπᾶν, ὅταν χολωθῇ. Οὐδέπω ἦπιος) ἔοικε, φησὶν ἡ Μήδεια, μηδέπω πεπραύνθαι. Ἀμφίπυλον) τὸ ἔχον δύο πύλας καὶ εἰσόδους, μίαν μὲν τὴν αὐθεντικὴν, ἑτέραν δὲ ἣν Ὅμηρος λέγει ὁρσοθύρην. ἐγὼ δὲ φησὶν ἐπὶ τοῦ ἀμφιπύλου ὅσα, ἤκουσα φωνῆς ἔσω τοῦ μελάθρου. Ἔπει μοι φίλον) τὸ οἰκημα φησὶ τετίλεσθαι ἐμοὶ φίλον, οἷον ὑπάρχει, οὐκ εἰσὶ δόμοι, οἷον ἀνατέτραπται ὁ οἶκος, ἠφάνισται. ἀπ'

* Lego πᾶν μέτρον ἄριστον. Vel fortè eſſet Hemiſtichium —— μέτρον δ' ἐν πᾶσιν ἄριστον, Huc refer, Μηδὲν ἄγαν, ἄγαν φιλῶ.

Ὁ μὲν γὰρ ἔχει δῶμα τυράννων.
Ἧδ' ἐν θαλάμοις πάκει βιοτὰν
Δέσποινα, φίλων οὐδενὸς οὐδὲν
Παραθαλπομένα φρένα μύθοις.
Μή. Αἴ αἴ διά μυ κεφαλᾶς φλὸξ οὐρανία
Βαίη. τί δέ μοι ζῆν ἔτι κέρδος;
Φεῦ, φεῦ· θανάτῳ καταλυσαίμαν,
Βιοτὰν συγγεᾶν προλιποῦσα.
Χο. Ἄϊες, ὦ Ζεῦ, καὶ γᾶ, καὶ φῶς,
Ἰαχὰν, οἵαν ἃ δύστανος μέλψει νύμφα;
Τίς σοι ποτὲ τᾶς ἀπλήστυ
Κύπριδος ἔρως, ὦ ματαία,
Σπεύσει θανάτοιο τελευτάν;
Μηδὲν τόδε λίσσυ.
Εἰ δ' ὃς σὸς πόσις
Καινὰ λέχη σεβίζει,
Κείνῳ τόδε μὴ χαρίσσυ.
Ζεύς σοι τάδε συνδικάσει.
Μὴ λίαν τάκυ,
Ὀδυρομένα σὸν εὐνέταν.
Μή. Ὦ μεγάλα Θέμι, καὶ πότνι' Ἄρτεμι,
Λεύσσεθ', ἃ πάσχω, μεγάλοις ὅρκοις
Ἐνδησαμένα τὸ κατάρατον
Πόσιν; ὃν ποτ' ἐγὼ ἰύμφαν τ' ἐσίδοιμ'
αὐτοῖς μελάθροις διακναιομένυς·
Οἵ γέ με πρόσθεν τολμῶσ' ἀδικεῖν.
Ὦ πάτερ, ὦ πόλις, ὧν ἀπεναίθω
Αἰσχρῶς, τὸ ἐμὸν κλείνασα κάσιν.
Τρ. Κλύεθ', οἷα λέγει, καὶ πρόσοδα;

Jason enim tenet domum principum,
Medea verò tabefacit vitam in thalamis
Domina, nullius amicorum quicquam
Verbis lenita animo.
Med. Heu, heu, utinam flamma cœlestis per meum caput
Eat! Quid enim mihi boni est amplius vivere?
Heu heu, divertam ad mortem,
Relictâ odiosâ vitâ.
Cho. Audivisti, ô Jupiter, & terra, & lux,
Qualem vocem infelix ediderit sponsa?
Quænam tibi insatiabilis
Thori cupiditas, ô stulta,
Accelerabit mortis finem.
Nè hoc preceris.
Quòd si tuus maritus
Colit novum lectum,
Illi nè hoc (gravius) imputes!
Jupiter hæc ulciscetur pro te.
Nè nimis tabefacias teipsam,
Plorans tuum maritum.
Med. O magna Themis, & reverenda Diana,
Videtis, quæ patior? quæ magno juramento
Obligavi execrandum
Maritum? Quem utinam aliquando ego, & sponsam videam
In ædibus discerptos,
Qui me prius audent injuriâ afficere.
O pater, ô civitas, à quibus discessi
Turpitèr, occiso meo fratre.
Nut. Auditis, quæ dicit, & ut invocat

Θέμιν

δὲ ἀρσενικῶς, εἰς ὐδέτερον μετέσχ. Φρῦδα γὰρ τάδε, τὰ οἰκήματα λέγει. Φλὸξ οὐρανία βαίη) εἶον κεραυνωθείω, κεραυνοβοληθείω. φλόγα γὰρ οὐρανίαν τὸ κεραυνὸν λέγει. Ἄϊες, ὦ Ζεῦ) τὸ ἄϊες ὁ Διόδωρος πρὸς τὰς τῶν χορῶν φησὶ λέγεσθαι ὡς ἠκούσατε, καὶ ὁ πρὸς τὸν Δία. εἰ ἦθος ἦν τὸ ζεῦ καὶ γᾶ, καὶ φῶς. τοῦτο δὲ Ἀπολλόδωρος ὁ Μηδείας φησίν. λοιπὸν ἡ τῶν ἰαχὰν τῶν χορῶν, ἵν' ἔχῃ λόγον, τὸ κατευσεβεῖται θέμιν εὐκλείαν, ζωάς τε, τὰς οἱ ὑποκριτὰς συγχέει. Τί σοι ποτὲ τὸ μίγνυσθαι θαυμάζει τῶν ἔρωτος. τίς ἄρα φησὶν ἔστω ὁ ἔρως, ὁ τῶν ἀκορέστων ταύτης κοίτης, ὃς σπεύσει θάνατον ἐπιπέμψαι. ἁπλῆσον δὲ λέγει τὴν κοίτην, ἐπεὶ δέον καταφρονητικῶς; φέρῃ, καὶ μισεῖν τὰ ἁσσον συνελθόντα. ἡ δὲ καὶ ὕστως κινίζεται, ὅτι μὴ ζώσιν αὐτῷ. Τὸ δὲ σπεύσει θανάτου τελευτὰν) ἀντὶ τοῦ ἐπείξει, καὶ ἐμβαλεῖ σοι θάνατον. Μηδὲν τόδε λίσσυ) μὴ λίσσυ, φησὶν, ὦ Μήδεια, τὸ θανεῖν. εἰ δὲ ὁ σὸς ἀνὴρ ἠθέτησε τοὺς ὅρκους, εἰκείνῳ γενικῇ λίσσυ τόδε, δηλονότι τὸ κεραυνωθῆναι καὶ ἀποθανεῖν. 156. Κείνῳ τόδε) τουτέστιν ἐκείνῳ τόδε τὸ ἁμάρτημα μὴ λογίζου, καὶ δι' ἐλπίδος ἔχε τοὺς θεοὺς ἀπαιτήσειν αὐτὸν τιμωρίαν. Μὴ λίαν τάκυ) σὺ φησὶ μὴ καλέπαινε, μηδὲ θυμοῦ. σὺν δίκῃ δὲ, ἀντὶ τοῦ σὺν τῷ δικαίῳ, ἐπιξενιούσῃ). Κτείνασα κάσιν) Τιμαχίδας ἐπὶ τὰ πρόχειρα πᾶσιν ἐνεχθεὶς, τὸν Ἄψυρτον φησὶ λέγειν αὐτὴν, τοῦ Εὐριπίδου μή τι σύνταξα, μήτε ἐν τῷ Αἰγεῖ δηλώσαντος τὸν Ἄψυρτον ὀνόματι. ὁ δὲ Φερεκύδης Ἀλκῷ τοῦ ξ ὀνομάζει αὐτόν. Δικαιογένης δὲ ἐν τῇ Μηδείᾳ Μιτανόητον αὐτὸν ὀνομάζειν

140. Ὁ μὲν γὰρ] Carminis ratio non constat.

Θέμιν εὐκλάιαν, Ζηνὰ θ', ὃς ὅρκων
Θνατοῖς ταμίας νενόμιται;
Οὐκ ἔστιν, ὅπως ἔν τινι σμικρῷ
Δέσποινα χόλον καταπαύσει.
Χο. Πῶς ἂν ἐς ὄψιν τὰν ἁμετέραν
Ἔλθοι, μύθων τ' ἀυδαθέντων
Δέξαιτ' ὀμφάν,
Εἴπως βαρύθυμον ὀργάν,
Καὶ λῆμα φρενῶν μεθεῖη;
Τρο. Μήτοι τόγ' ἐμὸν πρόθυμον
Φίλοισιν ἀπέσαι.
Χο. Ἀλλὰ βᾶσά νιν δεῦρο πόρευσον οἴκων
Ἔξω, φίλα, κὰμὸν αὔδα.
Σπεῦσον, πρὶν τι κακῶσαι τὰς ἔσω.
Πένθος γὰρ μεγάλως τόδ' ὁρμᾶται.
Τρο. Δράσω τάδ'. ἀτὰρ φόβος, εἰ πείσω
Δέσποιναν ἐμάν.
Μόχθου γ' ἄχεων τλημόν' ὀπαδώσω.
Καί τοι τοκάδος δέργμα λεαίνης
Ἀποταυρῶται δμωσὶν, ὅταν τις
Μῦθον προφέρων πέλας ὁρμᾶθῃ.
" Σκαιὰς γ' λέγων, κοὐδέν τι σοφὰς
" Τὰς πρόσθε βροτὰς, θὴν ἂν ἁμάρτοις·
" Οἵ τινες ὕμνας ἐπὶ μὲν θαλίαις,
" Ἐπὶ τ' εἰλαπίναις, καὶ δαῖτ' ἐν δείπνοις

Themidem, faventem optatis, & Jovem qui juramentorum
Cuſtos hominibus exiſtimatur?
Non fieri poteſt, ut in aliquâ parvâ re
Domina iram ſedet.
Cho. Quomodo in conſpectum noſtrum
Veniat, & dictorum verborum
Vocem accipiat:
Si fortè acerbam iram,
Et impetum animi remittat?
Nut. Meum certè ſtudium non
Deerit amicis.
Cho. Sed vade, & eam huc adducito domum
Extra, chara, & hæc dicito:
Propera, priuſquam aliquid mali faciat iis, qui intus ſunt.
Nam luctus hic valdè augetur.
Nut. Faciam hæc. Sed metuo an perſuadeam
Dominam meam:
Laboris tamen gratiam hanc *vobis* largiar.
Quanquam leænæ, quæ recens peperit, aſpectu
Efferatur in famulos, quum quis
Accedit prope collocuturus.
" Stultos autem dicens & inſipientes
" Homines, qui ante nos fuerunt non erraveris.
" Qui hymnos in feſtivitatibus,
" Et conviviis & cœnis.
" Εὕροντο,

μάζειν. ἀνηρῆσθαι δὲ αὐτὸν, οἱ μὲν ὑπὸ Μηδείας, οἱ δὲ ὑπὸ Ἀργοναυτῶν. Λέγων δὲ ὁ ῥήτωρ ὑ σφαγῆναι, ἀλλὰ διαφθαρῆναι αὐτὸν φαρμάκοις. 169. Θέμιν εὐκλαΐαν) τ διδασκομένων ἐσὶ ζητημάτων κ τοῦτο, πῶς ἡ μὲ Μήδια τὴν Θέμιν κ τὴν Ἄρτεμιν βοᾶται. ἡ δὲ πρισβύτις, ἀντὶ τ Ἀρτέμιδος τ Δίκα φησὶν αὐτὸν ἐπιμαρτύρασθαι. Ἀπολλόδωρος μὲ ἔν φησιν ὁ Ταρσεὺς, τ ἀμφιβολίας αἰτίας εἶναι τὰς ὑποκριτὰς, συγχέοντας τὰ χορικὰ τοῖς ὑπὸ Μηδείας λεγομένοις. Δεῖ δὲ τὴν διάνοιαν γεγονέναι μὲ, ὡς ὅ τὴν Μήδειαν ἅπαντα ταῦτα λέγειν, αἳ αἳ διά μου κεφαλῆς φλὸξ ἐρανία βαίη, ἕως ὅ, ἄϊες ὦ Ζεῦ, κ γᾶ, κ φῶς. τὰ δὲ ἑξῆς ὅ χορὸς προσάψαι, ἕτως γὰρ ἐχέσης τ διανοίας, ὡς αὐτῆς φησι τ Μηδείας διαῤῥήδην προσκαλεῖσθαι τ Δίκα, τὰ ἑξῆς τ χορὸν λέγειν, ἰαχὰν οἵαν ἀδύσαντος μέλπει νύμφα. εἰ δὲ μὴ, γελοῖον δοκεῖ εἶναι τ Μηδείας καταρασαμένης ἑαυτῇ, τ χορὸν λέγειν, ἄϊες ὦ Ζεῦ, κ γᾶ, κ φῶς. λελύσθαι δὲ τὴν ἀπορίαν εἰκότως, τὴν πρισβύτιν ἔνδοθεν κατηκοῦσθαι τ Μηδείας, κ λέγειν, κλύεθ' οἷα λέγει. ὁ δὲ Δίδυμος φησὶν, ὅτι διὰ ὅ λέγειν διά μου κεφαλῆς φλὸξ ἐρανία βαίη, ἐπικαλεῖται τ Δία. τίς γὰρ ἔσχεν αὐτῇ ἐπιπέμψαι τ κεραυνὸν, εἰ μὴ ὁ Ζεύς; εἰ κ ἡ πρεσβύτις μὴ πάντων ὢν ἠ Μήδεια ἀπεκαλέσατο ἐμνήσθη, διὰ παράδοξον. ἠρκέσθη γὰρ τοῖς σεμνοτάτοις. οἱ δὲ φασὶ λείπειν, τὸ ὄμνυμι Ζῆνα κ Θέμιν. Ἔν τινι σμικρῷ) λείπει κακῷ· ἀλλὰ δηλονότι μέγα καταπραξαμένη κακὸν, παύσει τ ὀργῆς. Πῶς ἂν ἐς ὄψιν) πῶς, φησὶ, συντυχοῦσα αὐτῇ διαλεχθείλω, κ πῶς τ παρ' ἐμοῦ ῥηθησομένων λόγων τὴν φωνὴν δέξαιτο; ὀμφὴν γὰρ νῦν τὴν φωνὴν λέγει, ἢ τὴν ὁμιλίαν, κ οὐχὶ τὴν κλησόνα. Μήτοι τό γ' ἐμὸν) ἡ ἐμὴ παροῦσα προθυμία, μὴ ἐκτὸς τ φίλων ἀπέσω. Ἀτὰρ φόβος εἰ πείσω) ἀλλ' εἰ φοβερὸν κ δυσχερὲς πεῖσαι τὴν ἐμὴν δέσποιναν θυμωμένην σύταῦθα προσελθεῖν, ὅμως ἐγὼ τήνδε σοὶ τὴν χάριν καταθήσω, κ εἰσελθοῦσα καλέσω αὐτὴν, ὑπὲρ ὅ μὴ μοχθεῖν κ ἀδημονεῖν σε ἐσῶσαν κ προσδεχομένην. 186. Μόχθου δὲ χάριν) ὑπὸ ὅ μόχθου, ὃ σοὶ ἡμᾶς ἔχεις. τὸ δὲ χάριν, κατὰ κοινοῦ. Κάι τοι τοκάδος) λείπει τὸ ἔχουσα. κάιτοι φησὶν ἡ δέσποινα δεινὸν ὁρᾷ, τοῖς τολμῶσιν αὐτῇ πλησιάζειν, ἔχουσα λεαίνης τετοκυίας τὸ βλέμμα, κ ὅμως ἔτως ἐχέσης αὐτῆς θυμῷ, εἰ σὴν χάριν εἰσελεύσομαι· τοῦτο γὰ

" Εὕροντο, βίᾳ τερπνὰς ἀκοάς.
" Στυγίους ὃ βροτῶν ἐδεὶς λύπας
" Εὕρετο μέσῃ κὴ πολυχόρδοις
" Ὠιδαῖς παύειν, ἐξ ὧν θάνατοι,
" Δειναί τε τύχαι σφάλλουσι δόμους.
" Καί τοι παῖδε μὲν κέρδος ἀκέσθαι
" Μολπαῖσι βροτούς· ἵνα δ' εὐδαίμονι
" Δαῖτες, τί μάτην τείνουσι βοάν;
" Τὸ παρὸν γὰρ ἔχει τέρψιν ἀφ' αὑτοῦ
" Δαιτὸς πλήρωμα βροτοῖσιν.
Χο. Ἰαχὰν ἄϊον πολύστονον γόων.
Λιγυρὰ δ' ἄχεα μογερὰ βοᾷ
Τὸν ἐν λέχει προδότᾳ, κακόνυμφον.
Θεοκλυτεῖ δ' ἄδικα παθοῦσα,
Τὰν Ζηνὸς ὁρκίαν Θέμιν,
Ἃ νιν ἔβασεν
Ἑλλάδ' ἐς ἀντίπορον
Δι' ἅλα νύχιον,
Ἐφ' ἁλμυρὰν πόντου
Κληῖδ' ἀπέραντον.

" Invenerunt, vitæ jucundas auditu voluptates.
" Sed nemo hominum horribiles mœrores
" Invenit, quomodo Musicâ & vario nervorum
" Cantu sedare possimus, ex quibus cædes,
" Et graves casus, evertunt domos.
" Atqui *in rebus* his maxima utilitas esset medèri
" Hominibus cantu: ubi verò sunt læta
" Convivia, quid frustrà intendunt vocem?
" Præsens enim præbet voluptatem per se
" Convivii abundantia mortalibus
Cho. Audivi clamorem cùm multis gemitibus lamentationum:
Miseros verò, & tristes dolores clamat
Jasonem connubii proditorem malúmque sponsum.
Invocat autem Deos injuriis affecta,
Et Themidem, filiam Jovis, quæ est custos juris jurandi,
Quæ ipsam duxit
In Græciam intermedio freto sitam *è regione Colchidis*,
Per mare nocturnum,
Supra salsas ponti
Immensi angustias.

ΜΗΔΕΙΑ.

ἢ ἀπὸ κοινῆ. Ἀποταυροῦται) ἀντὶ τοῦ ταυροειδὲς σχηματίζεται τῷ προσώπῳ, ὡς χῆμα μὲ ἔχῃ λεόντης. σχηματίζεται δὲ τὸ πρόσωπον, ὁμοίως ταύρῳ θυμοῤῥαιδεῖ. Ἀποταυροῦται) ἵνα φησὶν ἀποβλέπῃ εἰς ἡμᾶς ὀργίλως, ὡς λέαινα ὀργισθεῖσα τὰ τέκνα αὐτῆς. 195. Στυγίους βροτῶν) τὴν λύπην θεραπεύῃ δι' ᾠδικῶν κέρδος ἐστὶ, καὶ ὠφέλεια. κἀιτοι τὸ ἀκεῖσθαι καὶ θεραπεύῃ τὰς λύπας τοῦ ἀνθρώπου, κέρδος ἐστὶν καὶ ὠφέλεια. τίς δὲ χρεία σὺν συμποσίῳ τρέφειν ὕμνους, ὅπου καὶ χωρὶς τοῦ ὕμνων αὐτὴ ἡ παρουσία τῶν συμποτῶν τέρψιν ἔχῃ. Θαλίαις) θυσίαις, εἰλαπίναις, ἑορταῖς. λέγῃ δὲ τὴν παροινίαν. Ἐξ ὧν θάνατοι) ἐξ ὧν λυπῶν αἱ φῆναι συμφοραὶ, πλαίῃ καὶ ἀποτυγχάνῃ ποιῆσι τοὺς δόμους. 201. Τί μάτην) τίς γὰρ σκοπὸς χρεία μουσικῆς, αὐτῶν τῶν ἀπὸ θοίνης τερπόντων; τείνουσι δὲ βοὰν, ἀντὶ τοῦ ᾄδουσι μετόνυ. καὶ γὰρ εὐναχία ἱκανὴ ἔσιν εἰς τὸ τέρψαι τοὺς ἀνθρώπους. Λιγυρὰ δ' ἄχεα) ἀντὶ τοῦ λιγυρῶς καὶ ὀξέως τὰ ἄχεα φησὶν ἡ μογερὰ Μήδεια βοᾷ. Τὰν Ζηνὸς ὁρκίαν Θέμιν) ταῦτα τοῖς ἀξιοῦσιν ὑπὸ τῆς Μηδείας ἀφ' οὗ Θέμιδος προσκλῆσθαι τὸ Δία, συμπράττῃ. οἰγῶν προσυπομνηματισάμενοι γράφουσιν ὕστας. δύναται τὸ λέγῃ Ζηνὸς ὁρκίαν Θέμιν βοηθῆσαι τοῖς προκειμένοις, ὅτι ἀφ' οὗ Θέμιδος τὸ Δία ἐπικαλεῖτο, ἀφ' τὸ εἶναι Διὸς τὴν Θέμιν. λέγῃ δὲ ὅτι τῇ παρέδρᾳ τῷ Διὶ δικαιοσύνῃ, ἦγεν τοῖς ταύτης ὅρκοις πιστεύσασα, ἔπραξεν ἃ ἔπραξεν. ὁρκίαν δὲ αὐτὴν εἶπεν, ὡς τοῦ ὅρκου ἔφορον, καὶ συνθηκῶν πρύτανιν, ἥτις Θέμις αὐτὴν τὴν Μήδειαν καὶ ἀφεῖναι πεποίηκεν εἰς τὴν Ἑλλάδα, ἀφ' τὴν ἀντίπορον τοῦ Σκυθίας. ἀντίπορον δὲ τὴν ἐναντίαν κατὰ τὸ πόρον, ἢ κατὰ τὸ τόπον. ἡ μὲν γὰρ ἐν τοῖς δυτικοῖς κεῖται ἡ Ἑλλάς. ἡ δὲ Σκυθία ἐν ταῖς ἀνατολαῖς. πῶς δὲ ἡ Θέμις ἀφεῖναι ἐποίησε τὴν Μήδειαν; ὅτι τοῖς ὅρκοις πεισθεῖσα ἠκολούθησεν Ἰάσονι. 211. Διὰ ἅλα νύχιον, ἐφ' ἁλμυρὰν πόντου) ἀντὶ τοῦ δι' ἁλὸς ἁλμυρᾶς, ἤτοι διὰ θαλάσσης τοῦ Ἐπὶ προθέσεως, ἢ τὸ ἁλμυρᾶς, πρὸς τὸ ἐξῆς συναπτέον, τουτέστι διεβίβασεν αὐτὴν δι' ἁλὸς εἰς τὴν Ἑλλάδα, ἐπὶ τὴν ἁλμυρὰν τοῦ πόντου κληῖδα. λέγῃ δὲ τὸ στενὸν, ὅθεν καὶ κληῖδα τὸ στενὸν σεσῆνο ὀνόμασεν, παρὰ τὸ ὥσπερ κληῖδα εἶναι τοῦ προκειμένου πόντου. ἀπὸ γὰρ τοῦ στενοῦ, ἐπὶ τὸν πόντον ἐξιέασι. νύχιον δὲ λέγῃ τὴν θεὸν, ὡς ἐξῆς ἐπάγῃ. ὥστε καὶ ἄνω ἀφ' τὸ Θέμιδος τὸ Δία ἐπικαλεῖται. ἡ Θέμις δὲ αὐτὴν φησὶ ἀφ' νυκτὸς πεφυγέναι.

ΜΗΔΕΙΑ, ΚΡΕΩΝ, ΧΟΡΟΣ.

Ἰαμβοί.

Μή. Κορίνθιαι γυναῖκες, ἐξῆλθον δόμων,
Μή μοί τι μέμψησθ'· "οἶδα γὰρ πολλοὺς βροτῶν
" Σεμνοὺς γεγῶτας, τοὺς μὲν ὀμμάτων ἄπο,
" Τοὺς δ' ἐν δυσκλείοις, οἱ δ' ἀφ' ἡσύχου ποδός
" Δύσκλειαν ἐκτήσαντο, καὶ ῥᾳθυμίαν.
" Δίκη γὰρ οὐκ ἔνεστ' ἐν ὀφθαλμοῖς βροτῶν.
" Ὅς τις πρὶν ἀνδρὸς αὐλάγχνον ἐκμαθὼν σαφῶς,
" Στυγεῖ δεδορκὼς, ἀδίκως ἠδικημένῳ.
" Χρὴ δ' ξένον μὲν κἀστὰ προσχωρεῖν πόλει·
" Οὐδ' ἄγαν ἥνεσ', ὅστις αὐθαδίᾳ γεγὼς,
" Πικρὸς πολίταις ἔξεν ἀμαθίας ὕπο.
Ἐμοὶ δ' ἄελπτον πρᾶγμα πρόσπεσὸν τόδε,
Ψυχὴν διέφθαρκ'· οἴχομαι δ', ὦ βίου
Χάριν μέθεσα, καὶ θανεῖν χρῄζω, φίλαι.

Med. MULIERES Corinthiæ, exivi è domo.
Nè reprehendatis me: " novi enim multos homines,
" Qui clari fuerunt, alios quidem procul à conſpectu,
" Alios verò inter ſuos: alii verò ex eo, quod quieverunt,
" Comparaverunt ſibi infamiam, & opinionem ignaviæ.
" Juſtitia n. non ineſt in oculis
" hom. i. e. *juſti ex aſp. dign. nequeunt.*
" Quiſquis ante quam hominis animum manifeſte cognoverit,
" Odit *ſemel* intuitus, nullâ injuriâ affectus, *is injuſtè facit.*
" Oportet autem hoſpitem valdè ſe accommodare civitati:
" Neque laudo civem, qui contumax exiſtens,
" Moleſtus eſt civibus propter imperitiam, *ac inſolentiam.*
Mihi verò hæc res, quæ præter ſpem evenit,
Corrupit animum; perii verò & vitæ
Voluptate omiſsâ, volo mori, amicæ.

Ἐν

Κορίνθιαι γυναῖκες) χρὴ νοεῖν, ὅτι κατὰ τὸ σιωπώμενον εἰσελθοῦσα ἡ γραῦς παρεκάλεσε τὰς Μηδείαν ἐξελθεῖν πρὸς τὰς ἀπὸ τοῦ χοροῦ. αὕτη δὲν ἐξελθοῦσα φησίν, Ἐξῆλθον πρὸς ὑμᾶς, ὦ γυναῖκες, ἵνα μή μοί τι μέμψησθε, ὡς δι' ὑπερηφανίαν μὴ προελθοῦσ'. Ἄλλως. Ὦ Κορίνθιαι γυναῖκες, ἐξῆλθον ἐκ τῶν δόμων, ἵνα μὴ μέμψησθέ μοι, καίτοι ἐπίσαμαι πολλοὺς τῶν ἀνθρώπων σεμνοὺς γεγῶτας, τοὺς μὲν ὀμμάτων ἄπο, τοὺς δ' ἐν δυσκλείοις, οἷον ὑπερηφάνους νομιζομένους, τοὺς μὲν ἀπὸ τοῦ χωρίζεσθαι καὶ ἀποδιΐστασθαι ὀμμάτων εἶναι, τοὺς δὲ ἀφ' ἡσυχίας, καὶ ζωηρῶς ἐπιφέρειαν. ἐξ οὗ τὸ ἀπανταχόθεν ἐπίφθονον καὶ ἐυδιάβολον τῶν ἀνθρώπων σημαίνει, ὅτι εἰς μηδὲν ἀρίσκονται. εἶτα πάλιν κατὰ τούτων ἐπιφέρει, ὅτι καὶ οἱ ἀφ' ἡσύχου ποδὸς, καὶ ἐν ἐρημίᾳ τὰ ἑαυτῶν πράττοντες, δύσκλειαν κτῶνται, καὶ ἀργίαν, οἷον καὶ ἔτοι διαβάλλονται ὑπὲρ τούτου. Σεμνοὺς γεγῶτας) πολλοὶ γὰρ φησὶ τῶν ἀνθρώπων, ἀφ' τὸ κεχωρίσθαι, καὶ μὴ ὁμιλεῖν τισὶν, ἀλαζόνες καὶ ὑπερήφανοι ἐδοξαν εἶναι. οἱ δὲ ἐκ τοῦ ἐναντίου, συνεχῶς φαινόμενοι. Ὀμμάτων ἄπο) ἀντὶ τοῦ κεχωρισμένους καὶ πόρρωθεν ὄντας, ἐννοουμένους ἀπὸ τοῦ τῶν ὀφθαλμῶν κατασάσεως. τοῦτο δὲ οὐκ οἰκεῖον τοῖς ἐπιφερομένοις. Τοὺς δ' ἐν δυσκλείοις) τοὺς ἐν τοῖς οἰκοις τῶν ἑτέρων συνεχῶς φαινομένους, παρὰ τὸ Ἰσοκρατικὸν, τὰς ἐντεύξεις μὴ ποιουμένους. Οἱ δ' ἀφ' ἡσύχου) ἡσύχιον βίον ἐπαγγελλόμενοι, ἀντὶ τοῦ φαινόμενοι. μηδὲν δὲ πράττοντες, ἀλλ' ἡσυχίαν ἄγοντες. ἄλλοι δὲ ἀπὸ ἡσυχίας ἰδιοπραγμονοῦντες, ὑποψίαν ἔχον δυσκολίας καὶ ἀργίας. ῥᾳθυμίαν γὰρ τὴν ἀργίαν, οἱ ἡσύχιον βίον ἐπαγγελλόμενοι, δυσκλείᾳ μὲν ὑπομένουσιν, πρᾶοι δὲ τὴν ψυχὴν. 219. Δίκη γὰρ οὐκ ἔνεστιν, ὀφθαλμοῖς βροτῶν) φησὶ γὰρ, ὅτι ἀφ' τούτου προσέλθωμεν πρὸς ὑμᾶς. καίτοι ἐπισαμένη, ὅτι καὶ τὸ ἐπιφοιτᾶν ἐπικίνδυνόν ἐστιν. ὅμως δ' ἦν, ἵνα μὴ δι' ἔργων, καὶ ἐπ' αὐτῆς τῆς ἀγνοίας γνωρισθῇ με, ἥτις εἰμί. ἐν γὰρ φησὶν ὀφθαλμοῖς ἀνδρῶν, καὶ ὑπὸ τῇ ὄψει μόνῃ σοφὸς τινὸς δίκη καὶ κρίσις ἐστίν. ἢ ὅτι τὸ δίκαιον οὐκ ἀπὸ μόνης τῆς ὄψεως εὑρίσκεται. τὸ δὲ καταλληλον ἔτερμᾶλλον σαφὲς γίνεται, ὅτι ἡ δίκη οὐκ ἔστιν ὑπὸ ὀφθαλμοῖς βροτῶν. ὁ δὲ δίκαιος ὅτος, ὃς πρὶν τὸ σπλάγχνον σαφῶς σκοπεῖν τῆς πέλας συγγεῖ ἀπὸ τοῦ ὄψεως τινὰ, ὑδὲν ἠδικημένος ὑπ' αὐτοῦ. ὅτως Εἰρωνικῶς. εἰς δὲ τὸ μή μοί τι μέμψησθε, προσληπτέον ἔξωθεν τὸ ὅπως. αἰτίαν γὰρ φησὶ τοῦ ἐξελθεῖν, ὅπως μὴ ὑπὸ αἰτίαν πέσῃ. Δίκη γὰρ οὐκ ἔνεστιν) ἀφ' τοῦτο δὲ συμβαίνει τὰ ἄλλοτε ἄλλως τοὺς ἀνθρώπους τὰ ἀλλήλων δοξάζειν, ἀφ' τὸ μὴ δύνασθαι ἐξ ὄψεως δοκιμάζειν ἑκάστου τὸ τρόπον, ὅπερ πάσχουσιν οἱ πολλοί. ἢ πρὶν τὸν τρόπον σαφῶς καταυοῆσαι, ἁπλῶς οὐκ ἐστὶ τῶν ὀφθαλμῶν προσβολῆς μισοῦσι τὰ δεῖνα, ὑδὲν ἠδικημένοι πρὸς αὐτῶν. Χρὴ δὲ ξένον μὲν) προσήκει δὲ πάντα ξένον πρὸς τὰ τῶν πόλεως νόμιμα χαίρειν, καὶ ἁρμόζειν ἑαυτὸν τοῖς ἤθεσι τῶν πολιτῶν. ὅθεν καλῶς προσέθηκε πρὸς ὑμᾶς, τὸ πρέπον τοῖς ἐπὶ ξένης πραττομένοις. Βίου χάριν) τὴν ἐν τῷ βίῳ ἡδονὴν, θεραπευτικῶς αὐτὸ τὸ ζῆν. Καταθανεῖν χρῄζω) τοῦτο

Ἐν ᾧ γὰ ἦν μοι πάντα γιγνώσκειν καλῶς,
Κάκιστ' ἀνδρῶν ἐκβέβηκ' ὁ σύμβιος πόσις.
" Πάντων δ', ὅσ' ἔστ' ἔμψυχα, καὶ γνώμην ἔχει,
" Γυναῖκες ἐσμὲν ἀθλιώτατον φυτόν.
" Ἃς πρῶτα μὲν δεῖ χρημάτων ὑπερβολῇ
" Πόσιν πρίασθαι, δεσπότην τε σώματος.
" Λαβεῖν· κακὸν γὰρ τοῦτ' ἔτ' ἄλγιον κακόν,
" Κἀν τῷδ' ἀγὼν μέγιστος, ἢ κακὸν λαβεῖν,
" Ἢ χρηστόν· οὐ γὰρ εὐκλεεῖς ἀπαλλαγαὶ
" Γυναιξίν, οὐδ' οἷόν τ' ἀνήνασθαι πόσιν.
Εἰς καινὰ δ' ἦλθε καὶ νόμους ἀφιγμένην,
Δεῖ μάντιν εἶναι, μὴ μαθοῦσαν οἴκοθεν,
Ὅτῳ μάλιστα χρήσεται ξυνευνέτῃ.
Κἂν μὲν τάδ' ἡμῖν ἐκπονουμέναισιν εὖ
Πόσις ξυνοικῇ, μὴ βίᾳ φέρων ζυγόν,
Ζηλωτὸς αἰών· εἰ δ' ὄ μὴ, θανεῖν χρεών.
Ἀνὴρ δ' ὅταν τοῖς ἔνδον ἄχθηται ξυνὼν,
Ἔξω μολὼν ἔπαυσε καρδίας χόλον,
" Ἢ πρὸς φίλων τιν', ἢ πρὸς ἥλικα τραπείς·
" Ἡμῖν δ' ἀνάγκη πρὸς μίαν ψυχὴν βλέπειν.
Λέγουσι δ' ἡμᾶς ὡς ἀκίνδυνον βίον
Ζῶμεν κατ' οἴκους, οἱ δ' μάρναντα δορί,
Κακῶς φρονοῦντες· " Ὡς τρὶς ἂν παρ' ἀσπίδα
" Στῆναι θέλοιμ' ἂν μᾶλλον, ἢ τεκεῖν ἅπαξ.
Ἀλλ' οὐ γὰρ αὐτὸς πρὸς σὲ κἀμὲ ἥκει λόγος.
Σοὶ μὲν πόλις τ' ἦν καὶ πατρὸς δόμοι,
Βίου τ' ὄνησις, καὶ φίλων συνουσία·
Ἐγὼ δ' ἔρημος, ἄπολις οὖσ', ὑβρίζομαι
Πρὸς ἀνδρός, ἐκ γῆς βαρβάρου λελησμένη.

In quantum enim licuit mihi omnia rectè discernere,
Pessimus *omnium* hominum evasit ille meus maritus.
" Omnium autem, quæcunq; sunt animata, & mentem habent,
" Nos mulieres sumus miserrima propago.
" Quas primùm quidem oportet maximis opibus
" Comparare maritum, dominúmque corporis
" Accipere: illo enim malo hoc longè gravius,
" Et in hoc maximum *est* periculum, aut malum accipere,
" Aut bonum: non enim honesta *sunt* divortia
" Mulieribus, neque licet abdicare maritum.
Sed venientem ad novos mores & leges,
Vatem esse oportet (quia per se *aliter* haud noverit)
Quem maximè sit habitura virum.
Et si nobis hæc quidem peragentibus benè
Cohabitaverit maritus, non violentum *nobis* imponens jugum,
Beata est vita: sin minùs, satius est mori.
Vir verò cùm dolet propter res domesticas,
Foras egressus sedat cordis bilem,
Conversus aut ad aliquem amicum, aut coætaneum:
" Sed nos oportet spectare ad unam animam.
Dicunt autem quod nos periculorum immunem vitam
Vivamus domi, ipsi verò pugnent hastâ,
Malè sentientes: " quia ter ad clypeum
" Stare malim, quàm semel parere.
Sed enim non eadem ad me & te pertinet oratio:
Tibi enim est hæc urbs, & paterna domus,
Vitæque commoditas, & amicorum congressus:
Ego verò deserta & extorris injuriâ afficior
A marito, ex agro barbaro abrepta.

Οὐ

τοῦτο σὺ ἤθη ἀναπιφώνη). Κάκιστ' ἀνδρῶν σὺ ᾧ ἦν μοι πάντα, κάκιστ' ἀνδρῶν ἐκβέβηκεν. οἱ δ' ὑποκριταὶ ὁ συμπαραφερόμενοι τῷ τρόπῳ, λέγουσι γινώσκω καλῶς. Χρημάτων ὑπερβολῇ) χρημάτων λέγει τὴν εἰς τὴν * Φερνήν. τοῦτο δὲ ὁ Εὐριπίδης ἀπὸ τοῦ κατ' αὐτὸν συνηθείας λέγει. οἱ δὲ Ἕλληνες οὐχ οὕτως ἐποίουν τὰς γάμους, ἀλλ' ἐκ τοῦ ἐναντίου αὐτοὶ ἐδίδοσαν, καθάπερ καὶ αὐτὸς ἐν ἄλλοις παρίστησι. καὶ Ὅμηρος † πρῶτ' ἑκατὸν βοῦς δῶκεν, ἔπειτα δὲ χίλια. ἔστι δὲ ἀναχρονισμός. οἱ γὰρ Ἕλληνες τὸ ἐναντίον παρεῖχον. 234. Κακοῦ γὰ) κακὸν μὲν τὸ χρημάτων ὑπερβολῇ πρίασθαι. ἀλγινότερον δὲ κακὸν, τὸ καὶ δισπότην ἄντικρυς λαμβάνειν. Οὐ γὰρ εὐκλεεῖς ἀπαλλαγαὶ) ὅτι κἂν κακὸν ᾖ, εὔπρεπὲς δεῖ. ὁ γὰρ εὐκλεὴς γυναῖκα καταλιπεῖν τὸ οἰκεῖον ἄνδρα, ἀλλὰ ἀκλεής. Εἰς καινὰ δ' ἦλθε) τοῦτο πρῶτόν ἐστι τῇ τάξει ὃ πράγματος ὃ κατὰ νόμον ὃ γάμου. πρότερον γάρ ἐστι τὸ τὴν παρθένον πρὸ τῶν πραγμάτων ἐπίστασθαι πρὸς τὰ νυμφίον. εἶτ' οὕτως ὠφέλιμα τοῦτο, εἴτε δίκαιον, εἴτε κακόν. καινὰ δ' ἤθη λέγει καὶ νόμους τοὺς περὶ τῷ ἀνδρί. νόμους δὲ λέγει τοὺς τοῦ οἰκίας κανόνας. καὶ τόπους, τὰ ἤθη καὶ τοὺς νόμους τῶν ἀνδρῶν. Βίᾳ φέρων) μὴ βίαν ἡγεμόνος, μηδὲ ἀνάγκην τὴν συμβίωσιν. Ὅταν τοῖς ἔνδον) προελθών πως παρεμυθήσατο. 252. Κἀμὲ ἥκει λόγος) ἐχὶ περὶ σοῦ ταῦτα λεχθείη. ὁ γὰρ ὁμοίας ἔχεις ἡμοὶ τύχας. 256. Λελησμένη) ἀντὶ τοῦ λελησμένη. ἀπεί-

* Φερνήν. Ita restituo pro φωνήν. *Josua Barnes.* † *Iliad.* λ'. v. 244.

λησας

Οὐ μητέρ', οὐκ ἀδελφὸν, ὑδὲ συγγενῆ,
Μεθορμίσαιαθ' ἥσδ' ἔχουσα συμφορᾶς.
Τοσοῦτον ἦν σε τυγχάνειν βεβήσομαι,
Ἤν μοι πόρος τις, μηχανή τ' ἐξεύρεθῇ,
Πόσιν δίκῃ τῷδ' ἀντίσαιθαι κακῶν,
Τὸν δόντα τ' αὐτῷ θυγατέρ', ἧν τ' ἠγήμεθα.
" Σιγᾶν. Γυνὴ γὰρ, τἄλλα μὴ φόβου πλέα,
" Κακὴ δ' ἐς ἀλκὴν, κἀς σίδηρον εἰσορᾶν·
" Ὅταν γ' ἐς εὐνὴν ἠδικημένη κυρῇ,
" Οὐκ ἔστιν ἄλλη φρὴν μιαιφονωτέρα.
Χο. Δεῦρο τάδ'· ὡς δίκως γὰ ὀκτίσῃ πόσιν,
Μήδεια· πενθεῖν δ' ἃ σε θαυμάζω τύχαι.
Ὁρῶ δ' κὴ Κρέοντα τῆσδ' ἄνακτα γῆς
Στείχοντα, καινῶν ἄγγελον βεβουλευμάτων.
Κρ. Σὲ τὼ σκυθρωπὸν, κὴ πρόσφ θυμωμένω,
Μήδειαν, εἶπον τῆσδε ἔξω πεδῶν
Φυγάδα, λαβοῦσαν δισσὰ σὼ σαυτῇ τέκνα,
Καὶ μή τι μέλλειν· ὡς ἐγὼ βεβουλεύς λόγω
Τῶδ' ἐλθὼν, κὐκ ἄπειμι πρὸς δόμοις πάλιν,
Πρὶν ἄν σε γαίας πρμῆνων ἔξω βάλω.
Μή. Αἰ, αἰ· παγώλης ἡ τάλαιν' ἀπόλυμαι.
Ἐχθροὶ γὰ ἐξιᾶσι πάντα δὴ κάλων,
Κὐκ ἔστιν ἄτις εὐπρόσοις ἔκβασις.
Ἐρήσομαι δ', κὴ καπῶς πάσχουσ' ὅμως

Neque matrem, neque fratrem, neque cognatum
Habens, qui me in portum ducat hujus calamitatis:
Tantum igitur cupio à te consequi,
Si mihi via aliqua, & ratio invenirī possit,
Quâ maritum jure ulciscar pro his malis,
Illumque, qui dedit ipsi *suam* filiam, & *Glaucam*, quam duxit,
" Ut taceas. Nam mulier alioqui est plena timore,
" Ignaváque ad prælium, & ad intuendum ferrum:
" Sed quando est injuriâ affecta, in matrimonio,
" Non est alia mens crudelior.
Cho. Faciam hæc: nam justè ulciscēris maritum,
Medea: non miror autem te lugere istam fortunam.
Sed video Creontem, dominum hujus terræ
Venientem, nuncium novorum consiliorum.
Cre. Te torvam, & iratam marito,
Medeam, jubeo exire ex hac terrâ,
Extorrem, assumptis tecum duobus pueris,
Et nihil cunctari: quia ego autor edicti
Istius sum, neque redibo domum,
Priusquam ejecero te è finibus hujus terræ.
Med. Heu, heu, prorsus misera perii.
Inimici enim expediunt jam omnem rudentem *adversus me*,
Neque est effugium commodum hujus mali.
Sed quanquam malè tractor, tamen dicam:

Τίν.

λπῆσαι γάρ. κὴ ὥσπερ θηκοπαθοῦσα τοῦτο λέγῃ, ὡς προσδοκήσασα μὲ σύνοικον ἕξειν τὸ ἰάσονα· θηκότερα δὲ εἰκμαλώτου πάσχουσα. 258. Μεθορμίσαιαθ') λείπῃ τὸ ὡς, ὥστε μεθορμίσαιαθ. τὸ δὲ ἐξῆς, ὦ μητέρα, οὐκ ἀδελφὰς, ὐχὶ συγγενῆ ἔχουσαν πρὸς τὸ καταφυγοῦσαν πρός τινα τούτων μεταβληθῆναι τὰ συμφορᾶς. ἡ μεταφορὰ ἀπὸ τῶν μεθορμιζόντων εἰς τὰς ἀσφαλεστέρας τόπους. Κακὴ δ' ἐς ἀλκὴν) αὐτὶ τοῦ ἀσθενής. ὁ δὲ λόγος, πᾶσα μὲν γυνὴ θηλοτάτη ἐστὶν ἐν τοῖς ἄλλοις ἅπασι, κὴ ἀσθενής. ὅ δὲ ὅσον γυμνὸν ἰδεῖν ξίφος κατειργασα. ὅταν δὲ εἰς κοίτην ἀδικηθῇ, τολμηροτάτη γίνεται. Πενθεῖν δ' ἃ σε θαυμάζω) ὃ θαυμάζω σὲ ἐπὶ τῷ πενθεῖν τὰς τύχας, δικαίως γὰ πενθεῖς. Διεσὰ σὺν αὐτῇ τέκνα) Παρεμβάσεως γράφῃ κατὰ λέξιν ὅτως· τὰς δὲ Κορινθίας ὁ ἐκλομβὰς ὑπὸ βαρβάρε κὴ φαρμακίδος γυναικὸς ἄρχεται, αὐτήν τε ἐπιβουλεῦσαι, κὴ τὰ τέκνα αὐτῆς ἀνιλεῖν ἐπία μὲ ἄρρενα, ἐπία δὲ θήλεα. Εὐριπίδης δὲ δυσὶ μόνοις φησὶν αὐτὴν κεχρῆσθαι. ταῦτα δὲ διωκόμενα καταφυγεῖν εἰς τὸ τῆς ἀκραίας Ἥρας ἱερὸν, κὴ ἐπὶ τὸ ἱερὸν καθίσαι. Κορινθίους δὲ αὐτῶν ὐδὲ ὅτως ἀπίχεσθαι, ἀλλ' ἐπὶ ἓξ βαμοῦ πάντα ταῦτα ἀπαφάξαι. λοιμοῦ δὲ γενομένης εἰς τὴν πόλιν, πολλὰ σώματα ὑπὸ τῆς νόσου διαφθείρεσθαι. μαντευομένοις δὲ αὐτοῖς, χρησμοδοῦσαι τὴν θεὸν ἱλάσκεσθαι, τὸ τῆς Μηδείας τέκνων ἄγος, ὅθεν Κορινθίοις μέχρι τοῦ καιροῦ τοῦ καθ' ἡμᾶς καθ' ἕκασον συναυτὸν ἑπτὰ κόρους κὴ ἑπτὰ κόρας τῶν ἐπισημοτάτων ἀνδρῶν συναπενεγκεῖν τῷ τῆς θεᾶς τεμένῃ, κὴ μὴ θυσιῶν ἱλάσκεσθαι τὴν συμπᾶσαν μῆνιν, κὴ τὴν δι' ἐκείνης γενομένην τῆς θεᾶς ὀργήν. Διόδωρος δὲ συναντιῦται κὴ παρατίθεται τὰ Κρεωφύλε ἔχοντα ὅτως, τὴν γὰ Μήδειαν λέγῃ διαπεῖσαι τὰ Κορίνθῳ τὰ ἄρχοντα τότε τῆς πόλεως, Κρέοντα ἀποκτεῖναι φαρμάκοις. θύσασαν δὲ τὰς φίλας κὴ τὰς συγγενεῖς αὐτῆς φυγεῖν εἰς Ἀθήνας, τὰς δὲ υἱὰς, ἔτι νεώτερους ὄντας ὐκ ἠδύναντο ἀκολουθεῖν, καθεσθῆναι ἐπὶ τὸ βαμὸν τῆς ἀκραίας Ἥρας, νομίσασαν τὸ πατέρα αὐτῶν φροντιεῖν τῆς σωτηρίας αὐτῶν. τὰς δὲ Κρέοντος οἰκείας ἀποκτείναντας αὐτὰς, διαδῦναι λόγως, ὅτι ἡ Μήδεια ὐ μόνον τὸν Κρέοντα, ἀλλὰ κὴ τὰς ἑαυτῆς παῖδας ἀπέκτεινε. γεγονέναι δὲ παραπλήσιον μυθεύεται κὴ περὶ τὸ Ἄδωνιν. 278. Ἐχθροὶ γὰ ἐξιᾶσι) οἱ ἐχθροὶ ἡριθμοῦσι καθ' ἡμῶν, κὴ ὠφεληταὶ πάντα τρόπον πρὸς ἡμᾶς, ἀπὸ μεταφορᾶς τῶν ἡριθμούντων

Ἡριθμούντων

Τίνα μ' ἔκπεμπε γῆς ἀπελλεῖς, Κρέον;
Κρ. Δέδοικά σ' ὐδὲν δεῖ περιαμπέχειν λόγους
Μή μοί ποτ' ἐργάσῃ ταῦθ' ἁνήκεστον κακόν.
Ξυμβάλλεται γὰρ πολλὰ τοῦδε δείματος.
Σοφὴ πέφυκας, καὶ κακῶν πολλῶν ἴδρις
Λυπῇ δ', ἀλόχων ἀνδρὸς ἐστερημένη.
Κλύω δ' ἀπειλεῖν, ὡς ἀπαγγέλλουσί μοι,
Τὸν δόντα, καὶ γήμαντα, καὶ γαμουμένου,
Δράσειν τι. ταῦτ' ἔν ὠδὶν παθεῖν, φυλάξομαι.
Κρεῖσσον δέ μοι νῷν πρός σ' ἀπέχθεσθαι, γύναι,
Ἢ μαλθακισθέντ', ὕστερον μέγα σθένειν. (Κρέον,
Μή. Φεῦ, φεῦ· Οὐ νῦν με πρῶτον ἀλλὰ πολλάκις,
" Ἔβλαψε δόξα, μεγάλα τ' εἴργασαι κακά.
" Χρὴ δ' ὅστις ἀρτίφρων πέφυκ' ἀνὴρ,
" Παῖδας σοφοὺς ἐκδιδάσκεσθαι σοφούς.
" Χωρὶς γὰρ ἄλλης, ἧς ἔχουσιν, ἀργίας,
" Φθόνον πρὸς αὐτῶν ἀλφάνουσι δυσμενῆ.
" Σκαιοῖσι μὲν γὰρ καινὰ προσφέρων σοφὰ,
" Δόξεις ἀχρεῖος, κοὐ σοφὸς πεφυκέναι.
" Τῶν δ' αὖ δοκούντων εἰδέναί τι ποικίλον,
" Κρείσσων νομισθεὶς ἐν πόλει, λυπρὸς φανῇ.
Ἐγὼ γὰρ αὐτὴ τῆσδε κοινωνῶ τύχης.
Σοφὴ γὰρ ὔσα, τοῖς μὲν εἰμ' ἐπίφθονος,
Τοῖσδ' ἡσυχαία, τοῖς δ' ἀγαστὸν τρόπου,
Τοῖσδ' ἐν προσάντης· εἰμὶ δ' οὐκ ἄγαν σοφή.

Cur me, Creon, ejicis ex hâc terrâ?
Cre. Metuo te (nihil opus est involvere sermones)
Nè quod insanabile malum facias meæ filiæ.
Multæ enim sunt conjectura hujus metûs.
Es callida, & artifex multorum malorum:
Doles verò, quòd orbata sis thalamo mariti tui.
Audio insuper te minari, ut mihi nunciant,
Et socero, & sponso, & nuptæ
Te aliquid facturam. Hæc igitur cavebo, priusquam accidant.
Multò enim satius est mihi, mulier, nunc inodium tuum incurrere,
Quàm placatum, postea valdè gemere.
Med. Heu, heu! Non mihi nunc primùm, sed sæpe, ô Creon,
" Nocuit existimatio, & magna mala attulit.
" Non oportet autem eum, qui sapiens est,
" Liberos edocendos curare, ut nimium sint sapientes.
" Præter enim aliam, quam habent, ignaviam,
" Invidiam apud cives *sibi* conciliant odiosam.
" Apud stultos enim proferens aliquid novum & sapiens,
" Videberis inutilis, & non sapiense esse:
" At contra illis, qui videntur variam aliquam cognitionem habere,
" Præstantior si existimeris in civitate, molestus videberis.
Ego verò ipsa quoque particeps sum hujus fortunæ.
Nam cùm sim sapiens, aliis quidem sum invisa,
Aliis verò ignava, aliis verò aliis moribus *prædita videor*,
Aliis difficilis, & *morosa*: tamen non sum nimis sapiens.

Σὺ

δρομένων καὶ καλούντων πρὸς τὸ πνεῦμα τὰς ἀρτίμονας. Εὐπρόσιτος) εὐεπιβούλευτος, καὶ ῥᾳδία πρὸς τὸ ἀλφυγεῖν αὐτήν. Ἀποσείλῃς) ἀπάγῃς, ἐξοδίζωντο δὲ κατὰ ἀναγροφὴν ἀπὸ γῆς σέλεις. Δέδοικα σ') τὸ ἐξῆς δέδοικα, μή μοι τι δράσῃς παῖδα. Παραμπίσχειν) κρύπτειν, φυλάττεσθαι, ἤτοι φυλάττειν, ὑποκρίνειν, ἀποκρύπτειν. 289. Δράσειν τι) κακοποιήσειν. καὶ τὸ μαλθακισθέντα, ἀντὶ τοῦ ἀμελῶς προσενεχθέντα, ἢ μαλθαχθέντα τοῖς λόγοις. Ἔβλαψε δόξα) ἀντὶ τοῦ, ἡ δόξα μου βλάπτει με. σὺ γὰρ νομίζων με σοφὴν ἀπελαύνεις με δεδοικώς. Ἧς ἔχουσιν ἀργίας) τὸ ἧς ἔχουσιν ἀργίας εἶπεν, ὡς ἐχ ὡς τῷ ὄντι ἀργῶν ὄντων τῶν σοφῶν, προφανὲς γάρ ἐστιν, ὅτι μέγιστον πόνον περὶ τὴν φιλοσοφίαν, καὶ Ἡσίοδος. Τῆς δ' ἀρετῆς ἱδρῶτα θεοὶ προπάροιθεν ἔθηκαν, ἀλλ' ὡς πολλῶν δοξαζόντων οὐκ ὀρθῶς, ἀργὰς εἶναι τὰς σοφίας. οἱ σοφοὶ ἐν φησὶν πρὸς τὸ δόξαν ἀργίας ἔχειν, καὶ φθονῶνται ὑπὸ τῶν ἄλλων ἀνθρώπων, ὅθεν φησὶ, καλῶς ἔχει κρίνω, μὴ κρῖναι εἰς ἄκρον παιδεύσεως ἥκειν τινὰ, ἀλλὰ μέτριον τοῦτο εἶναι. τοῦτο δὲ ὁ δογματίζων ὁ ποιητὴς φησὶν, ἀλλ' ἁρμοζόμενον πρὸς τὸ ὑφεστηκὸς ἦθος, ἐπεὶ δοκεῖ ἡ Μήδεια σοφίας ἔχουσα δύναμιν ὀλέσθαι σκαιοῖσι, ὁ σοφὸς, φησὶ, καθ' ἑκάτερον ἀδικεῖται. ὑπὸ μὲν γὰρ τῶν ἀπαιδεύτων ὁ σοφὸς εἶναι νομίζεται. τοῖς δὲ εὐλογίμοις λυπηρὸς εἶναι καταφαίνεται, ὅταν τοῦτο κρείττων νομισθῇ. τὸ δὲ δοκούντων οὐκ ἐπὶ ἀμφιβόλῳ κεῖται, ἀλλ' ἐπὶ τῇ τῶν ὄντι ὑπαρχόντων, ἢ δοκούντων, ἢ καὶ πρὸς εἰσβολὴν τῶν δοκούντων εὐλογίμων, εἰ καὶ τῇ ἀληθείᾳ εὐλόγιμοι εἰσὶ λῦπαι τὸ νοσεῖν τὸ φθόνον, ὁ ὑπὸ πρὸς σοφῶν. Ἀλφάνουσιν) εὑρίσκουσιν. ἀπὸ τοῦ ἄλφα στοιχείου. Τῶν δ' αὖ δοκούντων) τῶν δοκούντων, φησὶν, εἰδέναι τι, κρείσσων νομισθεὶς, ἐπαχθὴς ἔσῃ. ὅθεν συμβαίνῃ καὶ παρὰ τοῖς ἀπαιδεύτοις ἐπαχθῆ εἶναι, ἀφ' τὸ μὴ προσίεσθαι αὐτούς. καὶ παρὰ τοῖς σωφροσιν ὁμοίως, ἕνεκα τοῦ ἀφθόνου δοκεῖν αὐτῶν, ἐπίφθονον καὶ λυπηρὸν γίνεσθαι. 303. Ἐπίφθονος) ζηλωτὴ τοῖς εἰδόσι, φθονερὰ δὲ ἡσυχία δὲ ἀνόητος, ἄχρηστος. Θαττέρῳ τρόπῳ) ἢ πρὸς τὸ ἡσυχαία, ἢ ἡ σωφροσύνη, ἢ πρὸς τὸ τοῖς μὲν ἐπίφθονος, ὅ ἐστιν ἐπιμιμητὸς παρὰ τοῖς ἀπαιδεύτοις καὶ ἀμαθέσι νομίζομαι. Προσάντης) ἐναντία εἰμὶ τοῖς ἀπαιδεύτοις,

Σὺ δ' ἦν φοβῇ με, μή τι πλημμελὲς πάθῃς.
Οὐχ ὧδ' ἔχει μοι, μὴ τρέσῃς ἡμᾶς, Κρέον,
Ὡς εἰς τυράννους ἄνδρας ἁμαρτάνῃ.
Σὺ γάρ τί μ' ἠδίκηκας; ἔξεδου κόρῃ,
Ὅτῳ σε θυμὸς ἦγεν· ἀλλ' ἐμὸν πόσιν
Μισῶ· σὺ δ' οἶμαι, σωφρονῶν ἔδρας τάδε.
Καὶ νῦν τὸ μὴ σὸν εὐ φρονεῖν καλῶς ἔχει.
Νυμφεύετ', εὖ πράσσοιτε· τὴν γὰρ δὴ χθόνα
Ἐᾶτέ μ' οἰκεῖν· κεἰ γὰρ ἠδικημένοι
" Σιγησόμεσθα, κρεισσόνων νικώμενοι.
Κρ. Λέγεις ἀκοῦσαι μάλθακ'· ἀλλ' εἶπω φρενῶν
Ὀρρωδία μοι, μή τι βουλύσῃς κακόν,
Τοσῷδέ γ' ἧσσον, ἢ πάρος, πέποιθά σοι.
" Γυνὴ γὰρ ὀξύθυμος, ὡς δ' αὕτως ἀνὴρ,
" Ῥᾴων φυλάσσειν, ἢ σιωπηλὸς σοφός.
Ἀλλ' ἔξιθ', ὡς τάχιστα, μὴ λόγους λέγε·
Ὡς ταῦτ' ἄρηρε, κοὐκ ἔχεις τέχνῃ, ὅπως
Μενεῖς παρ' ἡμῖν, ἥσσα δυσμενὴς ἐμοί.
Μή. Μὴ πρός σε γονάτων, δ' τε νεογαμὴς κόρης.
Κρ. Λόγους ἀναλοῖς· οὐ γὰρ ἂν πείσαις ποτέ.
Μή. Ἀλλ' ἐξελᾷς με, κἀδέν' αἰδέσῃ Λιτάς;
Κρ. Φιλῶ γὰρ οὐ σὲ μᾶλλον, ἢ δόμους ἐμούς.
Μή. Ὦ πατρίς, ὡς σου κάρτα νῦν μνείαν ἔχω.
Κρ. Πλὴν γὰρ τέκνων, ἥμοιγε φίλτατον πολύ.
Μή. Φεῦ, φεῦ· βροτοῖς ἔρωτες ὡς κακὸν μέγα.
Κρ. Ὅπως ἂν οἶμαι καὶ τοῦδ' ὦπιν τύχαι.
Μή. Ζεῦ, μὴ λάθοι σε, τοῦδ' ὃς αἴτιος κακῶν.
Κρ. Ἔρπ' ὦ ματαία, καὶ μ' ἀπάλλαξον πόνων.
Μή. Πονοῦμεν ἡμεῖς, καὶ πόνων κεχρήμεθα.

Tu igitur metuis me, nè quid mali tibi à me accidat.
Non sic res meæ se habent, nè metuas me, Creon,
Ut in viros principes delinquam.
Tu enim quâ injuriâ me affecisti? elocâsti filiam *ei*,
Cui te animus impulit: sed meum maritum
Odi: tu autem, ut opinor, sapientèr hæc fecisti.
Et nunc non invideo, quod res tuæ præclarè se habeant:
Despondete, benè sit vobis: sed jam in hâc terrâ
Sinite me habitare: quamvis enim injuriâ simus affecti,
" Tacebimus, à potentioribus victi.
Cre. Dicis auditu mollia: sed in animo
Mihi est pavor, nè quid mali moliaris,
Et tanto minus, quàm antea, confido tibi.
" Nam mulier quæ citò irascitur, similitèr & vir,
" Facilius cavetur, quàm taciturnus sapiens.
Proinde exi quàm celerrimè; nè facias multa verba:
Quia hoc decretum est, neque habes artem, ut
Apud nos maneas, cùm sis mihi infesta.
Med. Ne per genua & filiam tuam recens nuptam.
Cre. Consumis verba: nunquam enim persuaseris me.
Med. Expelles igitur me, neque revereberis Litas, *i. e. Preces?*
Cre. Non enim mihi charior es meâ domo.
Med. O patria, quàm valde nunc tuî recordor.
Cre. Præter liberos enim est mihi longe charissima.
Med. Heu, heu! quàm magnum malum hominibus est amor?
Cre. Credo, ut tulerit fortuna.
Med. Jupiter, non lateat te is, qui autor est horum malorum.
Cre. Vade, ô vana, & libera me curis.
Med. Nos laboramus, neque indigemus aliis miseriis.

Κρ. Ταχ'

ἀπαιδεύτοις, καὶ οὐκ ἄγαν σοφή. Τοσῷδέ γ' ἧσσον) τοσούτῳ δέ φησιν, ὅσῳ γλυκεῖα μὲν εἰ τῷ λόγῳ, ἄλλα δὲ φρονεῖς, τοσούτῳ μᾶλλον ἀπιστότερον τυγχάνω, ἢ πρὶν τῶν λόγων σε τούτων ἀκοῦσαι. Γυνὴ γὰρ ὀξύθυμον) πᾶσα γάρ, φησίν, ὀξύθυμον γυνή, ὁμοίως δ' ἂν καὶ ἀνὴρ, εὐμαρέστερον ἂν φυλαχθείη, ἢ ὁ κρύπτων τὴν ὀργήν. τοὺς τε γὰρ φανερῶς ὀργιζομένους εὐμαρῶς προορῶμεν φυλάττεσθαι· τοὺς δὲ ἐν ἀφανεῖ κρύπτοντας τὴν μῆνιν, οὐκ οἶδ' ὅτι τὸ ἀπρόοπτον. καὶ σὲ ἕν φησι σιωπηλὸν ὄντα, οὐκ εὐμαρὲς φυλάξασθαι. Ῥᾴων φυλάσσειν) ἀντὶ τοῦ φυλαχθῆναι καὶ τηρηθῆναι. ἐνεργητικὸν ἀντὶ παθητικοῦ. τοῦτο δὲ ἔθος ὡς ἐπιτοπολλοῖς τοῖς Ἀττικοῖς. λέγει δὲ σιωπηλόν. Ἄλλως. Ῥᾴων ἐστὶ φυλάττεσθαι φησὶν ὀξύθυμον ἀνὴρ. ὡσαύτως δὲ καὶ γυνή. Φανεροὶ γάρ εἰσι, καὶ πάντα ὀκνοῦσιν ὀργιζόμενοι. ὁ δὲ σιωπηλὸς, δυσπαραίτητός ἐστιν ἐαυτῷ κρύπτων καὶ καιροφυλακῶν τὴν ὀργήν. 324. Μὴ πρὸς σὲ) μέμφονται τῷ Εὐριπίδῃ, ὅτι πεποίηκε τὴν Μήδειαν, ἐξ ὧν λέγει τῷ Κρέοντι, ὡς ὑπύελος ἔχει πρὸς τὴν νύμφην. Ὅπως ἂν οἶμαι) ἐπεὶ καθόλου ἡ Μήδεια τὰ ἔρωτα κακὸν ἀφιφήνατο, ἐπεσήγαγεν ὁ Κρέων τοῦτο ἀναιρῶν, καὶ φησὶν, ὁ ἔρως οὐκ ἀεὶ κακὸς, ἀλλ' ὡς ἂν ἄγῃ ὑπὸ ταῖς τύχαις. πολλοὶ γὰρ ἐραθέντες ἔτυχον. βλασφημεῖ δὲ τὰ ἔρωτα ἡ Μήδεια, ἐπεὶ καὶ ἐρασθεῖσα τοῦ Ἰάσονος, ἐξέπεσε τῆς ἐλπίδος. ὅτε δὲ φησὶ μὴ καταμέμφεσθαι τοὺς ἔρωτας. ἔστι γὰρ ἀγαθόν τι ποιοῦσιν, ἔστι δ' ὅτε δὲ κακὸν, ὡς ἂν ἡ τύχη παραγένοιτο.

Κρ. Ταχ' ἐξ ὀπαδῶν χειρὸς ὠθήσῃ βίᾳ.
Μή. Μὴ δῆτα τοῦτό γ'· ἀλλά σ' αἰτοῦμαι, Κρέον.
Κρ. Ὄχλον παρέξεις, ὡς ἔοικας, ὦ γύναι.
Μή. Φεύξομαι· τόδ' ἱκέτευσά σε τυχεῖν.
Κρ. Τί δ' ἔν βιάζῃ, κοὐκ ἀπαλλάσσῃ χθονός;
Μή. Μίαν με μεῖναι τλῶδ' ἔασον ἡμέραν,
Καὶ ξυμπερᾶναι φροντίδ', ᾗ φεύξόμεθα,
Παισίν τ' ἀφορμὴν τοῖς ἐμοῖς· ἐπεὶ πατὴρ
Οὐδὲν παρᾶται μηχανήσασθαι τέκνοις.
Οἴκτειρε δ' αὐτούς· καὶ σύ τοι παίδων πατὴρ
Πέφυκας. εἰκὸς δ' ὄζιν, ἔννοιάν σ' ἔχειν.
Τἀμοῦ γὰρ οὕνεκ' οὐ φροντίς, εἰ φεύξόμεθα·
Κείνους ἂν κλαίω συμφορᾷ κεχρημένους.
Κρ. Ἧκιστα τἀμὸν λῆμ' ἔφυ τυραννικόν.
Αἰδοῖ δ' ὑπείκων, πολλὰ δὴ διέφθορα.
Καὶ νῦν ὁρῶ μὲν ἁμαρτάνων, γύναι,
Ὅμως ὅμως τόλμῃ τάδε. παρεννέπω δέ σοι·
Εἴ σ' ἡ πάσα λαμπὰς ὄψεται θεῶν,
Καὶ παῖδας ἐντὸς τῆσδε* τερμόνων χθονός,
Θανῇ. λέλεκται μῦθος, οὐ ψευδὴς ὅδε. * Vid. *Phœniss.* v. 1361.
Νῦν δ' εἰ μένειν δεῖ, μίμν' ἐφ' ἡμέραν μίαν·
Οὐ γάρ τι δράσεις δεινόν, ὧν φόβος μ' ἔχει.

Cre. Citò extruderis violentèr manu famulorum.
Med. Nequaquam ita: sed rogo te, Creon.
Cre. Negotium facesses, ut videris, ô mulier.
Med. Fugiam: non hoc te rogo, ut impetrem *ne discedam*.
Cre. Quid igitur resistis, & non discedis e terrâ?
Med. Concede mihi, ut possim tantum hunc diem manere,
Et perficere deliberationem, quâ fugiam,
Et viaticum meis liberis: quandoquidem pater
Nihil curat *vitæ subsidium* parare liberis.
Miserare igitur illos; nam & tu pater liberorum
Es. Consentaneum autem est te habere benevolentiam.
Non enim de me sum solicita, quòd in exilium simus ituri:
Illorum verò calamitatem, quâ premuntur, lugeo.
Cre. Animus meus minimè est tyrannicus:
Sed verecundiâ victus, multa perperam egi.
Et nunc video quidem me peccare, mulier,
Attamen consequeris hoc. sed prædico tibi,
Si te postera lux Dei viderit,
Et liberos tuos intra fines hujus terræ,
Morieris. Dictus est sermo hic, neque irritus erit.
Nunc igitur si oportet *te* manere, mane ad unum diem:
Non enim facies aliquid mali eorum, quæ metuo.

Chorus.

Ἀναπαῖστοι.

Χο. Δύσανε γύναι,
Φεῦ, φεῦ· μελέα πρὸ σῶν ἀχέων.
Ποῖ ποτε τρέψῃ; τίνα πρόξενίαν,
Ἢ δόμον, ἢ χθόνα σατῆρα κακῶν
Ἐξευρήσεις;
Ὡς εἰς ἄπορόν σε κλύδωνα θεὸς,
Μήδεια, κακῶν ἐπόρουσε.

Infelix mulier,
Heu, heu! misera *es* ob tuos dolores.
Quónam te vertes? quod hospitium,
Aut quam domum terrámve, quæ liberet te his malis,
Invenies?
Quam te deus in difficilem tempestatem
Malorum duxit, Medea.

Ἰαμβοί.

παραγένοιτο. Πονεῖμμ' ἐμοὶς) ἐπεὶ εἶπεν ὁ Κρέων, καὶ μ' ἀπάλλαξον πόνων. φησὶ, ποίων πόνων; ἐγὼ γάρ εἰμι σὺ πόνοις ἔσα, καὶ σὸκ ὀφείλουσα ἄλλους πόνους ἀνέχεσθαι ἐφ' οἷς ἔχω, ἀλλ' σὸκ εἰ σπάνῃ κακῶν. σὺ γὰρ ἐ πονεῖς, καὶ εὖ κακοῖς τυγχάνεις. ἐπεὶ δὲ εἶπεν ὁ Κρέων Καί μ' ἀπάλλαξον πόνων, φησὶ, ποίων πόνων; ἐγὼ γὰρ εἰμὶ ἡ εὖ πόνοις ἔσα, καὶ σὸκ ὀφείλω ἄλλους πόνους ἀναδέχεσθαι πόνοις. ἐφ' οἷς ἔχω, ὥστε μή τε ἀπέλαυνέ με τῶν Κορινθίων, καὶ τοῦτό μοι προσέθη τὸ πόνει ἐφ' οἷς ἔχω. ἱκανῶς γὰρ ἔχω πόνων τ' τε πατρίδ ἐστερημένη, καὶ νῦν τ' ἄνδρα ἀπολέσασα ἀφ' τὴν σὴν θύγατέρα. ὥστε τὸ πονεῖμμ' ἐμοὶς ἀφελτικῶς εἶπεν. οἷον ἐγὼ πονῶ, τοιαῦτα δῆλα πεποιθυῖα. σὺ δὲ ἔ, μηδὲν χαλεπὸν ὑποσάς. Παισίν τ' ἀφορμὴν) ἢν ἡμοὶς προσολῇν καλῶμμ' εἰς τὸ ζῆν, οἱ Ἀττικοὶ ἀφορμὴν καλοῦσιν. Εἰκὸς δ' ἐστὶν ἔννοιάν σ' ἔχειν) εἰδὲν φησὶ πατρὸς πατέρα σε ὄντα ἔννοιαν καὶ στοργὴν ἔχειν, ἣν ἂν πρέπει πατρὶ πρὸς παῖδας. ὅθεν οἰκτείρω μὲ, εἰδὼς αὐτῇ πεῖρα τὴν πρὸς τὰ φίλτατα ἀφίσιν. 356. Οὐ γάρ τι δράσεις) Δίδυμος μὴ τοῦτον φέρῃ τὸν συγῆ δόμους εἰσῆλθε, ἵν' ἔρωτας

Ἰαμβοί. *Medea.*

Μή. Κακῶς πέπραχ' πανταχῇ· τίς ἀντερεῖ;
Ἀλλ' ἔτι ταύτῃ ταῦτα, μὴ δοκεῖτέ πω.
Ἔτ' εἰσ' ἀγῶνες τοῖς νεωστὶ νυμφίοις,
Καὶ τοῖσι κηδεύσασιν ὐ σμικροὶ πόνοι.
Δόκεις γὰρ ἄν με τόνδε θαπτεύσας πότ' ἄν,
Εἰ μή τι κερδαίνουσαν ἢ τεχνωμένην;
Οὐδ' ἂν προσεῖπον, οὐδ' ἂν ἡψάμην χερῶν.
Ὁδ' εἰς τοσοῦτον μωρίας ἀφίκετο,
Ὡς, * ἐξὸν αὐτῷ πᾶμ' ἐλεῖν βουλεύματα * Vid. infrà v. 448.
Γῆς ἐκβαλόντι, πλεύδ' ἀφῆκεν ἡμέραν
Μεῖναί μ', ἐν ᾗ τρεῖς τῷδ' ἐμῷ ἐχθρῶν νεκροὺς
Θήσω, πατέρα τε, κἀ κόρην, πόσιν τ' ἐμόν.
Πολλὰς δ' ἔχουσα θανασίμους αὐτοῖς ὁδούς,
Οὐκ οἶδ' ὁποίᾳ πρῶτον ἐγχειρῶ, φίλαι.
Πότερον ὑφάψω δῶμα νυμφικὸν πυρὶ,
Ἢ ξηκίδον ὥσω φάσγανον δι' ἥπατος,
Σιγῇ δόμοις εἰσβᾶσ', ἵν' ἕρπων λέχος.
Ἀλλ' ἔν τί μοι προύσαντες, εἰ ληφθήσομαι
Δόμοις ὑπερβαίνουσα, κἀ τεχνωμένη,
Θανοῦσα θήσω τοῖς ἐμοῖς ἐχθροῖς γέλων.
Κράτιστα πλὴν εὐθείαν, ἣ πέφυκα μὴ,
Σοφαὶ μάλιστα, φαρμάκοις αὐτοὺς κτανεῖν.
Εἶεν· Καὶ δὴ τεθνᾶσι· τίς με δέξεται πόλις;
Τίς γαῖ' ἄσυλον, κἀ δόμους ἐγγυᾶται
Ξένος σῴζων, ῥύσεται τἀμὸν δέμας;
Οὐκ ἔστι. μείνασ' ὧν ἔτι σμικρὸν χρόνον,

Ubique malè mecum agitur: quis contradicet?
Sed nondum hæc sunt eodem modo, nè putetis.
Restant adhuc alia certamina novis sponsis,
Et non exigua mala affinibus.
Putas enim me hunc blandis verbis compellaturum fuisse unquam,
Nisi aliquid lucri captarem, aut machinarer?
Neque *sanè* allocuta essem, neque attigissem manibus.
Ille verò eo stultitiæ pervenit,
Ut, cùm posset ipse evertere mea consilia,
Si me ejecisset ex hâc terrâ, concesserit hoc die
Me manere, quo tres ex meis inimicis
Interficiam, patrem, puellam, & meum maritum.
Sed cùm habeam multas vias interficiendi eos,
Non scio quam primùm aggrediar, amicæ.
Utrum accendam domum sponsæ igni,
An adigam acutum ensem per hepar,
Clàm ingressa domum, ubi lectus est stratus.
Sed unum est mihi periculosum, si deprehendar,
Ingressa domum & moliens *ista*.
Morte meâ risum præbebo meis inimicis.
Optimum est rectâ viâ ingredi, quâ sumus
Potentes maximè, venenis ut eos interficiamus.
Esto, & jam sint mortui: quæ me civitas excipiet?
Quis terram tutam & domum servantem promissa,
Præbens hospes liberabit meum corpus?
Nemo est. Igitur manens adhuc exiguum tempus,

Ἢν

ἕρπονται λέχος, κἀ μίμφονται τοῖς ὑποκριταῖς ὡς ἀκαίρως αὐτὸν τάσσουσιν. 364. Κακῶς πέπραχται πανταχῇ. τὶς ἀντερεῖ) ἀντὶ οὗ, οὕτω φανερῶς κἀ εὐαργῶς δυσχεράμῳ, κἀ σὺ κακοῖς ἐσμὸν, ὡς μηδένα δύνασθαι ἀντιλέγειν, ὅτι ἐκ οὕτως ἔχομεν δυσχέρειας. Ἀλλ' ἔτι ταύτῃ ταῦτα) ἀλλ' ἐχὶ κατὰ τοῦτο τὸ μέρος φησὶ κακῶς ἔχειν τὰ καθ' ἡμᾶς, καθὸ πρόσθεν ἡμῖν ἀπῆλθε Κρέων. τὸ ταύτῃ οὖν ἀντὶ οὗ κατὰ ταύτην τὴν ὁδὸν, κἀ τοῦτον τὸν τρόπον ταῦτα καλῶς πέπρακται, ἢ τὸ ταυτὰ ὀξυτόνως, τυτέσιν ἀλλὰ κατὰ τοῦτο τὸ μέρος, καθὸ πρόσθεν ἀπῆλθεν, ὁ ταυτὰ τὰ πράγματα, ἀλλὰ καλέονα. ἀμφότερα δὲ εἰς ταυτὸ ἀνατείνουσιν. Ἄλλως. τὸ ταῦτα μὴ πῇ προσπᾶται, πῇ ᾗ ὀξύνεται. ὅ ἐστιν, ἀλλὰ κατὰ τοῦτο τὸ μέρος, καθὸ πρόσθεν ἀπῆλθεν Κρέων, ὁ ταῦτα τὰ πράγματά ἐστιν, ἀλλὰ βελτίονα. Πόσιν τ' ἐμὸν) πῶς ἐπαγγελλόμενος ἀνελεῖν τὸν Ἰάσονα οὐκ ἀνεῖλε; ἢ τάχα ἐπεὶ ἐλθὼν ὁ ἄγγελος μὴ θάνατον Γλαύκης κἀ Κρέοντος, ἐθορύβησεν αὐτὴν λέγων χρῆναι τάχιστα φυγεῖν. ἔνθα κἀ φησὶ, Μήδεια φεῦγε. ὅθεν οὐκ ἔχει σχολὴν τοῦτο ἐργάσασθαι. εὐθὺς ἦν κἀ ὁ Ἰάσων παραγίνεται πρὸς αὐτήν. Ἢ θηκτὸν) ὧδε καλῶς κεῖται. Δίδυμος σημειοῦται ὅτι κακῶς οἱ ὑποκριταὶ τάσσουσιν ἐπὶ τῶν β' τὸ σιγῇ δόμους εἰσβᾶσα, καύσω ἢ σφάξω αὐτούς. Εἰ ληφθήσομαι) σοφὴ ἐστὶ τὰ ἀντιπίπτοντα λύουσα. Τεχνωμένη) πρὸς τὸ ἐπελθεῖν αὐτοῖς κοιμωμένοις. Ἢ, πεφύκαμεν) ἢ μηχανῇ σοφαὶ ἐσμέν. κράτιστον δὲ φησὶ φαρμάκοις αὐτοὺς κτανεῖν, κατὰ τὴν ὁδὸν ἐν ᾗ σοφαὶ

Ἤν μοί τις ἡμῖν πύργος ἀσφαλὴς φανῇ,
Δόλῳ μέτειμι τόνδε κἀγὼ σιγῇ φόνον.
Ἢν δ' ὀξελαύνῃ ξυμφορά μ' ἀμήχανος,
Αὐτὴ ξίφος λαβοῦσα, κεἰ μέλλω θανεῖν,
Κτενῶ σφε· τόλμης δ' εἶμι πρὸς τὸ καρτερόν.
Οὐ γὰρ μὰ τὴν δέσποιναν, ἣν ἐγὼ σέβω
Μάλιστα πάντων, κἀξυνεργὸν εἰλόμην
Ἑκάτην, μυχοῖς ναίουσαν ἑστίας ἐμῆς,
Χαίρων τις αὐτῶν τἠμὸν ἀλγυνεῖ κέαρ.
Πικρὰς δ' ἐγώ σφιν κἀλυγρὰς θήσω γάμους,
Πικρὸν δ' κῆδος, κἀφυγὰς ἐμὰς χθονός.
Ἀλλ' εἶα· φείδου μηδὲν ὧν ἠπίστασαι,
Μήδεια, βουλεύουσα, κἀτεχνωμένη.
Ἕρπ' εἰς τὸ δεινόν· νῦν ἀγὼν εὐψυχίας.
Ὁρᾷς ἃ πάσχεις; ὡς γέλωτα δεῖ σ' ὀφλεῖν
Τοῖς Σισυφείοις, τοῖς τ' Ἰάσονος γάμοις,
Γεγῶσαν ἐσθλοῦ πατρός, Ἡλίου τ' ἄπο·
Ἐπίστασαι δέ. " Πρὸς δ' κἀφύκαμεν
" Γυναῖκες εἰς μὲν ἔσθλ' ἀμηχανώταται,
" Κακῶν δ' πάντων τέκτονες σοφώταται.

Siquidem aliqua *salutis* turristuta nobis apparuerit,
Aggrediar hanc cædem dolo & clàm.
Si verò calamitas inevitabilis me exagitet,
Ego correpto gladio, etiamsi mihi moriendum sit,
Occidam eos: vado autem ad extremam audaciam.
Non enim per dominam, quam ego colo
Omnium maximè, & adjutricem elegi
Hecaten, quæ habitat in angulis larium meorum,
Aliquis ex eis gaudens, dolore afficiet meum animum
Ego autem faciam ipsis nuptias acerbas & tristes,
Et acerbam affinitatem, & exilium meum ex hâc terrâ.
Age verò, nulli arti eorum quæ scis, parcas,
Medea, deliberans, & machinans.
Vade ad atrox facinus: nunc est certamen audaciæ.
Vides quæ patiaris? non oportet te derideri
A genere Sisyphi, & nuptiis Jasonis.
Quæ nata es ex præstanti patre, & à Sole:
Et calles aliquid. " Præterea verò naturâ sumus
" Nos mulieres ad bona quidem ineptissimæ,
" Malorum verò omnium artifices peritissimæ.

ΑΝΤΙΣΤΡΟΦΙΚΑ.

Στροφὴ ά.

Χο. 1 Ἄνω ποταμῶν ἱερῶν
2 Χωροῦσι πηγαί,
3 Καὶ δίκα κἀπάντα πάλιν τρέπεται.
4 Ἀνδράσι μὲν δόλια βουλαί· θεῶν
5 Δ' οὐκέτι πίστις ἄρηρε.
6 Τὰν δ' ἐμὰν εὔκλειαν ἔχειν βιοτάν,
7 Στρέφουσι φάμαι.

ANTISTROPHICA.

Strophe 1.

Cho. 1 Sursum versùs fluminum sacrorum
2 Vadunt fontes,
3 Et jus & omnia retrò vertuntur.
4 Viris quidem dolosa *sunt* consilia deorum
5 Verò fides non ampliùs est rata.
6 Mea quidem vita ut non habeat laudem,
7 Fama obstat.

8 Ἔρχεται

φαὶ πεφύκαμεν, μάλιστα δηλαδὴ τῇ τῶν φαρμάκων. 389. Οὐκ ἔστι) ἢ προπετῶς πρᾶξαί τι σὸν ἔστιν, ἢ σὸν ἔστι μοι φίλος ὑδεὶς ὁ μείζων μου ὑποδέχεσθαι κἀκρύπτειν. Πύργος ἀσφαλὴς) ἀντὶ τοῦ ὀχύρωμα σωτηρίας. καταχρηστικῶς δὲ τινὰ σωτηρίαν πύργον ὠνόμασεν, παρὰ τοὺς ὑποδεδραμηκότας ὑπὸ πύργον ἐν τῷ πολέμῳ σώζεσθαι. Ἄλκιμος· εἰ μὲ ἕνρω ἐχυρὰν καταφυγὴν σιωπῇ μετέρχομαι φαρμάκοις τὸ πόνον. εἰαν δὲ ἐλαύνῃ με ἡ ἐξορία, τότε ξίφος λαβοῦσα κτενῶ σφε φανερῶς, εἰ κἀμοὶ πρόκηται) συναπολέσαι αὐτοῖς. 392. Ἀμήχανος) ὃ ἐστι μὴ παρέχουσα μηχανὴν, πρὸς τὸ καταγωνίσασθαι αὐτοὺς τοὺς ἐχθρούς. 407. Ἐπίστασαι δὲ) ἐπίστασαι δὲ μηχανὰς μόνον τινὰς, δι' ὧν ἀνδρὸς φονεύσῃς. εἰ δὲ μὴ ἤδεις, εἶχεν αὐτὸ τὸ αἴτιον ταῖς γυναιξὶν ἐυρεσίκακον. Γυναῖκες ἐσμὲν) ἀντὶ τοῦ εἰς μὲ τὰ ἀγαθὰ ἄπορος, κἀκ ἱκαναὶ ἐξευρεῖν τὸ αἴτιον· εἰς δὲ τὰ κακὰ ἔυποροι κἀ ἱκαναί, ἐξεύρητικαί. Ἄνω ποταμῶν) Φίλῃ εἰπεῖν, ὅτι ἀντίστραπται ἡ φύσις. ἐκεῖ γὰρ δόλιαί εἰσιν αἱ γυναῖκες, ἀλλ' οἱ ἄνδρες. παροιμία δὲ τοῦτο, ἐπὶ τῶν εἰς τὸ ἐναντίον κἀ παρὰ τὸ προσῆκον μεταβαλλομένων πραγμάτων, οἷον ἀντίστραπται τὰ πράγματα, ὅτε δόλιος μὲ κἀ ἐπιψόγους φαίνεται τοὺς ἄνδρας. τὰς δὲ γυναῖκας ἐυγνώμονας κἀ δικαίας. λέγει δὲ ταῦτα ἀφ' τοῦ Ἰάσονα. ἀντεστράφη φησὶν ἡ τάξις, κἀ ἄνδρες μὲ δόλιοι κἀ ἄπιστοι γεγόνασιν, γυναῖκες δὲ αἱ πρώην ἀβουλόμβραι ἔνδοξοι ἐ πισταί. Τάνδ' ἐμὰν) τὸ ἐξῆς, τάν δ' ἐμὰν βιοτὰν ὑδὲν, ὡς ὁ λόγος, ἀνατρέφει), ὅτι ἄπιστοι μὲ οἱ ἄνδρες, πισταὶ δὲ αἱ γυναῖκες. κἀ ἐρῶσι πάντες τοῦ ἡμέτερου βίου, τυτίσι τινὰ γυναικείαν φύσιν ἐυκλεᾶ ἴραν ἶναι. Τάνδ' ἐμὰν ἔυκλειαν) ὀκ ἐπὶ κατὰ τινὰ Μήδειαν

8 Ἔρχεται τιμὰ
9 Γυναικείῳ γένει.
10 Οὐκέτι δυσκέλαδος.
11 Φάμα γυναῖκας ἕξει.

Ἀντιστροφὴ ά.

1 Μῦσαι δ' παλαιγενέων
2 Λήξουσιν ἀοιδᾶν,
3 Τὰν ἐμὰν ὑμνεῦσαι ἀπιστοσύναν.
4 Οὐ γὰρ ἐν ἀμετέρᾳ γνώμᾳ λύρας
5 Ὤπασε θέσπιν ἀοιδὰν
6 Φοῖβος ἀγήτωρ μελέων· ἐπεὶ ἂν-
7 τάχησαν ὕμνον
8 Ἀρσένων χθόνα.
9 Μακρὸς δ' αἰὼν ἔχει
10 Πολλὰ μὰν ἀμετέραν
11 Ἀνδρῶν τε μοῖραν εἰπεῖν.

Στροφὴ β'.

1 Σὺ δ' ὦ μὰν οἴκων πατρίων ἔπλευσας
2 Μαινομέναν κραδίαν, διδύ-
3 μας ὁρίσασα πόντου
4 Πέτρας· ἐπεὶ δ' ξένᾳ

8 Honos venit
9 Muliebri generi.
10 Non amplius infausta
11 Fama mulieres premet.

Antistrophe 1.

1 Musæ verò priscis
2 Desinent carminibus
3 Meam celebrare perfidiam.
4 Neque enim in mentibus nostris lyræ
5 Divinum carmen dedit
6 Phœbus, dux carminum: quia vi-
7 cissim hymnum *mulieres* cecinissent in
8 Genus masculinum.
9 Longa autem ætas habet
10 Multa de nostrâ,
11 Virorúmque sorte dicenda.

Strophe 2.

1 Tu autem navigâsti ex domo patriâ
2 Furenti animo, gemi-
3 na maris metiens
4 Saxa? in peregrinâ verò

5 Ναίεις

ὄψαν ἀδικημάτων, ἐπελεύσον) τιμαὶ τῷ γυναικείῳ γένει, ἀνδρῶν ἀδίκων ἀποδεχθέντων, τῶν δὲ γυναικῶν ἔμπαλιν δικαίων. οὐκ ἔτι γὰρ ῥηθήσεται τὸ, Οὐ δεῖ πιστεύειν γυναικί. καθόλου γὰρ λεγεῖ, ὅτι ἀντέστραπται τὰ πράγματα, διὰ τὸ δολίους μὲν καὶ ἐπιβούλους φαίνεσθαι τοὺς ἄνδρας, τὰς δὲ γυναῖκας εὐγνώμονας καὶ δικαίας. ταῦτα δὲ λέγει διὰ τὸ Ἰάσονα. Ὑμνεῦσαι) καὶ ἐπὶ κακῷ τὸ ὑμνεῦσαι, λοιπὸν δὲ φησὶν ἀπὸ μέσαι, αἱ τοὺς παλαιγενεῖς ἄνδρας τοὺς σοφοὺς παρορμήσασαι ἁμαρτεῖν τὸ γυναικεῖον ἔθνος λήξουσι τῶν ἀοιδῶν τῶν καθ' ἡμᾶς, ἐν αἷς ὡς ἄπιστοι ἁμαρτανόμεθα. τοιούτοις δὲ οὐκέτι τοῖς ποιηταῖς ἐμποδίσουσι τὸ καθ' ἡμῶν τι λέγειν. ἢ μῶσαι παλαιγενέων, τὰ ποιήματα τῶν πάλαι σοφῶν ποιητῶν, τοιούτοις τάδε ἐρημία τοῖς πάλαι σοφοῖς καθ' ἡμῶν, καὶ ἐν οἷς ποιήμασι ἁμαρτανόμεθα ταῦτα σχολάσῃ, καὶ λήρος εἶναι νομισθήσεται), ἵν' ἢ τὸ λήξουσιν, ἀντὶ τοῦ παύσουσι καὶ ἀφανισθήσονται). 424. Οὐ γὰρ ἐν ἀμετέρᾳ) ὃ καθ' ἡμετέραν φησὶ γνώμην, ὃ δὲ ὡς ἡμῖν ταῖς γυναιξὶν αἱρέσει, ἐδωρήσατο τοῖς ἀνδράσιν ἐξ ἀρχῆς ὁ Ἀπόλλων τὸ δύνασθαι λέγειν. ἔδει γὰρ καὶ τῇ γυναικείᾳ φύσει τοῦτο δεδωρῆσθαι. καὶ τάχ' ἂν πολλαὶ ἢ ποιήτριαι γενόμεθα, ἑαυτὰς μὲν ὑμνήσαμεν, τοὺς ἄνδρας δὲ ἐψέγομεν. καὶ τὸ ἐν ἡμετέρᾳ γνώμῃ ἀντὶ τοῦ γυναικείᾳ φύσει, ὃ δέδωκεν ὁ Ἀπόλλων, ἤτοι ἡμῖν ταῖς γυναιξὶν, τὸ δύνασθαι λέγειν, τὸ αὐτὸ δὲ δηλοῖ). Ἀλλως. ὃ γὰρ ἐν ἡμετέρᾳ γνώμῃ τοῦτ' ἔστι λύρας θέσπιν ἀοιδὸν ἐδωρήσατο Ἀπόλλων, ὃ δυνατοὶ ἐσμὲν ἡμεῖς αἱ γυναῖκες ποιήματα γράφειν, ἐπεὶ τάχα ἂν αἱ γυναῖκες ἀντεκωμῳδοῦν τοὺς ἄνδρας. τοῦτ' δὲ ἑαυτῶν φύσιν ἐπῄνεν, κατὰ τὸ ΒΒ λέγοντος μῦθον. Λέων γὰρ ἰδὼν λέοντα ὑπὸ ἀνδρὸς ἀγχόμενον ἐν γραφῇ, εἶπεν, Καὶ ἡμεῖς εἰ ἠδυνάμεθα γράφειν, ἢ πολλοὺς, ἔμπαλιν ἂν οἱ ἄνθρωποι ἐτιθέντο ἀγχόμενοι ὑπὸ λεόντων. Ἐπεὶ ἀντάχησαν) ταῦτα καὶ εἰς τὰ Ἡσιόδου καὶ Ὁμήρου *, ὃς δὲ γυναιξὶ πέποιθε, καὶ † ἐπεὶ οὐκ ἔτι πιστὰ γυναιξὶ συμβήσεται) δὲ τῷ μὴ ταῦτα πολλῷ χρόνῳ τὰς τε γυναῖκας κατφκεῖν τοὺς ἀνδρῶν, καὶ τοὺς ἄνδρας κατὰ τὸ γυναικῶν, καὶ οὐκ ἔτι μόναι γυναῖκες βλασφημηθήσονται). ἢ ὕστως. οἱ ὕμνοι τῶν μελῶν ἀντήχησαν ἂν πρὸς τοὺς ἄνδρας, ἀντεκωμῳδήσαντο καὶ ἀντιδιέσκλλον ἄν, εἰ ὁ Ἀπόλλων ἐδωρήσατο ταῖς γυναιξὶ τὸ λέγειν. Μοῖραν) τὴν ἡμῶν μοῖραν, καὶ τῶν ἀνδρῶν. μοῖραν δὲ, τὴν μερίδα, ἀντὶ τοῦ συμβαίνει κατ' ἀλλήλων εἰπεῖν ἄνδρας καὶ γυναῖκας τῷ χρόνῳ. 434. Ὁρίσασα) ἀντὶ τοῦ διαφείλασα καὶ διεξελθοῦσα τὰς Συμπληγάδας. ἤτοι διαπλεύσασα καὶ διελθοῦσα. παρόσον δύο τινῶν ὑποκειμένων, ὁ μέσον γινόμενον ἑκάτερον ὁρίζει. καὶ Ἡρόδοτος δείξει, δεῖξαι μὲν ὁρίζων. ἀεὶ γὰρ ὁ μέσον τινῶν γινόμενος, διορίζει τὸ μὲν ἐνθεν, τὸ δὲ ἐνθεν.

* *Hesiod.* Ἐργ. v. 373.

† *Hom.* Odyss. λ' v. 455.

Κρισσαίαν)

5 Ναΐδες χθονὶ, τὰς ἀνάνδρους
6 Κοίτας ὀλέσασα λέκτρον.
7 Τάλαινα, φυγὰς ἢ χώρας ἄτιμος ἐλαύνῃ.

Ἀντιστροφὴ β'.

1 Βέβακεν ὅρκων χάρις, οὐδέ τ' αἰδὼς
2 Ἑλλάδι τᾷ μεγάλᾳ μίμνει·
3 Αἰθερία δ' ἀνέπτα.
4 Σοὶ δ' ἔπι πατρὸς δόμοι,
5 Δύσταν, μεθορμίσαιντο
6 Μόχθων, σᾷδε τῇδε λέκτρων,
7 Ἀλλὰ βασίλεια κρείσσονων δόμοισιν ἀπέσα.

5 Terrâ habitas, vidui
6 Cubilis amisso lecto.
7 Infelix tu, ignominiâ verò affecta, pelleris ex hâc terrâ exul.

Antistrophe 2.

1 Abiit gratia jurisjurandi, neque amplius pudor
2 Manet in magnâ Græciâ:
3 Evolavit autem in ætherem.
4 Tibi autem non est paterna domus,
5 O misera, ut ad eam appellas, *teque recipias*
6 Ex miseriis hujus thalami;
7 Sed regina potentior *Glauco* domum occupavit.

ACTUS III.

ΙΑΣΩΝ, ΜΗΔΕΙΑ, ΧΟΡΟΣ, ΑΙΓΕΥΣ.

Ἰαμβοί.

Ἰά. Οὐ νῦν κατεῖδον πρῶτον, ἀλλὰ πολλάκις,
" Τραχεῖαν ὀργὴν, ὡς ἀμήχανον κακόν.
Σοὶ γὰρ παρὸν γῆν τήνδε κἀ δόμους ἔχειν,
Κέρδη φέρουσῃ πρευστόνων βυλεύματα,
Λόγων ματαίων ὕνεκ' ἐκπεσῇ χθονός.
Κἀμοὶ μὲν οὐδὲν πρᾶγμα, μὴ παύσῃ ποτὲ
Λέγουσ', Ἰάσων ὡς κακιστός ἐς' ἀνήρ·
Ἃ δ' εἰς τυράννους ἔστι σοι λελεγμένα,
Πᾶν κέρδος ἡγοῦ ζημιωθῆναι φυγῇ.
Κἀγὼ μὲν αἰεὶ βασιλέων δυσμενῶν
Ὀργὰς ἀφῆρουν, καί σ' ἐβουλόμην μένειν.
Σὺ δ' οὐκ ἀνίεις μωρίας, λέγουσ' ἀεὶ
Κακῶς τυράννους· τοιγὰρ ἐκπεσῇ χθονός.
Ὅμως γ' ἔμοιγε τῆσδ' ἐκ ἀπειρηκὼς φίλοις
Ἦκω, τὸ σὸν γὰρ προσκοπούμενος, γύναι.
Ὡς μή τ' ἀχρήμων σὺν τέκνοισιν ἐκπέσῃς,
Μήτ' ἐνδεής τω. " Πολλὰ τἀφέλκεται φυγὴ
" Κακὰ ξὺν αὐτῇ. σὲ γὰρ εἰ σύ μ' εὐνοεῖς,

Jas. No w nunc primùm animadverti, sed sæpè,
" Quòd aspera ira sit intractabile malum.
Tibi enim cùm liceret hanc terram & domum incolere,
Leviter & *æquo animo* ferenti potentiorum consilia,
Propter inania verba ejiciêris ex hâc terrâ.
Ego quidem nihil curo, etiamsi nunquam desinas
Dicere, quàm malus vir sit Jason:
Ob ea verò, quæ dixisti in dominos,
Putes magnum esse lucrum, quòd tantùm exilio puniris.
Ego quidem semper ab iratis dominis
Iram abstuli, & volebam te manere.
Tu verò non remittis stultitiam, semper dicens
Convicia dominis: itaque expellêris ex hâc terrâ.
Ego tamen nè propter hæc quidem defessus amicorum gratiâ
Venio, prospecturus tibi, ô mulier,
Nè sine viatico cum liberis expellaris,
Neque indigeas aliquâ re. " Exilium trahit multa
" Mala secum. Quamvis enim tu me oderis,

Οὐκ

Κρειασσόνων) κρατούντων, κρατεῖ γὰρ γυναικὸς ὁ ἀνὴρ, καὶ κατὰ τοῦτο κρείττων ἐστὶν, ὑποστεναγμὸν ἔχων τὸν γυναῖκα. κρειττόνων ἓν, ἀντὶ τοῦ κρείττονος. πλεονασμὸς ἀντὶ τοῦ ἑνικοῦ, ἐπὶ αὐτοῦ τοῦ Ἰάσονος. Κἀμοὶ μὲν) κἀμοὶ μὲν φησιν οὐδὲν μέλει τοῦ ὧν σὺ λέγῃς κατ' ἐμοῦ. ὑπὲρ ὧν ἢ κατὰ τοῦ βασιλέως τετόλμηκας εἰπεῖν, ἀγάπα φυγῇ ζημιωθῆναι, ἢ μὴ μείζονι κακῷ περιπέσῃσα. οἷον ἐπικρεμὲς ἡγοῦ, τὸ φυγῇ ζημιωθῆναι μόνον, καὶ μὴ μείζονι περιπεσεῖν αἰκίᾳ. Ἀφ' ὧν εἰς τοὺς τυράννους εἰρημένα σοι δύσφημα. 459. Ὅμως δὲ) ὅμως δὲ καίπερ βλασφημησάσης με, καὶ κακῶς διατεθεμένης τὰ περὶ ἐμὲ καὶ σὲ, καὶ μεταδόσης ἐκβάσεως τῆς πόλεως οὐκ ὑπερηφανῶ. ἀλλ' ἦλθον πρὸς σὲ, ὁ παντελῶς ἀπεγνωκὼς τὸν πρὸς σὲ φιλίαν. Ὦ

Οὐκ ἂν δυναίμην σοὶ κακῶς φρονεῖν ποτε.
Μή. Ὦ παγκάκιστε, τοῦτο γάρ σ' ἐπεῖν ἔχω
Γλώσσῃ μέγιστον εἰς ἀνανδρείαν κακόν·
Ἦλθες πρὸς ἡμᾶς, ἦλθες, ἔχθιστος θεοῖς
Θεοῖς τε, κἀμοί, παντί τ' ἀνθρώπων γένει;
Οὔτοι θράσος τόδ' ἐστίν, οὐδ' εὐτολμία,
Φίλους κακῶς δράσαντ' ἐναντίον βλέπειν·
Ἀλλ' ἡ μεγίστη τῶν ἐν ἀνθρώποις νόσων
Πασῶν, ἀναίδεια. εὖ δ' ἐποίησας μέλων.
Ἐγώ τε γὰρ λέξασα, κοὐφιοῦσμαι
Τυχοῦσ', κακῶς σε, κοὐ σὺ λυπήσῃ κλύων.
Ἐκ τῶν ἔμ' ὠφέλησας πρώτων πρῶτον ἄρξομαι λέγειν.
Ἔσωσά σ', ὡς ἴσασιν Ἑλλήνων, ὅσοι
Ταὐτὸν σωνεισέβησαν Ἀργῷον σκάφος,
Πεμφθέντα ταύρων πυρπνόων ὑπασπίτην
Ζεύγλῃσι κοὐ σπείραντα θανάσιμον γύην.
Δράκοντά θ', ὃς πάγχρυσον ἀμφέπων δέρας,
Σπείρας ἔσωζε πολυπλόκοις, ἄϋπνος ὤν,
Κτείνασ', ἄνεσιν σοὶ φάος σωτήριον.
Αὐτὴ δ' πατέρα κοὐ δόμους προδοῦσ' ἐμοὺς,
Τὸν Πηλιῶτιν εἰς Ἰωλκὸν ἱκόμην
Σωὺ σοί, προθυμος μᾶλλον ἢ σοφωτέρα.
Πελίαν τ' ἀπέκτειν', ὥσπερ ἄλγιστον θανεῖν
Παίδων ὑπ' αὐτοῦ· πάντα τ' ἐξέλυσε φόβον.
Καὶ ταῦθ' ὑφ' ἡμῶν, ὦ κάκιστ' ἀνδρῶν, πάθὼν,
Προὔδωκας ἡμᾶς, καινὰ δ' ἐκτήσω λέχη,
Παίδων γεγώτων· εἰ γὰρ ἦν' ἄπαις ἔτι,

Non possem tibi malè unquam velle.
Med. O pessime omnium (hoc enim tibi possum dicere
Linguâ summum convicium in tuam ignaviam)
Venisti ad nos, venisti, qui es invisus
Diis, & mihi, & universo humano generi?
Ista non est audacia, neque fortitudo,
Intueri coràm amicos, quos injuriâ affeceris:
Sed gravissimus inter homines morborum
Omnium *est* impudentia. Benè tamen fecisti quòd veneris.
Ego enim levabor animo, dicens
Tibi convicia, & tu dolebis audiens *ea*.
Sed ab iis quæ prima sunt, primum incipiam dicere.
Servavi te (ut nôrunt quicunque Græcorum
Conscenderunt eandem navim Argo)
Missum ut regeres tauros, spirantes flammas,
Jugis, & seminares letalem segetem:
Et dracone, qui custodiens aureum vellus,
Servabat multis voluminibus, ipse pervigil exiistens,
Occiso, attuli tibi lucem salutarem.
Ipsa verò prodito patre, & domo meâ,
Peliotem ad Iolcum veni
Tecum, promptior quàm sapientior.
Et occidi Peliam eo genere mortis, quod est miserrimum,
Per ejus filias: omnémque tibi metum exemi.
His tamen beneficiis à me affectus, ô pessime mortalium,
Prodidisti me, novósque tibi comparâsti lectos,
Cùm habeas liberos: si enim sine liberis adhuc fuisses,

Σύγνωσ'

παγκάκιστε) τοῦτο γάρ σ' ἐπεῖν ἔχω. τοῦτο γὰρ ἐπεῖν ἔχω σοι μέγιστον κακὸν ἀφ' τῶν ἀσθένειαν τὴν ἐμήν. γυνὴ γάρ εἰμι κοὐ ἀσθενὴς, μὴ δυναμένη χεῖρον ἐπιτιμωρήσασθαι. διὸ τῇ ἀφ' οὗ σώματος κατηγορίᾳ κολάζω σε. ἡ εἰς ἀντὶ οὗ ἀφ', δι' ἀνανδρίαν. τοῦτο δέ φησιν, ὡς μὴ δυνηθέντος αὐτοῦ χωρὶς αὐτῆς ἀνῦσαι τὸ ἆθλον. * ἦν γὰρ ὁ Ἰάσων, λαβὼν εἰς παρὰ οὗ Πελίου, ἀνεῖλε τὸ χρυσοῦν δέρας, ἀπὸ τῆς Κόλχων, ἀφ' φαρμάκων τινῶν τῆς Μηδείας, ὡς ἱστορεῖσθαι αὐτῇ. Εἰς ἀνανδρίαν) ἤτοι ὡς θυμουμένη, ἀνανδρον αὐτὸν λέγουσα καλεῖ. τὸ γὰρ λοιδορουμένων οἰκεῖον κοὐ τὰ μὴ πρεσόντα πολλάκις φερόφιρεν. ὑπολαμβάνει δὲ αὐτῷ ἀσθένειαν, ὡς μὴ δυνηθέντι ἄνευ αὐτῆς ἀνῦσαι τοὺς ἆθλους. 470. Φίλους κακῶς) κακῶς φίλους δράσαντα, ἐναντίον βλέπειν. τίνες δὲ ἐπιλαμβάνου) Εὐριπίδης, ὡς κακῶς. † τὸ γὰρ δράσαι εἶδος μᾶλλον εἰπεῖν θάρσος. ἀφέρει δὲ, ὡς ἀρετὴ κακίας. τὸ μὲν γὰρ ἐπὶ κακοῦ καὶ ῥιψοκινδύνου τάσσεται, τὸ δὲ ἐπὶ ἀγαθοῦ. ὅθεν οἱ ἀγαθοὶ αὐτὸ διώρισαν ὕτως, ὅτι θάρσος μὲν τὸ τῆς ψυχῆς παράσημα μετὰ λογισμοῦ, θράσος δὲ ἡ ἀλόγιστος τόλμη. 475. Ἐκ τῶνδε πρώτων) ἀπὸ τῶν πρώτων δὲ ἐνεργεσιῶν προκατάρξομαι νυνί. πρῶται δὲ αἱ ἐπὶ Σκυθίᾳ, * ὅτε Ἰάσων παρὰ τοῦ Αἰήτου, ἐκτελέσαι τοῦτον τὸν ἆθλον κελεύσθεις, τὸ σιδηραῖς ζεύγλαις τοὺς πυριπνόους ζεῦξαι βόας, καὶ σπεῖραι τοὺς δρακοντείους ὀδόντας, δι' αὐτῆς τοῦτο ἐξετέλεσεν. Ἔσωσά σ', ὡς ἴσασιν) πλεοναζόντως ὁ στίχος τῷ σ'. ὅθεν καὶ ὁ Πλάτων ἐν ταῖς ἑορταῖς φησὶν, Ἔσωσας ἐκ τῶν σιγμάτων Εὐριπίδης· καὶ Εὔβουλος, Ἐν δ' ἔσωσας ὡς ἴσασί σοι. καὶ παρθενεύσης ἕξῃ μοι χάριν Καὶ τοῖς ἐμοῖσιν ἀγγελοῦσι πήμασι Τὰ σίγματ' ἀπόξαντες, ὡς αὐτοὶ σοφοί. Σὺν σοὶ, προθυμος μᾶλλον ἢ σοφωτέρα) ἀντὶ τοῦ ἔρωτι μᾶλλον τῷ πρὸς σὲ νικωμένη, ἢ μετὰ λογισμοῦ τι πράξασα. 487. Πάντα τ' ἐξέλυσε) ἀντὶ τοῦ ἐπόρθησα. ἐὰν δὲ φόβον γὰρ ἐξέλυσε,

* De his rebus vid. *Apollonium, Valer. Flacc. & Argonauticos* Scriptores. † Vid. ad *Alcest.* v. 605.

ἀντὶ

Σύγνως' ἂν ἦν σοι, τῦδ' ἐραδῆναι λέχυς.
Ὅρκων ὃ φρύδη πίστις· ὐδ' ἔχω μαθεῖν,
Ἢ θεὸς νομίζεις τὺς τότ' ὄντ' ἄρχειν ἔτι,
Ἢ καινὰ κεῖσθ' θέσμι' ἀνθρώπις τανῦν,
Ἐπεὶ σύνοιδώ γ' ἐς ἔμ' ὐκ ὀρθ' ὤν.
Φεῦ δεξιὰ χεὶρ, ἧς σὺ πόλλ' ἐλαμβάνυ,
Καὶ τῶνδε γονάτων, ὡς μάτην κεχρώσμεθα
Κακῦ πρὸς ἀνδρός, ἐλπίδων δ' ἡμάρτομεν.
Ἄγ', ὡς φίλῳ γὰ ὄντι σοι κοινώσομαι,
Δοκῦσα μὲν τι πρός γε σῦ πρᾴξειν καλῶς,
Ὅμως δ', ἐρωτηθεὶς γὰ αἰσχίων φανῇ.
Νῦν ποῖ τραπωμαι; πότερα πρὸς πατρὸς δόμυς,
Οὕς σοὶ προδῦσα, κἀ πάτραν, ἀφικόμλν;
Ἢ πρὸς ταλαίνας Πελιάδας; καλῶς γ' ἂν ὦν
Δέξαιντό μ' οἴκοις, ὧν πατέρα κατέκτανον.
Ἔχ' γὰ ὕτω· τοῖς μὲ οἴκοθεν φίλοις
Ἐχθρὰ κἀδέσποτ'· ὕς δέ μ' ὐκ ἐχρῆν κακῶς
Δρᾶν, σοὶ χάριν φέρυσα, πολεμίυς ἔχω.
Τοιγάρ με πολλαῖς μακαρίαν Ἑλλωίδαν
Ἔθηκας ἀντὶ τῶνδε· θαυμαστὸν δέ σε
Ἔχω πόσιν, κἀ πιστὸν, ἢ τάλαιν' ἐγώ.
Εἰ φεύξομαι ὃ γαῖαν ἐκβεβλημένη,
Φίλων ἔρημος, σὺν τέκνοις μόνη μόνοις,
Καλόν γ' ὄνειδος τῷ νεωστὶ νυμφίῳ,
Πτωχὺς ἀλᾶσθαι παῖδας, ἥ τ' ἔσωσά σε.
" Ὦ Ζεῦ, τί δὴ χρυσῦ μὲν, ὅς κίβδηλος ἦ,
" Τεκμήρι' ἀνθρώποισιν ὥπασας σαφῆ,
" Ἀνδρῶν δ', ὅτῳ χρὴ τ' κακὸν διειδέναι,
" Οὐδεὶς χαρακτὴρ ἐμπέφυκε σώμασι;
Χο. " Δεινή τις ὀργὴ κἀ δυσίατος πέλει,
" Ὅταν φίλοι φίλοισι συμβάλωσ' ἔριν.
Ια. Δεῖ μ', ὡς ἔοικε, μὴ κακὸν φῦναι λέγειν,
Ἀλλ', ὥστε νὸς κραδίνον οἰακοστρόφον,
Ἀκρυσι λαίφυς κραιπέδοις, ὑπεκδραμεῖν

Ignoscendum tibi esset, quòd hunc amâsses lectum.
Sed evanida est fides jurisjurandi; neque possum scire,
An existimes deos qui tunc regnârunt, non amplius regnare:
An verò putes nova jura constituta esse hominibus nunc;
Quia tibi conscius es te non servâsse mihi fidem.
Hei dexteram manum, quam tu sæpe apprehendisti,
Et hæc genua mea! Quàm frustra sumus pollutæ
Ab improbo marito, & spes meæ frustratæ sunt me.
Age verò; colloquar enim tecum tanquam cum amico,
Fingens quidem me præclarum aliquod beneficium à te accepturam;
Tutameninterrogatusvideberis turpior.
Quò me nunc vertam? an ad domum patris,
Quibus tibi proditis, & patriâ, *huc* veni?
An ad miseras filias Peliæ? scilicet illæ pulchrè
Me reciperent in suas ædes, quarum patrem interfeci.
Sic enim se res habet, amicis quidem domesticis,
Sum invisa: quos verò mihi non oportebat malè
Facere, eos tibi gratificans, inimicos habeo.
Ergo inter multas Græcas me beatam
Fecisti, pro hisce beneficiis: egregium verò te
Et fidum maritum habeo infelix ego.
Si verò fugiam expulsa ex hâc terrâ,
Sola cum solis liberis orbata amicis,
Præclara verò gloria *erit tibi* novo sponso,
Mendicos errare filios *tuos*, meque, quæ te servavi.
" O Jupiter, quare auri quidem, quod sit adulterinum
" Clara signa hominibus dedisti?
" Sed quo oporteat discerni malum virum,
" Nullum signum inest corpori?
Cho. " Gravis quædam ira & ægrè sanabilis est,
" Quando amici incipiunt contendere cum amicis.
Ja. Oportet me non segnem esse in dicendo, ut videtur,
Sed velut navis prudentem gubernatorem
Summis oris veli subterfugere

Τὼ

ἀντὶ δ' ἀφθόνως κἀ ἡφάνισα. Δοκῦσα μὲν τι) ἀντὶ δ' ὐδὲν προσδοκῶσα πράξειν καλῶς. ταῦτα δ' ἐν ἦθει προενικτέον, φέρε δὴ ὡς φίλῳ σοι ἀμελεχθῶ. καί τοι προσδοκῶσά τι πράξειν καλὸν, κἀ ἀμελεγομένη. κἀ ὐδὲν ὠφελήσοντί μοι, ὅμως ἐρωτήσω. ὕτω γὰ ἂν σικροτέρως ἐλεγχθείης, ἐὰν ἔχων πρὸς ἔπος ἀποκρίνασθαι. Δεῖσθαι δ' δεῖ κατὰ ἀνάγνωσιν τὸ τί. ἐκ δὲ τ' ὑποκρίσεως ἐμφαίνε τὸ ὐδὲν τι. παθητικῶ· δὲ ὑπόκρισιν δηλοῖ τὸ τί. καί τοι γέ τι δοκῦσα πράξειν παρὰ σῦ. Δύη τις ὀργὴ κἀ δυσίατος πέλει) ἡ συσεισία δ' χορᾶ ἐσι. κατὰ δ' τυτες ἤδη τὰ τ' χορῶν ἠμαύρωται. τὰ μὲ γὰ ἀρχαῖα Δεὰ τ' χορῶν ἐπετελεῖτο. ὅθεν ὁ Εὐπολις φησί, τί χορὸς ἔστ', κλαίειν εἰπωμεν πυράμυ, ἵν' ἡ κατὰ ταῦτα ἰαμβεῖα. Κρασπέδοις) ἀδιαφορησικῶς εἶπεν ἀντὶ δ' παντὶ ἀρμυρᾷ. ὑπεκδραμεῖν δ', ἤγυν δεῖ μὲ ὑπεκδραμεῖν

Τὴν σὴν στόμαργον, ὦ γύναι, γλωσσαλγίαν.
Ἐγώ, ἐπειδὴ κἀγὼ λίαν πυργοῖς χάριν,
Κύπριν νομίζω τ' ἐμῆς ναυκληρίας
Σώτειραν εἶναι θεῶν τε κἀνθρώπων μόνην.
Σοὶ δ' ἔστι μὲν νοῦς λεπτός, ἀλλ' ἐπίφθονος.
Λόγος διελθεῖν, ὡς ἔρως σ' ἠνάγκασε
Πόνων ἀφύκτων τὸμὸν ἐκσῶσαι δέμας.
Ἀλλ' οὐκ ἀκριβῶς αὐτὰ διόμεθα λίαν,
Ὅπῃ γὰρ ἦν ὤνησας, εὖ κακῶς ἔχει.
Μείζω γε μέντοι τἀμῆς σωτηρίας
Εἴληφας, ἢ δέδωκας, ὡς ἐγὼ φράσω.
Πρῶτον μὲν Ἑλλάδ' ἀντὶ βαρβάρου χθονὸς
Γᾶν κατοικεῖς, κἀν δίκῃ κρίσας, κράτει
Νόμοις τε χρῆσθαι, μὴ πρὸς ἰσχὺν χάριν.
Πάντες δέ σ' ἠνέσαντ' ἔσαν Ἕλληνες σοφήν,
Καὶ δόξαν ἔσχες. εἰ δ' ἐπὶ γῆς ἐπ' ἐσχάτοις
Ὅροισιν ᾤκεις, οὐκ ἂν ἦν λόγος σέθεν.
" Εἴη δ' ἔμοιγε μήτε χρυσὸς ἐν δόμοις,
" Μήτ' Ὀρφέως κάλλιον ὑμνῆσαι μέλος,
" Εἰ μὴ 'πίσημος ἡ τύχη γλυκοῖτό μοι.
Τοσαῦτα μέν σοι τῷδ' ἐμῷ πόνων πέρι
Εἶλεξ'· ἄμιλλαν γὰρ σὺ προὔθηκας λόγων.
Ἃ δ' εἰς γάμους μοι βασιλικοὺς ὠνείδισας,
Ἐν τῷδε δείξω πρῶτα μὲν σοφὸς γεγώς,
Ἔπειτα σώφρων, εἶτα σοὶ μέγας φίλος,
Καὶ παισὶ τοῖς ἐμοῖσιν· ἀλλ' ἔχ' ἡσυχος.

Tuam effrænem loquacitatem, ô mulier.
Ego, poſtquam valdè exaggeras tuum beneficium,
Exiſtimo meæ navigationis Venerem
Servatricem eſſe ſolam inter homines deóſque.
Tibi verò eſt quidem mens ſubtilis: at invidioſa *erit mihi*
Oratio percurrere, quomodò amor te coegerit
Laboribus inevitalibus meum eripere corpus:
Sed non accurate nimis iſta perſequar.
Quatenùs igitur me juviſti, benè ſe res habet.
Atqui ſervatione mei majora beneficia
Accepiſti, quàm dederis, quemadmodum ego jam dicam.
Primùm quidem pro barbarâ terrâ in Græcâ
Terrâ habitas, & ſcis jus,
Et legibus uti, non pro viribus agere.
Deinde omnes Græci ſenſerunt te eſſe ingenioſam,
Et adepta es gloriam: ſi verò in extremis terræ
Finibus habitares, nulla fieret mentio tui.
" Mihi verò neque aurum ſit domi,
" Nec Orphei carmen ſonare pulchrius velim,
" Niſi illuſtris mihi contingat fortuna.
Atque hæc quidem tibi de meis laboribus
Dixi: certamen enim tu propoſuiſti verborum.
Cæterùm quæ mihi de nuptiis regiis objeciſti,
In hoc monſtrabo primum quidem quòd ſim prudens,
Deinde caſtus, denique tibi magnus amicus,
Et meis liberis. Sed mane quieta.

Ἐπεὶ

ὑπερκοπιᾶν τὴν σὴν γλωσσαλγίαν. καθάπερ κυβερνήτης τοῖς κραιπνοῖς καὶ λαίφεσι χρώμενος ἀκροφυγεῖ. Κύπριν νομίζω τ' ἐμῆς) ἐγὼ νομίζω φησὶν ἀπὸ τ' Ἀφροδίτης σεσῶσθαι, ἣν μόνην φησὶ τ' ἄλλων ἀνθρώπων καὶ θεῶν ἰσχύειν. τοῦτο γάρ ἐστιν, μόνην φησὶ τὴν Ἀφροδίτην σεσωκέναι αὐτὸν, καὶ οὐδένα ἄνθρωπον, οὐδὲ θεόν. τοῦτο δὲ ψευδὲς φαίνεται γὰρ τὴν Ἥραν προφάτην ἐχθρὰν ὄντα τ' Ἥρας. ἔστι δὲ ἡ Ἀθηνᾶ, ἣ κινδυνεύσασαν τὴν ναῦν προσραγῆναι ταῖς πέτραις ἀνεσώσατο. 529. Ἐπίφθονος) ὑπὸ φθόνου κατεχόμενος ὁ λόγος ἐστὶν. λέγει δὲ τ' ἔρωτα σεσωκέναι με. ἐρασθεῖσα γὰρ αὐτοῦ ἡ Μήδεια, ἔσωσεν αὐτόν. δύναται δὲ καὶ οὕτως νοηθῆναι, καὶ ἐπίφθονος ὁ λόγος ῥηθῆναι. τουτέστι κινεῖ μοι φθόνον ὁ λόγος, ἀλαζονεύσομαι φησὶν ὑπὲρ ἐμαυτοῦ, ὅτι ὁ ἔρως ὃν ἠράσθης σέσωκέ μοι. Ἄλλως. ἐμὸς λόγος φησὶ λιπὴς μὲν, ἐπίφθονος δὲ, τουτέστι φθονηθησόμενος μὲν, δυνάμενος δὲ ἀφελεῖν πάντως δ' ἰσχνός. ἐὰν γάρ τις ἀκριβῶς ἐξετάσῃ, ὁ ἔρως σε ἠνάγκασε τόξοις ἀφύκτοις τὸμὸν ἐκσῶσαι δέμας. οἷον οὐκ εἰς χάριν τὴν ἐμὴν, ἀλλὰ κατὰ ἀνάγκην ταῦτα ἔπραξας, καὶ δι' ἀφύκτων πόνων ἐξέσωσας τὸμὸν σῶμα. ἢ ἔτως. καὶ σὺ μοὶ φησι συνοράᾳς, ὅτε δὴ λεπτὸν καὶ ὀξὺν ἔσχες τ' νοῦν, ὅτι ἡ Ἀφροδίτη με ἔσωσεν. ἀλλ' ὑπὸ φθόνου ὁ λόγος σοι ὑποφέρεται, ὃς ἐστιν ἀληθὴς, τὸ σὲ ἁλῶ τ' ἔρωτα σεσωκέναι με. Λόγος διελθεῖν) ἀντὶ δ' παρελθεῖν καὶ εἰπεῖν. Ἀλλ' οὐκ ἀκριβῶς) ἀλλ' οὐκ ἀκριβολογοῦμαι περὶ τούτου, ἀλλὰ δίδωμί σοι τῷ λόγῳ ὠφεληκέναι. κἀγὼ μὲν ὁμολογῶ. ὅτι ἔνθα με ὠφέλησας, καλῶς ἔχει. 533. Ὅπῃ γὰρ ἦν ὤνησας) ἔνθα γὰρ φησὶν ὠφέλησας, εὖ κακῶς ἔχει. ἢ ὅτι ὠφέλησας ὅταν μεθίημι τὰς ἀπειλὰς δ' μηδὲν ὠφελοῦσ' παρὰ σοῦ, δ' πράγματος εὖ καλῶς ἔχοντος.

Εὐχήμων

Ἐπεὶ μετέῤῥιψα δεῦρ' Ἰωλκίας ἀπὸ
Πολλὰς ἐφέλκων συμφορὰς ἀμηχάνους,
Τί τῶνδ' ἂν εὕρημ' εὖφρον εὐτυχέστερον,
Ἢ παῖδα χῆμαι βασιλέως φυγὰς ἐγώ;
Οὐχ ἧ σὺ κνίζῃ, σὸν μὲν ἐχθραίνων λέχος,
Καινῆς δ' νύμφης ἱμέρῳ πεπληγμένος,
Οὐδ' εἰς ἅμιλλαν πολύτεκνον σωφρονῶ ἔχων.
Ἄλις γὰρ οἱ γεγῶτες, οὐδὲ μέμφομαι.
Ἀλλ' ὡς τὸ μὲν μέγιστον, οἰκοῖμεν καλῶς,
Καὶ μὴ σπανιζοίμεσθα· γιγνώσκων, ὅτι
" Πένητα φεύγει πᾶς τις ἐκποδὼν φίλος.
Παῖδάς τε θρέψαιμ' ἀξίως δόμων ἐμῶν.
Σπείρας τ' ἀδελφοὺς τοῖσιν ἐκ σέθεν τέκνοις,
Εἰς ταὐτὸ θείην, ἓν συναρτήσας γένος,
Εὐδαιμονοίην. σοί τε γὰρ παίδων τί δεῖ;
Ἐμοί τε λύει τοῖσι μέλλουσιν τέκνοις,
Τὰ ζῶντ' ὀνῆσαι. μῶν βεβούλευμαι κακῶς;
Οὐδ' ἂν σὺ φαίης, εἰ σε μὴ κνίζοι λέχος.
" Ἀλλ' εἰς τοσοῦτον ἦλθες, ὡς ὀρθουμένης
" Εὐνῆς, γυναῖκες πάντ' ἔχειν νομίζετε.
" Ἢν δ' αὖ γένηταί τι ξυμφορά τις εἰς λέχος,
" Τὰ λῷστα κἀγκαλλίστα, πολεμιώτατα
" Τίθεσθε· χρῆν γὰρ ἀλλοθέν ποθεν βροτοὺς
" Παῖδας τεκνοῦσθαι, θῆλυ δ' ἐκ τοῦ γένους
" Οὕτω δ' ἂν οὐκ ἦν οὐδὲν ἀνθρώποις κακόν.
Χο. Ἰάσον, οὖν μὲν τόσδ' ἐκόσμησας λόγῳ·
Ὅμως δ' ἔμοιγε, κεἰ σοφὴ γνώμην λέγω,
Δοκεῖς προδοὺς σὸν ἄλοχον οὐ δίκαια δρᾶν.
Μή. Ἡ πολλὰ πολλοῖς ἐστι διάφορον βροτῶν.
" Ἐμοὶ γὰρ ὅστις ἄδικος ὢν σοφὸς λέγειν
" Πέφυκε, πλείστων ζημίαν ὀφλισκάνει.
" Γλώσσῃ γὰρ αὐχῶν τἄδικ' εὖ προσελθεῖν,
" Τολμᾷ πανουργεῖν· ἔστι δ' οὐκ ἄγαν σοφός.
Ὡς κἀμοὶ μὴ νῦν εἰς ἔρ' ἐλθὼν ἥκῃς,
Λέγειν τε δεινός. εἷς γὰρ ὧν κλεινεῖ σ' ἔπος.
Χρῆν σ', εἴπερ ἦσθα μὴ κακός, πείσαντά με
Γαμεῖν γάμον τόνδ', ἀλλὰ μὴ σιγῇ φίλων.
Ἰά. Καλῶς γ' ἂν ἦν μοι τῶνδ' ὑπηρέτεις λόγῳ,

Postquam huc veni ex Iolcicâ terrâ,
Multa mecum trahens & magna incommoda,
Quodnam consilium hoc melius potuissem invenire,
Quam ducere filiam regis, cùm essem exul?
Non, ut tu me vellicas, odio quidem habens tuum conjugium,
Perculsus verò desiderio novæ sponsæ,
Neque certatim numerosæ sobolis procreandæ studio.
(Sufficiunt enim qui nati sunt, nec *ideo* conqueror)
Sed quod maximum est, ut commodè viveremus,
Neque *rerum necessararium* inopia laboraremus, sciens quòd
"Pauperem omnes amici proculfugiunt:
Et ut liberos educarem, quemadmodum decet meam familiam,
Et gignens fratres liberis ex te *mihi procreatis*,
Unum genus facerem idq; conjungens,
Beatiùs viverem, tibi enim & aliquomodo opus est liberis;
Et mihi conducit futurorum liberorum causâ,
Eos, qui vivunt juvare: an malè consultavi?
Nè tu quidem diceres hoc, nisi te offenderent novæ nuptiæ.
" Sed eò venitis, ut cùm rectè se habet
" Conjugium, putetis vos mulieres omnia habere.
" Quòd si contrà calamitas aliqua inciderit in conjugium,
" Etiam ea, quæ sunt optima & pulcherrima, inimicissima *vobis*
" Ducitis. Oportebat autem homines aliundè
" Gignere liberos, neque esse genus muliebre:
" Sic enim homines nullum malum haberent.
Ch. Jason, pulchrè tu quidem ornâsti tuam causam:
Mihi tamen (etiamsi præter voluntatem *hoc* dicam)
Videris injustè fecisse, quòd prodidisti tuam uxorem.
Med. Profectò multum *à* multis dissentio mortalibus:
" Mihi enim quisquis injustus existens, *tamen* sapiens in dicendo
" Est, maximâ mulctâ dignus videtur.
" Nam cùm glorietur, se dicendo posse ornare injustas causas,
" Audet fallere: non est autem admodum sapiens.
Sic & tu nè nunc apud me speciosus sis, *speciosis verbis utaris*,
Et *nè sis adeò* bonus orator. Unum enim verbum occidet te.
Oportuit te, si quidem non fecisti malo animo, me priùs persuasâ,
Has nuptias contrahere, non autem clam amicis.
Ja. Præclarè verò mihi hâc in re-

Εἰ

Εὐχίμων φανῇ) ἀντὶ τοῦ συγκεκαλυμμένως τὸν λόγον, τὸ δὲ μὴ νῦν κατὰ Ἀττικὴν παραπέμπεται. Οὐ τῶν πρὸς τὸ συνεκπράζειν ἐμὲ, τουτέστι κοσμίως τὸ λεγόμενον. τό σ' εἶχεν) ἀντὶ τοῦ ὁ ταύτην ἔσχον τὴν ἀμάθειαν ἔγνωμας.

Εἴ σοι γάμῳν κατεῖπον, ἤ τις ὐδὲ νῦῶ
Τολμᾷς μεθεῖναι καρδίας μέγαν χόλον.
Μή. Οὐ τοῦτό σ' εἶχεν, ἀλλὰ βάρβαρον λέχος
Πρὸς γῆρας ὐκ ἔυδοξον ὀζέβαμέ σοι.
Ια. Εὖ νῦν τόδ' ἴσθι, μὴ γυναικὸς ἕνεκα
Γῆμαί με λέκτρα βασιλέως, ἃ νῦῶ ἔχω·
Ἀλλ', ὥσπερ εἶπιν ἠ πάρος, σῶσαι θέλων
Σὲ, ἠ τέκνοισι τοῖς ἐμοῖς ὁμοσπόρους
Φῦναι τυράννους παῖδας, ἔρυμα δώμασι.
Μή. Μή μοι γένοιτο λυπρὸς εὐδαίμων βίος,
" Μήδ' ὄλβος, ὅστις τῷ ἐμῷ κνίζοι φρένα.
Ια. Οἶσθ', ὡς μετθύξῃ, ἠ σοφωτέρα φανῇ;
Τὰ χρηστὰ μή σοι λυπρὰ φαινέσθω ποτέ·
Μήδ' εὐτυχοῦσα δυσχερὴς εἶναι δόκει.
Μή. Ὕβριζ', ἐπειδὴ σοὶ μέν ἐς' ἄπτερος φυγή·
Ἐγὼ δ' ἔρημος τῆσδε φεύξομαι χθονὸς.
Ια. Αὐτὴ τάδ' εἵλου· μηδὲν ἄλλον αἰτιῶ.
Μή. Τί δρῶσα; μῶν γαμοῦσα, ἠ προδοῦσά σε;
Ια. Ἀρᾶς τυράννοις ἀνοσίως ἀρωμένη.
Μή. Καὶ σοῖς ἀρᾶσια γ' ὅσα τυγχάνω δόμοις.
Ια. Ὡς ὐ κελεύομαι τῆσδε σοι τὰ πλείονα.
Ἀλλ' εἴ τι βούλῃ παισὶν, ἢ σαυτῆς φυγῇ,
Περισωφέλημα χρημάτων ἐμῶν λαβεῖν,
Λέγ'· ὡς ἕτοιμος ἀφθόνῳ δοῦναι χερὶ,
Ξένοις τε πέμπειν σύμβολ', οἳ δράσουσί σ' εὖ.
Καὶ ταῦτα μὴ θέλουσα μωρανεῖς, γύναι·

Si tibi nuptias *ista antè* declarâſſem; quæ nè nunc quidem
Vis remittere magnam iracundiam animi.
Med. Non hoc te movit: ſed barbara conjux
Non ſatis glorioſa tibi in ſenectute fuiſſet.
Ja. Hoc itaque probè ſcias, non propter mulierem
Me duxiſſe filiam Regis, quam nunc habeo:
Sed ut antea dixi, *eam duxi,* volens ſervare
Te, & meis liberis fratres
Regios gignere, propugnaculum domûs.
Med. Nè contingat mihi talis beata ta, quæ afferat mihi tant. mol.
" Neque divitiæ, quæ meum animum dolore afficiant!
Ja. Scíſne, quomodo preces contrarias facias, & ſapientior videberis?
Bona ne tibi moleſta videantur unquam.
Nec putato te eſſe infelicem, cùm ſis felix.
Med. Inſulta *mihi,* quandoquidem tibi quidem eſt refugium:
Ego verò deſerta fugiam ex hâc terrâ.
Ja. Tu ipſa hæc elegiſti: nullum alium accuſa.
Med. Quid faciens? num *alteri* nubens, aut prodens te?
Ja. Imprecationes regibus impias imprecans.
Med. Et diris devota ſum, *devoveor* in tuis ædibus.
Ja. Sed non litigabo tecum de his diutius.
Si verò vis pueris, aut exilio tuo aliquod
Subſidium de meâ pecuniâ accipere,
Dicito: quia ſum paratus largâ manu dare,
Et mittere hoſpitibus teſſeras; ut tibi bene faciant.
Si hæc non vis, ſtulta es, ô mulier.

Λήξασα

μας, ὐδὲ ἵνα τοῖς ἐμοῖς παισὶ τὸ ἀνενδεὲς τ' τροφῶν παράσχῃς, ἠ τ' σὺ τῇ πόλῃ οἰκήσεως τὸ ἀσφαλὲς, ἀλλ' ἀιχυνομένῳ ἐπὶ τὸ βάρβαρον ἔχειν γυναῖκα· τοῦτο δὲ ἀπεδίδωκε πρὸς σκηῦν, ἔνθα φησὶν ὁ Ἰάσων, * Ἀλλ' ὡς τὸ μὴ μίσιγιον οἰκοῖμεν καλῶς. ἠ τὰ ἑξῆς. 592. Οὐκ ἔυδοξον) οἷον ἀδοξίαν ἠγεῖτο μίσχρι γήρως βαρβάρῳ συνοικῆσαι, ἠ ἐσπεύδασας Ἑλληνικοῖς γάμοις τὴν προτέραν ἁμαρτίαν καλύψαι. τυτέστιν εἰ μοι μίσχρι γήρως συνῴκεις, ἀδοξία σοι προσετρίβετο, οἷον αἰσχύνῃ ἠγήσω ἂν τέλος ἀνὴρ βαρβάρᾳ γυναικὸς καλεῖσθαι. Λυπρὸς εὐδαίμων) ἀντὶ τ λυπηροῦ κατὰ ἔλλειψιν τ ἡ· ὡς ἠ τὸ ὄλβιον δύηλον ὤν, παρὰ τὴν δύλιν, ὃ σημαίνῃ τὴν ταλαιπωρίαν. 598. Μή μοι γένοιτο λυπρὸς εὐδαίμων βίος) μέμφεται ἑαυτῆς τὴν ἔυχήν. εἰ θέλεις φησὶ σοφωτέρα εἶναι, μετάθες τὴν προτέραν εὐχὴν, ἠ ἴυξαι μηδέποτε τὸ χρηστόν σοι λυπηρὸν φαίνεσθαι. Μηδ' ὄλβος, ὅστις) ὐκ ἂν φησιν εὐξαίμιλλι τοιαύτῃ μοι εὐδαιμονίαν γενέσθαι, δι' ἧς ἄν ἕτεροι λυπηθεῖεν, καθάπερ ἠ ὁ σὸς νῦν ὄλβος λυπεῖ τὴν ἐμὴν φρένα. οἷον ὁ βούλομαι εὐδαιμονίζεσθαι λυπουμένους κατὰ ψυχήν. τοῦτο δὲ εἶπε πρὸς τ Ἰάσονα λόγον ἀντιτιθεμένη, παρόσον αὐτὸς ἔλεγεν ἐπὶ τῷ συμφέροντι αὐτῆς τε ἠ τ παίδων, εἰς τ γάμον προειληλυθέναι κατὰ τ Γλαύκης. Οἶσθ', ὡς μετεύξῃ) τοῦτο κατὰ ἐρώτησιν. οἶσθά φησιν, ὡς σε ἔδη μετεύξασθαι, ἵνα δόξῃς τῷ εὐχλῷ φρενίμως ποιεῖσθαι; νῦν δὲ εὐήθη λόγον εἴρηκας, ὥστε τὰ χρηστά σοι λυπηρὰ φαίνεσθαι, μηδὲ τὴν εὐτυχίαν νομίζεσθαι δυσχερίαν. Ἄλλως. οἶσθ' ὡς μετεύξῃ, ἠ τοῦτο ποιήσασα σοφωτέρα γένῃ. Γαμοῦσα ἠ προδοῦσα) σεσημείωται τὸ γαμοῦσα. θέλῃ δ' εἰπεῖν, ἆρα τοιοῦτον ἔργον ποιήσασα· ὐ γὰρ ἐφ' ἑαυτῆς ἔλεγε, ἐπεὶ εἶπεν ἂν γαμουμένη. ἀλλὰ τ Ἰάσονα λόγον ἐφ' αὐτῆς μετέστρεψεν. γαμεῖ μὲ γὰρ ὁ ἀνὴρ, γαμεῖ δὲ ἡ γυνή. Οὐ κρινοῦμαι) ἀντὶ τ οὐκ ἀποκρινοῦμαι ἀλλ τ τοιούτων ὐδὲν πρὸς σε, μισθίμιοι δὲ τούτων τὰ πολλά. 613. Σύμβολα) οἱ ἐπιξενούμενοι τισὶν, ἀργάλιον κατατέμνοντες, θάτερον μὲ αὐτοὶ κατεῖχον μέρος, θάτερον δὲ κατελίμπανον

τοῖς

* Suprà v. 559.

(1) Vide an. Prog. ad Mar. [illegible] intentiam aliis verbis exprimit.

Λήξασα δ' ὀργῆς, κερδανεῖς ἀμείνονα.
Μή. Οὔτ' ἂν ξένοισι τοῖσι σοῖς χρησαίμεθ' ἄν,
Οὔτ' ἄν τι δεξαίμεθα, μήθ' ἡμῖν δίδου.
" Κακῶ γὰρ ἀνδρὸς δῶρ' ὄνησιν οὐκ ἔχει.
Ια. Ἀλλ' ἔν γε λόγῳ μὴν δαίμονας μαρτύρομαι,
Ὡς πάντ' ὑπουργεῖν σοί τε κἀ τέκνοις θέλω.
Σοὶ δ' οὐκ ἀρέσκει ταῦτα θ', ἀλλ' ἀυθαδίᾳ
Φίλους ἀπωθῇ· τοιγὰρ ἀλγύνῃ πλέον.
Μή. Χώρει· πόθῳ γὰρ τ' νεοδμήτου κόρης
Αἰρῇ, χρονίζων δωμάτων ἐξώπιος.
Νύμφαν· ἴσως γὰρ, σοῦ θεᾷ δ' εἰρήσεται,
Γαμεῖς τοιοῦτον, οὕνεκ' ἀρνεῖ, γάμον.

ΑΝΤΙΣΤΡΟΦΙΚΑ.

Στροφὴ ά.

1 Ἔρωτες ὑπὲρ μοῦ ἄγαν (1)
2 Ἐλθόντες, οὐκ εὐδοξίαν,
3 Οὐδ' ἀρετὰν παρέδωκαν
4 Ἀνδράσιν· εἰ δ' ἄλλις ἔλθοι
5 Κύπρις, οὐκ ἄλλα θεὸς
6 Εὔχαρις ἔστω.
7 Μή ποτ', ὦ δέσποινα, ἐπ' ἐμοὶ
8 Χρυσέων τόξων ἐφείης
9 Ἰμέρῳ κείσας, ἄφυκτον οἰστόν.

Ἀντιστροφὴ ά.

1 Στέργοι δέ με σωφροσύνα,
" 2 Δώρημα κάλλιστον θεῶν.
3 Μηδέ ποτ' ἀμφιλόγους ὀρ-
4 γὰς, ἀκορέστατά τε νείκη
5 Θυμὸν ἐκπλήξασ' ἑτέ-
6 ροις ἐπὶ λέκτροις
7 Περσβάλοιμ'. ὦ δυνατὰ Κύπρις,
8 Ἀπολέμους εὐνὰς σεβίζου-
9 σ', ὀξύφρων κρῖναι λέχη γυναικῶν.

Desistens verò ab irâ, lucraberis meliora.
Med. Neque tuis hospitibus utemur,
Neque quicquam accipiemus, neque *quidquam* nobis des.
" Improbi enim viri dona juvamen non habent, *nihil juvant.*
Ja. Ego tamen testor deos,
Quòd volo tibi liberisque omnia suppeditare:
Tibi verò non placent bona: sed cum contumaciâ
Amicos repellis; quamobrem dolebis magis.
Med. Vade: amore enim novæ sponsæ.
Captus maceraris, tardans extra domum.
Duc eam: fortassis enim (cum Deo autem dicetur)
Eas celebrabis nuptias, quas tu ipse *postea pœnit. ductus* recusabis.

ANTISTROPHICA.

Strophe 1.

1 Amores quidem nimiùm immoderati
2 Venientes, non bonum nomen,
3 Neque laudem *gloriámque* conciliant
4 Viris: si verò moderatè veniat
5 Venus, non *est* alia Dea
6 Æquè grata.
7 Nunquam, ô domina *Venus*, adversus me
8 Emittas ex aureis arcubus
9 Inevitabile telum, perunctum desiderio.

Antistrophe 1.

" 1 Pudicitia verò me delectet,
" 2 Pulcherrimum donum deorum.
" 3 Nunquam ambigua certa-
" 4 mina, & insatiabiles *i. e. immodicas* rixas
5 Consternata animo propter ali-
6 ud conjugium,
7 Miscear. O potens Venus,
8 Pacata conjugia colens,
9 Acutam ingenii aciem habens discerne lectos mulierum.

Στροφὴ

τοῖς ὑποδεξαμένοις· ἵνα εἰ δέοι πάλιν αὐτὸς ἢ τοὺς ἐκείνων ἐπιξενῶσαι πρὸς ἀλλήλους, ἐπαγόμενοι τὸ ἡμέτερον ἀσφαγάλειον, ἀνενεώσατο τὴν ξενίαν. Εὐθυκλ. Ξένε, τί ποτ' ἐστὶν ἅπαντα ἁμαρτήματα ἡμέτερα; ἀκριβῶς περ εἰς τὰ σύμβολα. ὅτως Ἑλλάδι. Καπῶ γὰρ ἀνδρὸς) παροιμία ἐστὶν, Ἐχθρῶν ἄδωρα δῶρα, κοὐκ ὀνήσιμα. Σοφοκλῆς ἐν Αἴαντι μαστιγοφόρῳ. 624. Αἰρῇ) προσθῇ τῷ ἔρωτι. Ἐξώπιος) ἀντὶ δὲ ἀφιγμένος αὐτῆς, ἔξω τῶν ὀφθαλμῶν τοῦ κόρης ὤν, ὅτως ἔφη προνώπιος, ἀντὶ δὲ προενώπιος. Νύμφαν σ' ἀρνεῖσθαι) ὥστε μεταμεληθῆναί σε ἐπὶ τῷ γάμῳ. Ἔρωτες) τοῦτο ὁ χορὸς λέγει περὶ τῆς Μηδείας, ἐρώσης δὲ Ἰάσονος, ἐυχόμενος μὴ τοιοῦτον ἔχειν ἔρωτα. ἐκ γὰρ τῶν τοιούτων ἐρώτων, ταραχαὶ τοῖς ἀνθρώποις συμβαίνουσιν. Μή ποτ', ὦ δέσποινα) τὸ ἐξῆς μηδέποτε, ὦ δέσποινα, ἐκ χρυσέων τόξων ἐπ' ἐμοὶ ἐφίης ἄφυκτον οἰστὸν ἱμέρῳ χρίσασα. μὴ ποιήσῃς τοιοῦτον ἔρωτα, ἐμπεσεῖν εἰς ἐμὲ, ὦ Ἀφροδίτη, οἷον καὶ εἰς τὴν Μήδειαν. 639. Ἀκόρεστά τε νείκη) μηδὲ εἰς νείκη, μηδὲ εἰς ὀργὰς καὶ εἰς φιλονείκους λόγους, καὶ ὀργῆς κινητικούς. Νείκη) τὰ νείκη κατ' ἐυ-

Στροφὴ β'.

645 1 Ὦ πατρὶς, ὦ δώματ' ἐμὰ,
2 Μὴ δῆτ' ἄπολις γένοιμαν,
3 Τὸν ἀμηχανίας ἔχουσα
4 Δυσπάρατον αἰῶ-
5 ν' οἰκτροτάτων ἀχέων.
650 6 Θανάτῳ θανάτῳ πάρος δαμείην,
" 7 Ἁμέραν τάνδ' ἐξανύσασα. Μόχθων
" 8 Δ' ἂλλο ὕπερθεν,
" 9 Ἢ γᾶς πατρίας στερεῖν.

Ἀντιστροφὴ β'.

1 Εἴδομεν, οὐκ ἐξ ἑτέρων
655 2 Μύθων ἔχομεν φράσαι.
3 Σὲ γὰρ οὔτε πόλις, οὔ φίλων τις
4 Ὠικτειρε, παθοῦσαν
5 Δεινότατον παθέων.
" 6 Ἀχάριστος ὄλοιτ', ὅτῳ παρέστα
660" 7 Μὴ φίλους τιμᾶν, καρδίαν ἀνοίξαι·
" 8 Τὶ κλῃδα φρενῶν·
" 9 Κἀμοὶ φίλος ἔ ποτ' ἔστω.

Ἰαμβοί.

Αι. Μήδεια, χαῖρε· τῦδε γὰρ πρεσίμιον
Κάλλιον οὐδεὶς οἶδε προσφωνεῖν* φίλοις. * an φίλους;
665 Μή. Ὦ χαῖρε, σὺ δὲ σὺ, παῖ σοφῦ Πανδίονος,
Αἰγεῦ· πόθεν γῆς τῆσδ' ὑπεστρέφῃ πέλιν;
Αι. Φοίβου παλαιὸν ἐκλιπὼν χρηστήριον.
Μή. Τί δ' ὀμφαλὸν γῆς θεσπιῳδὸν ἔστάλης;
Αι. Παίδων ἐρευνῶν σπέρμ', ὅπως γένοιτό μοι.

Strophe 2.

1 O patria, ô domus mea,
2 Nunquam fiam exul,
3 Habens paupertatis
4 Tranſactu difficilem vitam,
5 *In* acerbiſſimis doloribus.
6 Morte, morte prius domer,
" 7 Hoc die confecto. Malum enim
" 8 Non eſt aliud majus,
" 9 Quàm ſolo patrio privari:

Antiſtrophe 2.

1 Vidimus, non ex alienis
2 Sermonibus *hæc* poſſumus referre.
3 Te enim neque civitas, neque aliquis amicorum
4 Miſeratus eſt, quæ paſſa es
5 Graviſſima mala.
" 6 Pereat inviſus, qui non vult
" 7 Amicos juvare, aperiens candidam
" 8 Clavem pectoris;
" 9 Nec mihi unquam erit amicus *talis*.

Ægeus.

Salve Medea: hoc enim exordio
Pulchrius nemo novit *aliud* ad ſalutandum amicos.
Med. Salve & tu, ô fili ſapientis Pandionis,
Ægeu; unde accedis ſolum hujus terræ?
Æg. Relicto antiquo ſacello Apollinis.
Med. Quare verò ad umbilicum terræ, ubi eſt oraculum, iviſti?
Æg. Quærens quomodo mihi contingat ſatio liberorum.

Μή.

θεῖαν πληθωτικὴν εἰρηται, τυτέσι τὰς μάχας καὶ τὰς φιλονεικίας ἀπαύστους. 643. Ἀπολέμους) ἐν τῷ εἶναι ἀπόλεμον. σεσιζουσα δὲ, προκρίνασα, προτιμῶσα. Ἄλλως· κρῖναι τὰ λέκτρα τῶν γυναικῶν. ἢ ὅτι σεσιζουσα τὰς ἀπολέμους ἐυνὰς, ὅ ἐστι παρασκευάζουσα ἀπολέμους, ἤγουν ἀφιλονείκους. οἷον, τιμάτω δὲ ἡ Ἀφροδίτη αὐτὰς ἐυνὰς τὰς ἀπολέμους, καὶ ἐάτω αὐτὰς κατιάζειν. ἢ οἰζύφρονα τὴν Ἀφροδίτην φησὶν, ἐπεὶ ὀξεῖς οἱ ἐρωτες αὐτῆς, καὶ ὑποπίπτει. Μόχθων δ' ἐκ ἄλλον) τὸ μόχθων τὸ ἐν ἀνθρώποις ἐδεὶς ἄλλον μείζων, ἢ τὸ στέρεσθαι τῆς πατρίδος. μόχθων δὲ λέγει, τὸ συμφορῶν. Ὅμηρος ἐκ τοῦ ἐναντίου· * Ὡς ἡδὲν γλύκιον ἧς πατρίδος, ἠδὲ τοκήων. τοῦτο ὃ αὐτὸ τὸ στέρεσθαι τῆς πατρίδος, ὅτι πάνδεινόν ἐστιν, αὐταῖς ὄψεσιν ὁρῶμεν ἐπὶ τῆς Μηδείας, καὶ οὐκ ἐξ ἀκοῆς τοῦτο μανθάνομεν. 665. Σοφῦ Πανδίονος) εὐεπίφορός ἐστιν ὁ Εὐριπίδης εἰς τὸ λέγειν σοφὸς καὶ σοφὴ, πρὸς μηδὲν χρήσιμον παραλαμβάνων τὸ ὄνομα. κατὰ τί γὰρ σοφὸς ὁ Πανδίων γίνεται; ἐ γὰρ δὴ ὠνόμασαι τοιοῦτον αὐτοῦ τὸ ἔργον. ἀλλ' ἐδὲ πανουργίας ἐχόμεθα, ὥστε ἀφ' οὗτο λέγεσθαι αὐτὸν σοφόν· ἀλλ' ὥσπερ παραπληρώματι χρῆται τῇ λέξει. Αἰγεῦ, πόθεν) λέγουσι τὸ Αἰγέα εἰς Τροιζῆνα ἐληλυθέναι, ἀφ' τὸ διδοικέναι περὶ ποιεῖσθαι τὴν πορείαν, Σίνιδος κατ' ἐκείνης τὰς χρόνος ἐπιπολάζοντος. Νέοφρων ὃ εἰς Κόρινθον τὸ Αἰγέα φησὶ παραγενέσθαι πρὸς Μήδειαν, ἕνεκα τοῦ σαφίσασθαι αὐτῷ τὸ χρησμὸν ὑπ' αὐτῆς τὴν Μηδείας, γράφων ἔτως· Καὶ γὰρ τὶν αὐτὸς ἦλυθον λύσιν μαθεῖν, Σὲ φρεῖν. † θεῖαν γὰρ ὅσαν, ἣν ἔχρησέ μοι Φοῖβος προμάντις, συμβαλεῖν ἀμηχάνως Οἶδ' εἰς λόγους μολὼν γὰρ ἤλπιζον μαθεῖν. Τί δ' ὀμ-

φαλὸν

* *Hom.* Odyſſ. *i.* v. 34. † Θεῖκν γὰρ ὅσαν, &c.) τὸ θεῖ in θεῖκν eſt Syllaba Communis (quales videſis in Notis ad *Hecub.* v. 1108.) Hi enim quatuor verſus ſunt *Iambici* ex *Neophrone* Tragico Poëtâ. Vid. *Sam. Petiti* Miſcell. 6. c. 15. à quo tamen ultro Nos digredimur.

Μή. Πρὸς θεῶν, ἅπας γὰρ δεῦρ' ἀεὶ τείνεις βίον;

Med. Per Deos, ergo sine liberis adhuc trahis vitam?

Αι. Ἄπαιδες ἐσμὲν, δαίμονός τινος τύχῃ.

Æg. Sumus sine liberis, dæmonis alicujus invidiâ.

Μή. Δάμαρτος ἔσης, ἢ λέχους ἄπειρος ὤν;

Med. Cùm habeas uxorem, an es sine uxore?

Αι. Οὐκ ἐσμὲν εὐνῆς ἄζυγες γαμηλίου.

Æg. Non sumus lecti nuptialis expertes.

Μή. Τί δῆτα Φοῖβός σοι παίδων πέρι;

Med. Quid igitur dixit tibi Phœbus de liberis?

Αι. Σοφώτερ', ἢ κατ' ἄνδρα συμβαλεῖν, ἔπη.

Æg. Obscuriora verba, quàm ut possit homo conjicere.

Μή. Θέμις δ' ἂν ἡμᾶς χρησμὸν εἰδέναι θεοῦ;

Med. Estne fas nos scire oraculum Dei?

Αι. Μάλις', ἐπεί τοι καὶ σοφῆς δέῃται φρενός.

Æg. Maximè, quandoq; & sapientis indiget mentis, *acutúmque post. ing.*

Μή. Τί δῆτ' ἔχρησε, λέξον, εἰ θέμις κλύειν.

Med. Quid igitur respondit? dicito, si fas est audire.

Αι. Ἀσκεῖ με τὸ πρέχοντα μὴ λῦσαι πόδα.

Æg. Nè ego prominentem utris solverem pedem.

Μή. Πρὶν ἂν τί δέμας, ἢ τίν' ἵξῃ χθόνα;

Med. Priusquam quid facias, aut ad quam terram venias?

Αι. Πρὶν ἂν πατρῴαν αὖθις ἑστίαν μόλω.

Æg. Priusquam patrios rursus *ad* lares venero.

Μή. Σὺ δ' ὡς τί χρῄζων, πῶδε ναυστολεῖς χθόνα;

Med. Tu verò quâ re indigens navigas in hanc terram?

Αι. Πιτθεύς τις ἔστι γῆς ἄναξ Τροιζηνίας.

Æg. Est quispiam Pittheus, rex terræ Trœzeniæ.

Μή. Παῖς, ὡς λέγουσι, Πέλοπος εὐσεβέστατος.

Med. Filius Pelopis, ut aiunt, maximè pius

Αι. Τούτῳ θεοῦ μάντευμα κοινῶσαι θέλω.

Æg. Cum hoc Dei oraculum communicare volo.

Μή. Σοφὸς γὰρ ἀνὴρ, κἀν τρίβων τὰ τοιάδε.

Med. Est enim vir sapiens, & exercitatissimus in hujusmodi *rebus*.

Αι. Καμοὶ φίλτατος δορυξένων.

Æg. Et mihi charissimus amicorum, quos in militiâ paravi.

Μή. Ἀλλ' εὐτυχοίης, κἀν τύχοις ὅτων ἐρᾷς.

Med. Benè igitur tecum agatur, & consequaris quæ expetis.

Αι. Τί γὰρ σὸν ὄμμα χρώς τε σωτέτηκ' ὅδε;

Æg. Quare verò oculi tui & corpus ita contabuerunt?

Μή. Αἰγεῦ, κάκιστός ἐστί μοι πάντων πόσις.

Med. Egeu, pessimus est mihi omnium maritus.

Αι. Τί φῄς; σαφῶς μοι σὰς φράσον δυσθυμίας.

Æg. Quid ais? dic mihi apertè tuam tristitiam.

Μή. Ἀδικεῖ μ' Ἰάσων, οὐδὲν ὧν ἐμοῦ παθών.

Med. Jason injuriâ me affecit, nullâ à me affectus.

Αι. Τί χρῆμα δράσας; φράζε μοι σαφέστερον.

Æg. Quo facinore facto? dic mihi apertius.

Μή. Γυναῖκ' ἐφ' ἡμῖν δεσπότιν δόμων ἔχει.

Med. Habet aliam uxorem præter me, dominam hujus domûs.

Αι. Ἦ που τετόλμηκ' ἔργον αἴσχιστον τόδε;

Æg. An igitur ausus est hanc turpissimam rem?

Μή.

φαλὸν γῆς) τὸ μέσον τῆς οἰκουμένης τὸ μαντικόν. ἐσάλης δὲ, ἐπεδήμησας, ἐνδημεῖς. Οὐκ ἐσμὲν εὐνῆς.) πρώτῳ ἔχει Μελίτῳ τὴν Ὀπλητος, δευτέραν Χαλκιόπῃ τὴν Χαλκώδοντος, τρίτῃ τὴν Μήδειαν. Δεῦρ' ἀεὶ) ἀντὶ τοῦ μέχρι νῦν ἅπαις ὑπάρχεις. τὸ δὲ ἀεὶ, ἀντὶ τοῦ ἕως τοῦ νῦν. σεσημείωται δὲ, ἐπεὶ τὸ δεῦρο χρονικὸν εἶπεν· ἢ ὅτι. ἀντὶ τοῦ ἕως χρόνου τούτου ἅπαις τυγχάνεις; τὸ δὲ ἀεὶ Εὐριπίδης ἐπὶ χρόνου τάσσει, ἀντὶ τοῦ ἕως τοῦ δεῦρο. νῦν δὲ ἐπὶ χρόνου. κὴ σημείωσαι. Μάλις', ἐπεί τοι) σοφωτέρας διανοίας χρείαν ἔχει τὰ ἤδη λεγόμενα ῥήματα. 679. Ἀσκεῖ με) χρησμὸς δοθεὶς τῷ Αἰγεῖ, ὅτος ἐστὶν· Ἀσκεῖ τὸ πρέχοντα πόδα, μέγα φέρτατε λαῶν, Μὴ λῦσαι, πρὶν γεινὸν Ἀθηναίων ἀφικέσθαι. Ἀσκεῖ δὲ τὸ Γασεῖ· Πόδα δὲ τὸ Μόριον, παρόσον ὡς ὁ ποδεὼν τοῦ ἀσκοῦ προέχει. λέγει δὲ, ὅτι ἔχρησέ μοι μὴ σωισθεῖν ἑτέρᾳ, πρὶν ἐπιβῆναι τοῦ πατρίδος. τοῦτο γὰρ αἰνίττεται, ὁπερ αὐτὸς ὁ σωτὴρ εἶπεν. ἀσκὸν τοίνυν λέγει τὸ περὶ τὴν γαστέρα τόπον. Ἀρχίλοχος, Καὶ πιστεῖ δρήσσω ἐπ' ἀσκὸν, μηρούς τε μηροῖς. δρήσσω λέγων, οἷα δράσαντά τι. ποδεῶνα δὲ εἰώθασιν λέγειν, τὸ τοῦ ἀνδρὸς αἰδοῖον. 686. Τρίσσαν εἰς τὰ τοιάδε) συνηθῶς ὢν, παρατετριμμένως τὰ τοιαῦτα λέγει. τυτέσι τὰς χρησμούς. Δορυξένων) οἱ κατὰ τὸ πολέμιον πρὸς ἀλλήλους φιλίαν πεποιημότες, ὡς Γλαῦκος καὶ Διομήδης. Τί χρῆμα δράσας) σεσημείωται ὁ σίχος, ὅτι καὶ ἐν πολιάσιν ἐστὶν, ὧν ἄρχει Μήδεια πρὸς μὲν δώμασι τυραννικοῖς. [694. * Γυναῖκ' ἐφ' ἡμῖν) ἔχει γυναῖκα τὴν Γλαύκην ἐμοὶ ἐπεισαγαγών.]

* Hunc locum addidit *Josua Barnes*.

Μή. Σάφ' ἴσθ'· ἄτιμοι δ' ἐσμὲν οἱ πρὸ τοῦ φίλοι.
Αι. Πότερον ἐρασθεὶς, ἢ σὸν ἐχθαίρων λέχος;
Μή. Μέγαν γ' ἔρωτα· πιστὸς οὐκ ἔφυ φίλοις.
Αι. Ἴτω νυν, εἴπερ ὡς λέγεις ἔξιν κακός.
Μή. Ἀνδρῶν τυράννων κῆδος ἠράσθη λαβεῖν.
Αι. Δίδωσι δ' αὐτῷ τίς; πέρανέ μοι λόγον.
Μή. Κρέων, ὃς ἄρχει τῆσδε γῆς Κορινθίας.
Αι. Συγγνωστὰ μὲν γὰρ ἦν, σὲ λυπεῖσθαι, γύναι.
Μή. Ὀλωλα· κοὐ πρὸς γ' ἔξελαύνομαι χθονός.
Αι. Πρὸς τοῦ; τόδ' ἄλλο καινὸν αὖ λέγεις κακόν.
Μή. Κρέων μ' ἐλαύνει φυγάδα τῆσδ' ἔξω χθονός.
Αι. Ἐᾷ δ' Ἰάσων; ἐδὲ ταῦτ' ἐπήνεσα.
Μή. Λόγῳ μὲ οὐχί, καρτερεῖν δ' βέλει.
Ἀλλ' ἄντομαί σε τῆσδε πρὸς γενειάδος,
Γονάτων τε τῶν σῶν, ἱκεσία δὴ γίγνομαι,
Οἴκτειρον, οἴκτιρόν με τὴν δυσδαίμονα,
Καὶ μή μ' ἔρημον ἐκπεσοῦσαν εἰσίδῃς·
Δέξαι δ' χώρᾳ τῇ σοὶ δόμοις ἑφέσιον.
Οὕτως ἔρως σοὶ πρὸς θεῶν τελεσφόρος
Γένοιτο παίδων, καὐτὸς ὄλβιος θάνοις.
Εὕρημα δ' ἐκ οἶσθ', οἷ ἔυρηκας τόδε·
Παύσω δέ σ' ὄντ' ἄπαιδα, καὶ παίδων γονὰς
Σπεῖραί σε θήσω· τοιάδ' οἶδα φάρμακα.
Αι. Πολλῶν ἕκατι τοῦδε σοι δοῦναι χάριν,
Γύναι, πρόθυμός εἰμι· πρῶτα μὲν θεῶν,
Ἔπειτα παίδων, ὧν ἐπαγγέλλῃ γονάς.
Εἰς τοῦτο γὰρ δὴ φρενοῦμαι πᾶς ἐγώ.
Οὕτω δ' ἔχω μου. σοῦ μὲ ἐλθούσης χθόνα,
Πειράσομαί σε πρόξενον δίκαιος ὤν.
Τοσόνγε μὴν σοὶ συμβαίνει, γύναι,
Ἐκ τῆσδε μὲ γῆς οὔ σ' ἄγειν βεβήσομαι.
Αὐτὴ δ' ἑάντερ εἰς ἐμοὺς ἔλθῃς δόμους,
Μενεῖς ἄσυλος, κοὔ σε μὴ μενῶ ποτε.
Ἐκ τῆσδε δ' αὐτὴ γῆς ἀπαλλάσσου πόδα·
Ἀναίτιος γὰρ καὶ ξένοις εἶ δηλος.

M. Certò scias: nos v. qui antè eramus amici, rejecti sumus ignom.
Æg. Utrum *alterius* amore captus, an tuum exosus lectum?
Med. Magno sanè amore *captus*: fidelis non fuit amicis.
Æg. Eat ergò, *i.e. valeat*, siquidem est malus, ut dicis.
Med. Cupivit accipere affinitatem regum.
Æg. Quis verò dat ei? pertexe hanc orationem.
Med. Creon, qui dominus est hujus terræ Corinthiacæ.
Æg. Ignoscendum igitur tibi est, quòd doles, ô mulier.
Med. Perii; præter hoc etiam expellor ex hâc terrâ.
Æg. A quo? hoc aliud rursus novum narras malum.
Med. Creon me exulem expellit ex hâc terrâ.
Æg. Et permittit Jason? neque hæc quidem laudo.
Med. Verbis quidem non *permittit hoc*: sed *tamen reipsâ* pati vult.
ed rogo te supplex per genas has,
Et tua genua, supplex jam *tibi* fio,
Miserere, miserere meî infelicis,
Neque me desertam *ac* ejectam aspicias:
Sed recipe me hospitam in tuam regionem & domum.
Sic tibi amor à Diis fœcundus.
Liberis fiat, & ipse beatus moriaris.
Lucrum autem non scis quantum inveneris hîc:
Faciam enim ut non amplius sis sine liberis, sed liberos
Procreare ut possis, efficiam: talia pharmaca novi.
Æg. Propter multa tibi hanc gratiam dare
Sum paratus, ô mulier. Primùm quidem propter deos,
Deinde propter liberos, quorum generationem promittis.
Ad hoc enim ego jam prorsus sum ineptus.
Sic verò *utinam* habeam. Tu igitur ubi veneris *in Atticum* agrum,
Conabor te hospitio excipere, quia sum justus.
Tantum verò hoc tibi prædico, mulier;
Nolo quidem te ex hâc terrâ abducere;
Quòd si ipsa venerisin meam domum,
Manebis ibi tuta, neque dimittam te unquam.
Ex hoc verò agro tu ipsa discedens esser pedem:
Inculpabilis enim etiam apud hospites esse volo.

Μή.

705. Πρὸς Ϝ) πρὸς τίνος; 708. Καρτερεῖν) ἀντὶ Ϝ κρατεῖν καὶ ἀντέχειν. καὶ τὸ ἐγκρατῆ λέγουσι καρτερόν. Ἀρχίλοχος, ἢ σὺ Ἀσία τε καρτερὸς μηλοτρόφος. φησὶν ὅτι τῷ λόγῳ μὲ προσποιεῖται, τῷ δὲ ἔργῳ ὁ θέλει κρατεῖν καὶ ἀντέχειν. [* Ἄλλως. λόγῳ μὲν ἐπαινεῖ τὸ ἐξορισμόν μου· ἔμπης δὲ ἐᾷ καὶ οὐ κωλύει.] 722. Εἰς τοῦτο γὰρ δὴ φρενοῦμαι) κατὰ τοῦτο τὸ μέρος τῆς παιδοποιίας ἔρημός εἰμι. ἢ τὸ φρενοῦν, ἀντὶ Ϝ πρόθυμον καὶ ἀσαφήνισον. ὅταν εἰς τὸ παῖδας ποιῆσαι, πάνυ ἐσπούδακα, καὶ πρόθυμός εἰμι.

* Hunc locum addidit *Josua Barnes*.

Μή. Ἔσται τάδ'· ἀλλὰ πίστις εἰ γένοιτό μοι
Τούτων, ἔχοιμ' ἂν πάντα σοὶ σέθεν καλῶς.
Αι. Μῶν οὐ πέποιθας; ἢ τί σοι τὸ δυσχερές;
Μή. Πέποιθα· Πελίου δ' ἐχθρὸς ὢν μοι δόμος,
Κρέων τε· τούτοις δ', ὁρκίοισι μὴ ζυγείς,
Ἄγουσιν οὐ μεθῆς ἂν οὐ γαίας ἐμέ.
Λόγοις ὃ συμβάς, κοὐ θεῶν ἐνώμοτος,
Φίλος γένοι' ἄν, * καὶπικηρυκεύμασιν
Οὐκ ἂν πίθοιο. ταὐμὰ μὴ γὰρ ἀσθενῆ·
Τοῖσδ' ὄλβος ἔστι, κοὐ δόμος τυραννικός.
Αι. Πολλὰ ἔλεξας ἐν λόγοις προμηθίαν.
Ἀλλ' εἰ δοκεῖ σοι δρᾶν τάδ', οὐκ ἀφίσταμαι,
Ἐμοί τε γὰρ τάδ' ἔστιν ἀσφαλέστερα,
Σκῆψίν τιν' ἐχθροῖς σοῖς ἔχοντα δεικνύναι·
Τὸ σόν τ' ἄρηρε μᾶλλον· ἐξηγοῦ θεούς.
Μή. Ὄμνυ πέδον γῆς, πατέρα θ' Ἥλιον πατρὸς
Τὸν ἐμοῦ, θεῶν τε σωρηδεὶς ἅπαν γένος.
Αι. Τί χρῆμα δράσειν; ἢ τί μὴ δράσῃ; λέγε.
Μή. Μήτ' αὐτὸς οὐ γῆς σῆς ἐμὲ ἐκβαλεῖν ποτέ·
Μήτ', ἄλλος ἤν τις τῷδ' ἐμῷδ' ἐχθρὸς ἄγειν
Χρήζῃ, μεθήσειν ζῶν ἑκουσίῳ τρόπῳ.
Αι. Ὄμνυμι γαῖαν, λαμπρὸν ἡλίου τε φῶς,
Θεούς τε πάντας, ἐμμενεῖν, ἃ σὺ κλύω.
Μή. Ἀρκεῖ· τίθεσ' ὅρκῳ τῷδε μὴ 'μμένων πάθοις;
Αι. Ἃ τοῖσι δυσεβοῦσι γίγνεται βροτῶν.
Μή. Χαίρων πορεύου· πάντα γὰρ καλῶς ἔχει.

Med. Erunt hæc, & *ita sient*: ſed ſi fides daretur mihi
Horum, haberem omnia præclarè à te.
Æg. Annon confidis? aut quid tibi eſt moleſtum?
Med. Confido. Sed domus Peliæ eſt mihi inimica,
Et Creon; his enim, ſi jurejurando mihi devinctus fueris,
Abducere volentibus me ex agro non permittes *nec trades*.
Verbis verò compoſitione factâ, & diis jurejurando obſtrictus,
Amicus eris *mihi*, & *inimicorum meorum* legationibus
Non parebis, *ut ipſis me dedas*. Res enim meæ ſunt infirmæ:
Illis verò ſunt opes, & domus regia.
Æg. Oſtendiſti magnam providentiam in tuâ oratione.
Sed ſi placet tibi hæc facere, non recuſo:
Mihi enim hæc quoque tutiora ſunt,
Si oſtendere poſſim aliquam excuſationem tuis inimicis:
Et tua res erit firmior; præi verbis quos jurem deos.
Med. Jura ſolum terræ, & Solem patrem patris
Mei, & totum ſimul genus Deorum.
Æg. Quam rem facturum, aut quid non facturum? dicito.
Med. Quod neque tu ejecturus me ſis unquam è terra tuâ,
Neque, alius ſi quis meorum inimicorum me abducere
Velit, permiſſurum te id viventem & volentem.
Æg. Juro terram, & ſplendidum lumen Solis,
Et omnes deos, me his ſtaturum, quæ ex te audio.
Med. Satis eſt: quid a. patieris, ſi non præſtiteris hoc jusjurandum?
Æg. Quæ hominibus impiis ſolent accidere.
Med. Lætus abi: omnia enim rectè ſe habent.

* al. καπικηρυκεύματα.

Καὶ γὼ

ἔσι δ' κυρίως ὁ προσδυκώς. Ἀναίτιος) ἀνίγκλητος, ἄμεμπτος. ὡς δὲ γὰρ βέλομαι φησὶ παρὰ τῶν σοὶ τὰ Κρέοντα αἰτιαθῆναι, ὡς ἐγὼ αὐτός σε ἀπαγαγών. Πελίᾳ δ' ἐχθρὸς) κατὰ κοινὸν τὸ ἐχθρός. ὁ δ' νῦς, σοὶ μὲ θαρρῶ καὶ πεπίσδυκα, ἀλλὰ φοβοῦμαι μὴ ἄρα ὁ τῶν Πελίᾳ δόμος καὶ ὁ Κρέων ἐχθροί μου ὄντες βιάσωνταί σε, καὶ παρὰ προαίρεσιν πρόσθαί με ἂν αὐτοῖς, ἂν ὁρκῶ σε, τοῦτο βουλομένη πιστώσασθαι, ὡς οὐκ ἂν με προοῖς. Τούτοις δ' ἐκείνοισι μὲ) ἐναντιλημμένοις, ἐμπεπλεγμένοις. ἀντὶ δὲ μὴ βίας ἄγεσιν. τὸ δὲ ἐξῆς τούτοις ἄγουσιν ἃ μεθῆς ἂν, τούτοις δ' οὐ ὅρκοις ζυγείς. ὁ νῦς. τούτοις δὲ τοῖς ἄγουσί με καὶ βιαζομένοις, οὐκ ἂν ἐκδοίης ὅρκοις προκατειλημμένος. διὸ βέλομαί σε ὀμόσαι. ἴσαν γὰρ ὀμόσας μοι τοῖς σοῖς τὰ Κρέοντα βουλομένοις με ἄγειν ἀπὸ τῆς Ἀτθικῆς, οὐκ ἂν μεθεῖο, οἷον ἐξαιτουμένοις με ἄγειν, οὐκ ἂν δοίης. μὴ ὀμόσας, δὲ φίλος γένοιο αὐτοῖς Αἰᾷ ἐπικηρυκεύματος, θέλῃ εἰπεῖν, ἀντὶ ἐπικηρυκεύμασιν. λείπει δὲ ἡ Αἰᾷ. ἵν' ᾖ πᾶς ὁ λόγος, πείσειθα μὲ ἂν οἷς λέγεις μοι. ὁ δὲ Πελίου δόμος, καὶ ὁ Κρέοντος, ἐχθροὶ ἐμοὶ εἰσίν. τούτοις ἂν βουλομένοις ἐξαιτεῖσθαί με, οὐκ ἂν ἐκδοίης ὀμόσας· καὶ Αἰᾷ λόγων μόνων σωθεῖσ, ἴσως ἂν σπείσιν γένοιο φίλος. καὶ Αἰᾷ τε ἐπικηρυκεύματα, ὅτι τὰς πρεσβείας ἐξαιτουμένοις με ἐκδοὺς ἂν αὐτοῖς. 737. Λόγοις, δὲ συμβάς) εἰ δὲ ἔλθοις εἰς τὴν σύμβασιν τῶν ἐμῶν λόγων, καὶ συνθήκας σωμότους ποιησαιο πρὸς ἐμὲ, ἵν' οἶδα, ὅτι μοι φίλος γένοιο. καὶ ἐπίκηρος ἀσφαλὴς, καὶ οὐκ ἂν τὴν πρὸς ἐκείνους φιλίαν προκρίναις· ἐπικηρυκεύματα γάρ εἰσι, τὰ Αἰᾷ τῶν κηρυγμάτων γιγνόμενα πρὸς φιλίαν. κεῖται δὲ ἡ λέξις ἀντὶ τοῦ τὰ φιλίας. τῇ δὲ εὐθείᾳ ἀντὶ δοτικῆς κέχρηται. ἔθη γὰρ εἰπεῖν, καὶ τοῖς ἐπικηρυκεύμασιν οὐκ ἂν πίθοιο. Δίδυμος δέ φησι ἐλλείπειν τὴν Αἰᾷ, Αἰᾷ τὰ ἐπικηρυκεύματα. Ἐμοί τε γὰρ) καὶ ἐμοί φησιν ἀσφαλὲς ἐστὶ πρὸς τὸ μηδμίαν μέμψιν ἔχειν παρ' αὐτῶν, τὸ τὴν σκῆψιν

Καγὼ πόλιν σὴν ὡς τάχις' ἀφίξομαι,
Περάξασ' ἃ μέλλω, κ) τυχοῦσ' * ἃ βούλομαι.
*al. ἅν.

Ἀνάπαυσοι.

Χο. Ἀλλά σ' ὁ Μαίας πομπαῖος ἄναξ
760 Πελάσσαι δόμοις.
Ὧν τ' ἔπινοιαν ταχύνεις κατέχων,
Περάξειας· ἐπεὶ γενναῖος ἀνὴρ,
Αἰγεῦ, παρ' ἐμοὶ δεδόκησας.

Ἰαμβοί.

Μη. Ὦ Ζεῦ, δίκη τε Ζηνὸς, ἠλίου τε φῶς,
765 Νῦν καλλίνικοι τῶν ἐμῶν ἐχθρῶν, φίλαι,
Γεννησόμεσθα, κὲς ὁδὸν βεβήκαμεν·
Νῦν δ' ἐλπὶς, ἐχθροὺς τοὺς ἐμοὺς πίσειν δίκην.
Οὗτος γὰρ ὦν ἀνὴρ, ἢ μάλις' ἐκάμομεν,
Λιμὴν πέφανται τῶν ἐμῶν βουλευμάτων·
770 Ἐκ τοῦδ' ἀναψόμεσθα πρυμνήτην κάλων,
Μολόντες ἄστυ, κ) πόλισμα Παλλάδος.
Ἤδη γὰρ πάντα τἀμά σοι βουλεύματα
Λέξω· δέχου δὲ μὴ πρὸς ἡδονὴν λόγους.
Πέμψας ἐμῶν τιν' οἰκετῶν, Ἰάσονα
775 Εἰς ὄψιν ἐλθεῖν τὴν ἐμὴν αἰτήσομαι.
Μολόντι δ' αὐτῷ μαλθακοὺς λέξω λόγους,
Ὡς κ) δοκεῖ μοι * ταῦτα, κ) καλῶς ἔχειν
*ἴσ' ταυτά.
Γάμους τυράννων, οὓς προδοὺς ἡμᾶς ἔχει,
Καὶ ξύμφορ' εἶναι, κ) καλῶς εἰργασμένα.
780 Παῖδας γὰρ μείναι τοὺς ἐμοὺς αἰτήσομαι,
Οὐχ ὡς λιποῦσα πολεμίων ἐπὶ χθονὸς
Ἐχθροῖσι παῖδας τοὺς ἐμοὺς κακουργήσαι,
Ἀλλ' ὡς δόλοισι παῖδα βασιλέως κτάνω.
Πέμψω γὰρ αὐτοὺς δῶρ' ἔχοντας ἐν χεροῖν,
785 Νύμφῃ φέροντας, τῶνδε μὴ φεύγειν χθόνα,

Et ego *in* tuam civitatem quamprimùm veniam,
Ubi confecero quæ paro, & consecuta fuero, quæ volo.

Chorus.

Sed te, rex, natus ex Maiâ, deductor
Ducat domum,
Et ea, quæcunque in animo habens festinas,
Perficias: quia præstans vir,
Ægeu, apud me, *meo judicio*, visus es.

Medea.

O Jupiter, & vindicta Jovis, & lumen solis,
Nunc gloriosè-victrices meorum inimicorum, ô amicæ,
Primus, & in *rectam* viam sumus ingressæ:
Nunc demum spes est meos hostes daturos pœnas.
Hic enim vir, quâ parte maximè laborabamus,
Apparuit portus meorum consiliorum:
Ex hoc suspendemus rudentem in puppe,
Ubi venerimus in civitatem & urbem Palladis.
Jam verò tibi omnia mea consilia
Dicam: expecta verò non jucunda verba.
Misso aliquo ex meis domesticis, ut Jason
Veniat in meum conspectum, postulabo.
Ipsi verò profectò blanda dicam verba,
Quòd & mihi hæc placeant, & quòd bene se habeant
Nuptiæ regiæ, quas proditâ me habet,
Et utilia *hæc* esse, & rectè facta.
Petam verò, ut liberi mei maneant:
Non ut relictura hostium in agro
Filios meos inimicis contumeliâ-afficiendos:
Sed ut dolo filiam regis interficiam.
Mittam enim eos, habentes dona in manibus,
Et ferentes sponsæ, nè pellantur ex hâc terrâ,

Λεωδόν

σκῆψιν ταύτῃ προβάλλεσθαι, τὸ φθάσας ὀμωμοκέναι μὴ πρόδηναί σε. κ) τὸ σεσῶσθαί σε. βεβαιότερον ἔσαι τὴν σκῆψιν ταύτῃ προίσχοντί μοι. σκῆψιν δὲ λέγει τὸ ὀμωμοκέναι αὐτῇ. τὸ δὲ ἐξηγεῖται θεὺς, ἀντὶ τοῦ ὀνόμαζε τοὺς θεοὺς, ὅς βούλει με ὀμόσαι. 759. Ἀλλά σ' ὁ Μαίας) ὁ χορὸς ἐπεύχεται) Αἰγεῖ ἐπὶ τῇ ἐπαγγελίᾳ. πομπαῖον δὲ τὸν Ἑρμῆν λέγει, ἐπεὶ παραπόμπιμος κ) ἐριδωικὸς ὁ θεός. οἱ δὲ ὁδεύοντες μάλιστα εἰρήνης δέονται). Ὦ Ζεῦ) τοῦτο μόνον ἡ Μηδεία αὐτὴ καθ' ἑαυτὴν ἀναφωνεῖ τῇ δικαιοσύνῃ, κ) τοῖς λοιποῖς θεοῖς ὡς ἐυχαριστοῦσα, τὰ δὲ λοιπὰ πρὸς τὸν χορόν. Φίλαι) φίλας λέγει τὰς ἀπὸ τοῦ χοροῦ, πρὸς αὐτὰς γὰρ νῦν διαλέγεται. Εἰς ὀθὸν γὰρ) ἀντὶ τοῦ εἰς τὴν τῶν νίκης ἀρχὴν ἐληλύθαμεν. Ἤ μάλις' ἐκάμομεν) καθ' ὃ μέρος ἐδυσύχουν. ἀλλ' ἔχουσα πρὸς ὃν καταφύγω, νῦν προσώρμισα. Ἐκ τοῦδ' ἀναψόμεσθα) παυσόμεθα τῶν παρασόντων κακῶν. ὅταν γὰρ ἀπέγῃ θαλάσσης, παύονται τῶν κυμάτων οἱ ναῦται. Λέξω δὲ μὴ πρὸς ἡδονὴν) μὴ νομίσῃς φησὶν ἡδέα κ) προσῳδὴ εἶναι, τὰ μέλλοντά σοι ῥηθήναι. ἔσι γὰρ ἀνάγκη μὲ εἰς ἀκοὴν ἐλθεῖν, ἀναγκαῖα δὲ ὅμως. ὡς εἰ ἔλεγεν, οὐκ ὤφελον μὲ ὑμῖν τοιαῦτα ἐπαγγεῖλαι, νῦν δ' ὅτω πράξῃν κακῶς. ὅμως ἐπεὶ δὴ εἰς τοῦτο τύχης ἦλθομεν, ἀκούσατε τὰ βεβουλευμένα, καίπερ οὐκ ἡδέα ὄντα. αἰτήσομαι δὲ φησὶν αὐτὸν τοὺς παῖδας ἔασαι συναυθα μεῖναι, κ) αὐτοὺς φησὶ συγκατακτενῶ.

Λεπτόν τε πέπλον, καὶ στλόκον χρυσήλατον.
Κἄνπερ λαβοῦσα κόσμον ἀμφιθῇ χροΐ,
Κακῶς ὀλεῖται, πᾶς θ' ὃς ἂν θίγῃ κόρης·
Τοιοῖσδε φαρμάκοις δωρήματα.
Ὠἰμωξα δ', οἷ ἔργον ἔς' ἐργαστέον
Τὐντεῦθεν ἡμῖν· τέκνα γὰ κατακτανῶ
Τἄμ'· ἔστις ὄξιν, ὅς τις ἐξαιρήσεται.
Δόμον τε πάντα συγχέασ' Ἰάσονος,
Ἔξειμι γαίας, φιλτάτων παίδων φόνον
Φύγουσα, καὶ τλᾶσ' ἔργον ἀνοσιώτατον.
" Οὐ γὰ γελᾶς τλητὸν ὄζ ἐχθρῶν, φίλαι.
Ἴτω· τί μοι ζῆν κέρδος; ὅτ' ἐμοὶ πατρὶς,
Οὔτ' οἰκίς ὄξιν, ὅτ' ἀποστροφὴ κακῶν.
Ἡμάρτανον τόδ', ἡνίκ' ἐξελίμπανον
Δόμους πατρῴους, ἀνδρὸς Ἕλλως λόγοις
Πειθῆσ', ὅς ἡμῖν σὼ θεῷ πισὶ δίκλω.
Οὔτ' ὀζ ἐμοῦ γὰ παῖδας ὄψεταί ποτε
Ζῶντας τολοιπὸν, ὅτε τ' νεοζύγου
Νύμφης τεκνώσει παῖδ'· ἐπεὶ κακῶς κακὸν
Θανεῖν σφ' ἀνάγκη τοῖς ἐμοῖσι φαρμάκοις.
Μηδείς με φαύλως κἀδενῆ νομίζετω,
Μήδ' ἠσυχαίαν· ἀλλὰ θατέρου τρόπου,
" Βαρεῖαν ἐχθροῖς, καὶ φίλοισιν εὐμενῆ.
" Τῶν γὰ πιόντων εὐκλεέστατος βίος.
Χο. Ἐπείπερ ἡμῖν πίσδ' ἐκοίνωσας λόγον,
Σέ τ' ὠφελεῖν θέλουσα, καὶ νόμοις βροτῶν
Ξυλλαμβάνουσα, δρᾶν σ' ἀπεννέπω τάδε.
Μή. Οὐκ ἔστιν ἄλλως σοὶ ὃ συγγνώμη λέγειν
Τάδ' ὄξι, μὴ πάσχουσαν, ὡς ἐγὼ, κακῶς.
Χο. Ἀλλὰ κτανεῖν σὸν σπέρμα τολμήσεις, γύαι;
Μή. Οὕτω γὰ ἂν μάλιστα δηχθείη πόσις.
Χο. Σὺ δ' ἂν γένοιό γ' ἀθλιωτάτη γυνή.
Μή. Ἴτω· περιττοὶ πάντες οἱ ἐν μέσῳ λόγοι.
Ἀλλ' εἶα, χώρᾳ, καὶ κόμιζ' Ἰάσονα·
Εἰς πάντα γὰ δὴ σοι τὰ πισὰ χρώμεθα.
Λέξᾳς ὃ μηδὲν τῇ ἐμοὶ δεδογμένων·
Εἴπερ φρονεῖς εὖ δεσπότας, γυνή τ' ἔφυς.

Tenuem veſtem, & cirrum auro textum, *vel, coronam auream.*
Ea ſi acceptum ornamentum circundederit corpori,
Miſerè peribit, & omnis qui attigerit puellam:
Hujuſmodi pharmacis perungam dona.
Hîc autem finio hunc ſermonem.
Ingemiſco autem, quale facinus eſt faciendum
Deinde nobis. Interficiam enim liberos
Meos; nemo eſt qui poſſit eos eripere:
Domúmque totam Jaſonis ubi miſcuero *luctu*,
Exibo ex hâc terrâ, necem chariſſimorum liberorum
Fugiens, & auſa facinus impiiſſimum.
" Non enim ferendum eſt, ut derideamur ab inimicis, ô amicæ.
Actum ſit: quid me juvat vivere? neque mihi patria
Eſt, neque domus, nec *ullum* effugium malorum.
Peccavi tunc; quando reliqui
Domum paternam, verbis viri Græci
Perſuaſa: qui mihi pœnas dabit, Deo volente.
Nam nunquam liberos, quos ex me ſuſtulit, videbit
Deinceps vivos: neque ex novâ
Sponſâ gignet liberos; quia malum malè
Perire ipſam neceſſe eſt meis pharmacis.
Nemo me ignavam & imbecillem exiſtimet,
Neq; tranquillam: ſed alterius ingenii,
" Gravem inimicis, & benignam amicis.
" Hujuſmodi enim hominum vita eſt glorioſiſſima.
Ch. Quandoquidem nobiſcum communicâſti hunc ſermonem,
Tibique prodeſſe volens, & legibus mortalium
Opitulans, dehortor te ab his faciendis.
Med. Non erit aliter: tibi verò venia danda eſt, quòd dicas
Iſta, quæ non ea mala pateris, quæ ego.
Ch. An igitur audebis tuos liberos occidere, mulier?
Med. Sic enim maximè cruciabitur maritus.
Ch. Tu verò eris miſerrima mulier.
Med. Eſto. Superflui ſunt intermedii ſermones.
Sed age, vade, & adducito Jaſonem:
Ad omnia enim fidelia te utimur.
Nihil autem dices eorum quæ decrevi;
Si modò benè vis dominæ, & es mulier.

A N-

συγκατακλενῶ. ἀλλ' ἵνα πρότερον ἀμφικοίνησάνί μοι πρὸς τὸ τ' Γλαύκης θάνατον. 785. Τήνδε μὴ φυγεῖν χθόνα) γρ. φέρεται δὴθεν δὴ, ἵν' ᾖ ἀντὶ τοῦ ὡς δή. σὺ ταῦτα μὲν μήτοι μήχει μὲ τότε ἀποτερματίζω σοι, καὶ ἐγκαι τὸν λόγον σιωπῶντος. Ἐπείπερ ἡμῖν) τὸ ἐξῆς, ἐπείπερ ἡμῖν τόδ' ἐκοίνωσας λόγον, δρᾶν σ' ἀπεννέπω τάδε. ἀπεννέπω δὲ καὶ σὲ ὠφελοῦσα, καὶ τοῖς νόμοις βοηθοῦσα. 823. Εἴπερ φρονεῖς εὖ δεσπότας) δέσποιναν ἑαυτὴν λέγει,

ΑΝΤΙΣΤΡΟΦΙΚΑ.

Στροφὴ ά.

Χο. 1 Ἐρεχθεῖδαι τὸ παλαιὸν ὄλβιοι,
2 Καὶ θεῶν παῖδες μακάρων,
3 Ἱερᾶς χώρας, ἀπορθήτου
4 Τ' ἄπο, φερβόμενοι
5 Κλεινοτάταν σοφίαν,
6 Αἰεὶ διὰ λαμπροτάτου
7 Βαίνοντες ἁβρῶς αἰθέρος·
8 Ἔνθά ποθ' ἁγναὶ
9 Ἐννέα Πιερίδες
10 Λέγυσι Μοῦσαι
11 Ξανθὰν Ἁρμονίαν φυτεῦσαι.

Ἀντιστροφὴ ά.

1 Καλλινάου τ' ὀπὶ Κηφισοῦ ῥοαῖς
2 Τὰν Κύπριν κλῄζουσιν ἀφυ-
3 σαμένων χώραν καταπνεῦσαι
4 Μετρίους ἀνέμους

ACTUS III.

ANTISTROPHICA.

Strophe 1.

Ch. 1 O Erechthidæ quondam beati,
2 Et deorum filii beatorum,
3 Sacrâ terrâ invictâque *oriundi* indigenæ,
4 Qui depascitis
5 Nobilissimam sapientiam,
6 Semper per lucidissimum
7 Ætherem jucundè ambulantes:
8 Ubi aliquando castas
9 Novem Pierides
10 Musas dicunt
11 Plantâsse flavam Harmoniam.

Antistrophe 1.

1 Pulchrisluique ad Cephisi fluenta
2 Venerem ferunt *ex Cephiso* exhauri-
3 entem regionem perflâsse,
4 Mediocres ventorum,

λέγῃ, ἐχ ὡς θεραπαινῶν ὄντων τῶν ἀπ' ᾠδῆς χορεῦε, ὅπως κατ' ἀρχὴν ᾠδῆς λόγῳ φίλας αὐτὰς ὀνομάζῃ. ἀλλὰ τὸ διεσπόταις, ἀντὶ μὲν τοῖς ἄρχουσι καὶ τοῖς κρατοῦσιν· τὸ δὲ πληθυντικὸν ἀντὶ μὲν ἑνικοῦ. θέλῃ γὰρ εἰπεῖν, ἐμοὶ τῇ κρατούσῃ· καὶ γὰρ βασιλέως θυγάτηρ ἦν, καὶ γυνὴ βασιλέως μὲν Ἴωνος, καὶ σάζῃ τὸ εὐγενὲς φρόνημα· μὴ τοίνυν θαυμάζωμεν, εἰ Κορίνθιαι οὖσαι, δέον τῷ μὲν Κρέοντος μέρει προσθέσθαι, ταύτῃ αἱρεῖται συγκεῦσθαι. ἐλεύθεραι γὰρ οὖσαι τὸ παρισάμενον αὐταῖς δίκαιον προτιμῶσιν. ἔπειτα καὶ ἀεὶ ὁ χορὸς ἐν προσώπῳ μὲν ποιητῆ εἰσάγει τῷ δικαίῳ προσιδέμενος. 824. Ἐρεχθεῖδαι τὸ παλαιὸν) μακαρίζει αὐτὰς Ἀθηναίους, ὡς εὐδαίμονας, καὶ σοφίας πάσης ἐπισήμονας, ἱερούς τε καὶ μύστας. ὅτι μέλλει τὰ κατὰ τὴν Μήδειαν ἐπάγειν μιάσματα. τῇ γὰρ παραθέσει βούλεται αὐτὴν ἀποτρέψασθαι μὲν κατὰ τῶν παίδων φόνου. ὅτω γὰρ ἐν τοῖς ἑξῆς ἐπάγει, ὅτι οὐκ εἰκὸς τοὺς ὅτως ἱεροὺς καὶ σοφοὺς ἄνδρας, τὸ μιαιφόνον γενομένοις ὑποδέξασθαι. Ἐρεχθεῖδαι) ἱκανὸν ἐγκώμιον ὁ χορὸς καταβάλλεται, τοὺς Ἀθηναίους δικαίους καὶ θεοσεβεῖς ἀποκαλῶν, ἀποτρέπων τε πράξεως τὴν Μήδειαν. καὶ οὐκ ἂν οἱ τοιοῦτοι τὴν τοιαῦτα δράσασαν δέξαιντο. Χώρας ἀπορθήτου) ἡ σύνταξις, ἀπὸ ἀπορθήτου χώρας. ἀπόρθητον δὲ αὐτὴν εἶπεν, διὰ τὰς θεμιστὰς πολλὰς νίκας αὐτῶν. αὐτοὶ γὰρ ἀπόρθητοι καὶ ἀήττητοι διετέλεσαν. τὸ δὲ φερβόμενοι σοφίαν, ἀντὶ τοῦ προσλαμβανόντες, καὶ παιδευόμενοι πᾶσαν σοφίαν. ὅτω δὲ εἶπεν, ὡς ἀναγκαίας αὐτῆς οὔσης τῆς παιδεύσεως, καθάπερ ἄλλης τροφῆς. 831. Ἔνθά ποθ' ἁγναὶ) ὅτι λέγει ὑπὸ τῶν Μουσῶν τὴν ἐν μουσικῇ ἁρμονίαν γεγενῆσθαι. παρίσου οἱ σοφίας ἐντὸς, καθαρώτερον τοῖς τῆς ψυχῆς ὀφθαλμοῖς τὰ θεῖα φαντάζονται), μονονουχὶ καὶ θεοῖς αὐτοῖς ὁμιλεῖν πιστεύομεν. ἢ ὡς ᾠδῆς παρ' αὐτοῖς ἀέρος φύσιν ἔχοντος φέρειν ἀεὶ σοφὸς ἀνδρας, τυτέστιν ἀεὶ βιοτεύειν τῇ παιδεύσει ἁπλῶς καὶ εὐμαρῶς ταύτῃ μεταχειριζόμενοι, ἅτε δὲ ᾠδῆς παρ' αὐτοῖς ἀέρος εἰς τοῦτο πεφυκότος. ἵνα τὸ μὲν βαίνοντες ἀντὶ τοῦ βιοτεύοντες, τὸ δὲ αἰθέρος ἀντὶ τοῦ ἀέρος ἐκδεξώμεθα. ἔνιοι δὲ λέγουσιν Εὐριπίδῃ τὰς Μούσας λέγειν Ἁρμονίας θυγατέρας, ἀγνοήσαντες. ὃ γὰρ τοῦτο λέγει. ἀλλ' ὅτι αἱ Μοῦσαι πρῶτον ἐς τὴν Ἀττικὴν ἐλθοῦσαι ἁρμονίαν ᾠδὴν, καὶ τὴν μελαδίαν. διὰ γὰρ τοῦ φυτεῦσαι τοῦτο παρίσησιν νῦν· ὡσὶ δὲ τὰς Μούσας ἐν τῇ Ἀττικῇ ἱδρύσαι, ἀρχὴ τὰ Παλαιφάτου. ὁ δὲ λόγος ἔνθα φησὶν, ἐν ταῖς Ἀθήναις λέγουσαι αἱ Μοῦσαι γενῆσαι, καὶ καταστῆσαι πάσης σοφίας ἁρμονίαν. λέγει δὲ τὴν παίδευσιν, παρὰ τὸ ἁρμόζειν καὶ ἑνοῦν τῇ ψυχῇ ταύτῃ. ἢ ὅτι συγκεχυμένας ψυχὰς αὐτὴ ἐπίστηθυσα εἰς ἁρμονίαν καὶ εὐσάθειαν εἰσάγει, σωφρονεῖν παρέχουσα. Τὸ καλλινάου) νῦν δὲ ἐν Ἀττικῇ μυθεύει. ἔστι γὰρ καὶ ἕτερος ὁμώνυμος ἐν Βοιωτίᾳ. εἰσὶ δὲ καὶ ἕτεροι, καθά φησι Πολέμων ἐν τῷ περὶ ποταμῶν, γράφων ὅτως· Ἐν Ἀθήνησί τε Κηφισὸς, καὶ ἐν Σικυῶνι, καὶ ἐν Ἄργει. * [Στράβων δὲ γεωγραφουμένων θ' βιβλίῳ ἐπὶ Κηφισὸς ἀριθμεῖ.] 836. Κλῄζουσιν) κατὰ κοινοῦ τὸ κλῄζουσι. τυτέστι λέγουσι δὲ τὴν Ἀφροδίτην καὶ διηνεκῶς συνεῦθα ποιεῖν, παρατιθέναι δὲ τοῖς ἑαυτοῖς πλοκάμοις πολύν τινα κόσμον, καὶ ὅτως δὴ ἐρασμίαν ἑαυτὴν παρασκευάσασαι, ἐξαποστέλλειν τοὺς ἐπὶ πᾶσαν σοφίαν ὁδηγοὺς, ἔρωτας. ἐμφαίνει δὲ διὰ τούτων, ὡς

Ἡδυπνόους

ἐρωτικῶς

* Vid. quæ Nos ad *Ion.* v. 1261.

5 Ἡδυπνόους αὔρας.
6 Αἰεὶ δ' ὑπιβαλλομέναν
7 Χαίταισιν εὐώδη ῥοδέ-
8 ων πλόκον ἀνθέων,
9 Τᾷ σοφίᾳ παρέδρους
10 Πέμπειν ἔρωτας,
11 Παντοίας ἀρετᾶς ξυνεργούς.

Στροφὴ β'.

1 Πῶς ἓν ἱερῶν πολάμῳ
2 Ἢ πόλις, ἢ φίλων
3 * Πόμπιμόν σε χώρα
4 Τὰν παιδολέτειραν ἕξει,
5 Τὰν ἐχ ὁσίαν; μετ' ἄλλων
6 Σκέψαι τεκέων πλαγάν,
7 Σκέψαι φόνον, οἷ σ' αἱρῇ.
8 Μὴ, πρὸς γονάτων σε πάντες
9 Πάντως ἱκετεύομεν,
10 Μὴ τέκνα φονεύσῃς.

Ἀντιστροφὴ β'.

1 Πῶς ἦ θράσει ἢ φρενὸς, ἢ
2 Χειρὶ τέκνων σέθεν,
3 Καρδίᾳ τε λήψῃ,
4 Δύναν προσσίγυσα τόλμαν;
5 Πῶς δ' ὄμματα προσβαλοῦσα
6 Τέκνοις, ἀδάκρυτα μοῖραν
7 Σχήσεις; φόνον ὐ δυνήσῃ,
8 Παίδων ἱκετῶν πιπτόντων,
9 Τέγξαι χέρα φοίνιον
10 Ἐν τλάμονι θυμῷ.

5 Dulce ſpirantes auras.
6 Semper autem injicientem
7 Comis fragrans roſe-
8 orum ſertum florum,
9 Sapientiæ aſſeſſores
10 Mittere amores,
11 Variæ virtutis adjutores.

Strophe 2.

1 Quomodo igitur ſacrorum fluviorum
2 Aut urbs, aut amicorum
3 Regio te *ad ſe* deductam,
4 Interfectricem *tuorum* liberorum recipiet,
5 Non puram *nec piam mulierem?* cum aliis (*i. e.* nobiſcum)
6 Conſidera liberorum plagam *cædémque*,
7 Conſidera cædem, quam *faciendam* ſuſcipis.
8 Nè, per genua te omnes
9 Supplices vehementèr oramus,
10 Nè *tuos* liberos interficias,

Antiſtrophe 2.

1 Quomodo verò confidentiam aut *in* mente aut
2 Manu, de tuis liberis,
3 Et animo ſumes,
4 Immanem admovens audaciam?
5 Quomodo etiam oculis conjectis
6 In filios, lachrymarum expertem ſortem
7 Continebis? *in* cæde non poteris,
8 Liberis ſupplicibus cadentibus,
9 Madefacere manum cæde cruentam
10 In miſero animo.

* *Scbol.* πόμπιμος.

ΙΑ.

ἐρωτικῶς ἔχοντες πρὸς πᾶσαν σοφίαν οἱ Ἀθηναῖοι, εἰκότως τ κατὰ πάντων ἔχουσι τ παιδεύσεως σέφανον οἷο ὡς εἰ ἔλεγεν, τὰς δὲ ἔρωτας ἔχοντες πρὸς πᾶσαν σοφίαν ἀφιστίθενται τ πολυανδῆ τ παιδεύσεως σέφανον, μόνοι πισθύμβροι πάντας νικᾶν τῇ παιδεύσῃ. αἰεὶ γὰ λέγουσι τὴν Ἀφροδίτην σεφανῦσαν τούτους ἐυώδῃ ῥοδέῳ πλόκῳ πέμπειν αὐτὸς τῇ σοφίᾳ παρέδρους. Παρέδρους) συνείκους, παρόσον οὐκ ὀκλος ἐισιν ἔρωτ, οἱ περὶ σοφίαν κ πᾶσαν ἀρετὴν ἀμφικείμενοι. Πῶς ἓν ἱερῶν) ἡ μεταξὺ τ ἱερῶν κλυδὼν ποταμῶν. τῷ προτέρῳ δὲ ἀμαζονικῷ σωνδέσμῳ τῷ ἦ, τὸ ἢ ἄρθρον ἔξωθεν προσδεκτέον, τουτέστιν ἢ ἡ πόλις, ἢ ἡ χώρα. ὁ δενὸς. πῶς ἂν ἔν σε δέξαιτο ἡ πόλις αὕτη, ἡ ἱεροὺς ἔχουσα ποταμοὺς, ἢ καθαρὸς πάντὸς μολύσματ, ἢ ἡ τ κατ' αὐτὴν ἀνδρῶν προσφιλεστάτη ἡμῖν πόλις, παιδοκτόνον γενομένῳ κ ἀνοσίαν τῷ κατὰ τ φιλτάτων φόνῳ. 847. Ἡ φίλων) ἀντὶ τ προσφιλεστάτων κ φιλοξενωτάτων. οὐκ οἶδε δὲ τοῦτο, ἀλλ' ἵνα ἐνδείξηται πρὸς ἀπίτροπὴν κ ὑπερβάλλουσαν ἀνοσιότητα τ φόνου, ὡς καίπερ φιλόξενοι πεφυκότες πρὸς σὲ τοιαύτῳ γενομένῳ ἀξενώτατοι γενήσον). Πόμπιμ) ἦγον τὴν ἐκπεμφθεῖσαν ἐπιδεχομένην, οὐκ αὐτὴ πόμπιμ ὖσα. 851. Πλαγὰν) τὴν πληγὴν φησὶ τ τέκνων, κ τ φόνον, μὴ προπετῶς δράσῃς. ἀλλὰ πρότερον μετ' ἡμῶν ἢ ἄλλων τινῶν σκέψαι εἰ τοῦτο δράσαι σ' ἐχρῆν. 856. Πόθεν θράσ) τίνι λογισμῷ χρησαμένη, τουτέστι τίς σε ὁ τ πάντων πείσας τοσοῦτον θράσ, ἐνθεῖναι τῇ σαυτῆς ψυχῇ, ἢ τῇ δεξιᾷ ὁπλιζομένῃ κατὰ τ φιλτάτων παίδων παρασκεύασαι. Καρδίᾳ τε λήψῃ) ἀντὶ τ κατὰ τὴν σαυτῆς καρδίαν κ τ λογισμὸν προσλήψῃ. Σχήσεις) παύσεις. 864. Τέγξαι χεῖρα φόνῳ) τὸ ἐξῆς φόνῳ χεῖρα φονίαν. εὖ οἶδα, φησὶ, ὅτι ὐ καρτερήσεις τῇ ἐργάσει τ φόνου, τέγξαι, μολύναι τὴν χεῖρα αἵματι τ παίδων γονυπετούντων σε.

Actus IV.

ΙΑΣΩΝ, ΜΗΔΕΙΑ, ΧΟΡΟΣ, ΠΑΙΔΑΓΩΓΟΣ.

Ἰαμβοί.

Ἰά. Ἥκω κελευθεὺς· κοὐ γὰρ ἔσθ' ὁ δυσμενὴς,
Οὐκ ἄν γ' ἁμάρτοις τῶνδέ γ', ἀλλ' ἀκούσομαι,
Τί χρῆμα βούλει καινὸν ἐξ ἐμοῦ, γυναῖ.
Μή. Ἰάσον, αἰτοῦμαί σε τῶν εἰρημένων
Συγγνώμην εἶναι· τὰς δ' ἐμὰς ὀργὰς φέρειν
Εἰκὸς γ', ἐπεὶ πολλ' ὑπάρξασ' αὐτοῖς φίλα.
Ἐγὼ δ' ἐμαυτῇ διὰ λόγων ἀφικόμην,
Κἀλοιδόρησα· δύστηνε, τί μαίνομαι,
Καὶ δυσμενὴς εἰμὶ τοῖσι βουλεύσασιν εὖ;
Ἐχθρὰ δ' ἐγὼ γαίας τῆσδ' ἀνοίκοις καὶ ξυναίμοις,
Πόσει θ', ὃς ἡμῖν δρᾷ τὰ συμφορώτατα,
Γῆμας τύραννον, ᾧ καταιγνύμεσθα τέκνοις
Ἐμοῖς φυτεύων; οὐκ ἀπαλλαχθήσομαι
Θυμοῦ; τί πάσχω, θεῶν τορεύοντων καλῶς;
Οὐκ εἰσὶ μοὶ μοι παῖδες; οἶδα δ' ἡδονὰς
Φεύγοντας ἡμᾶς, καὶ σανίζοντας φίλων.
Ταῦτ' ἐννοηθεῖσ', ἠδόμην ἀβουλίαν
Πολλὴν ἔχουσα, καὶ μάτην θυμουμένη.
Νῦν οὖν σ' ἐπαινῶ· σωφρονεῖν τ' ἐμοὶ δοκεῖς,
Κῆδος τόδ' ἡμῖν προσλαβών· ἐγὼ δ' ἄφρων,
Ἧι χρῆν μετεῖναι τῆσδε τῆς βουλημάτων,
Καὶ ξυμπαρεῖναι καὶ παρεστάναι λέχει,
Νύμφην τε κοσμοῦσαν ἥδεσθαι σέθεν.
" Ἀλλ' ἐσμὲν, οἷ ἐσμὲν, οὐ κακὸν ἐρῶ κακόν;
" Γυναῖκες· ἔφυν χρῆν σ' ὁμοιοῦσθαι κακοῖς,
" Οὐδ' ἀντιτείνειν νηπίοις ἀντὶ νηπίων.
Παρεῖμεθα, καὶ φαμὲν κακῶς φρονεῖν
Τότ'· ἀλλ' ἄμεινον νῦν βεβούλευμαι τάδε.

Ja. VEnio vocatus: etenim quamvis *mihi* sis infensa,
Tamen non frustraberis hâc re; scîn audiam

Quam rem novam ex me velis, mulier.
Med. Jason, rogo te, ut ea mihi, quæ dicta sunt,
Condones: meas enim iras *te* ferre

Æquum certè *est*, quia sunt multa beneficia præstita inter nos mutuò.
Ego enim mecum ipsâ rationem inii,
Et conviciata sum *mihi*: misera, quid insanio?
Et irascor illis, qui *rebus meis* benè consulunt?
Inimica verò terræ *hujus* dominis sum facta,
Et marito, qui parat mihi utilissima,
Ducens puellam regiam, & fratres liberis
Meis gignens? annon *tandem* missam faciam
Iram? quid doleo, cùm dii dent bona?
Nonne sunt mihi liberi? scio autem è terra *Thessalica*
Exules nos *(ob Peliæ cædem)* & egenos *nuper* amicorum.
His animo agitatis, agnovi imprudentiam
Magnam *me* habere, & frustrâ iratam esse.
Nunc igitur laudo te, sáperéque mihi videris,
Qui assumpseris nobis hanc affinitatem: ego verò stulta,
Quam oportebat participem horum consiliorum,
Et simul perficere, & astare lecto,
Et gaudere, quòd sponsa te curet.
" Sed sumus *id*, quod sumus, non dicam malum,
" Mulieres: non igitur oportet te imitari malos *mores nostros*,
" Neque reddere stulta pro stultis.
Concedimus & dicimus nos malè sensisse
Tunc; sed nunc melius hæc consideravi.

Ὦ

Ἥκω κελευθεὺς) ἥκω, φησὶν, ὑπὸ σοῦ κελευσθείς. κοὐ γὰρ οἶδα δυσμενῆ σε, ὁμως τέτε σὺ ἂν ἁμάρτοις ὧν ἐμοὶ ἐλθεῖν. ἰδὼν, φησὶ, καίπερ δυσμενῶς ἔχουσα πρὸς ἐμὲ συγχάιρῆς τῇ ἐμῆς παρεσσίᾳ, κοὐ κελευσάσης σὺ πείθησα. Τάσδ' ἐμὰς ὀργὰς φέρειν) αἰτοῦμαι, φησὶ, ἃς πεποίημαι πρὸς σὲ μετ' ὀργῆς ὕστερος, ῥᾳδίως φέρειν, μὴ μνησικακεῖν ὑπομιμνησκόμενον τὸ πρότερον ἡμῶν φιλίας, καὶ ὧν ἐπεράξαμεν πρὸς ἀλλήλες ἐυεργεσιῶν. Οὐκ ἔισι μοὶ μοι) ταῦτα φησὶ πρὸς ἐμαυτὴν διαλεγομένη, ὦ Ἰάσον, ὅτι παῖδας ἔχω τὰς σὰς, καὶ ἐ δεῖ με λυπεῖσθαι τῷ νυνὶ γάμῳ. εἶτ' ὅτι καὶ Φυγάδες ἐσμὲν ὑπεβεβλημένοι τὸ Θετταλίας. καὶ διὰ τέτο μοι δέησον τὴν σύναυδα διατριβὴν ἀσπάζεσθαι, ἔρημον ὖσαν φίλων, ἐγὼ ἐμαυτῇ διὰ λόγων ἐπετίμησα. ὑπορρίνεται δὲ νῦν, καὶ μετ' εἰρωνείας ταῦτα λέγει. 892. Παρείμεθα) παυόμεθα, παρα-

Ὦ τέκνα, τέκνα, δεῦτε, λείπετε στέγας,
Ἐξέλθετ', ἀσπάσασθε καὶ προσείπατε
Πατέρα μεθ' ἡμῶν, καὶ διαλλάχθητ' ἅμα
Τῆς προσθεν ἔχθρας εἰς φίλους μητρὸς μέτα·
Σπονδαὶ γὰρ ἡμῖν, καὶ μεθέστηκεν χόλος.
Λάβεσθε χεροῖν δεξιᾶς. οἴμοι κακῶν·
Ὡς εὐνοῦμαί δή τι τῶν κεκρυμμένων.
Τέκνα· Ἆρ', ὦ τέκν', ὕστερ καὶ πολὺν ζῶντες χρόνον,
Φίλων ὀρέξετ' ὠλένων; τάλαιν' ἐγώ,
Ὡς ἀρτίδακρύς εἰμι, καὶ φόβου πλέα·
Χρόνῳ ἦ νείκος πατρὸς ἐξαμβλύνη,
Ὤμην πρέπειν τιμὰ' ἔπαινα δακρύων.
Χο. Κἀμοὶ κατ' ὄσσων χλωρὸν ὥρμηθη δάκρυ.
Καὶ μὴ προβαίη μεῖζον, ἢ τὸ νῦν, κακόν.
Ἰά. Αἰνῶ, γύναι, τάδ'· οὐδ' ἐκεῖνα μέμφομαι·
Εἰκὸς γὰρ ὀργὰς ἄλλο πλὴν ποιεῖσθαι γένος
Γάμους παρεμπολῶντί γ' ἀλλοίους πόσει.
Ἀλλ' εἰς τὸ λῷον σὸν μεθέστηκεν κέαρ.
Ἔγνως ἦ πρὸς νικῶσιν, ἀλλὰ τὸ χρόνῳ,
" Βουλὰ γυναικὸς ἔργα ταῦτα σώφρονος.
Ὑμῖν ἦ, παῖδες, οὐκ ἀφρόντιστος πατὴρ
Πολλὰ ἔδηκε σωὰ θεοῖς σωτηρίαν.
Οἴομαι γὰρ ὑμᾶς τῆσδε γῆς Κορινθίας
Τὰ πρῶτ' ἔσεσθαι σὺν κασιγνήτοις ἔπι.
Ἀλλ' αὐξάνεσθε· τἄλλα δ' ἐξεργάζεται
Πατήρ τε, καὶ θεῶν ὅστις ὄρθιον ἐυμμενής.
Ἰδοιμι δ' ὑμᾶς εὐτεραφεῖς ἥβης τέλος

O liberi, liberi, venite huc, relinquite tecta.
Exite, ſalutate, & compellate
Patrem nobiſcum, & reconciliamini ſimul
Ex priori odio *ſuſcepto* adverſus amicos, cum matre:
Fœdus enim eſt nobis, & *omnis* receſſit ira.
Prehendite manum dextram. Hei mihi *propter* mala.
Dum cogito de quodam facinore, quod eſt occultum.
An igitur, ô filii, ſic & longum viventes tempus,
Charam præbebitis manum? Miſera ego,
Ut recens ad lachrymas profundendas proclivis facta ſum, & metûs pl.
Serò enim contentionem, quam cum patre habui, abjiciens,
Implevi teneram hanc faciem lachrymis
Cho. Et mihi ex oculis recentes eruperunt lachrymæ.
Atque utinam non evadat majus malum, quam nunc eſt!
Ja. Probo hæc, mulier; neque illa improbo:
Veriſimile enim eſt, *nec mirum*, iraſci fœmineum genus
Marito nuptias alienas mercanti *ſibique comparanti.*
At in melius tuum mutatum eſt cor.
Agnoviſti verò *meliorem atque* victricem, ſed ſerò,
" Sententiam, hæc *ſunt* facta mulieris ſapientis.
Vobis verò, liberi, non inconſultè pater
Comparavit multam ſalutem cum diis, *i. e. deorum favore.*
Exiſtimo enim vos hujus terræ Corinthiacæ
Principes fore cum fratribus cæteris ex *Glaucâ ſuſcipiendis.*
Sed creſcite: reliqua enim perficiet
Pater, & quiſquis deorum faverit *vobis.*
Utinam verò vos videam benè educatos ad finem pubertatis

Μολόντας,

παρεμπόμεθα. οἷον παραιτοῦμαι, συγχαρῶ. Οἴμοι κακῶν) τοῦτο ῥῆμα καθ' ἑαυτὴν, ὡς συνοῦσα τὴν ἀπόνοιαν ᾗ φόνου. Φεῦ μοι, φησὶ, τῶν κακῶν, ὡς ἀλγῶ τὴν ψυχὴν, συνοῦσα τὸ κεκρυμμένον ἐν τῇ ἐμῇ ψυχῇ κακὸν, ὅπερ γε θελαλγεῖ τὴν ἐμὴν ψυχὴν τῷ πάθει. ἀλλὰ λέγει τὸ προτεθυμεῖσθαι ἀμύνασθαι τὸν Ἰάσονα. δύναται δὲ καὶ εἰς ἐπήκοον ᾗ Ἰάσονος λιγόμενον πρὸς τοῦτον, ὅτι ἀγωνιῶ καὶ πάνυ τεταράγμαι. συνεῖναι συνθυμεῖσθαι τὸ κεκρυμμένον καὶ ἀδήλων ἀνθρώποις πραγμάτων, εἰ ζήσονται ὄντοι σὺν ἡμῖν πολὺν χρόνον, ὡς ἕτερον μὲν αὐτὴν νοεῖν, ὅπερ ἔμοιγε δρᾷν, ἑτέρως δὲ ἐκδέχεσθαι τὸν Ἰάσονα, ὅτι ἄρα ἄδηλα τὰ κατ' ἀνθρώπους κεκρυμμένα. Ὡς εὐνοῦμαι) σὺν ἀναγκαῖον ἦν ταῦτα λέγειν, φαντασίαν γὰρ παρέχει τῷ Ἰάσονι ὡς κακοτεχνοῦσα. ἀλλ' ἕνεκα τῶν κακῶν ἀνθρώπων τὰ τοιαῦτα παρεγχωρεῖ λέγειν. Ἆρ' ὦ τέκν' ὄντω καὶ πολὺν ζῶντες χρόνον) καὶ τοῦτο κατὰ διπλῆν ἔννοιαν, ἢν ὁ Ἰάσων ὑπολαμβάνει ὑγιῶς, καὶ ἣν αὐτὴ κρύπτει ἀληθεύουσα.

903. Ὡς ἀρτίδακρύς) ἀντὶ ᾗ προσφάτως δακρύουσα. χρὴ δὲ νοεῖν, ὅτι ἐδάκρυσεν μὲν ἀλγοῦσα τὴν ψυχὴν, ὅτι πρὸς τοῦτο τῆς τύχης κατήντησε, καὶ νῦν ἀναγκάζεται δρᾶν· ὁ ᾗ Ἰάσων ἄρτι αὐτὴν δακρύειν, οἰκτίρουσαν τὰ παιδία ἐπὶ τῷ ᾗ πατρὸς ἐχθρᾷ. Χρόνῳ ᾗ νείκος) ἀφ' ὅλου, φησὶ, χρόνου τῆς πρὸς τὸν πατέρα ὑμῶν φιλονεικίας ἀποσᾶσα, καὶ νῦν ἀμαυρουμένη, πλήρης γέγονα δακρύων. Ἀλλὰ τῷ χρόνῳ ᾗ βουλὴ) ἀλλὰ νῦν ὥσπερ ἐκ μετανοίας τὸ κάλλιστον σαυτῇ βουλεύῃ, τὸ δὲ ἐξῆς. ἔγνως δὲ τῷ χρόνῳ τὴν νικῶσαν βουλὴν. ὁ ᾗ ἀλλὰ ἀντὶ ᾗ καὶ, τυτέσι καὶ τὴν νικῶσαν βουλὴν ἔγνως τῷ χρόνῳ. λέγει δὲ πεπαῦσθαι αὐτὴν τῆς πρὸς αὐτὸ ὀργῆς. Παρεμπολῶντί) πιθανῶς κέχρηται τῇ τροπικῇ λέξει, ἐμφαίνων αὐτὸν κέρδος ἕνεκα καὶ ᾗ τοῦ ἐκ Μηδείας παῖδας ὠφελῆσαι, τοῦτον ὡς πραγματευσάμενον ἑαυτῷ τὸν γάμον. τὸ γὰρ παρεμπολᾶν ἀντὶ ᾗ κερδαίνειν τίθεται, οἷον ἄλλοις γάμοις χρωμένῳ παρὰ τοὺς ὑπάρχοντας. ἢ τὸ πόσει ἀντὶ ᾗ πόσιος, δοτικὴ ἀντὶ γενικῆς.

Μολόντας, ἐχθρῶν τῶν ἐμῶν ὑπερτέρους.
Αὐτὴ, τί χλωρῆς δακρύοις τέγγῃς κόρας,
Στρέψασα Σρέψασα λευκὴν ἔμπαλιν παρηίδα,
Κἀκ ἀσμένου τόνδ' ἐξ ἐμοῦ δέχῃ λόγον;
Μή. Οὐδὲν, τέκνων τῶνδ' ἐννοσμύνω πέρι.
Ἰά. Θάρσει νυν· εὖ γὰρ τῶνδ' ἐγὼ φήσω πέρι.
Μή. Δράσω τάδ'· ὕπι σοῖς ἀπιστήσω λόγοις.
" Γυνὴ γὰρ, θῆλυ, καὶπὶ δακρύοις ἔφυ.
Ἰά. Τί δῆτα λίαν τοῖσδ' ὀπτεύεις τέκνοις;
Μή. Ἔπεσον αὐτούς· ζῆν δ' ὅτ' ὠξύνω τέκνα,
Εἰσῆλθέ μ' οἴκτου, εἰ γενήσεται τάδε.
Ἀλλ' ὧνπερ ἕνεκ' εἰς ἐμοὺς ἥκεις λόγους,
Τὰ μὲν λέλεκται, τῶνδ' ἐγὼ μνησθήσομαι·
Ἐπεὶ τυράννοις γῆς μ' ἀποστέλλειν δοκεῖ,
Κἀμοὶ τάδ' ὀρθῶς ἔστι λῷστα, γιγνώσκω καλῶς,
Μήτ' ἐμποδὼν σοι, μήτε τοιράνοις χθονὸς
Ναίειν. δοκῶ γὰρ δυσμενὴς εἶναι δόμοις.
Ἡμεῖς μὲν οὖν γῆς τῆσδ' ἀπαίρομεν φυγῇ·
Παῖδες δ' ὅπως ἂν σὴ χερὶ τραφῶσιν σῇ χερί,
Αἰτοῦ Κρέοντα, τῶνδε μὴ φύγειν χθόνα.
Ἰά. Οὐκ οἶδ' ἂν εἰ πείσαιμι· πειρᾶσθαι δ' χρή.
Μή. Σὺ δ' ἀλλὰ σῷ κέλευσον αὐτεῖσθαι πατρὸς
Γυναῖκα, παῖδας τῶνδε μὴ φύγειν χθόνα.
Ἰά. Μάλιστα, κοὐ πείσειν γε δοξάζω σφ' ἐγὼ,
" Εἴπερ γυναικῶν ἔστι τοῖς ἄλλων μία.
Μή. Συλλήψομαί γ' ἐγὼ τῶνδέ σοι κἀγὼ πόνου·

Pervenire, superiores meis inimicis.
Heus tu, quid rigas pupillas teneris lachrymis,
Avertens retrò candidas genas,
Neque libenti animo à me accipis hunc sermonem?
Med. Nihil est causæ; de liberis hisce cogito.
Ja. Confide vero: ego enim bene curabo hæc.
Med. Faciam hæc; non diffidam tuis verbis, *vel, parebo tuis verbis.*
" Mulier v. est sexus naturâ mollis, & ad lacrhymas proclivis.
Ja. Quid autem tantopere ingemiscis propter liberos hosce?
Med. Peperi eos: quando autem *tu modò* optabas vivere liberos *meos*,
Miseratio me subiit, an hoc futurum sit.
Cæterum quorum causâ mecum in colloquium venisti,
Ea partim quidem dicta sunt, partim verò dicentur.
Quandoquidem principibus *hujus* agri me ablegare placet,
Et mihi hæc sunt optim. cognosco benè
Ut neque tibi, neque dominis *hujus* agri impedimento sim
Habitans *hîc*; videor enim inimica esse *tuæ* familiæ:
Nos quidem ex hoc agro abibimus in exilium.
Ut autem liberi possint educari tuâ manu,
Roga Creontem; nè fugiant hanc terram.
Ja. Haud scio an *ei rem* persuasurus sim: sed *tamen* oportet tentare.
Med. Tu verò saltem jube petere à patre tuam
Uxorem; nè *mei* liberi fugiant hanc terram.
Ja. Maxime, & existimo ego me *rem* persuasurum esse ipsi;
" Si modò mulierum est aliarum una.
Med. Ego quoque te adjuvabo in hoc labore:

Τῶν

γενικῆς. παρεμπολᾶντος ἢ. ἀντὶ τοῦ ὠνεμμένου. πέφυκε γάρ, φησὶν, τὸ θῆλυ γένος δυσμενῶς ἔχειν τῷ ἀνδρὶ, ἕτερον ὥσπερ εἰπεῖν ἐμπορδυομένῳ καὶ ἀβουλομένῳ γάμον ἑαυτῷ, οἷον ἄλλοις χρωμένῳ γάμοις παρὰ τοὺς ὑπάρχοντας. ἰδίως ἂν εἴη πόσῳ ἀντὶ τοῦ πόσει. εἰ δὲ ὑποκριταὶ ἀγνοήσαντες γράφουσιν, ἀντὶ τοῦ πόσῳ ἐμοὶ, ὅπερ ἐστὶ δεῖ. Τὰ πρῶτ' ἕστω) τὰ πρωτεῖα ἀπενέγκασθαι καὶ βασιλεύειν Κορίνθου ἄμεινα τοῖς σὺν Γλαύκης τυχοῦσιν ὑμῖν ἀδελφοῖς. τὸ δὲ ἔτι κατ' ἐπίτασιν, οἷον ἐπὶ μᾶλλον ὑμᾶς ἀμφιέσῃ, σωσαπομένης βασιλικῷ γένει. ἢ ὅσης ὑμῶν ἀξίας μετὴν ἐξ ἐμοῦ μόνης. 922. Αὐτὴ τί χλωροῖς) πάλιν εἰς τὴν αὐτὴν ἔννοιαν. ἔσθ' ὅτε δὲ αὐτὴν μηδὲ κλαίουσαν εἰσάγεσθαι, οἰκεῖον τῷ προσώπῳ τούτῳ, ἀλλ' ἐκφέρεσθαι τῇ ὀχλικῇ φαντασίᾳ, ποιήσας κλαίουσαν καὶ συμπάσχουσαν. ἀπιθάνως γὰρ τὴν τοιαύτην ἀμφιζοριμένων τὰ τέκνα, εἰσάγει. ἄμεινον δὲ Ὁμηρος *, ὀφθαλμοὶ δ' ὡσεὶ κέρα ἕστασαν. Οὐδὲν τέκνων τῶνδε) ἀδῆ, φησὶ, δακρύω ἕτερον, ἐννοσμύνω δὲ πῶς ἕξουσι τύχης οἱ παῖδες ἀναχωρησάσης ἐμοῦ. Γυνὴ δὲ θῆλυ καὶπὶ) ἀσθενὲς, φησὶ, τὸ γυναικεῖον πέφυκε γένος πρὸς τὰς καταλαμβανούσας συμφορὰς, ὡς ἕτοιμον εἰς δάκρυα, ἕτοιμον αὐτούς. Ξύγγνωθί μοι, φησὶ, δακρύσαι. Ἔπεσον αὐτούς) νῦν δὲ, ὅτε ἐθάρσυνε τοὺς παῖδας τὸ ἀσφαλὲς ἔχειν δι' ζῆν εἰς τοῦτο παρελθόντας ἡλικίας, καὶ τὸ συβρίφεσιν ἐπισφαλῶς ἀνατροφῆς ἀπαλλαγέντας, καὶ λοιπὸν ἐσιμωνυόμενον παῖδας ἡδέως ἔχειν. τότε δὲ ἕτερον ἀγωνιῶν, εἰ τὸ ἀσφαλὲς αὐτοῖς τὸ σωτηρίας ὑπάρξει, ὑπὸ μητρυιᾶς γινομένοις. τοῦτο γὰρ ἐμφαίνει. Εἰσῆλθέ μ' οἴκτου) συ γὰρ τῇ βραχείᾳ ἡλικίᾳ, συ πλείονα ἀδείᾳ ζωῆς εἰσὶν οἱ ἄνθρωποι. 935. Καὶμοὶ τάδ' ἐστὶ λῷστα) ἀντὶ τοῦ καλῶς ἔχειν κρίνω. μὴ γνώμης ὑμῶν σοῦ τε, καὶ τοῦ Κρέοντος, καὶ τὸ τούτῳ δυνατρὸς εἶναι τὴν Κόρινθον. ἢ ὅτως, καὶμοὶ αὐτῇ σωφρόνως. Σὺ δ' ἀλλὰ σὴν) τὸ ἐξῆς. ἀλλὰ τὴν γυναῖκα κέλευσον αἰτήσασθαι τοῦτο παρὰ τοῦ πατρὸς, τὸ τοὺς παῖδας μὴ ἀπελαθῆναι τῆς Κορίνθου, Εἴπερ γυναικῶν) ἀντὶ τοῦ φιλάν-

* Odyss. τ'. v. 211.

ὀρῶν·

Πέμψω γὰρ αὐτῇ δῶρ', ἃ κάλλιστ' οἶδ' ἐγὼ
Τῶν νῦν ἐν ἀνθρώποισιν, οἶδ' ἐγὼ, πολύ,
Λεπτὸν τε πέπλον, καὶ στέφος χρυσήλατον,
Παῖδας φέροντας· ἀλλ' ὅσον τάχος χρεὼν
Κόσμον κομίζειν δούλον ἐκ δόμων τινά,
Εὐδαιμονήσει δ' ἐχ ἓν, ἀλλὰ μυρία,
Ἀνδρὸς γ' ἀρίστου σῷ τυχοῦσ' ὁμευνέτου,
Κεκλημένην τε κόσμον, ὃν ποθ' Ἥλιος
Πατὴρ πατρὸς δίδωσιν ἐκγόνοισιν οἷς.
Λάζυσθε φερναὰς τάσδε, παῖδες, εἰς χέρας,
Καὶ τῇ τυραννῳ μακαρίᾳ νύμφῃ δότε
Φέροντες· ἔστι δῶρα μεμπτὰ δέξασθαι.
Ἰά. Τί δ', ὦ ματαία, τῷδε σὰς κενοῖς χέρας;
Δοκεῖς στανίζειν δῶμα βασίλειον πέπλων;
Δοκεῖς ὄ χρυσοῦ; σῴζε, μὴ δίδου τάδε.
Εἴπερ γὰρ ἡμᾶς ἀξιοῖ λόγου τινὸς
Γυνὴ, προδώσει χρημάτων, σάφ' οἶδ' ἐγώ.
Μή. Μή μοι σύ' πείθειν δῶρα καὶ θεὸς, λόγος.
" Χρυσὸς ὄ κρείσσων μυρίων λόγων, βροτοῖς.
" Κείνης ὁ δαίμων, κεῖνα νῦν αὔξει θεός.
Νέα τυραννεῖ. τῷ δ' ἐμῶν παίδων φυγὰς
Τυχὴς ἂν ἀλλαξαίμεθ', ὁ χρυσοῦ μόνον.
Ἀλλ', ὦ τέκν', εἰσελθόντε* πλησίους δόμους, *al. πλησίους.
Πατρὸς νέαν γυναῖκα, δεσπότιν τ' ἐμὴν,
Ἱκετεύετ', ἐξαιτεῖσθε, μὴ φυγεῖν χθόνα,
Κόσμον διδόντες· τῶνδε γὰρ μάλιστα δεῖ,
Εἰς χεῖρ' ἐκείνης δῶρα δέξασθαι τάδε.
Ἴθ' ὡς τάχιστα· μητρὶ δ', ὧν ἐρᾷ τυχεῖν,
Εὐάγγελοι γένοισθε, πρᾶξαντες καλῶς.

Nam mittam ei dona, quæ pulchritudine ſuperant *res*
Nunc inter homines *exquiſitas*, *hoc probè* novi ego, multò;
Tenuem veſtem, & coronam auream:
Ea ferunt mei filii. Sed quàm celerrimè oportet
Aliquem ex famulis huc afferre ornatum.
Erit autem beata *ſponſa tua* non *in* unâ, ſed *in* ſexcentis *rebus*;
Virum optimum te nacta conjugem,
Et poſſidens ornatum, quem olim Sol
Pater patris *mei* dat ſuis poſteris.
Sumite hæc dona nuptialia, pueri, in manus;
Et beatæ dominæ ſponſæ date
Ferentes: non accipiet contemnenda munera.
Ja. Cur verò, ô demens, his evacuas tuas manus?
Putáſne domum regiam carere ſtolis?
Putáſne auro? ſerva, nè des hæc.
Si enim nos alicujus pretii æſtimat
Mulier, anteponet opibus, certò ſcio ego.
Med. Nè tu mihi *hæc dicas*: muneribus n. vel Deos flecti fama *eſt*;
" Aurum v. potentius eſt inter homines, quàm infinitæ orationes.
" Illi favet fortuna, illam nunc auget Deus.
Nova *ſponſa* dominatur. Meorum verò liberorum exilium
Etiam vitâ permutaremus, non ſolùm auro.
Verum, ô filii, ingreſſi vicinas ædes,
Patris novam uxorem dominámque meam,
Supplices orate, exorate, nè fugiatis *hanc* terram,
Dantes *iſtum* ornatum: hâc enim re potiſſimum opus eſt;
Ut ipſa accipiat in manus hæc dona.
Ite quàm celerrimè, & matri de illis, quæ cupit conſequi,
Afferte bonum nuncium, re proſperè geſtâ.

ἀνδρῶν. οἷον εἴπερ φίλανδρός ἐστι, ταῦτά μοι πεισθήσεται. Ἃ καλλιστεύεται) ἅπερ προτιμᾶται καὶ κάλλιστα νομίζεται τῶν νῦν δώρων παρὰ τοῖς ἀνθρώποις. τὸ δὲ πολὺ πρὸς τὸ καλλιστεύεται. ἢ πολὺ αὐτὶ τοῦ πάνυ. Παῖδας φέροντας) ἀλλ' ὅσον τάχος, φησὶ, δεῖπω τῶν θεραπόντων τινὰ ἅμα τοῖς παιδίοις ἀπακομίζειν τὰ δῶρα τῇ Γλαύκῃ. Πατὴρ πατρὸς δίδασιν ἐκγόνοισιν οἷς) ἤτοι αὐτὶ τοῦ γενεῦσιν, ἢ τοῖς ἑαυτοῦ μὲ ἐκγόνοις, τυτέστι παισὶν, ἵνα τοῦτο λείπῃ. Φερνὰς) φερνὴ ἡ προῖξ. λάβεσθε, φησὶ, τὴν ἐμὴν φερνὴν, ἣν εἰσενεγκάμην τῷ πατρὶ ὑμῶν, καὶ ἀποκομίζετε τῇ νύμφῃ. Οὐκοῦν δῶρα) τοῦτο διπλῆν ἔχει τὴν ἔννοιαν, μίαν μὲ, ἣν ὁ Ἰάσων ἐνδέχεται, ὅτι ἀπόβλητα αὐτῇ τὰ δῶρα, ἀλλὰ θαυμαστά. ἑτέραν δὲ, ἣν αὐτὴ κρύπτει, αὐτὶ τοῦ γελάσῃ τὸ δῶρον ὡς ἀωρενές, ἀναιτήσῃ γὰρ αὐτήν. Εἴπερ γὰρ ἡμᾶς) ἴσπερ, φησὶ, τῷ ὅτι πᾶσα γυνὴ ἡμᾶς τοὺς ἄνδρας ἀξιοῖ λόγου τινὸς κρίνῃ, προτιμήσει καὶ χρημάτων τὸ πείθεσθαι τῷ ἀνδρὶ ἢ ἰδίᾳ νοητέον καὶ ἐπὶ τῆ Γλαύκης, ὥσπερ μὲ τῷ ὄντι σέργει ἡ γυνὴ, καὶ ἄνδρα βλαβεῖν τὰ δῶρα πεισθήσεται. Κείνης ὁ δαίμων) αὐτὶ τοῦ ἡ εὐδαιμονία, τυτέστιν ἐκείνη καιρὸς εὐδαιμονεῖν. Νέα τυραννεῖ) αὐτὶ τοῦ ἡ Γλαύκη, φησὶ, νέα ὖσα τὴν ἡλικίαν ἄρχει καὶ πρατεῖ. ἐπιπληκτικῶς δὲ τῦτο. ὡς τοῦ Ἰάσονος λέγοντος τὸ νέον τῆς ἡλικίας προτετιμηκότος τὴν Γλαύκην. Ψυχὴς ἂν ἀλλάξαιμι) αὐτὶ τοῦ ἐλείμην ἂν καὶ ἀποθανεῖν, ὑπὲρ τοῦ μὴ τὼς παῖδας ἀποκτῖναι μου. καὶ τῦτο κατ' εἰρωνίαν. 972. Κόσμον διδόντες) καὶ τῦτο πιθανὸν, τὸ παρεγχωρεῖν τοῖς παισὶν ἐντιμοτέρῳ σκεύει αὐτῇ διδόναι ὑπόληψιν ἔχουσαι φαρμακίδος.

Θήσω

ΑΝΤΙΣΤΡΟΦΙΚΑ.

Στροφὴ ά.

Χο. 1 Νῶ ἐλπίδες οὐκ ἔτι μοι παίδων ζωᾶς·
2 Οὐκέτ' ἐφίχνει μ' εἰς φόνον ἤδη.
3 Δέξεται νύμφα χρυσέων ἀναδέσμων
4 Δέξεται δύστανος ἄτας.
980 5 Ξανθᾷ δ' ἀμφὶ κόμᾳ
6 Θήσει τ' ἄϊδα κόσμον,
7 Ταῦτα παῖν χερῶν λαβοῦσα.

Ἀντιστροφὴ ά.

1 Πείσει χάρις, ἀμβρόσιός τ' αὐγὰ πέπλων,
2 Χρυσεοστόλιστον στέφανον ὠρθωθέσα.
985 3 Νερτέροις δ' ἤδη πάρα νυμφοκομήσει·
4 Τοῖον εἰς ἕρκος πεσεῖται,
5 Καὶ μοῖραν θανάτου
6 Περισλήψεται δύστανος·
7 Ἄτας δ' ἐκ ὑπεκφεύξεται.

Στροφὴ β'.

990 1 Σὺ δ', ὦ πάλαι, ὦ καινόνυμφε,
2 Κηδεμὼν τυράννων,
3 Παισὶν ὐ κατειδώς
4 Ὀλέθριον βιοτὰν παρασπάγεις,
5 Ἀλόχῳ τε σᾷ συγγενῆ θάνατον.
995 6 Δύσανε, μοίρας ὅσην παρίσχῃ.

Ἀντιστροφὴ β'.

1 Μεταστένομαι σὸν ἄλγος,
2 Ὦ πάλαινα παίδων
3 Μᾶτερ· ἃ φονεύσεις
4 Τὰ τέκνα, νυμφιδίων ἕνεκεν
1000 5 Λεχέων, ἃ σοι παρολιπὼν ἀνόμως
6 Ἄλλῃ ξυνοικεῖ πόσις συνεύνῳ.

Ἰαμβοί.

Παι. Δέσποιν', ἀφεῖνται παῖδες οἵδε σοι φυγῆς·

ANTISTROPHICA.

Strophe 1.

Ch. 1. Nunc ſpes nulla ampliùs *eſt* mihi liberorum vitæ,
2 Nulla *ſupereſt* amplius: eunt enim ad cædem jam.
3 Accipiet ſponſa aureorum redimiculorum
4 Accipiet infelix noxam.
5 Flavam verò circa comam
6 Ponet Plutonis, *i. e. lethalem*, ornatum,
7 Hæc *Medeæ munera* manibus accipiens.

Antiſtrophe 1.

1 Alliciet *eam* gratia divinúſque fulgor pepli,
2 Auream coronam ut *capiti* circumponat.
3 Apud inferos autem mox ſponſa ornabitur:
4 Tale in ſeptum cadet,
5 Et ſortem mortis *talem*
6 Accipiet infelix:
7 Aten verò non ſubterfugiet.

Strophe 2.

1 Tu verò, ô miſer, ô infelix ſponſe,
2 Gener regum,
3 Non animadvertens, liberis
4 Adducis pernicioſam vitam, *i. e. exitium paras*,
5 Et uxori tuæ triſtem mortem.
6 O infelix, quantam calamitatem ignoras!

Antiſtrophe 2.

1 Gemo tuum dolorem,
2 O miſera liberorum
3 Mater, quæ interficies
4 Liberos, propter nuptiales
5 Lectos, quibus in tuam contumeliam relictis injuſte
6 Maritus habitat cum aliâ uxore.

Pædagogus.

Liberi tui, ô domina, liberati ſunt ab exilio,

Καὶ

Θήσει τ' ἄϊδα) θάνατον, φησί, μᾶλλον θεὶθήσεται ἢ κόσμον. Αὐγὰ πέπλων) τὸ ἐξῆς αὐγὰ καὶ χάρις ἀμβρόσιον πέπλων, πείσει παραδοῦσα χρυσόστολον στέφανον. Νερτέροις) ἀντὶ δὲ παρὰ τοῖς νερτέροις καὶ τοῖς κατοιχομένοις αὐτὴν κοσμήσει ταῦτα τὰ δῶρα. Νυμφοκομήσει δὲ ἐστὶ, τὸ τὴν νύμφην κοσμῆσαι. νυμφοκοσμήσει δὲ ἀντὶ δὲ νυμφοδυθήσεται. Σὺ δ' ὦ πάλαι) τοῦτο πρὸς Ἰάσονα ἀπτεῖνει. Κηδεμὼν δὲ, παρὰ τὸ κῆδος. ἀντὶ δὲ γαμβρέ. σὺ δὲ, φησὶν, ὦ ἐπ' ὀλέθρῳ γαμόμενε νυμφίε τῆ Γλαύκης, καὶ ἐπιγαμβρίαν σὺ εὐτυχῆ ταύτῃ πρὸς τὸς βασιλεῖς ἐχθρὰς, ὀλέθρον τοῖς αὐτῆ παισὶ καὶ τῇ νύμφῃ κατασκευάζεις, ὐ σωτὴς τὸ ἐπ' ὀλέθρῳ μηχάνημα. Βιοτὰν δὲ παισὶν, ἀντὶ τοῦ τῇ βιοτῇ τῶν παίδων. Δύσανε μοῖρας) τυτέσι δὲ πρίπουσα. καὶ τοῦτο πρὸς Ἰάσονα ἀπτεῖνει. τὸ δὲ πρὸς τὴν Μήδειαν, ἵνα φοτεύσῃς τέκνα σῶ. Τὸ δὲ παροίχῃ) παρελθεῖν πεποίηκας, ὦ Ἰάσον, πολὺ μέρος τῆ θανατηφόρα μοίρας, ὡς ἐγγὺς εἶναι τὸν θάνατον αὐτῆς, ἀφ' ὃν τὸν καιρὸν δὲ θάνατα τῇ Γλαύκῃ συνήγαγες, καὶ πλησίον εἶναι πεποίηκας, συγχωρήσας ὑπ' ἀνοίας ἀποκομισθῆναι τὰ δῶρα. Μοίρας δὲ τὸ θανατηφόρα φησίν. τὸ δὲ ὅσον, ἀντὶ δὲ πολύ. 996. Μεταστένομαι) ἡ μὴ ἀντὶ δὲ ἐπί. τυτέσι, σίνω

Καὶ δῶρα νύμφη βασιλὶς ἀσμένη χεροῖν
Ἐδέξατ'· εἰρήνη δ' ταῖς ἐκεῖθεν τέκνοις.
Μή. Ἔα. Π. Τί συγχυθεῖσ' ἔστηκας, ἡνίκ' εὐτυχεῖς;
Τί σὸν κάρα τόνδ' ἐξ ἐμοῦ δέχῃ λόγον;
Μή. Αἰ, αἰ. Π. Τάδ' ἐξαγγελμένοις ἔξηγγελμένοις.
Μή. Αἰ αἰ μάλ' αὖθις. Π. μῶν τιν' ἀγγέλλων τύχῃ
Οὐκ οἶδα, δέξῃ δ' ἐσφάλη εὐαγγέλῳ;
Μή. Ἤγγειλας, οἶσθ' ἤγγειλας· ἔστι μέμφομαι.
Παι. Τί δὴ κατηφεῖς ὄμμα, καὶ δακρυρροεῖς;
Μή. Πολλή μ' ἀνάγκη, πρέσβυ· ταῦτα γὰρ θεοί,
Κἀγὼ κακῶς φρονοῦσ' ἐμηχανησάμην.
Παι. Θάρσει· κρατεῖς τοι καὶ σὺ πρὸς τέκνων ἔτι.
Μή. Ἄλλους κατάξω πρόσθεν ἢ τάλαιν' ἐγώ.
Παι. Οὔτοι μόνη σὺ σῶν ἀπεζύγης τέκνων.
" Κέφως φέρειν χρὴ θνητὸν ὄντα συμφοράς.
Μή. Δέχου τάδ'· ἀλλὰ βᾶτε δωμάτων ἔσω,
Καὶ πρασσὲ πόρσυν', οἷα χρὴ καθ' ἡμέραν,
Ὦ τέκνα, τέκνα, σφῶν μὲν ὄξει δὴ πόλις,
Καὶ δῶμ', ἐν ᾧ λιπόντες ἀθλίαν ἐμὲ,
Οἰκήσετ' αἰεὶ μητρὸς ἔρημοι.
Ἐγὼ δ' ἐς ἄλλην γαῖαν εἶμι δὴ φυγάς,
Πρὶν σφῶν ὄναδαι, καρπὸν εὐδαίμονας,
Πρὶν λέκτρα, καὶ γυναῖκα, καὶ γαμηλίους
Εὐνὰς ἀγῆλαι λαμπάδας τ' ἀναψέθειν.

Et regia ſponſa libens dona manibus
Accepit: indè verò pax eſt tuis liberis.
Med. Sine. *P.* Cur ſtas perturbata, quùm felicitèr rem geris?
Cur retrò vertiſti tuas genas,
Et non libentèr à me accipis hunc ſermonem?
M. Heu, heu! *P.* Hæc non conſentiunt cum illis, quæ nunciavi tibi.
Med. Heu, heu valdè rurſus. *P.* An aliquem caſum nunciavi
Inſciens, & ſpe læti nuncii fruſtratus ſum?
Med. Nunciâſti, quæ nunciâſti; non tibi vitio verto.
Pæd. Cur igitur oculos demittis, & lachrymas?
Med. Multa me neceſſitas, ô ſenex, *hæc facere cogit.* Talia enim dii,
Et ego malè cogitans machinata ſum.
P. Confide tu: obtines n. adhuc, & *in tuâ poteſtate habes* liberos.
Med. Alios priùs *ad inferos deducam*, *i. e.* mittam, miſera ego.
Pæd. Non tu ſola divulſa es à tuis liberis.
" Oportet hominem levitèr ferre calamitates.
Med. Faciam hæc: Sed ingredere in domum,
Et para pueris, quæ convenit quotidie.
O filii, filii, vobis quidem jam eſt urbs,
Et domus, in quâ me miſera relictâ,
Habitabitis ſemper orbati matre.
Ego verò jam vado in aliam terram exul,
Priuſquam ex vobis potuerim capere voluptatem, & vos videre florentes,
Priuſquam connubium, & uxorem, & nuptiales
Lectos ornârim, faceſque ſuſtulerim accenſas.

Ὦ

ξένω δὲ, καὶ ἐπὶ σοὶ ἄλγος ἔχω. μεθίσαμαι δὲ καὶ ἐπὶ σὸν ἄλγος, καὶ σέθεν τὴν σὴν τύχην, ἐφ' ᾗ τὴν ψυχὴν ἀλγεῖς. λέγει δὲ τὸ διημαρτηκέναι τοῦ ἰάσονος. 1009. Μῶν τιν' ἀγγέλλων τύχῳ) ἡ μὲν Μήδεια συνοῦσα τὸ ὅσον οὐδέπω μέλλοντα δι' αὐτὸν ἔσεσθαι φόνον, εἰσήκει κατεσυγνασμένη. ὁ δὲ παιδαγωγὸς ἐνόμιζεν αὐτὴν ἐφ' οἷς ἐπήγγελλε λυπεῖσθαι. ἆρ' ἔν φησι, μὴ σὲ χρεὼ σοί ἀπήγγελλα, καὶ ἐσφάλην, νομίσας εὐαγγελίσασθαι πρὸς σὲ ταῦτα; Πολλὴ μ' ἀνάγκη) ὡς μὲ πρὸς τὸ πρεσβύτερον, ὅτι καταλείψῃ αὐτά. ὡς δὲ πρὸς ἀλήθειαν ὅτι φονεύσῃ αὐτά. τὸ δὲ τὸ ὀδύρεσθαι, ἀνάγκη, φησὶ, τοῖς παροῦσι κακοῖς κλαίειν, ὁπότε καὶ τὸ ἐμοῦ ἀνοίας, καὶ τοῦ παρὰ τῶν θεῶν κόλου τὰ κατ' ἐμὲ κακῶς ἐμηχανησάμην. ταῦτα δὲ λέγει, προπετείας ἑαυτῆς κατηγορῶσα, ἐπὶ τῇ τῶν δώρων ἀποστολῇ. ἀνάγκη γὰρ εἰ ἔμελλεν ἡ Γλαύκη ἀποθνῄσκειν, καὶ αὐτῆς τὰ τέκνα ὑπ' αὐτῆς ἀναιρεῖσθαι, ἵνα μὴ ὑπὸ ἄλλου τοῦτο γίνηται. αὕτη μὲν ἐν ἐπὶ σοῦτο μετανοεῖ. ἐκεῖνος δὲ ᾤετο αὐτὴν ὀδύρεσθαι, ὅτι ἔμελλε γενέσθαι φυγάς. 1015. Θάρσει) ἔτι θαρσεῖν ὀφείλεις. καὶ γὰρ εἰ καὶ φεύγειν μέλλεις τῆς τῶν παίδων ὑποσάσης καὶ ζωῆς, ὅμως ἔχειν ἔχεις τὰ κατὰ σὲ, καὶ εὐέλπις εἶ πρὸς τὸ μέλλον συμβαίνειν. τὸ δὲ ἔτι, καὶ ἐπὶ τοῦ μέλλοντος κεῖται. τὸ δὲ κρατεῖς ἀντὶ τοῦ νικήσας, καὶ εὐτύχησας τὸ ὅσον ἐπὶ τοῖς τέκνοις, ὡς εὐέλπις εἶ πρὸς τὸ μέλλον. Ἄλλους κατάξω) τὸν ἐσόμενον τῶν παίδων φόνον πάλιν προσδύρεται, ἀσήμως δὲ ὑπὸ τοῦ μὴ συνιέναι τὸν παιδαγωγόν. τὸ μὲν ἕν ἄλλους, ἀντὶ τοῦ τέκνους. τὸ δὲ κατάξω, ἀντὶ τοῦ πέμψω εἰς τὸν ᾅδην. Οὔτοι μόνη σὺ) ἡ μὲν ἔλεγεν, ὅτι πρὶν εὐτυχῆσαι ὑπ' αὐτῶν, ἀποτρίψας μου γενομένους τοὺς παῖδας πέμψω εἰς τὸν ᾅδην. ὁ δὲ παιδαγωγὸς τὸ καταξω νοεῖ, ἀντὶ τοῦ ἀποπέμψω πρὸς ἰάσονα, ἀποτριψαμένους μου τοὺς παῖδας. ἵν' ᾖ τὸ ἄλλους, ἀντὶ τοῦ ἀποτρίψας. Σφῶν μὲν ἐγὼ) τοῦ σφῶν πλήρες τὸ σφῶιν, τετάρτων ὑμῶν τὸν δύο, τὸν μὲν πόλιν, φησὶν, τὴν δὲ οἰκήσετε, ὦ τέκνα, καὶ τὸν οἶκον τοῦτον δι' αἰῶνος. λέγει δὲ ἀσήμως τὸν ᾅδην, καὶ πάντα τὰ ἐξῆς αἰνιγματωδῶς ὁμιλεῖ, ὑπὲρ τοῦ μὴ ἀκοῦσαι τὸν παιδαγωγόν. τὸ δὲ ἐν ᾧ πρὸς τὸ οἰκήσετε συναπτέον.

Ὦ δυσάλαινα, τῆς ἐμῆς αὐθαδίας.
Ἄλλως ἄρ' ὑμᾶς, ὦ τέκν', ὠξεθρεψάμην·
Ἄλλως δ' ἐμόχθην, καὶ κατεξάνθην πόνοις,
Στέρρας ἀνεγκοῦσ' ἐν τόκοις ἀλγηδόνας.
Ἦ μὴν πόθ' ἡ δύστηνος εἶχον ἐλπίδας
Πολλὰς ἐν ὑμῖν, γηροβοσκήσειν τ' ἐμέ,
Καὶ καλὰ θανοῦσαν χερσὶν εὖ περιστελεῖν,
Ζηλωτὸν ἀνθρώποισι. Νῦν δ' ὤλωλε δὴ
Γλυκεῖα φροντὶς· σοφῶν γὰρ ἐστερημένη,
Λυπρὸν βαλῶ βίοτον, ἀλγεινόν τ' ἐμοί.
Ὑμεῖς δ' μητέρ' οὐκέτ' ὄμμασιν φίλοις
Ὄψεσθ', ἐς ἄλλο σχῆμ' ἀπαντήσαντες βίου.
Φεῦ, φεῦ· τί προσβέβληκας ὄμμασιν, τέκνα;
Τί προσγελᾶτε τὸ πανύστατον γέλων;
Αἰαῖ, αἰαῖ· τί δράσω; καρδία γὰρ οἴχεται.
Γυναῖκες, ὄμμα φαιδρὸν ὡς εἶδον τέκνων,
Οὐκ ἂν δυναίμην. χαιρέτω βουλεύματα.
Τὰ πρόσθεν· ἄξω παῖδας οὐ γαίας ἐμάς.
Τί δεῖ με πατέρα πῆμα τοῖς τούτων κακοῖς
Λυπεῖσαν, αὐτὴ δὶς τόσα κλαύσας κακά;
Οὐ δῆτ' ἔγωγε· χαιρέτω βουλεύματα.
Καί τοι τί πάσχω; βούλομαι γέλωτ' ὀφλεῖν,
Ἐχθροὺς μεθεῖσα τοὺς ἐμοὺς ἀζημίους;
Τολμητέον τάδ'. ἀλλὰ δειλίας ἐμῆς
Τὸ μὴ προέσθαι μαλθακοὺς λόγους φρενί.
Χωρεῖτε, παῖδες, εἰς δόμους. ὅτῳ δ' ἐμὴ
Θέμις παρεῖναι τοῖς ἐμοῖσι θύμασιν,

O me miseram ob meam contumaciam.
Frustrà igitur vos, ô filii, educavi,
Frustráque laboravi, & consumpta sum laboribus,
Ferens duros dolores in partu.
Profectò quondam infelix habui spem
Magnam in vobis *sitam*, fore *videl.* ut senio gravem me nutriretis,
Et mortuam manibus rectè componeretis:
Quæ res expetenda mortalibus. Nunc verò jam periit
Hæc dulcis cura: nam vobis orbata
Tristem degam vitam, acerbámque mihi.
Vos verò matrem non ampliùs charis oculis
Videbitis, transeuntes in aliud vitæ genus.
Heu, heu cur me oculis aspicitis, liberi?
Cur arridetis hoc extremo risu?
Heu, heu! quid faciam? cor enim *mihi* disperit.
Mulieres, quia vidi lætos oculos liberorum,
Non possem *facere quod statui*. Valeant consilia
Priora: abducam filios meos è terrâ
Quid opus est me patrem horum, horum malis
Cruciantem, mihi bis tanta mala accersere?
Nequaquam ego *hoc faciam*. Valeant *ista* consilia!
Verùm quid patior? an volo derideri,
Dimittens meos inimicos impunitos?
Audendum hoc est. Nam ignaviæ meæ est
Hoc, quòd & istos molles sermones animo *cogitatos* protulerim.
Intrate, pueri, in ædes. Cui verò non
Licet adesse meis sacrificiis, *hoc*

Αὐτῷ

συναπέον. τετέσιν σὺν τῷ ᾄδῃ οἰκήσετε, ἀπολιπόντες ἐμέ. Εὐνὰς ἀγῆλαι) Φρύνιχος ἀγῆλαι ἀντὶ ἐυξασθαι. καὶ παρὰ Ἀριστοφάνῃ, Ἀλλ' παῖτες, ὦ δισποινᾶ, ἀγηλεῖσθαι ἡμεῖς σ' ἀεί. καὶ Ἑρμιππος ἐν Ἀρτοπώλισι, Φέρε νῦν ἀγῆλαι τὰς θεὰς ἵνα σ' ἔσω. Ἀποσάντες βίου) ἄλλον βίον λέγει κατὰ τὸ ᾅδην, ὡς καίτοι κατοιχομένοις ὄντας τινὸς ἑτέρας πολιτείας. 1043. Γυναῖκες, ὄμμα) πρὸς τὰς τοῦ χοροῦ λέγει. θέλει δὲ εἰπεῖν, ὅτι τὸ φόνον ἐκέτι μου ἡ ψυχὴ τολμᾷ, ἀλλὰ λύομαι ταῖς τῶν ὀφθαλμῶν χάρισιν, ἀνατενιζόντων εἰς ἐμὲ τὰ φιλτάτων. Χαιρέτω βουλεύματα) Ἀλλὰ τὸ σφάξαι τὰ τέκνα. καὶ ἐλθέτω, φησὶ, ὁ ἐπὶ τῷ φραξαί μου τὰ τέκνα κρατήσας λογισμός. Τί δεῖ με πατέρα) ἀφίσαμαι, φησὶ, τὸν φόνον τῶν παίδων. ἐὰν γὰρ ἵνα τὸν πατέρα τούτων νικήσω τῷ θανάτῳ αὐτῶν, ὀφείλω ἐμαυτῇ διπλασιῶν τὰ κακά. λέγει δὲ τὴν λύπην, τὴν ἐπὶ τοῖς παισίν. ἢ ὅτως, σαφῶς ἐυπαθές ἐστιν ἐργαζομένην με τὸν φόνον τοῖς φιλτάτοις, ἐπὶ τῷ τὸν πατέρα λυπῆσαι, αὐτὴν διπλασίαν λύπην κλήσασθαι· Ἀλλ' τί μοι ταῦτα φιλοδιελέξατο θυμός; Ὅτῳ δὲ μὴ) ὅτῳ δὲ, φησὶν, οὐκ ἐυσεβὲς φαίνεται παρεῖναι τῷ φόνῳ τούτῳ, καὶ δίχεσθαι τοιαύταις

Αὐτῷ μελήσῃ. χεῖρα δ' ὁ Διαφθερῶ.
Ἆ, ἆ. Μὴ δῆτα, θυμέ, μὴ σύ γ' ἐργάσῃ τάδε·
Ἔασον αὐτοὺς, ὦ πόλαν, φείσαι τέκνων·
Ἐκεῖ μεθ' ἡμῶν ζῶντες, εὐφρανοῦσί σε.
Μὰ τοὺς παρ' ᾅδου νερτέρους ἀλάστορας,
Οὔτοι ποτ' ἔσται τοῦτ', ὅπως ἐχθροῖς ἐγὼ
Παῖδας παρήσω τοὺς ἐμοὺς κακουργίσαι.
Πάντως σφ' ἀνάγκη κἀπθανεῖν· ἐπεὶ δ' χρὴ,
Ἡμεῖς κτενοῦμεν, οἵπερ ἐξεφύσαμεν.
Πάντως πέπρακται ταῦτα, κοὐκ ἐκφεύξεται.
Καὶ δὴ 'πὶ κρατὶ στέφανος, ἐν πέπλοισί τε
Νύμφη τύραννος ὄλλυται· σαφῶ οἶδ' ἐγώ.
Ἀλλ' εἶμι γὰρ δὴ τλημονεστάτην ὁδὸν,
Καὶ τοῖσδε πέμψω τλημονεστέραν ἔπι.
Παῖδας προσειπεῖν βούλομαι· δότ', ὦ τέκνα,
Δότ', ἀσπάσασθε, μητρὶ δεξιὰν χέρα.
Ὦ φιλτάτη χείρ, φίλτατον δέ μοι σῶμα,
Καὶ σχῆμα, καὶ πρόσωπον εὐγενὲς τέκνων,
Εὐδαιμονοῖτον· ἀλλ' ἐκεῖ· τὰ δ' ἐνθάδε,
Πατὴρ ἀφείλετ'. ὦ γλυκεῖα προσβολὴ,
Ὦ μαλθακὸς χρὼς, πνεῦμά θ' ἡδίστον τέκνων,
Χωρεῖτε, χωρεῖτ'. οὐκέτ' εἰμὶ προσβλέπειν
Οἵα τ' ἐς ὑμᾶς, ἀλλὰ νικῶμαι κακοῖς.
Καὶ μανθάνω, μὲν, οἷα τολμήσω κακά·
Θυμὸς δ' κρείσσων τῶν ἐμῶν βουλευμάτων,
Ὅσπερ μεγίστων αἴτιος κακῶν βροτοῖς.

Ἀναπαυσοι.

Χο. Πολλάκις ἤδη διὰ λεπτοτέρων
Μύθων ἔμολον, καὶ πρὸς ἁμίλλας
Ἦλθον

Ipsi curæ erit. Manum v. *meam cæde* non corrumpam *neque polluam.*
Heu, heu! nequaquam verò, mi anime, nè tu saltem hæc patres:
Mitte eos, ô miser; parce liberis:
Illic nobiscum viventes exhilarabunt te.
Non per dæmones infernos, qui sunt apud Plutonem,
Nunquam hoc fiet; ut ego inimicis
Filios meos relinquam injuriâ afficiendos.
Omninò necesse est eos mori: & quoniam hoc oportet,
Nos occidemus *eos*, qui procreavimus *eos.*
Omninò actum est hoc, & non alitèr fiet.
Et jam corona in capite est, & in peplis
Sponsa regia perit: *hoc* ego benè scio.
Verum ego vado miserrimam viam,
Et hos longè tristiore viâ mittam.
Liberos *meos* alloqui volo: date, ô liberi,
Date matri dextram manum, salutate *matrem.*
O charissima manus, & mihi charissimum os,
Et species, & vultus generosus liberorum,
Sitis felices: sed illic; res enim, quæ hîc *erant*,
Pater abstulit. O jucundum complexum,
O teneram cutem & dulcissimum halitum liberorum.
Ite, ite. Non ampliùs intueri
Vos possum, sed vincor malis.
Et intelligo quidem qualia *sint ea* mala, *quæ* sum ausura:
Sed ira est potentior meis consiliis,
Quæ quidem hominibus causa est maximorum malorum.

Chorus.

Sæpe jam per subtiliores
Sermones ivi, & ad certamina

τοιαύταις θυσίαις, ἔτ' ἀπίτω. τοῦτο δὲ ἔπιν, ὡς ὄντων θεῶν τινῶν χαιρόντων ἀνδροφονίᾳ, οἷον Ἐρινύων, Ἄρεως, καὶ τινῶν ἑτέρων. Ὅμηρος, ἄρεις, ἄρεις βροτολοιγέ. τῷ δὲ αὐτῷ μιάσματι, συναπτέον τὸ μὴ παρεῖναι. Χεῖρα δ' ὁ Διαφθερῶ) πάλιν συνταῦθα λύεται πρὸς οἰκεῖον. ἔστι γὰρ μίμησις μητρὸς, ὁ προαιρέσει, ἀνάγκη δὲ τῷ τοὺς ἐχθροὺς ἀμύναι τολμώσης φόνου κατὰ τ φιλτάτων. σὺ δ', φησὶν, ἐγὼ μολύναιμι τῷ ἐξ ἐμοῦ παίδων αἵματι τὴν ἐμαυτῆς χεῖρα. 1059. Μὰ τοὺς παρ' ᾅδου) τοὺς καταχθονίους. Ἀλάστορας δὲ) ὃς σὺν ἔστι λαθεῖν. ἐπειδὴ δὲ συνεχῶς ὁρᾷ ἑαυτὴν νικωμένην πρὸς τοὺς παῖδας οἰκτῖρ, ὅρκῳ φρικωδεστάτῳ κατακλείᾳ ἑαυτὴν, πρὸς τὸ μηδὲν ἕτερον ἢ τ φόνον τ παίδων ἐξάπαντ ὁρᾶσαι. κ σὺν ἂν ἐγὼ, φησὶ, καταλείψαιμι τοὺς ἐμοὺς παῖδας ὑπὸ τ ἐχθρῶν καθυβρίζεσθαι, λέγ ὑπὸ τ πρὸς γένους τῆ Γλαύκη. Καθυβρίσαι δὲ λέγει τὸ μ αἰκίας τινὸς ἀπειλεῖν. κ ἐγὼ, φησὶ, μὴ φονεύσω τούτους, ἀλλ' οἱ ἐχθροὶ πάντως ἀναιρήσουσιν. εἰ δὲ ἅπαξ χρὴ τούτοις ἀποθανεῖν, κάλλιον ὑφ' ἡμῶν ἀναιρεῖσθαι, ἵνα μὴ δοκοῖεν οἱ ἐχθροὶ τιμωρίαν ταύτην λαμβάνειν ἐξ ἡμῶν. Καὶ δὴ ἐπὶ κρατὶ) ταῦτα σὺν τ χρόνῳ ἀναλογιζομένη πρὸς ἑαυτὴν λέγ. κ δὴ φησὶν ἡ μ Γλαύκη, ὡς εἰκὸς, ἔχ τ στέφανον, κ λοιπὸν ἐσθῆτ ἐστὶ τ θανάτου. Ἀλλ' εἶμι) μὴ μέλλωμεν ἥκειν ἐπὶ τὴν δυσχερεστάτην ὁδὸν τ φόνου. Τάδ' ἐνθάδι) τὰ σὺν τοῖς ζῶσιν, τουτέστιν ὁ πατὴρ αἴτιος τ μὴ σώζειν ὑμᾶς. προσβολὴ δὲ πρόπτωσις, ἢ ἀντὶ τ πρώτης θέα. σὺν τῷ περιπλοκὴν δὲ κ καταφιλεῖν ταῦτα λέγ. 1081. Πολλάκις ἤδη) πολλάκις, φησὶ, κατ' ἐμαυτὴν ἐλογισάμην, κ δι' ἀκριβεστέρων λογισμῶν προῆλθον αὐτὴ πρὸς ἐμαυτὴν λογιζομένη, κ ζητοῦσα εἰ δυνατὸν κ τῇ γυναικείᾳ φύσ ἐφικνεῖσθαι τὰ τ

Ἦλθον μείζως, εἰ χρὴ γλῶσσαν
Θῆλυν ἐρεθνᾶν· ἀλλὰ γάρ ἔξι
Μοῦσα καὶ ἡμῖν, ἣ παρομιλεῖ,
Σοφίας ἕνεκεν· πάσαισι μὴ ὤ.
" Παῦρον δὴ γένος ἐν πολλαῖσιν
" Εὕροις ἂν ἴσως,
" Κοὐκ ἀπόμουσον τὸ γυναικῶν.
" Καὶ φημὶ βροτῶν, οἵ τινές εἰσι
" Πάμπαν ἄπειροι, μήδ' ἐφύτευσαν
" Παῖδας, προφέρειν εἰς εὐτυχίαν
" Τῶν γεναμένων.
" Οἱ μὴ τ' ἄτεκνοι δι' ἀπειροσύναν,
" Εἴθ' ἡδὺ βροτοῖς, εἴτ' ἀνιαρὸν
" Παῖδες τελέθουσ', οὐκ εἰδότες,
" Πολλῶν μόχθων ἀπέχοντας.
" Οἷσι δ' τέκνων ἔξιν ἐν οἴκοις
" Γλυκερὸν βλάστημ', ἔσορῶ μελέτῃ
" Κατατρυχομένους τ' ἄπαντα χρόνον.
" Πρῶτον μὲν ὅπως θρέψωσι καλῶς,
" Βιότου δ' ὁπόθεν λείψωσι τέκνοις.
" Ἔπι δ' ἐκ τούτων, εἴτ' ὀρθὴ φλαύροις,
" Εἴτ' ὀρθὴ χρηστοῖς μοχθοῦσι, τόδε
" Ἔσιν ἄδηλον.
Ἓν δ' τὸ πάντων λοίσθιον ἤδη
Πᾶσιν καιρῷ θνητοῖσι κακόν.
" Καὶ δὴ γὰρ ἄλις βίοτον εὗρον,
" Σώματά τ' εἰς ἥβαν ἦλθε τέκνων,
" Χρηστοί τ' ἐγένοντ'. εἰ δ' κυρήσει
" Δαίμων, ὅστος φροῦδον εἰς αἰδαν

Magna veni, si convenit genus
Muliebre studiis incumbere: sed enim est
Musa etiam nobis, quæ versatur nobiscum,
Sapientiæ *docendæ* causâ, verùm non cum omnibus *habitat*.
" Exiguum enim numerum inter multas
" Invenias fortasse,
" Nec à Musis alienum, *numerum inquam* mulierum.
" Et aio mortalium, quicunque sunt
" Omninò *nuptiarum* expertes, nec genuerunt
" Liberos, anteire felicitate
" Eos, qui *liberos* progenuerunt.
" Qui enim non habent liberos propter imperitiam, *quòd ignorent*,
" Utrum res suavis hominibus, an verò ingrata
" Sint liberi, cum non habeant,
" Carent multis miseriis.
" Sed quibus in ædibus est liberorum
" Dulce germen, eos video curis
" Confici omni tempore.
" Primum quidem quo pacto benè *ipsos* educent,
" Et unde victum relinquant liberis:
" Præterea verò utrum pro malis,
" An pro bonis laborent,
Hoc incertum est.
Unum verò, quod est omnium extremum, jam
Dicam, omnibus hominibus malum.
" Etenim jam *multi* abundè victum invenerunt *liberis*,
" Corporáque liberorum ad pubertatem pervenerunt,
" Bonique evaserunt. Si tamen *malus ipsis* occurrat
" Dæmon, hæc proculab hominum oculis rapiens ad Plutonem

βίου πράγματα, καὶ εἰδέναι τὶ μᾶλλον ἀνθρώποις καλὸν, τί δ' οὔ. καὶ λογισαμένη, ἕυρεν ὅτι μίτεσι γυναιξὶ σοφίας, καὶ τῶν ἀνθρώπων πραγμάτων καταλήψεως, οὐ πάσαις, ἀλλ' ὀλίγαις, αἳ ὅσα μία καὶ αὐτὴ τυγχάνω. καὶ λογίζομαι τὸν ἀνθρώπων τὰς ἀπείρους παιδοποιΐας πολλῶν προφέρειν καὶ ὑπερβάλλειν εὐτυχίᾳ τὰς γεννήσαντας. ὅσοι μὲν γὰρ τῶν κατὰ παιδοποιΐαν μόχθων ἐκτὸς εἰσὶν, εἴτε καλὸν οἱ παῖδες ὄντα εἰσὶν, εἴτε μὴ, οὐκ ἴσασιν. οἱ δ' ἔχοντες, ἀνάγκη τῇ μὲν τὰς παῖδας ἐπιμελείᾳ κατατρυχόμενοι διατελοῦσιν, πρῶτον μὲν ὅπως ἀγάγωσι τὰς παῖδας κοσμίως σπουδάζοντες, δεύτερον δὲ καὶ πόθεν τούτοις χρημάτων πόρον καταλείψωσι, τρίτον ἐπὶ τούτοις οὐκ εἰδότες πότερον χρηστοῖς ὦσι τοῖς παισὶν ἢ πονηροῖς. τοῦτον δὲ τὸν τρόπον μοχθοῦσι τὸν χρόνον ἅπαντα. εἰ γὰρ εὐμαρὲς συνιέναι τρόπον ἀνθρώπῳ, ὅπῃ γε τὰς νομιζομένας εἶναι χρηστὰς. πονηρὰς πολλάκις ἐξαίφνης εὑρίσκομεν. εἰ δὲ πάντων τὸ κακῶν τελευταῖον βούλομαι πᾶσιν ἀνθρώποις ἐξαπεῖν. δῶμεν γὰρ, ὅτι καὶ βίου αὐτάρκη τοῖς παισὶ κεκτῆνται, καὶ εἰς ἀκμὴν ἡλικίας ἦλθον οἱ παῖδες, καλοί τε κἀγαθοὶ τὸν τρόπον ἐκβεβήκασιν· εἰ δὲ δὴ τούτων ὅτου ἐχόντων φθάσας ὁ δαίμων, περὶ ὅτου τὸ ἀγαθὸν, τούτους ἁρπάσῃ, πῶς ἔτι λυσιτελεῖ πρὸς τοῖς ἄλλοις τὸ ἀνθρώπων κακοῖς τὰς παῖδας ἐυξαῦξ τὰς θεὰς παραχεῖν λύπλιν ἀντικρυς ὄντας; Μοῦσα καὶ ἡμῖν) ἀντὶ δ' Φρόνησις, παίδευσις πρὸς τὸ δύνασθαι διακρίνειν τὰ ἀνθρώπινα. καὶ ἡμῖν ὤν, φησὶ, Μοῦσα προσομιλεῖ σοφίαν χαριζομένη, πρὸς τὸ ἡμᾶς ἐπαφαίνεσθαί τι μᾶλλον τοιοῦτον. 1099. Ὁρῶ μελέτῃ) τούτους, φησὶν, ὁρῶ τῇ μᾶλλον τοὺς παῖδας συνεχεῖ καταπονουμένους μελέτῃ, τούτοις τῇ καθημερινῇ ἐπιμελείᾳ. 1110. Δαίμων ὅτου) τὸ δαίμων τῷ θανάτῳ συνωνύμον. δαίμονα γὰρ τὸν θάνατον ὀνόμασαν, φροῦδον δὲ ἐπὶ ἄδηλον ἀνθρώποις ὁ θάνατος. Λιπὼν

" Θάνατος προφέρων σώματα τέκνων.
Πῶς ἔν λύει πρὸς τοῖς ἄλλοις
Τήνδ' ἔτι λύπῃ ἀνιαροτάτῃ
Παίδων ἕνεκεν
Θνητοῖσι θεὸς ὄπιθ' ἀλλεῖν;

" Mors fert corpora liberorum.
Quomodo igitur prodeſt præter alios
Hunc etiam acerbiſſimum dolorem
Propter liberorum mortem
Addere Deos hominibus?

ACTUS V.

ΜΗΔΕΙΑ, ΑΓΓΕΛΟΣ, ΧΟΡΟΣ, ΠΑΙΣ, ΙΑΣΩΝ.

Ἰαμβοί.

Μή. Φίλαι, πάλαι τοι προσμένουσα τὴν τύχην,
Καραδοκῶ τἀκεῖθεν, ὁπόσα προβήσεται.
Καί τοι δέδορκα τόνδε τῶν Ἰάσονος
Στείχοντ' ὀπαδῶν, πνεῦμά τ' ἠρεθισμένον·
Δείκνυσι δ' ὡς τι καινὸν ἀγγελεῖ κακόν.

Med. Amicæ, jampridem præſtolans eventum fortunæ,
Expecto, abillâ parte, quò res ſit caſura.
Equidem video hunc ex Jaſonis
Miniſtris venientem ſpiritúque irritato, *i. e. anhelo:*
Significat autem ſe novum aliquod malum nunciaturum.

Ἀγ. Ὦ δεινὸν ἔργον παρανόμως εἰργασμένη
Μήδεια, φεῦγε, φεῦγε, μήτε ναΐαν
Λιποῦσ' ἀπήνην, μήτ' ὄχον πεδοσιβῆ.

Nun. O quæ dirum facinus impiè patrâſti,
Medea, fuge, fuge, neque navalem
Relinquens currum, *i. e. navem,* neque vehiculum terram calcans,

Μή. Τί δ' ἄξιόν μοι τῆσδε τυγχάνει φυγῆς;

Med. Quid verò mihi dignum hoc exilio *patratum eſt?*

Ἀγ. Ὤλωλεν ἡ τύραννος ἀρτίως κόρη,
Κρέων θ' ὁ φύσας, φαρμάκων τῶν σῶν ὕπο.

Nun. Puella regia modò periit,
Et Creon, qui *eam* genuit, tuis incantamentis.

Μή. Κάλλιστον εἶπας μῦθον· ἐν δ' εὐεργέταις
Τοὐμοῦ πόσει λοιπὸν ἔσῃ.

Med. Pulcherrimum ſermonem dixiſti: inter benefactores
Et amicos meos poſthac jam eris.

Ἀγ. Τί φής; φρονεῖς μὲν ὀρθά, κοὐ μαίνῃ, γύναι;
Ἥ τις τυράννων ἑστίαν ἠκίσμενη,
Χαίρεις κλύουσα, κοὐ φοβῇ τὰ τοιάδε;

Nun. Quid ais? an rectè ſapis, & non inſanis, mulier?
Quæ cum injuriâ affeceris lares regios,
Gaudes audiens, & non metuis hæc?

Μή. Ἔχω τι κἀμοὶ τοῖς γε σοῖς ἐναντίον
Λόγοισιν εἰπεῖν. ἀλλὰ μὴ σπέρχου, φίλος.
Λέξον δὲ πῶς ὤλοντο· δὶς τόσον γὰρ ἂν
Τέρψειας ἡμᾶς, εἰ θανοῦσι παγκάκως.

Med. Ego etiam poſſum aliquid contra tua
Verba dicere: ſed nè nimiùm properes, amice;
Verum enarra, quomodo periêrint.
Nam bis tantum
Nos delectaveris, ſi peſſimè ſint mortui.

Ἀγ. Ἐπεὶ τέκνων σῶν ἦλθε δίπτυχος γονὴ
Σὺν πατρί, καὶ παρῆλθε νυμφικοὺς δόμους,

Nun. Poſtquam gemina ſoboles tuorum liberorum venit
Cum patre, & ingreſſa eſt nuptiales ædes,

Ἡσθημένω,

πῦσ' ἀπήνῃ) καταχρηστικῶς νῦν τὴν ναῦν ἀπήνην ὠνόμασεν. ἀπήνη γὰρ κυρίως ἡ ἅμαξα. ὄχον δὲ λέγει, τὸ ὄχημα. ὁ δὲ νῆς, εἴτε ἀφ' ἱππείου, εἴτε δι' ὀχήματος, εἴθ' ὁπωσῦν φεύγει. Τί φῂς; φρονεῖς μὲν) πῶς, φησὶν, εἶπας τοῦτο; ὅτι μὲν γὰρ κατὰ φύσιν φρονεῖς, καὶ σὺ ἐξέσησας, δῆλον. θαυμάζω δέ πως σὺ ἀγωνίας ἀκούσασα τὰ βασιλικὸν οἶκον διεφθάρθαι ὑπὸ τῶν σῶν φαρμάκων. ἢ κατ' ἐρώτησιν διεκλύειν τὸ λόγον, πῶς εἶπας τοῦτο; πῶς οὐχὶ μαίνεαι σὺ καὶ παραφρονεῖν ἂν τις νομίσειεν, σὺ ἀγωνιῶσαν ἐπὶ τούτῳ, ἵνα ὁ μὴ παρέλκῃ. Ἔχω τι) κἀγὼ, φησὶν, ἔχω πρὸς τὰς ἐπιχθίσας μοι μέμψεις παρὰ σοῦ, πρόφασιν εὔλογον προσάγειν, δι' ἣν εὐλόγως δοκῶ μοι χαίρειν, ἐφ' οἷς ἀπήγγελας, ἀλλὰ τίνος μὴ σπεῦδε καὶ ἐπιχείρειν. ἀνίστασθαι δὲ τὸ αὐτὴν πρότερον ἀδικεῖσθαι ὑπὸ Ἰάσονος. Ἐπεὶ τέκνων σῶν) ὡς εἴδομεν, φησὶ, τοὺς υἱοὺς παῖδας τὰ δῶρα προσφέροντας, ἐχάρημεν ἡμεῖς οἱ θεράποντες, ὀτινες ἐλυπούμεθα πρὸ τούτου,

Ἤδημεν, οἵπερ σοῖς ἐκάμνομεν κακοῖς,
Δμῶες· δι' ὤτων δ' εὐθὺς ἦν πολὺς λόγος,
Σὲ, καὶ πόσιν σὸν, νεῖκος ἐστεῖλθαι τὸ πρίν.
Κύνει δ' ὁ μὲν τις χεῖρα, θοίνατον κάρα
Παίδων· ἐγὼ δ' αὐτὸς ἡδονῆς ὕπο,
Στέγας γυναικῶν σὺν τέκνοις ἅμ' ἑσπόμην.
Δέσποινα δ', ἣν νῦν ἀντὶ σοῦ θαυμάζομεν,
Πρὶν μὲν τέκνων σῶν εἰσιδεῖν ξυνωρίδα,
Πρόθυμον εἶχ' ὀφθαλμὸν εἰς Ἰάσονα·
Ἔπειτα μέντοι πρόσκαλύπτ' ὄμματα,
Λευκὴν τ' ἀπέστρεψ' ἔμπαλιν παρηίδα,
Παίδων μυσαχθεῖσ' εἰσόδους· πόσις δὲ σὸς
Ὀργάς τ' ἀφῆρει, καὶ χόλον νεάνιδι,
Λέγων τάδ'· ἢ μὴ δυσμενὴς ἔσῃ φίλοις,
Παύσῃ δὲ θυμοῦ, καὶ πάλιν στρέψεις κάρα,
" Φίλους νομίζουσ', ὥσπερ ἂν πόσις σέθεν.
Δέξῃ δ' ἃ δῶρα, καὶ φιλήσῃ πατρὸς,
Φυγὰς ἀφεῖναι παισὶ τοῖσδ', ἐμοὶ χάριν.
Ἡ δ', ὡς ἐσεῖδε κόσμον, οὐκ ἠνέσχετο,
Ἀλλ' ἦνεσ' ἀνδρὶ πάντα· καὶ πρὶν ἐκ δόμων
Μακρὰν ἀπεῖναι πατέρα καὶ παῖδας σέθεν,
Λαβοῦσα πέπλους ποικίλους ἠμπέσχετο,
Χρυσοῦν τε θεῖσα στέφανον ἀμφὶ βοστρύχοις,
Λαμπρῷ καλόῤῥῳ σχηματίζεται κόμην,
Ἄψυχον εἰκὼ προσγελῶσα σώματος.
Κἄπειτ' ἀναστᾶσ' ἐκ θρόνων, διέρχεται
Στέγας, ἁβρὸν βαίνουσα παλλεύκῳ ποδὶ,
Δώροις ὑφηδομένη, πολλὰ πολλάκις
Τένοντ' ἐς ὀρθὸν ὄμμασι σκοπουμένη·

Gaviſi ſumus, qui tuis laborabamus malis,
Famuli: per aures verò ſtatim ibat multus ſermo,
Te, & tuum maritum diremiſſe priorem diſcordiam.
Oſculabatur autem alius quidem manum, alius verò flavum caput
Puerorum: ego verò & ipſe præ lætitiâ
Simul tuos filios comitabar in concla-ve mulierum.
Domina verò, quam nunc pro te admiramur,
Priuſquam vidiſſet partuorum liberorum,
Habebat prómptum oculum in Jaſonem:
Deinde verò texit oculos,
Et retrò avertit candidas genas,
Abominans ingreſſum puerorum: ſed maritus tuus
Abſtulit iram & bilem puellæ,
Hæc dicens: Nè ſis inimica amicis.
Deſiſtéque ab irâ, & *huc* iterum converte caput,
" Exiſtimans amicos eoſdem, quos maritus tuus.
Accipe verò munera, & roga patrem,
Ut remittat exilium his *meis* liberis, *in* meam gratiam.
Hæc verò ut aſpexit ornatum, non continuit ſe,
Sed promiſit viro omnia. Et priuſquam ex ædibus
Procul abirent pater & liberi tui,
Acceptam variam veſtem induit,
Ponenſque auream coronam ſupra cincinnos,
Nitidum *ad* ſpeculum componit comam,
Inanimæ corporis imagini arridens.
Deinde ubi ſurrexiſſet de ſolio, perambulat
Ædes, delicatè incedens candidis pedibus,
Donis *biſce* vehementer gaudens, multum & ſæpe
Cervicem ad erectam oculis reſpiciens,

τύτε, σωσάντες τὴν σὴν σκαιὰν τύχην. λέγει δὲ τὸ ἀπιζεῦχθαι τῷ Ἰάσονι. ὡς ἓν, φησὶν, εἰδόμην τὰ δῶρα κομιζόμενα ὑπὸ σοῦ, ἐνφράνθημεν, ἐλπίσαντες ὑμᾶς πεπαῦσθαι τῶν ἔχθρας. ἐπεὶ καὶ πολὺς ἦν λόγος κατὰ τὴν οἰκίαν ἀμφιλελῦσθαι ὑμᾶς, καὶ τὴν προτέραν φιλονεικίαν εἰς φιλίαν μεταβεβληκέναι. Στέγας γυναικῶν) τὰς οἴκους, ἔνθα αἱ γυναῖκες διέτριβον αἱ παλαισιεργοῦσαι, μεθ' ὧν ἦν καὶ Γλαύκη ἐπισκοποῦσα τὴν ἐργασίαν. κἀγὼ ἕν, φησὶν, ὑπὸ πολλῆς χαρᾶς συνῆλθον τοῖς σοῖς τέκνοις. λείπει δὲ ἡ εἰς, ἢ ἡ εἰς στέγας. 1146. Πρόθυμον εἶχ' ὀφθαλμὸν) ἀντὶ τοῦ προθύμως καὶ ἥδεσα εἶδε τὸν Ἰάσονα. ὡς δὲ εἶδε τούτους παρόντας, ἀπεστράφη τὸν Ἰάσονα, τὸ μητρυιᾶς μῖσος εἰς τοὺς προγόνους νοσήσασα. Ὀργὰς δὲ ἀφῆρε, ἀντὶ τοῦ μὴ ὀργίζεσθαι τοῖς παισὶ, παρῄνει αὐτῇ μὴ βδελύσσεσθαι τούτους. Λέγων τάδε) αἱ δύο ἀρνήσεις ἀντὶ μιᾶς κεῖνται, τυτέ, μὴ δυσμενὴς τοῖς φίλοις ἔσο, ἀλλὰ παῦσαι θυμοῦ, καὶ ἐπίστρεψον πρὸς αὐτοὺς τὰς ὄψεις. Οὐκ ἠνέσχετο) ἀντὶ τοῦ οὐκ ἠνέσχετο οὐ τοιαύτῃ κατασάσει μεῖναι, ἀλλὰ μετεβλήθη τῆς ἀγριότητος τοῦ θυμοῦ. Μακρὰν ἀπεῖναι) ὅτω δὲ προεχαρίζετο γέγονε τὸν κόσμον ἰδοῦσα, καὶ ἕρμαιον ἡγήσατο δῶρον, ὡς μὴ ἀναμεῖναι τὴν ἀπουσίαν τοῦ Ἰάσονος, ἀλλ', ἔτι πλησίον ὄντος τοῦ πατρὸς καὶ τῶν παίδων, εὐθὺς λαβοῦσα προεῖθετο τὸν κόσμον. ἴσμεν δὲ ὅτι αἱ γυναῖκες οὐκ ἔτι παρουσίας τῶν ἀνδρῶν κοσμοῦνται. αὕτη ἦν, φησὶν, ὑπερησθεῖσα τῷ δώρῳ ἡ παρῃνήσατο, καὶ παρόντος τοῦ Ἰάσονος, προεθέσθαι τὸν κόσμον. Ἄψυχον εἰκὼ) γράφεται προσβλέπουσα σώματος, ἄψυχον εἰκόνα φησὶ τὴν ἐν τῷ κατόπτρῳ φαινομένην μορφήν. Ἄψυχον ἓν εἰκὼ) τὴν εἰς τὸ ἔσοπτρον φαινομένην. Σώματος δὲ λέγει, τῷ ὅτι ὑψώσας τὸ δὲ ἐξῆς πρὸς τὴν ἀψυ-

χον

Τὼν δ' ἔνδε μὺ τοι δεινὸν ἦν θέαμ' ἰδεῖν·
Χροιὰν γὸ ἀλλάξασα, λοχεία πάλιν
Χωρεῖ τρέμουσα κῶλα, κὴ μόλις φθάνει
Θρόνοισιν ἐμπεσοῦσα, μὴ χαμαὶ πεσεῖν.
Καί τις γεραιὰ θεοσπόλων, δόξασά πω
Ἢ Πανὸς ὀργὰς, ἤ τιν' ἄλλων θεῶν μολεῖν,
Ἀνωλόλυξε, πρίν γ' * ὁρᾶ κὴ σῶμα * an ὀρᾶν ;
Χωροῦντα λευκὸν ἀφρὸν, ὀμμάτων τ' ἄπο
Κόρας τρέψασαν, αἷμά τ' ἐκ ἐνὸν χροΐ·
Εἶτ' ἀνέμυλλον ἦκεν ὀλολυγῆς μέγαν
Κωκυτόν· εὐθὺς δ' ἡ μὲ εἰς πατρὸς δόμους
Ὥρμησεν, ἡ δ' ἕτερος τ' ἀρτίως πόσιν,
Φράσουσα νύμφης συμφορὰν· ἅπασα δ'
Στέγη πυκνοῖσιν ἐκτύπει δρομήμασιν.
Ἤδη δ' ἀνέλκων κῶλον ἐκπεπλεθρον δρόμου
Ταχὺς βαδιστὴς τερμόνων ἀνθήπτετο.
Ἡ δ' ἐξ ἀναύδου γὸ μύσαντος † ὄμματος † ἴσ. ὄμματα.
Δεινὸν γενάξασ' ἡ τάλαιν' ἠγείρετο.
Διπλοῦν γὸ αὐτῇ πῆμ' ἐπεφαντόλετο.
Χρυσοῦς μὲ ἀμφὶ κρατὶ κείμην' στλόκος,
Θαυμαστὸν ἵει νᾶμα παμφάγου πυρός.
Πέπλοι δ' λεπτοὶ, σῶν τέκνων δωρήματα,
Λευκὼ ἔδαπτον σάρκα τ' δυσδαίμονος.
Φεύγει δ' ἀνασὰς' ἐκ θρόνων πυρσμῷ,
Σείουσα χαίτῃσι κρᾶτά τ' ἄλλοτ' ἄλλοσε,
Ῥίψαι θέλουσα στέφανον· ἀλλ' ἀρηρότως
Σύνδεσμα χρυσὸς εἶχε· πῦρ δ', ἐπεὶ κόμῃσι
Ἔσεισε, μᾶλλον δὶς τόσον δ' ἐλάμπετο.

Postea verò erat miserabile spectaculum videre :
Nam mutato colore, obliqua retro
Cedit, tremens membris : & vix antevertit
Solio illapsa, nè caderet in terram.
Tum verò una ex famulis anus, cum existimaret
Aut Panis iram, aut alicujus *alius* Dei *in* ipsam venisse,
Ululatum edidit, priùs quàm videret per os
Exeuntem candidam spumam, & ab oculis
Vertentem pupillas, & non ampliùs in corpore esse sanguinem.
Deinde sono diversam ab ululatu emisit magnam
Ejulationem : statim verò una quidem in domum patris
Cucurrit, alia verò ad recentem maritum,
Dictura calamitatem sponsæ : tota verò
Domus resonabat frequentibus discursitationibus.
Jam vero *Morbus* tollens celerem pedem
Velut equus velox cursûs metam attigit ;
Quum illa ex mutâ & quæ clauserat oculos,
Gravitèr ingemiscens misera excitabatur :
Nam duplex malum infestabat eam.
Aurea quidem corona capiti imposita,
Emittebat mirabilem vorticem ignis omnia devorantis :
Pepli verò tenues, tuorum liberorum dona,
Devorabant candidam carnem infelicis.
Ipsa verò inflammata fugiebat, surgens de solio,
Concutiens crines & caput huc & illuc,
Volens abjicere coronam : sed firmiter *hærens capiti*
Vinculum aurum, *i. e. aurea corona*, habebat ignis v. postquam comam
Concussit, magis, *atque adeò* bis tantum emicuit.

Πιτνεῖ

χον εἰκόνα ᾗ σώματος γελῶσα, τυτθὶ χαίρουσα, ἐπὶ τῇ ὑποπιπτούσῃ αὐτῷ κατόπτρῳ ἐυμορφίᾳ. Ἢ Πανὸς ὀργὰς) ἐξαίφνης καταπίπτοντες ᾠοντο τοπαλαιὸν ἄνθρωποι ὑπὸ Πανὸς μάλιστα κὴ Ἑκάτης καταπιπλῆχθαι τ νῦν. ὁ δὲ νῦς, κὴ τὶς τ θεραπαινῶν γεραιὰ πρότερον ἐωρακυῖα κατὰ σῶμα προϊόντα τ ἀφρὸν, σκεπάσαντε τὼς ὀφθαλμὼς, κὴ τὸ αἷμα τεκρύβμον λιπὸν τὸ σῶμα, νομίσασα θεὸ τιν εἶναι χόλον, ἤυξατο ἀποστῆναι αὐτήν. εἶτα ὡς ἐυχομένης ἐπέστρεψε τὸ κακὸν, θρῆνον ἠφίει, ὡς λοιπὸν ἀπολωλυμένης αὐτῆς. 1172. Πανὸς ὀργὰς) τὰ πανικὰ δείματα, οἱ μὲ τ ἀπροσδιόνυσοι φόβοι κὴ ταραχῶν αἰτίαν τῷ Πανὶ ἀνατιθέασιν. Ἀντίμολπον) ἀντίφθογγον, σύμφωνον τῇ ἐυχῇ. ὁ γὸ ταυτὸν μολπὴ κὴ θρῆνος. Εὐθὺς δ' ἡ μὲ) ἡ μὲ τ θεραπαινῶν πρὸς τ πατέρα ὠρμησεν τ Γλαύκης, ἀπαγγέλουσα τὸ συμβὰν· ἡ δὲ πρὸς τὸν Ἰάσονα. Ἤδη δ' ἀνέλκων) ἤδη δὲ κὴ ταχὺς βαδιστὴς τὸ ὑπέρμετρον ἑαυτῆς κῶλον ἀνέλκων, τ τερμόνων ᾗ δρόμου ἀνθήπτετο, ὡς ταχὺ βαδιστὴς ἵππος, τυτέσιν ἤδη ἡ ταχεῖα νόσος ὀξὺ κὴ ὑπέρμετρον ὑπερβαίνουσα τ μυελῶν αὐτῆς ἀνθήπτετο. ὁ ᾗ νῦς, ἤδη δὲ κὴ τὸ πῦρ τ ὀστῶν ἀνθήπτετο, ὡς ταχὺς βαδιστὴς ἵππος ταχέως ἀφίκηται εἰς τ καμπτῆρα. τέλος δὲ σώματος τὰ ὀστᾶ. Ἅλως. Ἐκ παραδείγματος ἔλαβε τὴν ἔννοιαν, δηλῶσαι βαλόμενος τὴν ὀξύτητα ᾗ κακῦ. ὕτω ᾗ ταχέως ἐνέμιστο αὐτὴν τὸ πῦρ, κὴ ὅτως ὀξέως τ ὀστῶν αὐτῆς ἀνθήπτετο, ὡσὰν ὀξύτατος ἵππος ἀναχυφίζων ἑαυτῷ τ πόδα, τυτέσι μεγάλοις κὴ ταχέσι πηδήμασι χρώμενος, ἵνα πρὸς τὸ τέλος ἀφίκοιτο ᾗ δρόμου, τυτέσι τ καμπτῆρα. ᾗ κὴ σώματος τὸ τέλος τὰ ὀστᾶ ἐστίν, ὡς ᾗ δρόμου ὁ καμπτήρ. πλέθρον δέ ἐστι μέτρον γῆς. ἔκπλεθρον δὲ, μέγα πήδημα, κὴ ὑπερβαῖνον πλέθρου μέτρον. 1182. Ταχὺς) βαδιστὴς, τὸ ἀφίσημα λέγει τὸ γινόμενον, ἐξ ᾧ ἄναυδος ἦν, μέχρις ᾧ ἐφθέγξατο. ὅσῳ γὸ δύναται τροπὴν καιρῷ ἔχειν ταχὺς δρομεὺς ἀποβαλοῦσ ἀφιδεῖς μέχρι καμπτῆρ, τοσοῦτον κὴ αὐτὴ

Πιτνεῖ δ' ἐπ' ἔδας συμφορᾷ νικωμένη,
Πλὴν τῷ τεκόντι κάρτα δυσμαθὴς ἰδεῖν.
Οὔτ' ὀμμάτων γὰρ δῆλον ἦν κατάστασις,
Οὔτ' εὐφυὲς πρόσωπον· αἷμα δ' ἐξ ἄκρας
Ἔσταζε κρατὸς, συμπεφυρμένον πυρί.
Σάρκας δ' ἀπ' ὀστέων, ὥστε πολύκωπον δάκρυ,
Γναθμοῖς ἀδήλοις φαρμάκοις ἀπέρρεον·
Δεινὸν θέαμα. πᾶσι δ' ἦν φόβος θιγεῖν
Νεκροῦ. τύχην γὰρ εἶχεν διδάσκαλον.
Πατὴρ δ' ὁ τλήμων συμφορᾶς ἀγνωσίᾳ,
Ἄφνω προσελθὼν δῶμα, προσπίτνει νεκρῷ,
Ὤμωξε δ' εὐθὺς· κἀπερείσασθαι χέρας
Κύνει, προσαυδῶν τοιάδ'· ὦ δύστηνε παῖ,
Τίς ὧδ' ἀτίμως δαιμόνων σ' ἀπώλεσε;
Τίς τὸ γέροντα τύμβον ὀρφανὸν σέθεν
Τίθησιν; οἴμοι, συνθανοῦμί σοι, τέκνον.
Ἐπεὶ δὲ θρήνων κἀγόων ἐπαύσατο,
Χρῄζων γεραιὸν ἐξαναστῆσαι δέμας,
Προσεῖχεν', ὥστε κισσὸς ἔρνεσιν δάφνης,
Λεπτοῖσι πέπλοις· δεινὰ δ' ἦν παλαίσματα.
Ὁ μὲν γὰρ ἤθελ' ἐξαναστῆσαι γόνυ,
Ἡ δ' ἀντελάζετ'· εἰ δὲ πρὸς βίαν ἄγοι,
Σάρκας γεραιὰς ἐσπάραξ' ἀπ' ὀστέων.
Χρόνῳ δ' ἀπέστη, κἀμεμῦχ' ὁ δύσμορος
Ψυχῇ· κακῶν γὰρ ἐκέτ' ἦν ὑπέρτερος.
Κεῖνται δ' νεκροί, παῖς τε, κἀγέρων πατὴρ,
Πέλας· πολεινὴ δακρύοισι συμφορά.
Καί μοι τὸ μὲν σὸν ἐκποδὼν ἔστω λόγου·

Ipsa verò victa malo cadit in terram,
Et à nemine potuit facilè agnosci præterquam à patre,
Nec oculorum enim clarus erat status,
Nec liberalis facies: sanguis verò ex summo
Capite stillabat mixtus igni,
Et caro ex ossibus, sicut piceæ lachrymæ,
Per genas defluebat arcanis illis pharmacis,
Horrendum spectaculum: omnes verò metuebant attingere
Cadaver. Fortunam enim habebamus magistram.
Sed infelix pater ignoratione mali,
Statim ingressus domum, irruit in eam jam mortuam,
Et statim cœpit ejulare: & manibus circundans *eam*,
Osculabatur, his *eam* compellans: O misera filia,
Quis Deorum tam turpitèr te perdidit?
Quis me senem filicernium orbatum te
Facit? hei mihi! Utinam tecum moriar filia.
Postquam autem lamentationum & luctuum finem fecit,
Volens senile excitare corpus,
Adhæsit, sicut hedera ramis lauri,
Tenuibus peplis. erat autem horribilis lucta.
Ipse enim volebat excitare genu,
Ipsa verò retrahebat. si verò per vim trahebat,
Senilem carnem divellebat ab ossibus.
Tandem verò defecit, & infelix demisit
Animam: non enim amplius malo erat superior.
Jacent autem mortui, filiáque, & senex pater, *alter*
Prope *alterum*; digna lachrymis calamitas.
Quare mihi tua quidem *persona* è medio recedat *audito hoc* sermone,

τὴ ἄναυδον ἦν. Πλὴν τῷ τεκόντι) ἀλλὰ τὸ πᾶσι, τυτίσι πᾶσιν ἄλλοις, σφόδρα δυσπίγνωστον ἦν, πλὴν τῷ τεκόντι. μόνον γὰρ ὅτον ἐπεγίνωσκε τὴν Γλαύκην, ἐπεὶ πρὸ ὀξύτερον κατέγνω τὴν κόρην. Τὸ γὰρ οἰκεῖον πιάζει πάντ' ὀμμα. Εὐθὺς δ' ἀπήμων καρδία κἄδηλον ἀμφ' ἀλλότριον. *Πίνδαρος. Γναθμοῖς ἀδήλοις) αἱ δὲ σάρκες, φησὶ, τῶν γναθμῶν κατέρρεον, ὑπὸ τῶν ἀδηλοποιῶν φαρμάκων. δυτικὴ δὲ ἀντὶ τῆς γενικῆς κέχρηται. Τύχην γὰρ εἶχομεν) ἀντὶ τοῦ ἡ δυσυχία τῆς Γλαύκης καὶ τὸ φῶς ταύτην πάθος ἐπαίδευεν ἡμᾶς, καὶ ἀπέτρεπεν. Συμφορᾶς δὲ ἀγνωσίᾳ, ἤτοι ἀγνοῶν ἐκ φαρμακείας εἶναι τὸ πάθος καὶ τὴν ἐυμετάδοτον αὐτῦ φύσιν. Τίς τὸ γέροντα) τὸ πλησίον θανάτου ὄντα. τύμβους δὲ καλῦσι τοὺς γέροντας, παρόσον πλησίον εἰσὶ τοῦ θανάτου καὶ τοῦ τάφου. Προσεῖχεν· ὥσπερ κισσὸς) προσεκεκόλλητο, ἐπλέκετο τοῖς πέπλοις αὐτοῖς· ὥσπερ ὁ κισσὸς ἐπιπλέκεται τοῖς περὶ αὐτὸν συγχάνουσιν ἔρνεσιν. Ἡ δ' ἀντελάζετ') ἡ δ' ἀντελαμβάνετο, ὡς δὴ προσδοκῶσα ἀπαλλαγῆναι τοῦ κακοῦ. Εἰ δὲ πρὸς βίαν ἄγοι) ὅτε δὲ, φησὶν, αὐτὸς ἑαυτὸν ἐβούλετο ἀνασῆσαι βίᾳ, ὁμοῦ καὶ τὰς σάρκας ἀπέσπα. Πέλας ποθεινὴ) οἷον συμφορᾷ ὄντες ποθεινὴ πρὸς δάκρυα καὶ θρῆνον κεῖνται, ἀντὶ τοῦ ἀξιοδάκρυτον συμφορὰ, ὡς ἄν τις ἰδὼν ποθήσῃ δακρύσαι, ἐλεεινὸς ὄντας τῷ θεάματι. Καί μοι τὸ μὲν σὸν) τὸ σὸν ἀντὶ τοῦ σύ. αὐτὴ, φησὶ, ἀφ' ἧς ἤκουσας ἀρτίως λόγου. ἐκποδὼν γενοῦ καὶ φύγε. πέφανθήσῃ γὰρ αὐτὴ τιμωρίας. ᾧ ὧν λόγου καὶ ὧν ἀπηγγέλλαφρεύσῃ γένου. ζημίας δὲ ἀπροφθὴν τὴν ἀνταπόκλασιν τῆς συμφορᾶς, ἧς δίδραξε καταληψομένης σε. ὁ δὲ πᾶς νῦς ἔστως, καὶ σὺ μὲ αὐτὴ ὑπὸ τοῦ ἐμοῦ λόγου πεισθεῖσα φεῦγε. εἰ γὰρ μὴ φύγῃς τῇ πεῖρᾳ γνώσῃ καὶ ἐπαναστρεφομένην εἰς σὲ τὴν ζημίαν, καὶ τὴν συμφοράν. ἢ ἔστως, τὸ κατὰ σὲ ἔξω τοῦ λόγου μοι ἔστω. ὅ ἐστι, τὸ κατά σε ἐκ ἐξεργάσομαι τῷ λόγῳ. αὐτὴ γὰρ

Γνώσῃ γὰρ αὐτὴ ζημίας ἀπηλλαγήν.
" Τὰ θνητὰ δ' ἐγὼ νῷν πρῶτον ἡγοῦμαι σκιάν·
" Οὐδ' ἂν τρέσας εἴποιμι, τοὺς σοφοὺς βροτῶν,
" Δοκοῦντας εἶναι, καὶ μεριμνητὰς λόγων,
" Τούτους μεγίστῳ μωρίαν ὀφλισκάνειν.
" Θνητῶν γὰρ οὐδεὶς ὄλβιος δίκαιος ἀνήρ·
" Ὅλβου δ' ὑπερρυέντος, εὐτυχέστερος
" Ἄλλου γένοιτ' ἂν ἄλλος, εὐδαίμων δ' ἂν οὔ.
Χο. Ἔοικ' ὁ δαίμων πολλὰ τῇδ' ἐν ἡμέρᾳ
Κακὰ ξυνάψειν ἐνδίκως Ἰάσονι.
Ὦ τλῆμον, ὡς σε συμφορᾶν οἰκτείρομεν,
Κόρη Κρέοντος, ἥ τις εἰς ᾅδου δόμους
Οἴχῃ γάμων ἕνεκα τῶν Ἰάσονος.
Μή. Φίλαι, δέδοκται τοὔργον, ὡς τάχιστά μοι
Παῖδας κτανούσῃ, τῆσδ' ἀφορμᾶσθαι χθονός·
Καὶ μὴ, χρόνῳ ἄγουσαν, ἐνδοῦναι τέκνα
Ἄλλῃ φονεῦσαι δυσμενεστέρᾳ χερί.
Πάντως σφ' ἀνάγκη καὶ θανεῖν· ἐπεὶ δ' χρὴ,
Ἡμεῖς κτενοῦμεν, οἵπερ ἐξεφύσαμεν.
Ἀλλ' εἶ', ὁπλίζου, καρδία· τί μέλλομεν
Τὰ δεινὰ καὶ ἀναγκαῖα μὴ πρᾶσσειν κακά;
Ἄγ', ὦ τάλαινα χεὶρ ἐμὴ, λάβε ξίφος,
Λάβ', ἕρπε πρὸς βαλβῖδα λυπρὰν βίου,
Καὶ μὴ καμοῦσα, μήδ' ἀναμνησθεῖσα τέκνων,
Ὦ φίλτατ', ὡς ἔπικλες· ἀλλὰ τῷδε γε
Λαθοῦ βραχεῖαν ἡμέραν παίδων σέθεν.
Κἄπειτα θρήνει. καὶ γὰρ εἰ κτενεῖς σφ', ὅμως
Φίλοι γ' ἔφυσαν, δυσχερὴς δ' ἐγὼ γυνή.

Cognoſces enim tu ipſa pœnæ effugium.
" Res verò mortalium non nunc primùm arbitror umbram *eſſe* :
" Neque trepidans dixerim, illos, qui de mortalibus ſapientes
" Videntur eſſe, & indagatores *artificeſque* ſermonum,
" Hos maximè ſtultos eſſe judicandos.
" Nemo enim mortalium eſt beatus vir :
" Opibus verò affluentibus, fortunatior.
" Alio fieri poteſt alius; beatus verò nequaquam.
Cho. Videtur Deus multa hoc die
Mala congeſturus juſtè in Jaſonem.
O miſera, quàm miſeramur tuam calamitatem,
Filia Creontis, quæ in Plutonis domo
Vadis propter nuptias Jaſonis.
Med. O amicæ, decretum eſt mihi negotium, quùm primum
Interfecero liberos, diſcedere ex hâc terrâ :
Neque cunctando prodere liberos,
Ut interficiantur ab aliâ infeſtiore manu.
Omninò neceſſe eſt eos mori : quia verò oportet,
Nos occidemus *eos*, qui etiam *eos* procreavimus.
Sed age, ô cor, armeris : quid cunctamur
Mala dira, & neceſſaria facere ?
Age, ô miſera manus mea, arripe gladium,
Corripe, vade ad triſtem metam vitæ,
Et ne ſis ignava, neque memineris liberorum ;
(Oh chariſſimos) ut peperiſti ! ſed hoc ſaltem
Brevi die obliviſcaris filiorum tuorum.
Poſteâ verò luge : etſi enim occideris eos, tamen
Chari fuerunt, ſed ego infelix mulier.

ΑΝΤΙΣΤΡΟΦΙΚΑ.

Σεφή.

Χο. 1 Ἰὼ γᾶ τε, καὶ πάμφαὴς ἀκτὶς
2 Ἀελίου, κατείδετε, εἴδετε παῦν
3 Ὀλομένην

ANTISTROPHICA.

Strophe.

1 Iô terra, & omnia illuſtrans radius
2 Solis, aſpicite, videte illam

γὰρ γνώσῃ τὰ λοιπὰ οὐκ τῶ εἰς σὲ ἀνακυκλουμένης ζημίας. Γνώσῃ γὰρ αὐτὴ) γράφεται καὶ γλώσσῃ, ἵν' ᾖ τῇ ἑαυτῆς γλώσσῃ καὶ φλυαρίᾳ ὄψῃ, ὅσον ἐδέησε τὴν καταληψομένην σε τιμωρίαν, εἰ μὴ συντόμως φύγῃς. 1224. Τὰ θνητὰ δ' ἐγὼ νῦν) τοῦτο εἶπεν, ἐπεὶ τινὲς τῶν σοφῶν μεγάλα δύνασθαι τοὺς ἀνθρώπους παρεδίδοντο, καὶ λογισμῷ δοκοῦντες εἶναι θεῖοι. Ὁμηρος μὲν γὰρ Ὀδυσσέα καλεῖ, Διὶ μήτιν ἀτάλαντον. Πίνδαρος δὲ φησὶν ὕτως, † Ἀλλά τι πρὸς φέρομεν ἔμπαν, ἢ μέγαν νόον, ἤτοι Φύσιν Ἀθανάτοις. ἐγὼ δὲ, φησὶ, καὶ εἰδέναι ἔδοξε τῶν σοφῶν ἐπᾴρατο τὸ ἀνθρώπινον γένος, ὡ παραιτήσομαι σκιὰν ἀποφαίνειν τὰ κατὰ τοὺς ἀνθρώπους πράγματα. Εὐδαίμων δὲ ἀνὴρ) εὐδαίμονα δὲ καλεῖ, τὸν ἀχειτίλυτον ἀπείρατον κακῶν. 1238. Σχολὴν ἄγουσαι) Διατριβὴν, βραδυτῆτα. πάλιν δὲ τῷ ζωηρῷ χρήματι ἐχρήσατο, καὶ ἔσιν ὡτὶ ἀλῶσαι. 1245. Πρὸς βαλβῖδα) βαλβὶς κυρίως ἡ τῶν δρομέων ἄφεσις. ἄγε δὴ, ὦ Μήδεια, πρὸς ἄφεσιν ὁρμα, καὶ ἀρχὴν δυσχοῦς βίου καὶ πράξεως ἐκτόπου. λέγει δὲ τὸν φόνον τῶν παίδων. 1251. Ἰὼ γᾶ τε καὶ πάμφαὴς) ὡς εἶδεν ὁ χορὸς, ὅτι πάντως ἴδοξε τῇ Μηδείᾳ φονεῦσαι τὰ τέκνα, καὶ ὥρμησε πρὸς τὴν πρᾶξιν, καὶ ὅτι δυσχερὲς ἦν αὐτῷ τὸ κωλύσαι τοῦτο τὸ ἐγχείρημα, θεῷ δὲ μόνον τοῦτο, ἐπικαλεῖται τοὺς θεοὺς παρακλητικοῖς

3 Ὀλομένην γυναῖκα, πρὶν φοινίαν
4 Τέκνοις προσβαλεῖν χέρ' αὐτοκτόνον.
5 Σᾶς γὰρ ἀπὸ χρυσέας
6 Γονᾶς ἔβλαστεν θεῶν
7 Δ' αἷμα πιτνεῖν φόβᾳ ὑπ' ἀνέρων.
8 Ἀλλά νιν, ὦ φάος διογενὲς, κάτεργε,
9 Κατάπαυσον, ἔξελ' οἴκων φοινίαν,
10 Τάλαιναν τ' ἐριννὺν ὑπ' ἀλαστόρων.

Ἀντιστροφή.

1 Μάταν μόχθος ἔρρει τῆς τέκνων,
2 Καὶ μάταν γένος φίλιον τέκες, ὦ
3 Κυανέαν λιποῦσα Συμπληγάδων
4 Πετρᾶν ἀξενωτάταν εἰσβολάν
5 Δειλαία· τί σοι φρενῶν
6 Βαρὺς χόλος προσπιτνεῖ,
7 Καὶ δυσμενὴς φόνος ἀμείβει ;
8 Χαλεπὰ γὰρ βροτοῖς ὁμογενῆ μιάσμα-
9 τ' ἐπὶ γαῖαν αὐτοφόνταισι ξυνοι-
10 δὰ θεόθεν πιτνῶντ' ἐπὶ δόμοις ἄχη.

Παῖς. Οἴμοι, τί δράσω ; ποῖ φύγω μητρὸς χέρας ;
Ἑτ. Οὐκ οἶδ', ἀδελφὲ φίλτατ', ὀλλύμεθα γάρ.

ΜΟΝΟΣΤΡΟΦΙΚΑ.

Χο. Ἀκούεις βοάν ; ἀκούεις τέκνων ;
Ἰὼ τλᾶμον, ἰὼ κακοτυχὲς γύναι.
Παρέλθω δόμους. ἀρῆξαι φόνον
Δοκεῖ μοι τέκνοις.
Παι. Ναὶ πρὸς θεῶν ἀρήξατ', ἐν δέοντι γάρ·
Ὡς ἐγγὺς ἤδη γ' ἐσμὲν ἀκμῶν ξίφους.
Χο. Τάλαιν', ὡς ἄρ' ἦσθα πέτρος, ἢ σί-
δηρος, ἅ τις τέκνων, ὧν ἔτεκες,

3 Perditam mulierem, priusquam cruentam
4 Liberis admoveat manum, quæ cædem ipsa patrabit :
5 Tuo enim ex aureo
6 Genere orti sunt ; Deorum verò
7 Sanguinem nefas est cadere ab hominibus.
8 Quamobrem ipsam, ô divinum lumen, coerce,
9 Compesce, expelle ex ædibus cruentam
10 Miserámque furiam à malis dæmonibus *agitatam*.

Antistrophe.

1 Frustrà labor perit liberorum,
2 Et frustrà peperisti charum genus, ô tu,
3 Quæ reliquisti cærulearum Symplegadum
4 Scopulorum inhospitalissimum ingressum,
5 Infelix tu : Quare ad animum tuum
6 Accedit gravis indignatio,
7 Et ei succedit hostilis cædes ?
8 Noxia enim sunt hominibus piacula cognatorum
9 Parricidis in terrâ. Scio
10 " Divinitùs immitti mala in domum.

Puer. Heu quid faciam ? quo effugiam manus matris ?
Alt. Nescio, charissime frater ; actum enim est de nobis.

MONOSTROPHICA.

Ch. Audis clamorem ? audis liberos ?
O misera, ô mulier infelix,
Accedam domum ; depellere necem à
Liberis ego constitui.
Puer. Per deos ferte opem, opportunè enim *feretis* :
Quia sumus jam prope retia gladii.
Cho. O misera, quàm es saxum, aut ferrum, quæ liberorum, quos peperisti,

τικοῖς λόγοις, εἰς τὸ κωλύσαι αὐτὴν τ τοιαύτης τόλμης. κ ἥλιον μὲ ἐπικαλεῖται, ὡς πρόγονον Μηδείας. κ ὅτι πάντ' ἐπακούει. τὴν δὲ γῆν, ὡς μέλλουσαν ἐσδέχεσθαι ταῖς μιαιφονίαις τὸ αἷμα. Κατείδετε) κατοικτείρατε, κ ἐλήσατε ἀποβλέψαντες, κ προνοήσασθε, δι' ὧ τρόπω δυνατὸν αὐτὴν ἐπισχεθῆναι τ φόνου τ παίδων. 1256. Γονᾶς ἔβλαστεν) ἀντὶ τ ἐβλάστησαν, ἔφυσαν. ἐπεὶ ἡ Μήδεια μὲ ἔγγονος ἦλίε, ὅτοι δὲ ὐκ Μηδείας. θεῶν δ' αἷμα, γένος. ἐπεὶ ὃν φόβος ἐστὶ, τὸ θεῖον αἷμα, ὑπὸ ἀνθρώπων πεσεῖν, κ σὺ αὐτὴν τιμωρῆσαι. Ἔξελ' οἴκων) τὸ ἐξῆς, ὑπέξελε τ οἴκων τὴν φονίαν τὴν ἐριννὺν τ ἀλαστόρων. τάλαιναν δὲ ἐριννὺν αὐτὴν φησὶ τὴν Μηδείας δαίμονα, ἢ τὴν Μήδειαν. ὑπείληπται γὰρ τ τοιούτων κακῶν αἰτία ἔνιοι ἐρινύς. τάλαιναν δὲ τὴν ταλαίνας ποιοῦσαν.

Ἄεθτον

1261. Μάταν μόχθος) μάτην, φησὶν, ὑπὸ δαιμόνων πονηρῶν ἀπόλυ) τὰ τέκνα, μηδὲν πεποιηκότα. μόχθος δὲ τέκνων ὁ μοχθηρὸς βίος τ τέκνων. λέγει δὲ περιφραστικῶς τὰ κακὰ πάθη, κ μοχθηρα τέκνα. Πέτραν ἀξενωτάτων) περιφραστικῶς τὴν Προποντίδα, παρόσον οἱ προσβάλλοντες τῷ τόπῳ σαφῶς ἀπολλύνται. Αὐτοφόνταις) τοῖς αὐτοχερίοις, τούτοις σύμφωνα, κ ἄξιος ὁ τολμήματος κακὰ παρὰ τ θεῶν ἰσχύοντα. θέλει δὲ εἰπεῖν, ὅτι ἀξίως οἱ θεοὶ τούτῳ κολάζουσιν. ὁ δὲ νοῦς, χαλεποὶ οἱ φόνοι τοῖς αὐτοχερίοις, τυτέοις χαλεπὸν μίασμα κ δυσέκνιπτον ὁ φόνος ὁ κατὰ τ ὁμογενῶν τοῖς τολμῶσιν αὐτόν. γράφεται δὲ, καὶ συμφοδὰ, ὅ ἐστι τὸ ἑξῆς ξυμφοδὰ θεόθεν ἐπὶ δόμοις πιτνῶντ' ἄχη. χαλεπὰ γὰρ βροτοῖς ὁμογενῆ μιάσματα ἐπὶ γαῖαν αὐτοφόνταις. Ἀκούεις βοάν) τοῦτο πρὸς ἀλλήλας

αἱ

Ἄρτον ἀυτόχειρ μοίρα κλενεῖς.
Μίαν δὴ κλύω, μίαν τὴν πάρος
Γυναῖκα φίλοις χέρα ωεσβαλεῖν τέκνοις,
Ἰνὼ μανεῖσαν ἐκ θεῶν, ὅθ' ἡ Διὸς
Δάμαρ νιν ἐξέπεμψε δωμάτων ἄλη.
Πίπτει δ' ἁ πάλαιν' ἐς ἅλμαν, φόνῳ
Τέκνων δυοῖν βεβῶσα,
Ἀκτῆς ὑπερτείνασα ποντίαν πόδα.
Δυοῖν ϑ' παίδοιν ξυνδανοῦσ', ἀπέλυϑ'.
Τί δή ποτ' ἂν γένοιτ' ἂν ἔτι δεινόν;
" Ὦ γυναικῶν λέχος πολύπονον,
" Ὅσα δὴ βροτοῖς ἔρεξας ἤδη κακά;

Frugem parricidiali modo occîdes?
Unam hactenus audio, unam *tantùm* de priſcis
Mulierem injeciſſe manum charis liberis,
Ino furentem divinitùs, quando Jovis illa
Conjux ipſam emiſit extra domum in exilium.
Miſera verò cadit in mare propter cædem
Impiam liberorum,
Pedem ſupra marinum littus extendens.
Moriens verò cum duobus filiis, periit.
Quidnam igitur poteſt accidere triſtius?
" O mulierum conjugia ærumnoſa,
" Quanta hominibus mala jam attuliſtis?

Ἰαμβοί.

Jaſon.

Ἰά. Γυναῖκες, αἳ τῆσδ' ἐγγὺς ἕσατε στέγης,
Ἆρ' ἐν δόμοισιν ἡ τὰ δεινὰ εἰργασμένη
Μήδεια * τοῖσιν, ἢ μετέστικεν φυγῇ;
Δεῖ γάρ νιν ἤτοι γῆς σφε κρυφθῆναι κάτω,
Ἢ πτηνὸν ἆραι σῶμ' ἐς αἰθέρος βάθος,
Εἰ μὴ τυράννων δώμασιν δώσ δίκλω.
Πέποιθ', ἀπεκτείνασα κρείσσονας χθονός,
Ἀδῶς ἀυτὴ τῆσδε φόξεσθαι δόμων;
Ἀλλ' ἐ γὰ ἀυτῆς φροντίς', ὡς τέκνων ἔχω
Κείνῃ μ', ἃς ἔδρασεν, ἔρξουσιν κακῶς.
Ἐμοὶ ϑ' παίδων ἦλθον ἐκσῶσαι βίον,
Μή μοι τι δράσωσ' οἱ τῆσδε κηδεύοντες γῆς,
Μητρῷον ἐκπεφάσμενοι ἀνόσιον φόνον.

Num confidit, cùm interfecerit principes hujus terræ,
Se poſſe impunitam aufugere ex his ædibus?
Sed non tam ipſius, quàm liberorum curam gero:
Illam enim punient *cives*, quos læſit:
Meorum verò liberorum veni ut ſervarem vitam,
Nè aliquid mihi faciant Creontis cognati,
Vindicantes injuſtam cædem à matre *eorum* perpetratam.

* *Cant.* τῆσδ.

Χο.

αἱ ἀπ' ἔ χορεῦ φασὶν πρὸς ἐρώτησιν. τὸ ϑ ὦ κακοτυχὲς γῦναι, ἰδίως πρὸς τὴν Μήδειαν ἀναπεφώνηται. τὸ δὲ Παρέλθω δόμους, πάλιν πρὸς ἀλλήλας· τὸ ϑ ἀρήξειν φόνον δοκεῖ μοι τέκνοις, κατὰ ἀπόφασιν. Ἄτις τικνων) ἥτις τ ἄροτον τ τέκνων, ὧν ἔτικες, αὐτοχειρὶ θανάτῳ κτενεῖς. Ἰνὼ μανεῖσαν) Ἰνὼ κατὰ χόλον τῆς Ἥρας μανεῖσα, ἔῤῥιψεν αὐτὴν εἰς τὴν θάλασσαν, ἅμα τῷ υἱῷ αὐτῆς Μελικέρτῃ. ἐμίσει γὰ πάντας τὺς Θηβαίους ἡ Ἥρα, διότι παρ' αὐτοῖς ἐτέχθη ὁ Διόνυσος. κ αὐτὸς δὲ ὁ Διόνυσ ἐξέμηνε τὰς τύτων γυναῖκας, μὴ προσιεμένων αὐτὸν ὕστερον τ Θηβαίων. ἴσως δὲ κ τῦτο τ Ἥρας ἐργασαμένης. οἱ μὲν ἐν ἱστορῦσι τῷ παιδὶ συγκατενεχθῆναι τὴν Ἰνὼ εἰς τὴν θάλασσαν. Εὐριπίδης δὲ φησὶν αὐτόχειρα τ δύο παίδων γενομένην, Λεάρχυ κ Μελικέρτυ, αὐτὴν ὕστερον εἰς τὴν θάλασσαν ῥῖψαι. φασὶ δὲ αὐτὰς εἰς Κόρινθον ἀφῖχθαι, Ἰνὼ κ Μελικέρτην ἀναληφθῆναι προσάξει Σισύφυ, ὡς κ ἀγῶνα Ἴσθμιον ἐπὶ Μελικέρτῃ κατὰ χρησμὸν ϑεῖναι τῦτο ἐναγώτ. Μανεῖσαν) κατὰ χόλον τ Ἥρας Ἀθάμας κατεπόξυσε Λέαρχον, τ ἐξ Ἰνῦς γενόμενον αὐτῷ παῖδα. κ αὐτὴ δὲ ἡ Ἰνὼ μανεῖσα ὑπὸ τ Ἥρας (ὠργισο γὰ αὐτῇ, ὅτι ἐτεθηλάκει τ Διόνυσον) τ ἕτερον ἑαυτῆς παῖδα ἐπισφάξασα Μελικέρτην, ἤλατο σὺν αὐτῷ εἰς τὴν θάλασσαν. Εὐριπίδης δὲ φησὶν, αὐτὴν αὐτόχειρα γενομένην Λεάρχυ κ Μελικέρτυ, ὕστερον εἰς τὴν θάλασσαν ἁλέσθαι 1296. Δεῖ γάρ νιν) δεῖ γὰ αὐτὴν ἢ καταταρταρωθῆναι, ἢ ἀναπτῆναι. εἰ ἄρα πέποιθε μὴ δώσειν δίκλω τ τολμηθέντων. 1300. Ἀδῶς ἀυτὴ ἔ φεύξε) ἀτιμώρητ. Μητρῷον τ τ μητρὸς φόνον ἐκπράσσοντες αὐτοί, ἀντὶ τ δίκλω ἀπαιτοῦντες, ὑπὲρ ἃ εἰργάσατο φόνυ ἡ τύτων μήτηρ. τὰ ἐξῆς Παῖδες σίδω τεθνᾶσι μητρῴᾳ χειρί, ἄνω ἐπὶ τ πύργυ ἐσῶσα, ταῦτα λέγει. Χειρὶ δ' ἐ ψαύσῃς) ἀντὶ τ, ἐ δυνήσῃ καταχῶν ἡμᾶς, ὑδὲ καταλαβεῖν. ἔχομεν γὰ ὄχημα πρὸς ἀποφυγὴν τ πολεμίων. ἐπὶ ὕψυς γὰ φερόμενον φαίνεται ἡ Μήδεια, ὀχυμένη δράκοντσιν

Χο. Ὦ τλῆμον, οὐκ οἶσθ', οἷ κακῶν ἐλήλυθας,
Ἰάσον· ἃ γὰρ τέσδ' ἂν ἐφθέγξω λόγους.
Ἰά. Τίδ' ἔστιν; ἦ που κἀμὲ δοκεῖναι θέλει;
Χο. Παῖδες πεφνᾶσι χεῖρὶ μητρῴᾳ σέθεν.
Ἰά. Οἴμοι, τί λέξῃς; ὡς μ' ἀπώλεσας, γύναι.
Χο. Ὡς οὐκ ἔτ' ὄντων σῶν τέκνων φερέντιζε δή.
Ἰά. Πῇ γάρ νιν ἔκτεινε, ἔντὸς, ἢ ἔξωθεν δόμων;
Χο. Πύλας ἀνοίξας, σῶν τέκνων ὄψει φόνον.
Ἰά. Χαλᾶτε κλῆδας, ὡς τάχιστα, πρόσπολοι.
Ἐκλύεθ' ἁρμούς, ὡς ἴδω διπλοῦν κακόν,
Τοὺς μὲν θανόντας, τιμωρὸς ὃν πίσωμαι δίκῃ.
Μή. Τί τάσδε κινεῖς κἀναμοχλεύεις πύλας,
Νεκροὺς ἐρευνῶν, κἀμὲ τιμωρήσομαι;
Παῦσαι πόνου τοῦδ'· εἰ δ' ἐμοῦ χρείαν ἔχεις,
Λέγ' εἴ τι βούλῃ· χερὶ δ' οὐ ψαύσεις ποτε·
Τοιόνδ' ὄχημα πατρὸς Ἡλίου πατὴρ
Δίδωσιν ἡμῖν, ἔρυμα πολεμίας χερός.
Ἰά. Ὦ μῖσος, ὦ μέγιστον ἐχθίστη γύναι
Θεοῖς τε, κἀμοί, παντί τ' ἀνθρώπων γένει.
Ἧπις τέκνοισι σοῖσιν ἐμβαλεῖν ξίφος
Ἔτλης, τεκοῦσα, κἀμὲ, πάντ' ἀπώλεσας.
Καὶ ταῦτα δράσασ', ἥλιόν τε προσβλέπεις,
Καὶ γαῖαν, ἔργον τλᾶσα δυσσεβέστατον.
Ὀλοῖ. ἐγὼ γὰρ νῦν φρονῶ, τότ' οὐ φρονῶν,
Ὅτ' ἐκ δόμων σε, βαρβάρου τ' ἀπὸ χθονὸς
Ἕλλην' ἐς οἶκον ἠγόμην, κακὸν μέγα,
Πατρός τε, καὶ γῆς προδότιν, ἥ σ' ἐσῴσατο.
Τὸν σὸν δ' ἀλάστορ' εἰς ἐμ' ἔσκηψαν θεοί·
Κτανοῦσα γὰρ δὴ σὸν κάσιν ναρέσιον,
Τὸ καλλίπρωρον εἰσέβης Ἀργοῦς σκάφος.
Ἤρξω μὲν ἐκ τοιῶνδε· νυμφευθεῖσα δ'
Παρ' ἀνδρὶ τῷδε, καὶ τεκοῦσά μοι τέκνα,
Εὐνῆς ἕκατι καὶ λέχους σφ' ἀπώλεσας.
Οὐκ ἔστιν ἥτις τοῦτ' ἂν Ἑλλὰς γυνὴ
Ἔτλη ποθ', ὧν γε πρόσθεν ἠξίουν ἐγὼ
Γῆμαί σε, κῆδος ἐχθρὸν, ὀλέθριόν τ' ἐμοί,
Λέαιναν, οὐ γυναῖκα, τὴν Τυρσηνίδος

Cho. O infelix, neſcis quò malorum veneris,
Jaſon: nam non dixiſſes hæc verba.
Ja. Quid eſt? an vult etiam me occidere?
Cho. Liberi tui manu matris perierunt.
Ja. Heu quid dicis? quàm me perdidiſti mulier!
Cho. Cogita igitur tanquam de mortuis liberis tuis.
Ja. Ubinam eos interfecit, intúſne, an extra domum?
Cho. Aperi fores, & videbis cædem tuorum liberorum.
Ja. Laxate ſeras, quàm celerrimè, miniſtri,
Solvite repagula, ut videam geminum malum,
Hos *liberos* interfectos, & ut illam puniam.
Med. Quid haſce moves, & vectibus removes portas,
Quærens mortuos, & me quæ *cædem* patravi?
Deſiſte ab hoc labore; ſi verò tibi me opus eſt,
Dic ſi quid vis. Nunquam verò manu me attinges:
Talem currum Sol pater patris
Dat nobis, propugnaculum contra manum hoſtilem.
Ja. O ſceleſta, ô maximè inviſa mulier
Diis, & mihi, & univerſo mortalium generi,
Quæ tuis liberis injicere gladium
Auſa es, quos peperiſti, & me filiis orbatum perdidiſti:
Et cùm hæc feceris, tamen ſolem aſpicis,
Et terram, quæ auſa es rem impiiſſimam.
Pereas. Ego vero nunc primum ſapio, tunc non ſapiens,
Cùm te ex domo, & terrâ barbarâ
Duxi in domum Græcam, magnum malum,
Et patris & terræ, quæ te nutrivit, proditricem.
Dii verò conjecerunt in me tuum malum dæmonem;
Nam occiſo jam tuo fratre *Abſyrto*, quocum ſimul educata es,
Conſcendiſti navem Argo, habentem pulchram proram.
Hæc quidem ſunt tua initia. Inde verò nupta
Huic viro, *i. e. mihi*, & cùm pepereris mihi liberos,
Propter lectum, & *alias* nuptias eos perdidiſti.
Nulla eſt Græca mulier, quæ hoc
Unquam auſa eſſet: præ quibus ego te dignam duxi,
Quam ducerem, connubium infeſtum, & mihi perniciоſum,
Leænam, non mulierem, Tyrrhenâ

κοντίοις ἄρμασιν, καὶ βασάζουσα τοὺς παῖδας. Παρέισι-ον) Ἄψυρτον, τὸν ἀδελφὸν παρὰ τὴν ἑσίαν καὶ τὸ βω-μὸν ἀπεῖλεν, ὡς ἔνιοι· ἢ ἐπὶ τῷ βωμῷ τῆς Ἀρτέμιδος, ὡς Ἀπολλάνιος φησίν. ἢ ἔπαιον ἐν τῇ πατρίδι, ἐς. Καλλίμαχος. Τῆς Τυρσηνίδος) τὴν Σικελικῆς, Τυρ-σηνὸν γὰρ πελάγος Σικελίας. ἐκ τούτων φανερός ἐστιν Εὐριπίδης, τὴν Ὀδυσσέως πλάνην περὶ Ἰταλίαν καὶ Σικελίαν ὑφληφὼς γεγενῆσθαι. Ἔρρ' ἀκόρεστος) ὅτι δοκεῖ,

Σκύλλης ἔχουσαν ἀγριωτέραν φύσιν.
Ἀλλ' ὡ γὰ ἄν σε μυρίοις ὀνείδεσι
Δάκνοιμι, τοιόνδ' ἐμπέφυκέ σοι θράσος.
Ἔρρ' ἀμχέπτιὲ, κ) τέκνων μιαφόνε.
Ἐμοὶ γ' ἢ ἐμὸν δαίμον' ἀμάζειν πάρα.
Ὅς ἔστε λέκτρων νεογάμων ὀνήσομαι,
Οὐ παῖδας, ὓς ἔφυσα, κἀξέθρεψάμην,
Ἔξω προσειπεῖν ζῶντας, ἀλλ' ἀπώλεσα.
Μή. Ἦ μάκρ' ἂν ἐξέτεινα τοῖσδ' ἐναντία
Λόγοισιν, εἰ μὴ Ζεὺς πατὴρ ἠπίστατο,
Οἷ' ἐξ ἐμοῦ πέπονθας. οἷά τ' εἰργάσω.
Σὺ δ' οὐκ ἔμελλες, τἄμ' ἀτιμάσας λέχη,
Τερπνὸν βιάγειν βίοτον, ἐγγελῶν ἐμοί,
Οὐδ' ἡ τύραννος, οὐδ' ὁ σοὶ προθεὶς γάμους
Κρέων, ἀνατεὶ τῆσδέ μ' ἐκβαλεῖν χθονός.
Πρὸς ταῦτα, κ) λέαιναν, εἰ βούλει, κάλει,
Καὶ Σκύλλαν, ἣ Τυρσηνὸν ᾤκησεν πέδον.
Τῆς σῆς γὰ, ὡς χρὴ, καρδίας ἀνθηψάμην.
Ἰά. Καὐτή γε λυπῇ, κ) κακὰν κοινωνὸς εἶ.
Μή. Σάφ' ἴσθι· λύει δ' ἄλγος, ἢν σὺ μὴ γελᾷς.
Ἰά. Ὦ τέκνα, μητρὸς ὡς κακῆς ἐκύρσατε.
Μή. Ὦ παῖδες, ὡς ὤλεσθε πατρῴᾳ νόσῳ.
Ἰά. Οὐ τοίνυν ἥ γ' μὴ δεξιά σφ' ἀπώλεσεν.
Μή. Ἀλλ' ὕβρις, οἵτε σοὶ νεοδμῆτες γάμοι.
Ἰά. Λέχους σφε κήξίωσας ἕνεκα κλανεῖν;
Μή. Σμικρὸν γυναικὶ πῆμα τοῦτ' εἶ) δοκεῖς;
Ἰά. Ἥ τις γε σώφρων· σοὶ γ' πάντ' ἔξιν κακά.
Μή. Οἴδ' ἐκ ἔτ' εἰσί· τοῦτο γάρ σε δήξεγ.
Ἰά. Οἴδ' εἰσιν, οἴμοι, σῷ κάρᾳ μάσορες.
Μή. Ἴσασιν, ὅστις ἦρξε πημονῆς, θεοί.
Ἰά. Ἴσασι δῆτα σὸν κατάπτυστον φρένα.
Μή. Στυγῶ· πικρὰν γ' βάξιν ἐχθαίρω σέθεν·
Ἰά. Καὶ μιῶ ἐγὼ σόν. ῥᾴδιοί γ' ἀπαλλαγαί.
Μή. Πῶς ἔν; τί δράσω; κάρτα γὰ κἀγὼ θέλω.
Ἰά. Θάψαι νεκρούς μοι τόσδε, κ) κλαῦσαι πάρες.
Μή. Οὐ δῆτ', ἐπεί σφας τῇδ' ἐγὼ θάψω χερὶ,

Scyllâ fæviorem naturam habentem.
Verùm nequaquam te plurimis conviciis
Pungerem: talis confidentia tibi innata est.
Pereas tu venefica, & cæde liberorum polluta.
Me verò decet lugere meum fatum:
Qui neque novis nuptiis fruar,
Nec liberos, quos genui, & educavi,
Habebo, ut alloquar vivos, sed amisi.
Med. Profectò prolixam orationem haberem, & huic contrariam
Orationi, nisi Jupiter pater sciret,
Qualia beneficia à me acceperis, & quæ tu vicissim feceris.
Tu verò non debebas, meo connubio contempto,
Jucundam vitam agere, insultans mihi.
Neque puella regia, neque qui tibi eam in matrimonium collocavit,
Creon, impunè debebat me ejicere ex hâc terrâ.
Quamobrem, si libet, voca me lænam
Et Scyllam, quæ in Tyrrheno solo habitavit.
Tuum enim, ut convenit, cor vicissim sauciavi.
Ja. Tu quoque doles, & particeps es malorum.
Med. Bene scito. Juvat autem dolor, si tu me non irrideas.
Ja. O liberi, quàm malam matrem habuistis?
Me. O liberi, quàm periistis propter patris cupiditatem.
Ja. Tamen mea manus non perdidit eos.
Med. Sed injuria, & novæ tuæ nuptiæ.
Ja. An tu voluisti propter nuptias eos occidere?
Med. An tu hoc exiguum malum esse putas mulieri?
Ja. Quæ quidem modesta sit: tibi verò omnia sunt mala.
Med. Sed hi sunt mortui: hoc enim te mordebit.
Ja. Isti verò sunt, hei mihi, tuo capiti dæmones infesti.
Med. Dii nôrunt, quis cœperit hoc malum.
Ja. Nôrunt sanè tuum abominabilem animum.
Med. Odiosus es *mibi*, amarulentumque tuum sermonem odi.
Ja. Et ego tuum. Facilis est Discessio & *Separatio*.
Med. Quomodo igitur? Quid faciam? vehementer enim & ego cupio.
Ja. Sine me hos mortuos sepelire, & lugere.
Med. Nequaquam, quia ego sepeliam eos hâc manu,

Φέρουσ'

δοκεῖ τ' εἶχον τοῦτον ἐκπὸν Εὐριπίδης ἐκβεβλῆσθαι, διὸ κ) κεχίασαι. Ἦ μάκρ' ἂν) μακρὰ ἂν ἐξέτεινα ῥήματα, ἐναντία τούτοις τοῖς λόγοις. 1357. Ἀνατεὶ) ἄνδρ ἄτης κ) βλάβης. γράφεται δὲ κ) ἀνατὶ παρὰ Σοφοκλεῖ ἐν Ἀντιγόνῃ. 1362. Λύῃ δ' ἄλγος) λυσιτελεῖ δέ μοι τὸ ἄλγος, ἕως σὺ μὴ ἐγγελᾷς. 1364. Ὡς ὤλεσθε) κακίᾳ ἤτοι λαγνίᾳ κ) ἀκρασίᾳ τῇ πατρὸς ἀπώλεσθε. Ἥ τις γε σώφρων) καὶ φησὶν ἐκεί-

Φέρουσ' ἐς Ἥρας τέμενος ἀκραίας θεᾶς,
Ὡς μή τις αὐτὸς πολεμίων καθυβρίσῃ,
Τύμβους ἀναπῶν. γῆ δ' ὅδε Σισύφου
Σεμνοῖς ἑορτοῖς, κἀτέλη προσάψομαι
Τοὐνθένδε τοῦδε δυσσεβοῦς φόνου.
Αὐτὴ δὲ γαῖαν εἶμι τὴν Ἐρεχθέως,
Οἰγεῖ συνοικήσουσα τῷ Πανδίονος.
Σὺ δ', ὥσπερ εἰκός, κατθανὴ κακὸς κακῶς,
Ἀργοῦς κάρα σὸν λειψάνῳ πεπληγμένος,
Πικρὰς τελοῦσα τὰς ἐμὰς ἰδὼν γάμους.

Ἀναπαιστοί.

Ἰά. Ἀλλά σ' Ἐριννὺς ὀλέσειε τέκνων,
Φονία τε Δίκη.
Μή. Τίς δὲ κλύει σου θεὸς, ἢ δαίμων,
Τὸν ψευδόρκου, κἀξεναπάτα;
Ἰά. Φεῦ, φεῦ μυσαρὰ, κἀπαθόλέτορ.
Μή. Στεῖχε πρὸς οἶκους, κἄθαπτε νεκρόν.
Ἰα. Στείχω, δισσῶν γ' ἄμορος τέκνων.
Μή. Οὔπω θρηνεῖς· μῦθε κἀγέρας.
Ἰά. Ὦ τέκνα φίλτατα. Μ. μητρί γε, σοὶ δ' οὔ.
Ἰά. Καῖτ' ἔκτανες; Μ. πημαίνουσί σε.
Ἰά. Αἶ, αἶ· φιλίου χρῄζω στόματος
Παίδων ὁ πάλαι, προσπίτνοντος.
Μή. Νῦν σφε προσαυδᾷς, νῦν ἀνακαλῇ,
Τότ' ἀπωσάμενος. Ἰά. δός μοι πρὸς θεῶν
Μαλακῆς χρωτὸς ψαῦσαι τέκνων.
Μή. Οὐκ ἔστι. μάτην λόγος ἔρριπται.
Ἰά. Ζεῦ, τάδ' ἀκούεις, ὡς ἀπελαυνόμεθ', οἷά τε πάσχομεν ὑπ' ἐκ τοῦδε μυσαρᾶς,
Καὶ παιδοφόνου τῆσδε λεαίνης;

Ferens in lucum Junonis deæ Acrææ, *i. e. arcium custodis*,
Nè quis hostium eos contumeliâ afficiat,
Sepulchrum revellens. In hâc porrò terrâ Sisyphi
Constituam præclarum festum, & sacrificia
Deinceps pro istâ impiâ cæde.
Ego verò vado in terram Erechthei,
Habitatura cum Ægeo filio Pandionis.
Tu verò, quemadmodum convenit, malus malè morieris,
Percussus caput tuum reliquiis navis Argûs,
Ubi videris miserum exitum mearum nuptiarum.

Jason.

Sed te Erinnys perdat *cæsorum* filiorum;
Cædisque vindex Justitia.
Med. Quis verò deus, aut dæmon audiret te
Perjurum, & deceptorem-hospitum?
Ja. Hei hei scelesta, & interfectrix liberorum!
Med. Vade domum, & sepelias uxorem *tuam*.
Ja. Vado, orbatus duobus pueris.
Med. Nondum lamentaris *satis*; expecta & senectam.
Ja. O charissimi liberi. *M.* Matri quidem, tibi verò nequaquam.
Ja. Et tamen *eos* occidisti? *M.* Ut tibi nocerem.
Ja. Heu, heu cupio charum os
Miser ego liberis admovere.
Med. Nunc ipsos alloqueris, nunc salutas,
Tunc repellens. *Ja.* Da mihi per deos
Ut possim attingere tenerum corpus liberorum.
Med. Non licet: frustrà à te *hæc* verba sunt projecta.
Ja. O Jupiter, audis hæc, quomodo repellimur.
Et qualia patimur ab execranda,
Et interfectrice liberorum hâc leænâ?

Ἀλλ'

γη, ἥτις σώφρων γυνὴ, ὑβρὲν ἡδικῆσθαι νομίζει θ' ἀνδρὸς ἐφ' ἕτερον λέχος τραπέντος. 1379. Φέρουσ' ἐς Ἥρας) Ἥραια πίνθιμος ἑορτὴ παρὰ Κορινθίοις. ἀκραία δὲ εἴρηται, παρὰ τὸ ἐν ἀκροπόλει ἱδρῦσθαι. τέλη δὲ, λέγει, τὰ μυστήρια, καὶ τὰς τελετάς. ἐγὼ δὲ, φησὶ, θεσπίσω αὐτοῖς πάνδημον ἑορτὴν, ἐν ᾗ πανηγυρίσουσι πάντες οἱ δημόται θυσίας ἐπιτελοῦντες αὐτοῖς, θύσει δὲ αὐτοῖς καὶ Ἀργεῖοι κατὰ χρησμόν. 1387. Ἀργοῦς κάρα σὸν λείψανῳ) ἱστορεῖ Ἰάσωνα τέλος τοιοῦτῳ χρήσασθαι. κοιμωμένου γὰρ αὐτὸν ὑπὸ τὴν Ἀργὼ καταπεῖσαν ὑπὸ πολλοῦ χρόνου, μέρος τι τοὐντεῦθεν ἀπέσυρε κατὰ τὸ κεφαλῆς ἔκρυσιν. Ἀργοῦς δὲ λείψανον λέγει, ἀντὶ τοῦ μέρη τινὰ τῆς Ἀργοῦς. Ἄλλως. οἱ μὲν λέγουσι κατὰ Μηδείας χόλον ἢ κίνδυνον ὑπὸ τῆς πρύμνης τῆς Ἀργοῦς καταβαρθῆναι τὸν Ἰάσονα τελευτῆσαι, ἐμπεσόντος αὐτῷ ξύλου. Νεόφρων δὲ ξενικῶς μετὰ τὴν παράγραφον εἰσφέρει τὴν Μήδειαν πρὸς αὐτὸν εἰποῦσαν, * Τέλος γὰρ αὐτὸς ἐχθίων μόρον φέρῃς, Βρόχθον ἀγχόνης ἐπισπάσας δέρῃ· Τοία σε μοῖρα σῶν κακῶν ἔργων μένει· Διδάξῃς δὲ τ' ἄλλους μυρίους ἐφημέρους, Θεῶν ὑπερθε μήποτ' αἰρεσθαι βροτούς.

* Τέλος γὰρ αὐτὸς ἐχθίω) i. e. ἐχθίονα. Vid. de his *Neophronis* Poetæ Versibus *Jacobi Nicolai Loensis* Miscell. Epiphill. l. 4. c. 28. Ubi tamen incorrecta, citat carmina, legítque βράτον, quod nos βρόχειον, ut *Nonnus*. βρόχθον μόρον dixit.

Ἀλλ' ὁπόσον γοῦν πάρεσ', κἀ δυώμαι,
Ταῦδε θρηνῶ, κἀπιδοάζω,
Μαρτυρόμενος δαίμονας, ὡς μοι
Τέκνα κτείνασ', ἀποκωλύεις
Ψαῦσαί τε χερῖν, θάψαι τε νεκρούς,
Οὓς μή ποτ' ἐγὼ φύσας ὤφελον
Πρὸς σοῦ φθιμένους ὁρᾶν.

Ch. " Multarum *rerum* Jupiter *est* dispensator in cœlo,
" Multáque præter spem perficiunt Dii;
" Et sperata non fiunt,
" Eorum verò, quæ non sperantur, Deus exitum invenit.
Talis evasit hæc res. *Talem eventum est sortita.*

Χο. " Πολλῶν ταμίας Ζεὺς ἐν ὀλύμπῳ,
" Πολλὰ δ' ἀέλπτως κράτυνσι θεοί.
" Καὶ τὰ δοκηθέντ' οὐκ ἐπέλεσθη,
" Τῶν δ' ἀδοκήτων πόρον ηὗρε θεός.
Τοιόνδ' ἀπέβη πόδε πρᾶγμα.

Sed quantum saltem licet, & possum,
Hæc lamentor, & concitus feror,
Obtestans deos, quòd me
Liberos, quos necâsti, prohibes
Attingere manibus, & sepelire mortuos
Quos utinam ego nunquam genitos
A te perditos vidissem.

Εὐριπίδου Μηδείας Τέλος.

Euripid. Medeæ Finis.

ANNOTATIONES in MEDEAM.

V. 1. Εἰθ' ἄφελ' Ἀργῦς &c.] Quod polliciti ſumus in ſuperioribus ad Argumentum Notis, id nunc præſtandum cenſeo, nempe ſpecimen quoddam *Enn*ianæ Verſionis hujus Fabulæ proferre. Et id *Cicero* in ſecundo ad *Herennium* ita exhibet,

Utinam, nè in Nemore Pelio *ſecuribus*
Cæſa cecidiſſet Abiegna *ad terram trabes* ;
Neve indè Navis inchoandæ exordium
Cœpiſſet, quæ nunc nominatur nomine
Argo, *quâ vecti* Argivi *delecti Viri*
Petebant illam Pellem inauratam Arietis,
Colchis, imperio Regis Peliæ *per dolum.*
Nam nunquam Hera errans mea, domo efferret pedem
Medea, *animo ægra, amore ſævo ſaucia.* Joſua Barnes.

V. 2. Κυανέας] *Latinè* Cyaneas. Ità verto, rejecto *Cæruleas*, quod priùs obtinebat; *Cyaneæ* enim eſt proprium nomen hoc in loco earum Inſularum *Ponti*, quæ ob concurſum, quem navigantibus facere videntur, *concurrentia ſaxa* Latinis & συμπληγάδες & συνδρομάδες, & συιρομάδες vocantur *Græcis*. Vide quæ Nos ad *Iphig.* Taur. v. 241. Ubi tamen Doctus Vir Dom. *Richardus Bentley* monet pro κυανέων Συμπληγάδων πλάτη legi debere vel κυανέας Συμπληγάδας, vel κυανέαν Συμπληγάδων πέτραν. Vide etiam *Iſaac. Tzetzem* in *Lycophron.* p. 189. *J. B.*

V. 3. Μήδ' ἐν ναέταισι, &c.] Vide *Johannis Brodæi* Miſcell. l. 6. c. 9. ubi hic locus expenditur & *Ennii* ſimul Verſio.

V. 9. Πελιάδας κόρας] Earum Nomina & Hiſtoriam vide in Argumento Fabulæ *Peliades* dictæ, quæ inter Fragmenta cernitur ad Finem hujus Operis Vol. 2. fol. 486. & infra ad hujus Fabulæ v. 486. & v. 504. Item *Apollodori* Biblioth. l. 1. c. 9. §. 27. *J. B.*

V. 12. Φυγῇ] Aliàs φυλῇ, vel ψυχῇ. Vid *Canteri* Novar. Lect. l. 2. c. 21. Sed has ejus conjecturas damnat Codex *Heinſio-Scaligerianus*. Ego quidem ευγῇ manere velim & πολίταις legi, unde omnis prorſus difficultas tolleretur : Vel ita lego, φυγῇ, πολίτης ὤν, &c. Sicut, *Urbem quam ſtatuo, veſtra eſt* ; ut πολίταις includatur. Confer *Scholiaſt.* notavit *J. Barnes.*

V. 19. Αἰσυμνᾶι] De Origine hujus Dictionis vid. *Euſtathium* & Lexicographos : De ſignificatione vid. *Scholiaſtem*, quem egregiè corruptum nos ad priſtinum ſplendorem reſtituimus. Olim enim ita legebatur, Αἰσυμνῆται ἢ κριταί θ', τοὺς ἄρχοντας ἦσι ἀγώνων. Hunc ego locum ex *Homero* reſtituo ; nec enim dubitandum, *Scholiaſten* reſpicere illud *Homeri*, Odyſſ. θ'. v. 258.

Αἰσυμνῆται ἢ κριτοὶ ἐνίκα πάντες ἀνίσταν
Δήμιοι, οἳ κατ' ἀγῶνας ἰὼ πρήνισσον ἴκαστα.

Hunc locum brevitèr pro more deſignabat *Scholiaſtes*, ϛ'. enim ἐνίκα valet, κριταὶ autem malè pro κριτοὶ, & ὅπερ ὁ ποιητὴς ἦλοι, vel tale quid, excidebat antè τοὺς, &c. De voce Αἰσυμνήτης ita quoque *Sophoclis* Scholiaſtes ad *Oedipum* Tyrannum ὁ δ' Ἀριστοτέλης ἐν Κυμαίων πολιτείᾳ, τοὺς Τυραννεύσας φησὶ πρότερον Αἰσυμνήτας προσαγορεύεσθαι. ὕφηλότερον δ' ἐκεῖνο τὸ νόημα. *J. Barnes.*

V. 45. Καλλίνικον οἴσεται] *M. Anton. Muretus Variar. Lection.* l. 3. c. 11. legit *ἄσεται*, cui aſſentit *Canterus*. Et ſcio phraſin hanc uſitatam. De quâ Nos plura in *Hercule Fur.* v. 681. ſed opus hìc non video, ut tollatur τὸ οἴσεται, bono enim cum ſenſu & illud ſtabit : Quarè & *Buchananus* retinet, qui ſic vertit,

Metuenda ſanè eſt, nec facilè Victoriam
Refert, *in illam ſiquis odia exerceat.*

Hugo Grotius quoque retinet in Excerptis ſuis, & ſic vertit,

Dura eſt ; nec illam qui habeat inimicam ſibi
Facilem ac paratam ſpondeat Victoriam. *J. Barnes.*

V. 46. Ἀλλ' οὐδὲ παῖδες ἐν τρόχοις πεπαυμένοι σείχωσι] Ita idem *Euripides* in *Alope*, inter Fragmenta, v. 3. Ὁρῶ μὲν ἀνδρῶν τόνδε γυμνάδα τόλον σείχοντα θεωρὸν, ἐν τρόχοις πεπαυμένον. Uterque locus de Gymnaſiis intelligitur, de quâ re vide *Scholiaſt.* *J. Barnes.*

V. 58. Μολέσῃ] Syntaxis mira, ἵμερός με ὑπῆλθε μολέσῃ, quam *Scholiaſtes* refert ad *Solœciſmum* : Vid. *Hippolyt.* v. 23. alii putant τὸ μ' pro μοι poni, ut ſit μοι μολέσῃ ; ſed videant illi, quomodo μοι ſequatur ὑπῆλθε. Frequens verò Poëtis eſt mos, ſyntax in mutandi in ſententiæ progreſſu, ut & omnes homines in familiaribus congreſſibus facere ſolent. Vid. etiam quæ Nos ad *Iphigen.* Taur. v. 695. *Bacch.* v. 1307. & *Cyclop.* v. 330. Quod autem ad morem attinet Terræ, aut Cœlo, Soli, aut Lunæ aliquid narrandi, elegantèr *Plautus*, in *Mercatoris* Prologo, v. 3. Non ego item facio, ut alios in Comœdiis Vidi facere Amatores, qui aut Nocti, aut Diei, aut Soli, aut Lunæ Miſerias narrant ſuas. *Ennius* hunc locum ita vertit, *Cupido cœpit miſeram nunc me proloqui Cœlo atque Terræ Medeaï miſerias. Cicero* Tuſc. Quæſt. l. 3. *Joſua Barnes.*

V. 68. Πιστὸς προσελθὼν] Aliàs πιστοῖς ; ſed non æquè benè. *Scholiaſtes* errat, cùm dicit προσελθὼν pro προσελθεῖσα poni ; de ſe *Pædagogus* enim dicit, non de fœminâ.

V. 85. Τίς δ' ἀχὲ στυφελίζει ; &c.] *Scholiaſtes* hunc Verſum aliàs legendum vult, nempè hoc modo,

Τίς δ' ἀχὲ στυφελίζει ; Ἄρτι γινώσκεις τόδε.

Quem vide. Eodem modo legit *Pet. Victorius* Variar. Lectionum l. 14. c. 6. Qui & notavit *Terentium* in *Andriâ* hunc locum *Euripidis* expreſſiſſe ; ubi *ſervus* verum affirmat ac vulgò dici ſolere oſtendit, " Omnes ſibi melius eſſe malle, quàm alteri. De quo loco vide *Jani Gulielmii* Verifimil. l. 1. c. 16. ubi v. 87. pro ὅτι μὴν δικαίως, legit ὅτι μὴ δι' ἀλέος, ſanè veriſimiliter ; locúmque ex M. *Tullio* in rem ſuam adducit. Vid. inſuper *Tho. Gatakeri* Adverſar. Miſcell. l. 13. fol. 129. ubi tamen *Bellerophonte* pro *Creſphonte* per errorem legit Vir alioquin ſagaciſſimus. Et *ſenarius* ille, quem idem fol. 130. profert, ita legendus Φιλεῖ δ' ἑαυτῷ πλεῖον ἢ δίκῃ δόλον. Ille legit ἑαυτὸν, niſi ſit error Typographicus ; quod puto. *Joſua Barnes.*

V. 92. Ὄμμα γιν ταυρωπὸν] Vid. de hâc voce *Scholiaſt.* & infra ad v. 188. Aliàs eleganter *Euripides* Tauri furentis aſpectum deſignat in Fabulâ *Syleo* dictâ, v. 7. inter Fragmenta,

----ὄμμα γὰρ πυρὸς γέμεις,
Ταύρος λέοντος ὡς βλέπων φρὸς ἐμζολλώ. *J. Barnes.*

V. 106. Ἐξαιρόμβρον] *Canterus* legit αἰρόμβρον, quia ἐξ ἀρχῆς præceſſit ; ſed Præpoſitionem duplicari non eſt novum, ἐκβάλλειν ἐκ τῆς πατρίδος *Demoſthenes*. Εἰσβάλλειν εἰς τὴν Ἀτθικὴν *Thucydides*, & innumera ejuſmodi. *J. Barnes.*

V. 107. Ἀνάψῃ] aliàs ἀνάξῃ, vid. *Schol.*

V. 109. Μεγαλόσπλαγχνος] *Ariſtoph.* Scholiaſt. in *Acharn.* Παροιμίᾳ χρῆται. Ἔστι γὰρ ἐν τῇ Μηδείᾳ τῇ Εὐριπίδου Θερμόζηλον σπλάγχνον. Id jam hìc non extat. *Joſua Barnes.*

V. 119. Δεινὰ τυφάννων λήματα] Ità *Hom.* Iliad. α'. v. 80. Κρείσσων γὰρ βασιλεύς, ὅτε χώσεται ἀνδρὶ χέρηϊ· Εἴπερ γάρ τε χόλον γε κῇ αὐτῆμαρ καταπέψῃ, Ἀλλά γε κῇ μετόπισθεν ἔχει κότον, &c. item *Iliad.* ρ. v. 196. —— Θυμὸς ἦ μέγας ὀΐει διοτρεφέος βασιλῆος. Quod tamen *Schol.* notabat.

V. 138. Ἐπεὶ μὴ φίλα κέκραται] *Scholiaſt.* legiſſe videtur ἐστί μοι φίλον. Ego utcunque velim κέκραντται, à κρεάνω, ut κεκρέανται à κρεαίνω *Homer.* Odyſſ. δ' v. 646. Vel etiam κέκραται in ſingulari à κρεάνω tamen.

V. 140. Ὅ μὴν, &c.] Hæc de *Jaſone* ſunt accipenda, ut ſequens verſus de *Medeâ* ; quare hâc in re Codex *Heinſio-Scaligerianus* malè legit Ἡ μὴν, &c. *Joſua Barnes.*

V. 148. Ἄιες, ὦ Ζεῦ] De Ordinatione hujus Versûs vid. *Scholiaſt.*

V. 188. Ἀποταυρῆται] Vid. ſuprà v. 92. Ἤδη γὰρ εἶδόν ὄμμά γιν ταυρούμενον. & *Schol.* ibid.

V. 189. Ὁρμάθη] Ita lego pro ὁρμαθῇ priori ; ab ὁρμάθω enim, quod pro ὁρμάω, ut πλέθω pro πλέω. Vid. *Scholia* noſtra ad *Andromach.* v. 859. *Joſua Barnes.*

V. 190. Σκαιὸς ἢ λέγων, &c.] Elegans locus, cui ſimilem ferè habeas *Hippolyt.* v. 916, &c. Hunc autem ſic vertit *Hugo Grotius*,

Nil me peccet judice, ſiquis
Proavos multum ſapuiſſe neget ;
Placuit thalamos quibus & feſtas
Ornare Dapes carmine, lætas
Quod mulcerct mollitèr aures :
At Multifidis nemo Camœnis
Docuit Stygios ſiſtere luctus,
Unde & mortes & funeſti
Caſus totas vertêre Domos.

Atqui

Atqui potiùs debuit istis
Musa mederi : Nam quid cœnâ
Ridente juvat tendere vocem;
Cùm res per se sit grata satis
Dulcis mortalibus Esca ?

Cum hâc *Buchanani* Versionem conferat, qui volet ; ego hanc in hâc parte præfero. Hunc locum expendit *Joach. Camerarius* in Τπονοίαις Decur. 2. c. 7. Vid. *Alcest.* v. 817. *J. Barnes.*

V. 217. Ἡσύχᾳ ποδὸς] Ita dixit *Heraclid.* v. 476. εἴσω δ' ἄσυχον μόλῃν δόμων.

V. 219. Δίκη γὰρ ἔκ ἔνεστιν, &c.] De hâc phrasi Vid. *Dan. Heinsii* Exer. Sacr. l. 6. c. 2. Tale quid *Virgil.* dixit, *Fronti nulla fides. Josua Barnes.*

V. 228. Ἐν ᾧ γὰρ ὧν μοι, &c.] Vid. *Gul. Canter.* Novar. Lection. l. 4. c. 11. Ubi tamen, ut mihi videtur, non satis dextre Poëtæ mentem est assecutus. Nec enim ulla erat corrigendi necessitas ; sed *Latinæ* Versioni tantum erat medendum ; quæ jam ad Verbum hunc locum satis evidenter exponit. *Josua Barnes.*

V. 234. Λαβεῖν· κακῶ γὰρ τῷ δι' ἔτ' ἄλγιον κακόν·] Κακῶ γὰρ τῷδε τῷ πρόσθε δηλονότι, ὅτι ἄλγιόν ἐστιν ἄλλο κακὸν, ἢ ἐν ἐμέ νῦν ἀλγῶ μέγιστος, ποῖον ἂν τις ἔχοι ἄνδρα, ἢ κακὸν ἢ χρηστόν, Vid. in hanc rem *Scholiasten. Josua Barnes.*

V. 251. Θέλοιμ' ἄν] frustrà emendant nonnulli θέλοιμι, cum Duplex ἄν sæpè legatur : Ut videre licet *Hecub.* v. 359. Vid. *Turneb.* l. 26. c. 32. Ubi *Ennii* Versio hujus Versûs --*Nam ter sub armis malo vitam cernere, Quàm semel modo parere.* Ut supplevit *H. Stephanus.* Vid. illius selectas Tragœdias, p. 948. *Josua Barnes.*

258. Μεθορμίσασθαι, &c.] τὸ σκι-- breve est. Ita & versu abhinc tertio τε in τέκνα. Vid. Notas ad *Phœniss.* v. 19.

278. Ἐχθροὶ γὰρ ἐξιᾶσι πάντα δὴ κλύων.] Ἐξιᾶσι pro Ἐξιᾶσι, ab Ἐξίημι emitto *Atticè*. De hoc autem Proverbio Vide quæ Nos ad *Iphig.* Aul. v. 1249.

V. 288. Τὸν δόντα, &c.] Respicit ad *Medeæ* verba suprà v. 261. & 262. Sed ex hoc Versu & v. 257. Οὔ μοι τόν, ὦ κασίγνητοι θεῶν, & ex innumeris aliis horum similibus locis, qui aures habet tersas, *Euripidis* Facilitatem, Rotunditatem, & genuinam elegantiam, quibus suprà omnes mortales longè excellit, libentèr agnoscet. *Josua Barnes.*

V. 292. Φεῦ, φεῦ] hæc exclamatio extra Versum eminet. Vid. *Hecub.* v. 55. item v. 864. & v. 1116.

V. 316. Λέγεις ἀκοῦσαι μαλθακὰ] Codex *Heinsio-Scaligerianus* notat ad marginem ἄκουσα pro ἀκοῦσαι, ob luxuriem puto ingenii ostendendam potiùs, quàm quòd crederent veram illam aut verisimilem lectionem ; quùm frigida sit omninò & inelegans, præ lectione τῷ ἀκοῦσαι, quam retinendam omninò pronuntio. Et præterea prior syllaba τῷ ἄκουσα producitur, quæ res in hoc loco fieri nequit. *Josua Barnes.*

V. 326. Λιτὰς] Προσωποποιΐα. Respicit *Homeri* locum Iliad. *ι.* 498. Καὶ γάρ τε Λιταὶ εἰσι Διὸς κοῦραι, &c. *Josua Barnes.*

V. 332. Ζεῦ, μὴ λάθοι σε ταῦτ' ὀς ἄπιος κακῶν] Hunc versum ex duobus, quos *M. Brutus* desperatis suis rebus dixerit, unum fuisse *Plutarchus* memorat. Quidni & alterum, quem *Volumnius*, qui præsens audiverat, è memoriâ sibi excidisse dixit, sequentem statuamus, si ματαία tantum in στρατῶτα mutemus ; sicut enim *Dion.* Hist. l. 47. testatur, παρεκάλεσέ τινα τῶν συνόντων, ἵνα αὐτὸν ἀποκλείνῃ. Ita itaque *Volumnii* memoriæ sublevandum judico,

Ζεῦ, μὴ λάθοι σε ταῦτ' ὀς ἄπιος κακῶν !
Ἔστ', ὦ στρατῶτα, καί μ' ἀπαλλάξον πόνων.

Credo equidem, si hæc *Victorio* in mentem venissent, feliciùs sibi locum ornatum putâsset, quem de hâc re tractat *Variar. Lection.* l. 23. c. 2. Nec omittendum, quòd *Paulus Leopardus* observavit, hunc Versum eleganti Parodiâ, unius duntaxat literæ mutatione, in *Lenticulæ* vituperium detortum apud *Athenæum* l. 4. Ζεῦ, μὴ λάθοι σε, ταῦτ' ὀς αὐτὸς φακῶν. Vid. *Paul. Leopardi* Emendat. lib. 6. c. 12. *Josua Barnes.*

V. 352. Εἴ σ' ἡ πᾶσα λαμπὰς ὑπέστη θεῶ] Hunc Versum ita vertit *Ennius*---- *Si te secundo lumine hic offendero.* Θεῶ verò ponitur absolutè pro *Sole*, de quâ re vide *Ludov. Carrionis* Emendat. l. 2. c. 1. de Anno *Dei*, hoc est, *Solari* ; ubi & hunc ipsum Versum profert, ubi tamen *Ægeum* pro *Creonte* per lapsum memoriæ dicit hæc *Medeæ* interminatum. Vide θεὸν pro *Sole* positum *Suppl.* v. 208. & v. 469. *Josua Barnes.*

V. 368. Δοκεῖς γὰρ ἄν μι, &c.] En! iterum bis ἄν legi in eâdem clausâ. Vid. *Hecub.* v. 359.

V. 386. Καὶ δὴ τεθνᾶσι·] τε in τεθνᾶσι brevis est. Vid. Notas ad *Phœniss.* v. 19. Hic autem Εἶεν redundat, & Versus incipit ad Καὶ δή, &c.

V. 404. Δεῖ σ' ὄφλῃν] τὸ ὄφλῃν Iambus esto, juxta instantias, quas videre est, *Phœniss.* v. 19.

V. 405. Τοῖς Σισυφείοις] i. e. *Creonti* & illius Familiæ ; is enim erat filius Prædonis *Sisyphi* : Per contemptum autem vocat eos *Sisyphios*. Vid. ad *Iphig.* Aul. v. 524. *Josua Barnes.*

V. 410. Ἄνω ποταμῶν] Hunc locum *Theocriti* Scholiastes notat, in Idyllio, *α* v. 134. Πάντα δ' ἐναλλὰ γένοιτο] Πάντα ὃ ἐναλλαγμένα γένοιτο κατὰ τὸ, Ἄνω ποταμῶν χωροῦσιν αἱ πηγαί. Sed ut *Daniel Heinsius* addit Lection. *Theocr.* c. 4. absolutè περὶ τῆς ἐναλλαγῆς φύσεως. *Lucianus* Dial. *Terpsionis & Plutonis*, Ἐγελῶ γὰρ τὸ, φράγμα ἐξῆς πως γένεσθαι, τὸν πρισβύτερον, πρότερον, καὶ μετὰ τοῦτον, ὅσις καὶ τῇ ἡλικίᾳ μετ' αὐτόν· διαστρέφεσθαι ὃ μηδαμῶς, μηδὲ ζῆν μᾶλλον ἢ ὑπὲρ γηρον, ὀδόντας τρεῖς ἢ τοὺς λοιποὺς ἔχοντα, μόγις ὀρυκτὰ, οἰκέτας στέτταρσιν ὀπισκυφότα· κεφάλης μὲν τὸν ῥῖνα, λήμας δὲ τὸς ὀφθαλμὸς μεζὸν ὄντα, κἄν ἔτι καὶ εἰδότα, ἐμψυχόν τινα τάφον ὑπὸ τῆς νεὼν καταγελάμενον· ἀποθνήσκειν δὲ καλίστως, καὶ ἐρεσμιώτατος νουνίσκως. Ἄνω γὰρ ποταμῶν τοῦτό γε. Vide & hæc & alia similia ab *Erasmo* observata ad *Proverbium*, Sursum versus sacrorum Fluminum feruntur Fontes. Hinc *Hesychius*, Ἄνω ποταμῶν, παροιμία ἐπὶ τῆς ἐπ' ἐναντία γινομένων, κίχλωται καὶ Αἰχύλος καὶ Εὐριπίδης. *J. Barnes.*

V. 434. Διδύμους ὁρίσασα πίτρας] de verbo ὁρίσασα & hisce Petris vid. *Schol.* Sic *Ion.* v. 46. διορίσαι pro *exterminare* legitur. *Josua Barnes.*

V. 448. Παρὸν] *Absolutè* ponitur pro παρόντος, ita suprà v. 372. ἐξὸν, ita ἐὸν, & similia. Ut plenius observavimus ad *Iphigen.* Taur. v. 688. & v. 1088. & ad *Erechtheum*, v. 81.

476. Ἔσωσά σ', ὡς ἴσασιν &c.] Quòd *Euripides* fuerit φιλοσίγμοτις, Vide *Eustathium* in *Homer.* fol. 1170. lin. 53, &c. Versum verò hunc *Euripidis* ob frequentiam τῆς σίγμα à *Platone* & *Eubulo* Poëtis Comicis irrisum, mirisque aliquando in *Athenis* Theatro cachinnis exceptum aiunt. Vid. *Joh. Brodæi* Miscell. l. 3. c. 14. & *Scholiasten* ad hæc verba. Similem Versum πολύσιγμον invenies *Iphig.* Taur. v. 765. Τὸ σῶμα σώσας τὰς λόγχας σώσῃς ἐμοί. Vid. quæ Nos ad *Ion.* v. 386. Et *Sophocles* tamen frequentiùs literam τ repetit in illo versu, Τυφλὸς τά τ' ὄντα, τόν τε νῶν, τά τ' ἐμμαπτα εἶ. Et *Ennius* ---*O Tite, tute Tati, tibi tanta, tyranne, tulisti.* Eodem modo *Homerus* τὸ κ'. repetit, Odyss. δ'. v. 754. Μηδὲ γένοντο κάκω κακακωμένοιο. ---Hæc *M. Anton. Muretus* Var. Lect. l. 1. c. 15. Quin & Nos olim, cum Regulas de Accentibus *Græcis* descripsimus, ita cum literis γ & τ. lusimus---

Μήτοι ἄτερθε πίνυ τόνου ἔλπεο σῶ ἐνὶ θυμῷ
Γραῦαι τέγγ νέον, ἢ τότε τεῖνε τόνου. *J. Barnes.*

V. 484. Τῶ Πηλιῶτιν εἰς Ἰωλκὸν] Ἰωλκὸς & Ἰαωλκὸς *Poëticè*, erat Urbs *Thessaliæ* septem stadiis à Mari distans, ubi *Jasonis* Parentes habitabant. *Pelion* quoque & Urbs & Mons *Thessaliæ*, *Iolco* conterminus, undè & *Iolcos Peliotis* dicitur. Vide *Stephanum* in Πήλιον. *Josua Barnes.*

V. 486. Πελίαν τ' ἀπέκτανε] Vide de hâc re *Ovid.* Metamorph. l. 7. Fab. 4. *Néve doli cessent, odium cum conjuge falsum* Phasias *adsimulat*, Peliæque *ad limina supplex Confugit*, &c. Præterea de hoc ipso Argumento Drama edidit *Euripides*, cujus Fragmenta Nos collegimus ; Vocabatur *Peliades*, nempè à *Peliæ* filiabus, ut mox ipse testatur, v. 504. Ἦ ῥᾳδίως τὰλαινας Πελιάδας ; καλῶς γ' ἂν ἓν δείξαιντό μ' οἱκοις, ὧν πατέρα κατέκτανον. *Josua Barnes.*

V. 491. Σιγήσας' ἂν τῶ σοι] Ita quidem rectè legit *Canterus*, non rectè autem simulat hoc aliis inobservatum : Quùm tamen *Aldina* Editio sic habet, *Venetiis* facta Anno 1503.

Quod

Quod & in plurimis *Canteri* emendationibus obſervavimus. Quare non audiendi ſunt, qui legunt συζῆνστὲν ἔν σοι, συζῆνστα enim magis *Atticum* eſt, ac proinde *Euripidæum*, ſed & prima optimáque omnium Editio, *Aldina* nempe, illos erroris arguit. De τὸ συζῆνστα pro συζῆνστὲν vid. etiam *Hecub.* v. 1107. & *Herc. Fur.* v 583. *Joſua Barnes.*

V. 504. Ἢ περὶς παλαιὰς Πελιάδας] De *Peliadibus*, *Peliæ* filiabus & earum Nominibus & Hiſtoriâ, Vide quæ Nos in Argumento Fabulæ *Peliades* dictæ, inter Fragmenta *Euripidis*, item ſuprà ad v. 486. & v. 9. *Joſua Barnes.*

V. 516. Ὦ Ζεῦ, τί δὴ χρυσᾶ μὲν, &c.] Vide ſimilem locum *Hiſtpolyt.* v. 925. & in hunc & illum Notas *Gaſpar. Stiblini*; item *Clement. Alexandr.* Stromat. l. 6. & *Ludovici Lavateri* Commentar. in Prov. *Solomonis* c. 18. §. 3. *Idem.*

V. 529. Ἀλλ' ὑπὲρ δοντες λόγος ἀληθεῖν, &c.] ſimile illud *Ciceronis* Tuſcul. lib 4. *Tu me Amoris magis quàm Honoris ſervaviſti gratiâ.* De quo loco infra ad ver. 531.

V. 531. Πόνων ἀφύκτων] aliàs legitur πόδοις ἀφύκτοις, Vide *Schol.* ſed & noſtram lectionem agnoſcit; quæ certè longè potior. Et πόνων reſpicit ad *Draconem* & *Tauros* flammivomos, & Armatorum ſegetem, à quibus Veneficiis ſuis *Medea Jaſonem* eripuit. Sin πόδοις legatur, ad Ἔρως referendum. Hunc autem locum ita vertit *Ennius* apud *Ciceronem*, Tuſc. Quæſt. l. 4. §. 32. Quid ait ex Tragœdiâ Princeps ille Argonautarum, *Tu me Amoris magis, quàm Honoris ſervaviſti gratiâ.* Vide *Petri Victorii* Variar. Lection. l. 15. c. 8. *Joſua Barnes.*

V. 543. Μήτ' Ὀρφέως καλλίφωνον ὀμνάναι μέλος] De *Orphei* cantilena Vid. quæ Nos ad *Iphig.* Aul. v. 1211. *Joſua Barnes.*

V. 563. Τέκνοις] En iterum π in τέκνοις communem ſyllabam, ut & v. 566. & v. 574, in πατρῶδαι. Vid. *Phœniſſ.* v. 19.

V. 566. Ἐμοί τε λύπῃ, &c.] Notandum eſt hìc τὸ λύπῃ ſingulari ſignificatione uſurpari pro λυσιτελεῖ, quod in Vulgaribus Lexicis notari debuit. *Heſychius* ad hunc locum reſpexit, Λύει, λυσιτελεῖ, ἀδημονεῖ· & *Phavorinus* Λύῃ, ἀντὶ τῦ λυσιτελεῖ. Nec mirum, τὸ λύπῃ enim ſimpliciter pro τέλει λύπῃ ponitur, quod pro λυσιτελεῖ à *Sophocle* uſurpatur, ut ἰσοδαιμῶν ῥῆμα. *Sophocl.* Oedip. Tyrann. v. 324. -------ἔνθα μὴ τέλει λύπῃ φρονεῖν. ---*Schol.* διαλελυμένως ἢ εἶπε, τέλει λύπῃ, ἀντὶ τῦ λυσιτελεῖ. Idem quoque *Electr.* v. 1008. Λύπῃ γὰρ ἡμᾶς ἄδην, ἀδ' ὑποζυγεῖ. *Scholiaſt.* ὁ λυσιτελεῖ γὰρ ἡμῖν, &c. Similiter *Euripides* facit hujus Fab. 1362. & *Alceſt.* v. 628. *Joſua Barnes.*

V. 581. Ζημίαν ὀφλισανόντ] *Mulctam debet, pœnæ eſt obnoxius*; de hâc phraſi vide infra v. 1227.

V. 584. Εὐχήμων γλώσ] legit *Schol.* φαιὰ pro γλώσ, fortè rectiùs.

V. 600. Μετάξη] ita unico verbo lego à μετάχομαι, quare & Latinam interpretationem, ubi priùs erat, *mei compos ſies*, mutavi. Miror autem *Canterum* hoc apud *Scholiaſten* non vidiſſe: *Hugo Grotius* noſtræ lectioni favet, & credo nemini unquam improbatam iri. *Joſua Barnes.*

V. 610. Σαυτᾶς] rejeci σαυτῆ, & σαυτῆς lego; ita enim ipſa vult ratio, & *Duportus* & *Scaliger*, *Heinſiuſque* ita legunt. *Idem.*

V. 613. Ξένος τε πίμπλην σύμβολα] De hoc veterum more vid. *Scholiaſten* & *Jacobi Nicolai Loenſis* Miſcell. *Epiphill.* l. 4. c. 19. De Hoſpitali teſſerâ Vid. *Samuelis Petiti* Miſcell. l. 2. c. 1. ubi *Plautum* in *Pœnulo* explicat. De Teſſerâ *Militari*, *Gladiatoriâ*, *Frumentariâ* & *Hoſpitali*, & quæ cujus figuræ, Vid. *Andr. Schotti* Noder. *Ciceron.* l. 2. c. 6. *J. Barnes.*

V. 618. Κακῶ γὰρ ἀνδρὸς δῶρ' ὄνησιν οὐκ ἔχει] Simile hoc *Sophocleum*, Ἐχθρῶν ἄδωρα δῶρα, κοὐκ ὀνήσιμα. Ajax Flagell. v. 676. Quibus utriſque *Homerus* anſam dedit *Iliad.* ι. v. 378.

Ἐχθρὰ δέ μοι τῦ δῶρα· πάρ δὲ μὲν ἐκαρὸς ἄϋσεν.

Ut obiter verò hìc notem, multa *Græcè* extant ad formam ἄδωρα δῶρα, ut *Hecub.* v. 612. Νύμφιον τ' ἄνυμφον, παρθένον τ' ἀπάρθενον. Et *Supplic.* v. 32. Δεσμὸν δ' ἄδεσμον πόδ' ἔχουσα φυλάδας. Sic *Phœniſſ.* v. 1054. γάμους δυσγάμους. Sic μήτηρ ἀμήτωρ, χάρις ἄχαρις, ἄγαμος γάμος, &c. Sic *Homer.* Δύσπαρις & Μᾶτερ δύσμητερ, &c. & Αἰνόπαρις *Eurip.* Hecub. v. 945. Vid. *Supplic.* v. 32. Ex quibus utriſque *Alcman*, Δύσπαρις, αἰνόπαρις, καλὸν Ἑλλάδι βωπαγεῖρον. Ita *Latini* Innuptas Nuptias, Mentes dementes, Vid. *Andr. Schott.* Nod. *Ciceron.* l. 1. c. 17. Et *Petr. Victori* Variar. Lection. l. 10. c. 12. *Joſua Barnes.*

V. 626. Γαμεῖς τοιῦτον] τὸ τοι in τοιῦτον communis eſt Syllaba, & in hoc loco brevis: Vid. Not. ad *Hecub.* v. 1108.

V. 627. Ἔρωτες ὑπὲρ μὴ ἄγαν] Verſionem hujus loci meliùs ab *Hugone Grotio* factam puto, quàm à noſtro *Buchanano*, conferat qui velit; ita *Grotius*,

Quicunque modum non ſervat Amor,
Hunc & Virtus & Fama fugit:
At ſi veniat moderata Venus,
Nulla eſt æquè pulchra Dearum.
Parce, auratos, Dea, parce, precor,
Arcus in me tentare tuos:
Parce indomita ſtringere tela,
Deſiderii tincta veneno.

De Moderato Amore vide *Tobiæ Magiri* Polymnemon. Titulo *Amor* Puellarum §. 9. ubi hunc locum expendit. *Pindarus*, εἰη μὴ ἐρᾶν, μὴ ἔρωτι χαρίζεσθαι μηδ' καιρόν. Antholog. Ὥρα ἐρᾶν, ὥρα δ' γαμεῖν, ὥρα δ' παιδῦσθαι. *Oppian.* Halieut. l. 4. v. 32. Ὁ δ' ὄλκιος, ὅσκιον ἐρῶντα Κύπρην κομέῃ τε καὶ ἐν σέρνοισι φυλάσσῃ. Vide quæ Nos ad *Euripid.* Antigon. v. 17. & locum *Iphigeniæ* Aulienſis ibi citatum cum hoc conferas. Vide etiam quæ Nos ad *Euripid.* Æolum v. 36. *Joſua Barnes.*

V. 634. Ἐρεῖς] Ita nos cum *Æmylio Porto*, rejecto ἐφῆσε.

V. 635. Οἴσῃ] In ſcanſione ut οἴσῃν legendum.

V. 660. Ἀγαθοῖς ἄλοιθ'] Hunc locum gratiſſimæ mihi *Amicitiæ* gratiâ, *Grotio* vertente, addo,

Pereat, pereat genus exoſum,
Qui non verâ coluêre fide,
Et reſeratâ fore ſinceri
Cordis, Amicos: Mihi ne tales
Unquam eveniat nôſſe ſodales.

Vide quæ Nos plenius de Amicitiâ ad *Herc. Fur.* v. 1425. *Joſua Barnes.*

V. 663. Χαῖρε] De hâc ſalutandi formâ Vid. quæ nos ad *Electr.* v. 1357.

V 668. Ἐταῖλες;] Hoc verbum ſuo jam loco reſtituimus, à *Scholiaſtâ* edocti, & τὸ ἱκάνεις, quod ex gloſſâ in textum irrepſerat, rejecimus. Vid. de hâc re *Gul. Canteri* Novar. Lection. l. 4. c. 1.

V. 679. Ἀσκῶ με τὸν παρχρηνῶλα μὴ λῦσαι πόδα, &c.] *Euripides* in hoc loco *ſenſum*, non ipſa *verba* Oraculi profert; ea enim Heroico erant metro dicta, quomodo à *Plutarcho* & *Scholiaſtâ Euripidis* proferuntur; notanda autem eſt quædam variatio: hi enim ποδῶν', ὦ φίλτατε, ut *Muretus.* alii, quorum *Iſaacus Tzetzes* in *Lycophron.* p. 86. ποδέλυσε. alii denique πόδα, μέγα φίλτατε; & *Plutarchus* in *Theſeo* pro γενὸν Ἀθηναίων legit δῆμον Ἀθηναίων εἰσαφικέσθαι. *Tzetzes* item loco ſupra laudato, εἰς ἄκρον. Hoc autem Oraculum ità vertit *Antonius Muretus* Var. Lection. l. 3. c. 14.

Nè ſolvas ex Utre pedem, qui prominet, ante
Decropiæ pingues quàm ſis delatus in agros.

Ibidem ille haud ineptè diſputat de raro *Veneris* uſu, ſiquis liberis procreandis operam dare velit, quem videſis. Vid. *Suppl.* v. 7. & *Pauli Leopardi* Emendat. l. 7. c. 13. *Joſua Barnes.*

V. 686. Τρίζων τὰ τοιάδε] τρίζαν, eſt Vox μῦσον, hìc in meliorem capitur partem; ut & *Rheſ.* v. 625. Τρίζαν γὰρ εἶ τὰ κομψὰ κοὐ νοεῖν σοφὸς, ubi & *Accuſativum* habet, ut hìc loci. Aliàs *Genitivo* gaudet, & in malam partem frequentiùs ſumitur, ita *Bacch.* v. 716. Καί τις πλάνης καὶ' ἄζυ κὴ τρίζων λόγων. Vid. quæ Nos ad utrumque locum, ſuprà citatum. *Joſua Barnes.*

V. 736. Μιθῶς ἄν] ita lego pro μαθεῖσαν, quod nullo cum ſenſu prius obtinuit. Et hâc quidem in parte *Gul. Cantero* aſſentio; nequaquam autem in verſu ſequenti; ubi ille legit ἀνάμοτος; licet & illi favere *Scholiaſtes* videatur; qui tamen paulò poſt apertè pro nobis facit. Paulò alitèr hunc locum exponit *M. Antonius Muretus* Variar. Lection. l. 7. c. 3. quem videſis. Senſum ſatis ex *Latinâ* Verſione expeditum habebis. *Joſua Barnes.*

V. 746. Ὅμνυ πόντον γῆς, &c.] Ita *Latinus* apud *Virgil.* Æn. l. 12. v. 197. Terram, Mare, Sydera (i. e. Solem, inquit *Servius*) Juro. *Romani* tamen *Jovem* lapidem teſtabantur. Vide *Tobiæ Magiri* Polymnemon titulo, *Juramentum.*

V. 758. Πράξασ' ἃ μέλλω, κ' τυχεῖν' ἃ βέλομαι] Ultimum ἃ audactèr reſtituo, & ὧν, quod priùs aderat, in Marginem rejicio, *Heſycbii* Veteris Grammatici Authoritate, qui ita legebat. Ita enim ille in A, α] βραχίως κ' δασίως ἐκφερόμενον ἄτινα σημαίνει· παρὰ δὲ Δημοκρίτῳ ἴδια. κ' παρ' Ὁμήρῳ δὲ τὰ ἑαυτοῦ, ---τὰ ἃ πρὸς δώμαθ' ἕκαστος· τάσσεται δὲ κ' ἀντὶ τοῦ ὧν, ὡς κ' παρ' Εὐριπίδῃ ἐν Μηδείᾳ, πράξασ' ἃ μέλλω, κ' τυχεῖν' ἃ βέλομαι. Οὕτως δὲ κ' Σοφοκλῆς, Αἰτεῖς, ἃ τιθεῖμι· Ita totidem verbis *Suidas*; ita ferè *Phavorinus*, Τέτακται κ' ἀντὶ τοῦ ὧν, παρ' Εὐριπίδῃ ἐν Μηδείᾳ, Πράξασ' ἃ μέλλω, κ' τυχεῖν' ἃ βέλομαι. Supradictus *Heſychii* locus in aliquibus deſideratus additur ex Antiquis exemplaribus ad marginem. Hoc verò in loco αὐτῆς poteſt ſubintelligi, quaſi eſſet τυχεῖν' αὐτῆς, ἃ βέλομαι, *Antecedens* ſanè in *Relativo* includitur, & *Relativum* ſolet verbum alterutrum ſequi, pro lubitu Authoris, ut ſit vel τυχεῖν' ἂν βέλομαι, vel τυχεῖν' ἃ βέλομαι. Quod obſervandum. *Joſua Barnes.*

V. 770.] Ἐκ τοῦδ' ἀναλόμενος πρυμνήτιον κάλων] De hâc *Metaphorâ* vide ad *Herc. Fur.* v. 478.

V. 798. Ἴτω, &c.] Vide infrà ad v. 819. Et ſuprà v. 699.

V. 805. Νύμφης τεκνούσῃ] τέκνων--- in τεκνούσῃ eſt *Iambus*, vid. ſupra ad *Phœniſſ.* v. 19. Eodem modo occurrit hujus Fabulæ v. 810. Τοί in τοιγάρ.

V. 819. Ἴτω] Deſperantis animi ſermo, ut ſupra v. 798. *Eat, currat*, &c. Malè ergo in Libro *Heinſio-Scaligeriano* ἴτων ſcribitur; quaſi λόγοι ad id referatur; Quum poſt ἴτω punctum debeat apponi, & ad λόγοι ſubaudiatur εἰσίν. *Joſua Barnes.*

V. 848. Πόμπιμόν] *Scholiaſtes* legit πόμπιμος; ita *Duportus.*

V. 850. Μίσ' ἄλλων] *Sam. Petit.* Miſcell. l. 3. c. 20. legit μεταλλᾶν, *Accuratè perpendens*, ut idem exponit, oblitus, de *Medeâ* & ad *Medeam* loqui *Chorum*, & nihil aliud hic per μετ' ἄλλων, quàm μεθ' ἡμῶν, *una-nobiſcum* intelligi, non autem, ut ille deceptus putat, *alios*; quare μεταλλᾶν in Maſculino genere, cùm paulò pòſt προσάγουσα & προσβαλλόσα occurrat, eſt *monſtrum* hinc procul abigendum. *Scholiaſtes* ergò hìc rectè agit. *Joſua Barnes.*

V. 853. Πάντες] Pro πᾶσαι. Vid. *Alceſt.* v. 383.

V. 856. Πῶς δ'] Scribitur & πῶν, ut agnoſcit *Scholiaſtes.*

V. 862. Σχάσῃς; φόνον, &c. alii legunt χάσεις φόνου;

V. 877. Τέκνοις] Vid. *Phœniſſ.* v. 19.

V. 885. Ἄφρων] *Iambus* & hic. Vid. ſuprà ad *Phœniſſ.* v. 19.

V. 892. Παρείμεθα] *Johannes Miltonus* ita rectè legit, & *Æmyl. Portus* agnoſcit hoc verbum in Cod. *Baſilienſi*, & multis præfert τῷ περιέμεθα, rectè quidem; at non vidit παρείμεθα etiam eſſe in toties laudatâ *Aldi* Editione. Quin *Scholiaſt.* agnoſcit. *Joſua Barnes.*

V. 923. Στρέψασα, &c.] Eadem ferè verba mox habes v. 1006 & 1007.

V. 925. & 929, 930. Τὸ τί in τέκνων, τέκνοις, τέκνα Commune eſt. Vid. ſuprà ad *Phœniſſ.* v. 19.

V. 927. Ἀπεστάτω] Genuinum hoc verbum eſt & *Homericum Odyſſ.* Ν'. v. 339. Αὐτὰρ ἐγὼ τὸ μὲν ὄφρα τὸν ἀπίστιον, &c. quare nugatur *Æmilius Portus* de eo emendando, & notas ſuas in *Xenophontem* laudando. *Joſua Barnes.*

V. 930. Ἐξηύχω] ita legimus pro ἐξηύχων, non enim *Medea* hìc optârat filios vivere; ſed *Jaſon* v. 920. Ἴσοιμι δ' ὑμᾶς ἀντέχουσ' ἥδιστος πόλου. Ad quod verbum illa, eorum, quæ factura erat, conſcia vultum reflexit & præ miſeratione lachrymabat. Codex verò *Heinſio-Scaligerianus* hoc notatum habet. *Joſua Barnes.*

V. 941. Οὐκ οἶδ' ἂν εἰ πίσαιμι] Cùm olim erat, Οὐκ εἶδ' εἰ, &c. *Canterus* carmen luxatum vidit, &, ut reſarciret, ita legit, Οὐκ οἶδά γ' εἰ τῳ. Nequaquam ineptè. Sed Prima omnium Editio *Aldina* rectè habet, ut nos legimus: Quod miror Doctum hominem & cæteroqui diligentem fugiſſe. Hunc verò *Duportus* & *Scaliger* ſequuntur. *Joſua Barnes.*

V. 954. Ἥλιος πατὴρ παλαιός] *Sol* ex *Perſeide Oceanînâ* genuit *Circen* & *Æëten Colchorum* Regem, qui ex *Eidyiâ* genuit *Medeam*. Vid. *Heſiod.* Theogon. v. 956, &c. *Idem.*

V. 960. Πέπλων] prior communis. Vid. ſupra ad v. 925.

V. 964. Πείθην δῶρα κ' θεὸς λόγος] Alluſum ad Vetus illud dictum apud *Platonem* de Repub. l. 3. Δῶρα θεὸς πίθει κ' αὐδοίους βασιλῆας. Item, Ἀργυρέοις λόγχαισι μάχω κ' πάντα κρατήσω. Unde & *Ovidius* l. 3. Art. Amandi.

Munera, crede mihi, placant Hominêſque Deôſque,
Placatur Donis Jupiter ipſe datis.
Quid faciet Sapiens? Stultus quoque munere gaudet;
Ipſe quoque accepto munere Mitis erit.

Vid. *Petri Victorii* Var. Lect. l. 12. c. 5. Et *Horat.* Carm. l. 3. Od. 16.

Incluſam Danaen turris ahenea
Robuſtæque fores & vigilum Canum
Triſtes Excubiæ munierat ſatis
Nocturnis ab adulteris, &c.

V. 973. Εἰς χεῖρ' ἐκείνῳ] Hic omninò *Æmylio Porto* aſſentior, qui pro ἐκείνης legit ἐκείνῳ. Quod cuivis locum conferenti apparebit.

V. 1005. Ἔα] Redundat extra verſum, ut & v. 1008. Αἲ, αἲ. De quâ re videſis *Hecub.* v. 1116.

V. 1015. Πρὸς τέκνων ἴσ] pro τέκνων κρατεῖς πρὸς σοῦ per *Tmeſin.*

V. 1016. Ἄλλας] *Duportus* legit ἀλλ' ὡς κατάξω.

V. 1017. Τέκνων] Vid. ſupra ad v. 960.

V. 1021. Ὦ τέκνα] Vid. de hoc loco Ἐκφράσεις *Calliſtrati* εἰς τὸ Μηδείας ἄγαλμα, ubi Statuarius optimè illam ex mente *Euripidis* effinxit; etenim elegans illa Deſcriptio ad hunc locum ſpectat, lucemque illi affert & ab illo mutuatur. De hâc ipsâ re En! optimum *Antiphili Byzantini* Epigramma ex *Anthol.* l. 4. fol. 317.

Τὰν ὁλοὰν Μήδειαν ὅτ' ἔγραφε Τιμομάχου χεὶρ
Ζάλῳ κ' τέκνοις ἀνημοθελκομίαν,
Μυρίνατ' ἄρατο μάχθον, ἵν' ἔσται διαὰ χαράξῃ,
Ὧν τὸ μὲν εἰς Ὀργὰν νεῦεν, τὸ δ' εἰς Ἔλεον·
Ἄμφω δ' ἐπλήρωσεν· Ὅρα τύπον· ἐν μὲν Ἀπιλᾷ
Δάκρυον, ἐν δ' Ἐλίῳ Θυμὸς ἀναῤῥίπτει·
Ἀρκεῖ δ' ἁ Μίλητος, ἴσα Σοφὸς· Αἷμα τέκνων
Ἔστασε Μηδείᾳ, κοὐ χερὶ Τιμομάχου.

Medeam vellet cùm pingere Timomachi Manus
Volventem in Natos crudum animo facinus,
Immanem exhauſit rerum in diverſa laborem,
Fingeret affectum Matris ut ambiguum:
Ira ſubeſt Lachrymis, Miſeratio non caret Irâ;
Alterutrum videas ut ſit in alterutro.
Cunctantem ſatis eſt; Nam digna eſt ſanguine Mater
Natorum; ſed non dextera Timomachi.

De hâc Verſione *Auſonii* Vid. *Jacobi Loenſis* Miſcell. Epiphill. l. 4. c. 16. Alia quoque nonnulla Epigrammata ibidem de eâdem re extant, ex *Anthologiâ* ſumpta, ut & elegans *Neophronis* Tragici locus capite ſequenti: Quæ ſatis mihi ſit Lectori indigitâſſe, etiam vide infrà ad v. 1241. *Joſua Barnes.*

V. 1027. Λαμπάδας τ' ἀναχθὲν] Quod Mos erat Matribus liberorum ſuorum Nuptiis faces præferre, Vid. ad *Iphig.* Aul. v. 732. *Joſ. Barnes.*

V. 1048. Χαιρέτω βαλβίδματα] Aliàs ſcribitur παύσομαι βαλβιδμάτων, ſed non æquè benè.

V. 1049. Ὄφλειν] Iambus & hic, ut τέκνων v. 1043. & τέκνα v. 1040. Vid. ſuprà v. 1017, &c.

V. 1051. Ἐμὲ κάκη] ἡ κάκη *Ignavia* vel *Perfidia*. Verbum *Platoni* cognitum & *Æſchylo* Theb. v. 198. & *Æliano*, ut Κάκην τιν' στάσιν λιπεῖν. Hunc locum reſpicit *Heſychius*, & explicat, Κάκη, πολία, κακία, Ἀλλὰ τὴν ἐπὶ κακῷ· Κακυνόμας. Idem verbum apud hunc Poëtam *Androm*, v. 967. *Hippolyt.* v. 1335. & *Iphig.* Taur. v. 676. *Joſua Barnes.*

V. 1056. Ἆ, ἆ.] Hæc interjectio extra Verſum redundat, vid. *Hecub.* v. 1116.

V. 1057. Τέκνων] Vid. ſuprà v. 1049.

V. 1069. Δότ', ὦ τέκνα] Et hìc loci & ſuprà v. 1057. & infrà v. 1072, 1075. & centies in aliis locis τι in τέκνον corripitur, de quâ re videſis *Phœniſſ.* v. 19.

V. 1078. Καὶ μανθάνω μὲν, οἷα τολμήσω κακά] Hunc verſum paulò alitèr apud varios Authores citatum accepimus. Imprimis bis *Hierocli* Edit. *Cantabr.* p. 75. οἷα μέλλω δρᾶν κακά· Pluries apud alios eodem modo, tantùm unico vocabulo tranſpoſito, *viz.* Καὶ μανθάνω μὲν, οἷα δρᾶν μέλλω κακά· Et ita quidem *Simplicius* in Epictet. c. 4. & 11. & *Arrian.* Epictet. l. 1. c. 28. Vid. *Thomæ Gatakeri* Adverſaria Miſcell. c. 10. fol. 114. Ubi & ſeptem Authores ita legentes inducit, cùm tamen nullum *Euripidis* exemplar noſtram lectionem non præferat (licet in hâc parte minùs placeat) & *Luciani* elegantem verſûs ſequentis

παροιμίαν memoret, de Doctis Hominibus, quorum Virtutibus obstat Res angusta Domi, Πενία γ' κρείσσων ἦσθ' ἐμοῦ ζυγόν. Hæc autem *Ovidius* respexit *Metam.* l. 7. Fab. 1. *----Video meliora proboque ; Deteriora sequor----* *Josua Barnes.*

V. 1084. Ἀλλὰ γάρ ἔξι Μοῦσα κἠμῖν] Doctæ Mulieres inter Veteres recensentur *Corinna, Erinna, Sappho Hippo Chironis* filia, *Cassandra Priami, Hypatia Theonis* Philosophi, *Anna Comnena Alexias, Theano, Melissa, Myia*, nè dicam ex nostris Dominam *Elizabetham Angliæ* Reginam, *Janámque Graiam*, quæque *Orindæ* nomine celebratur. Adeò verè à *Socrate* dictum est in *Platonis* Πολιτείας l. 5. Γυνεῖκες μέντοι πολλαὶ πολλῶν ἀνδρῶν βελτίους εἰς πολλά. Huc refer *Cæl. Rhodig.* l. 14. c. 1.

V. 1112. Λύει] λυσιτελεῖ. Vid. suprà ad v. 566.

V. 1122. Ναῖαι λιαθεὶ' ἀνάσσω] Simile *Iphig.* Taur. v. 410. Ναῖον ὄχημα. Sic ἅρμα θαλάσσης & ποσειδώνιον ἅρμα & ἅρμα ποσειδώνιος, Navis frequentèr vocatur apud *Nonnum* in Dionys. Hinc *Virgilius* Æn. l. 6. *---Classique immittit habenas.* Multas præterea *M. Antonius Muretus* (Variar. Lect. l. 1. c. 11.) ex variis Authoribus similes locutionis formulas profert ; quem videat Curiosus Lector. Sic *Æsebyl.* ναυσὶ πίσυνος ναυτίλων ὀχήμασι. *Josua Barnes.*

V. 1127. Ἐν δ' ἀνυρχήταις] Vid. quæ Nos ad *Herc.* Fur. v. 877.

V. 1140. Ἐστηκέναι] Infinit. Perfect. & Pluſquam Perfect. à στήκω στήσω, ἔστηκα, ἕστημαι, &c.

V. 1145. Τίκτων ξυναρμόσῃ] Suprà v. 1136. Dicuntur τίκτειν θήλυς γονή· Et eadem Phrasis extat *Phœniss.* v. 1092. Ζῇ σοι ξυναρμοῖς οἷς τόδ' ἡμέρας τίκτων. Συναρμοῖς autem par quodvis ſonat, Vide quæ Nos ad *Baccb.* v. 324. *Josua Barnes.*

V. 1148. Λάκκῳ, &c.] Eadem locutio suprà v. 923.

V. 1162. Προσγελάσασα] aliàs προσελίπουσα. *Schol.*

V. 1164. Ἀζεῦν βαίνουσα] συλλαμβάνω. Vide ad *Cyclop.* v. 40.

V. 1172. Ἡ πανὶς ὀργὰς] Hinc Πανικὰ δείματα. De *Panicis* verò terroribus Vid. *Rhes.* v. 36. & *Bacch.* v. 305.

V. 1182. Τερμόνων] De hâc voce, vide ad *Phœn.* v. 1361.

V. 1183. Μύσαντος ὄμματος] Mallem ὄμματα legi ; ut sit ἐξ ἀναύδου προσώπου τὰ ὄμματα μύσαντος. *Josua Barnes.*

V. 1201. Γναθμῶν] *Schol.* γναθμοῖς legere videtur ; sed γναθμῶν retinendum.

V. 1209. Γέργυλα τύμβου] aliàs unico verbo vocant τυμβογέργυλα. Vid. quæ Nos ad *Heraclid.* v. 168.

V. 1210. Τίκτων] Vid. suprà ad v. 1069.

V. 1213. Δάφνης] *Iamb.* est. Vid. quæ supra notavimus ad *Phœn.* v. 19.

V. 1216. Ἀνολάζετ'] aliàs ἀνολάζυτ'. Vid. *Scholiasten* ad *Hecub.* v. 64. de λάζυμαι & λάζομαι, & *Bacch.* v. 451.

1227. Μορίαν ὁρλισηκόνων] ὅρλα, ὁρλίσκω, & ὁρλισηκάνω pro ὁρτίλω ; & *Demosthenes* ἄνοιαν ὁρλισηκόνην dixit, ut hìc *Euripides* μορίαν ὁρλισηκόνην. Et *Chrysostomus* ---τὸν γάλωτα ὁρλισηκάνουσι παρ' ἡμῶν. Et in hâc Fabulâ v. 581. πλείω ζημίαν ὁρλισηκήσῃ. Sic δίκλω ὁρλισηκάνω. Vid. *Andr. Schotti* Observat. Human. l. 2. c. 23. Et *Gulielmi Budæi* Comment. *Græc.* Ling. fol. 78. *Josua Barnes.*

V. 1241. Ἡμεῖς πενθοῦμεν, &c.] Idem versus supra legitur *viz.* v. 1063. De Genere *Masculino* Plurali pro *unâ Fœminâ*, Vid. ad *Hecub.* v. 511. De hâc autem *Medeæ* inter Iram & Miserationem suspensione, Vid. *Callistrati* Imagines, & *Jacobi Nicolai Loensis* Miscell. Epiphill. l. 4. c. 16, & c. 17 ubi & hic locus expenditur, & locus ex *Neophrone* Poëtâ de hâc ipsâ re elegantissimus, qui etiam apud *Stobæum* invenitur Titulo 20. De Irâ p. 107. Ex *Hugonis Grotii* Editione. Vid. etiam supra ad hujus Fabulæ v. 1021. *Josua Barnes.*

V. 1247. Τίκτων, ὦ φίλταθ', ἣν ἱκνῇς] Ita legit Codex *Scaliger.* Nôsque refert ad similem locum infra v. 1280. quem videsis. *Duportus* quoque ἣν legit pro ὡς ; sed & ὡς benè potest stare, quare nec amovendum puto. Hic verò semel in genere observandum, quòd *Genitivus Relativi* quodvis verbum sequi soleat, etiam Transitivum, si modo *Antecedens* fuerit in *Genitivo* ; ut etiam quivis alius Casus, nam & *Atticum* est, quòd *Relativum* & *Antecedens* eodem casu gaudeant ; sic χρῶμαι βιβλίοις, οἷς ἔχω. *Psalm.* 119. v. 47. Καὶ μελήσει ἐν ταῖς ἐντολαῖς σου αἷς ἠγάπησα σφόδρα, cum in sequenti versu sit Καὶ ἦρα τὰς χεῖράς μου πρὸς τὰς ἐντολάς σου, ἃς ἠγάπησα. *Josua Barnes.*

V. 1251. Ἴσθ' γάρ τι, καὶ παμφαὴς ἀκτὶς Ἀελίου] Hunc locum ita vertit *Ennius, Jupiter*, túque adeò ſumme Sol, qui res omnes inſpicis, Quique tuo lumine Mare, Terram, ac Cœlum contines, aſpice : Hoc Facinus priuſquam fiat, prohibe ſcelus. *Josua Barnes.*

V. 1263. Κυανέαν &c.] Quod hìc de *Propontide*, aliàs de *Ponto* dixit, *Iphig.* Taur. v. 241. Quæ Lectio ex hoc loco confirmatur & illuſtratur ; utraque enim Regio dicitur Symplegadum terra, ob vicinitatem. *Josua Barnes.*

V. 1269. Ξύνοιδα] aliàs ξυνῳδά.

V. 1278. Ἐγὼ ἐσμὸν ἁρμόσαν] De hâc proverbiali formâ Vid. ad *Electr.* v. 665.

V. 1280. Τίκτων, ἣν ἵκῃς] Vid. ſupra ad v. 1247.

V. 1283. Γυναῖκα φίλοις χάρα, &c.] Puto χαίρα legendum (præcipue duobus Iambis aliis additis) quià nihil aliud deeſt ad Iambi timetri conſtitutionem, cùm τὸ φι in φίλος ſit communis, ut *Hom.* Iliad. Δ. v. 155. Φίλε κασίγνητε, θανατὸν νύ τοι ὄρκι' ἔταμον. Item Φ. v. 308. Φίλε κασίγνητε, ἄνδρε ἀνέρος ἀμφότεροί περ Σχώμεθα. Exempla brevitatis paſſim invenias. *Josua Barnes.*

1296. Δεῖ γάρ νιν ἤτοι γῆς σφε κρυφθῆναι κάτω] Video τὰ σφε hìc, ut ſæpè alibi, poni pro αὐτὼ nempe ſuprà v. 944. & v. 806. & v. 33. & *Oreſt.* v. 29, &c. quare τό νιν vetus mutandum erat in νυν particulam expletivam, neceſſe enim erat ut breve fieret ob verſum. *Josua Barnes.*

V. 1309. Παῖδες τεθνᾶσι χεῖρ μητρῴα σφάγαν] *Scholiaſtes* videtur hunc Verſum ità legiſſe, Παῖδες σφῶν τεθνᾶσι μητρῴᾳ χερί.

V. 1321. Τοιόνδ' ὄχημα πατρὸς ἁλίου, &c. Hæc referenda ad Fabulam, quæ *Medeam* junctis ad currum Draconibus, ex Avo *Sole* Patri *Æetæ* datis, per *Aerem* avectam aufugiſſe narrat. Quem locum *Horatius* reſpicit ; *Epod.* 3. *Hoc delibutis ulta Donis Pelliacm ſerpente fugit alite.* Huc addatur *Senec.* in *Medæ.* v. 1020. *Sic fugere ſoleo ; Patuit in cœlum via : Squamoſa gemini colla ſerpentis jugo ſummiſſa præbent. Recipe jam natos, Parens, Ego inter auras aliti curru vehar.* De Sole *Medeæ* Avo, videſuprà ad v. 954. *Josua Barnes.*

V. 1338. Εὐνῆς ἵκου κἠ λέχους σὸν ἀπώλεσας] Idem ferè infrà v. 1367.

V. 1346. Ἐρῶ σιγηρότοις, &c. Vide *Athenæi* l. 13. c. 5. ferè ad finem ; item *Pauli Leopardi* Emendat. l. 1. c. 7. De *Laidis* cum *Euripide* jocoſo congreſſu circa hæc verba. De voce γαλᾶν, quâ notatum hunc Verſum dicit *Scholiaſtes*, dicemus ad *Hippolyt.* v. 1192. *Josua Barnes.*

V. 1362. Λύει μο λυσιτελεῖ, Vid. quæ ſuprà notavimus ad hujus Fabulæ v. 566. *Idem.*

V. 1371. Σὲ χαίρα] χαίρα τι, χάομαι, χάρα, pro χαρήσῃ, à χάρας τὸ, quod tamen in *Nominativo* potiùs effertur χάρα. Vid. ad *Herc.* Fur. v. 910. *Josua Barnes.*

1385. Αἰγεῖ συνοικήσουσα] Quomodò *Thais* hoc Carmen alio ſenſu de *Graſone* hircum olente uſurpaverit, vide ex *Athenæo Paul. Leopardi* Emendat. l. 1. c. 8. *Idem.*

V. 1386. Σὺ δ' ἄσωρ εἶνος, κατθανὼν κακὸς κακῶς] Vid. *Jacobi Nicolai* Miſcell. Epiphill. l. 4. c. 18. ubi Authorum de *Jaſonis* morte locos varios profert. *Josua Barnes.*

V. 1391. Κλύει] *Æmylius Portus* mavult κλύοι, nec repugnarem ægrè.

V. 1392. Ξύναπαστα] ξυναπάτης, à Recto ξυναπάτης ὁ, unde *Julius Pollux* l. 3. c. 4. Εἴρηται ἡ ξυναπάτης παρ' Εὐριπίδῃ. Vel hunc nempe locum reſpiciens, vel certè illum ex *Sthenobææ*, quem præ feſtinatione omiſimus in Fragmentis iſtius Fabulæ, in *Addendis* autem reponimus ; quem & *Photius* memorat MS. in Voce ξυναπάται, Ἰδίως ἐπὶ τῶν ἀκρατῶν ἀνέμων, ὅταν μὴ τοιοῦτοι πνέωσιν ἄνεμοι ἐν τοῖς πλάγεσιν, ὁποῖοι ἐν τοῖς λιμέσιν· Εὐριπίδης Σθενοβοίᾳ ---Τίς ἄνδρα τινὰ ξυναπάταν. *Josua Barnes.*

V. 1415. Πολλῶν ταμίας] Eadem ferè Concluſio *Helenæ, Bacharum, Andromachæ, Alceſtidis* ; excepto quòd hìc primus Verſus adſit, qui in cæteris deſideratur, alius autem in iis legatur, qui hìc deſideratur, *viz.* Πολλαὶ μορφαὶ τῶν δαιμόνων. Hos autem Verſus ab *Antonino Caracallâ* laudatos exhibet nobis *Dion Caſſius* in ejuſdem Imperatoris vitâ. *Josua Barnes.*

FINIS.

MVSEVM BRITAN NICVM